

Giới thiệu Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trầm

Truyện Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trầm xoay quanh nhân vật nữ chính là một cô gái rất mạnh mẽ từ thế kỷ hiện đại. Cô là Hủ Liên bị người tình phản bội nên cô đã đóng không mở lòng với bất cứ ai. Bất ngờ cô bị đâm xe chết và xuyên qua.

Sau khi xuyên qua Hủ Liên lại gặp tên phản bội đó. Lần này hắn trở thành hoàn đế! Hắn là Điền Triết Hiên rất yêu nữ chính và rất hay ghen với nàng.

Liệu nàng có thể mở lòng thay vì kiếp trước đã không tin vào hắn thêm một lần nào nữa? Đây là một câu chuyện hài hước nhẹ nhàng mà nữ chính sẽ là người trêu chọc nam chính rất thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Bị tình địch đâm chết

Khu trung tâm thành phố náo nhiệt ban đêm bị ánh đèn neon lóa mắt chiếm giữ, tại đây ánh sáng mộng ảo muôn màu muôn vẻ, người qua đường đã quên mất khoảng thời gian trước đây khi ngược lên nhìn bầu trời đầy sao. Thời đại tiến bộ, lại xóa đi không ít niềm vui lúc nhỏ.

Trong nhà trọ nhỏ nhỏ ở xa khu vực thành thị, chàng trai châm một điếu thuốc, thân thể tuổi trẻ rắn chắc không chút kiêng kỵ nằm trên giường. Chỉ có hơi thở mập mờ trong không khí giải thích tất cả những chuyện vừa xảy ra, hắn nhìn cô gái ngồi quay lưng lại đang mặc y phục.

“Hủ Liên, hôn lễ cuối tuần phiền em chuẩn bị.” Khẩu khí nhẹ nhàng tựa như đang bàn việc dạo chơi ngoại thành, cô gái nghe hắn xong nói chỉ nhàn nhạt gật đầu, tiếp tục mặc áo khoác để trên sô pha.

“Em đi về trước.” Hủ Liên quần áo nón nẩy chỉnh tề, cầm lấy túi da trên sô pha ra cửa.

“Có thể cưới một người như vậy, đối với mình mà nói mới là tốt nhất.” Khói thuốc lượn lờ, dần dần không nhìn rõ về mặt của hắn.

Hủ Liên một mình đi trên đường, hồi tưởng lại những chuyện vừa xảy ra, cô nhàn nhạt cười. Người vừa rời chính là vị hôn phu của cô, tổng tài công ty Điền thị Điền Triết Hiên, mà cô là thư kí của hắn.

Cô từ nhỏ được Điền gia thu dưỡng, lại được lão tổng tài đào tạo, chính là để sau này cùng Điền Triết Hiên kết hợp. Để báo đáp công ân nuôi dưỡng, cô luôn yêu cầu chính mình rất nghiêm ngặt, để trở thành cô gái có thể xứng đôi cùng Điền Triết Hiên.

Nhưng mà Điền Triết Hiên trong giới doanh nhân được công nhận là playboy, phụ nữ bên người thay đổi như lịch ngày. Đối những chuyện này Hủ Liên cũng không có hứng thú quá lớn, công việc của cô chẳng qua chỉ là trợ giúp, trừ phi Điền Triết Hiên chủ động ở bên ngoài yêu cầu cô, nếu không mỗi ngày cô chỉ biết đi hai chỗ là công ty và Điền trạch.

Vốn tưởng rằng Điền Triết Hiên còn có thể chơi đùa cô thêm mấy năm, lại không ngờ hắn vậy mà tại tiệc rượu giới thương nghiệp vài ngày trước tuyên bố tin tức cuối tuần sẽ kết hôn, cho tới hôm nay cô còn nhớ rõ ánh mắt ghen ghét của những cô ả khác. Cô thờ dài, Điền Triết Hiên thật đúng là sẽ khiến cô gặp phiền toái.

“Rùm . . .” Trên đường, một chiếc xe thể thao đắt tiền chạy thẳng tấp hướng về phía cô, trong một khắc cô tựa hồ lại thấy được ánh mắt ghen ghét kia.

“Điền Triết Hiên, anh quả nhiên là tên rất phiền phức.” Nằm trong vũng máu, trên gương mặt thanh lệ tái nhợt của cô lộ ra một chút mỉm cười đậm nhiên, có lẽ đây là mệnh của cô khi cùng kẻ phong lưu kia ở một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Sống lại cải biến số phận

“Dưới đường là người phương nào?” Hủ Liên nhìn người đen kịt có ria mép, trang phục giống quan thất phẩm ngồi trên đại điện. Lẽ nào đây là địa phủ trong truyền thuyết?

“Số điểm danh trên bàn của ngài không có viết sao?” Sau khi biết mình đã chết, Hủ Liên tựa hồ lớn gan hơn.

“Lớn mật, đây chính là sổ sinh tử, cái gì mà sổ điểm danh. Còn không mau xưng tên ra?” Đường mộc* vỗ lớn một cái, cả rìa mép cũng run lên.

(R: Đường mộc: là khúc gỗ mấy ông quan hồi xưa hay đập bôm bốp trên công đường ấy.)

“Ngài ngay cả tôi là ai cũng không biết, vậy sao lại bắt tôi đến đây? Chẳng lẽ là bởi vì bắt lầm rồi, mới vội vã hỏi tên tôi như vậy?” Hủ Liên đứng khoanh tay, bình tĩnh nhìn Diêm Vương.

“Ngươi, ngươi. . . Khá lắm nữ tử điều ngoa, dám can đảm trêu đùa bản quan.” Diêm Vương tức giận đến râu mép cũng run lên, vừa muốn lên tiếng trách phạt Hủ Liên thì bị lão đầu râu bạc trắng đột nhiên xuất hiện ngăn lại.

(R: giận run râu =)))

“Chậm đã, nữ tử này vốn không nên xuất hiện ở đây, bây giờ ta đến đưa nàng về chỗ cũ.” Râu tóc bạc trắng cùng dây cột màu đỏ trông buồn cười trên đầu, Hủ Liên nghĩ lẽ nào đây là Nguyệt Lão se tơ hồng trong truyền thuyết?

“Thế nhưng, đã vào phủ của ta, há có thể trở về nhân gian được?” Diêm Vương không nghe theo, không buông tha Hủ Liên biểu tình đậm mặt.

“Diêm Vương, ngài lần này thế nhưng bắt sai người, nếu như bị Ngọc Đế biết thì sẽ. . .” Nguyệt Lão nhỏ giọng ghé vào bên tai Diêm Vương nói, Diêm Vương sắc mặt khê biến, ho mấy cái che giấu quyết tâm đã bị lung lay.

“Được rồi, nữ tử này về sau sẽ do Nguyệt Lão phụ trách.” Hai người nhìn nhau mỉm cười như thỏa thuận.

“Nguyệt Lão, ngài dự định để tôi đến chỗ nào?” Sau khi rời khỏi Minh điện tối như mực, trong chớp mắt lại đi tới trong vườn nở đầy hoa đào, ánh sáng đột ngột làm cô không thích ứng được.

“Hủ Liên, cô vốn cùng Diên Triết Hiền có một đoạn lương duyên, hôm nay để sửa chữa một sai sót về kỹ thuật, ta muốn đem cô nhập vào thân thể kiếp trước.” Nguyệt Lão đột nhiên nói ra những từ ngữ hiện đại như vậy làm Hủ Liên có chút choáng váng, nhưng lập tức liền mở miệng đáp lại.

“Lẽ nào kiếp trước của tôi cũng là cùng Diên Triết Hiền ở một chỗ?”

“Không, kiếp trước cô chết trên tay hắn nhưng mà hắn hối hận không kịp, hướng trời cao xin cho hắn một cơ hội để làm lại. Vì vậy, cô phải đi cải biến số phận của chính mình. Hiện tại, cô nhập vào thân thể kiếp trước đi.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Không lấy Hoàng Thượng hoa tâm

“Tiểu thư, tiểu thư, người tỉnh lại. . .” Thanh âm mang theo tiếng khóc làm Hủ Liên tỉnh dậy, cô mở mắt ra, nhìn hai cô gái đang đứng cạnh cô khóc nức nở.

“Tôi ngủ bao lâu?” Nhìn nữ hài một thân trang phục nhà hoàn, Hủ Liên xoa nhẹ vùng giữa hai chân mày, xem ra đúng thật là xuyên tới kiếp trước rồi.

(R: bắt đầu từ đây ta sẽ để bạn Hủ Liên xưng ‘ta’ cho hợp không khí cổ đại nga)

“Tiểu thư, người hù chết nô tỳ, người không thể vì phải gả cho Hoàng Thượng mà đi thất cô a.” Nha đầu bên kia hé ra khuôn mặt khóc lóc nói, nói nửa ngày cũng chưa trả lời câu hỏi của Hủ Liên, điều này khiến cô vô cùng bất mãn.

“Ta hỏi ngươi ta ngủ bao lâu?” Hủ Liên ngữ khí nặng thêm, lạnh lùng nhìn nha đầu làm cô đau đầu. “Lẽ nào ngươi không biết trước tiên trả lời vấn đề người khác hỏi mới là biểu hiện lễ phép sao?”

“Tiểu, tiểu thư, nô tỳ biết sai rồi. Tiểu thư người mê man đã bốn ngày, phu nhân liên tục không ngủ bởi bên cạnh người, sáng nay bởi vì vô cùng mệt mỏi mà té xỉu mới vừa trở về phòng nghỉ ngơi.”

“Giúp ta đứng lên.” Thảo nào cảm thấy choáng đầu, thì ra đã mê man lâu như vậy, xem ra xuống giường bước đi sẽ rất khó khăn. Hủ Liên chậm rãi ngồi dậy, bàn chân trên đất có chút tê tê, cô từ từ thích ứng.

“Tiểu thư, tiểu thư đi tìm đại phu.” Nha hoàn có chút lo lắng nhìn tiểu thư đột nhiên có chút lạnh lùng, chẳng lẽ là bởi vì . . . đã kích quá lớn nên mới dẫn đến tính cách thay đổi như vậy? Tiểu thư trước đây nàng hiểu rõ nhất, tiểu thư hiện tại nhìn qua thật lạnh lùng nha.

“Lắm miệng nữa ta cho người xuống nhà bếp làm việc.” Hủ Liên làm trợ thủ đắc lực của Điền Triết Hiền luôn luôn có một mặt nghiêm khắc đối với cấp dưới, nếu không Điền thị trong tay Điền Triết Hiền cùng cô cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy mà lớn mạnh.

“Vâng, vâng thưa tiểu thư.” Tiểu Liên che miệng không dám để tiếng khóc của nàng phiến đến tiểu thư, chỉ dám yên lặng đứng một bên không nhiều lời nữa.

Hủ Liên sau khi nghỉ ngơi khá tốt, chậm rãi đứng lên, tuy rằng dưới chân có chút giống giẫm lên cây bông nhưng vẫn có thể chậm rãi tiêu sái bước đi.

Cô ngồi vào trước kính trang điểm, cầm lấy gương đồng, nhìn mặt mình. Ngoại trừ tóc so với lúc trước dài hơn, tựa hồ không có gì khác biệt. Cô chải tóc dài, tùy ý buộc sau đầu.

“Tiểu Liên, mang ta đi gặp nương.” Hủ Liên trên mặt không có biểu tình dư thừa, chỉ là muốn nhìn một chút xem bộ dáng mẫu thân kiếp trước như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nam nhân vô dụng

“Hủ Liên, nữ nhi của ta à. Sao con lại nghĩ quẩn? Quên đi, không nói chuyện này nữa, không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi.” Phu nhân, vẻ mặt tiêu tụy, vừa nhìn thấy Hủ Liên tiến đến, lập tức yếu ớt đứng dậy xuống giường. Thấy vậy, Hủ Liên liền tiến đến đỡ lấy phu nhân, để người tùy ý ôm vào lòng.

“Nương, nữ nhi rõ ràng đã không có việc gì rồi.” Trời sinh Hủ Liên thân cô nhi, chưa bao giờ cảm thụ được cái gì gọi là tình thân, thỉnh linh hiện tại bị mẫu thân ôm một cái, cô dĩ nhiên sinh có một loại cảm giác ấm áp.

“Tốt, tốt.” Phu nhân vuốt vuốt tay Hủ Liên, lau nước mắt. Hủ Liên lặng lẽ nhìn bà, sao người này lại có nhiều nước mắt đến vậy?

“Liên, nàng đã tỉnh?” Một nam nhân quần áo lộn xộn xông vào cửa, cả người đầy mùi rượu làm Hủ Liên nhú mày, trời sinh cô ưa sạch sẽ, làm sao chịu được mùi này chứ.

Tuy không nhận ra hắn, nhưng cô cũng không để lộ ra sơ hở, chỉ là đạm nhiên nhìn hắn, đợi hắn đến gần. Thấy mẹ cô không cản, có lẽ là người này rất quen thuộc.

“Liên, là ta vô dụng, ta không có cách nào để nàng tránh được số phận phải nhập cung. Nếu lần này nàng đi trước ta, ta nhất định sẽ theo nàng.” Nam nhân kia, không biết bao lâu mới thay được một bộ quần áo, nhìn thật lờ lững, hắn có vẻ sắp dựng tới cô, Hủ Liên theo quán tính lùi về sau một bước. “Liên...”

“Nếu biết ta phải vào cung, bây giờ còn dây dưa không ngớt, đây không phải là điều chính nhân quân tử nên làm.” Xem ra người trước mắt cùng chủ nhân trước đây của thân thể này rất thân mật, vậy Hủ Liên cô sẽ không hòa nhã với hắn.

“Nương, con có chút mệt mỏi nên về phòng nghỉ ngơi trước, người cũng nên sớm nghỉ ngơi đi.” Nói xong cô không thèm quay đầu lại, đi thẳng một nước.

“Tiểu Liên, tiểu thư làm sao vậy?” Phu nhân nhìn nữ nhi không giống bình thường, lập tức hỏi Tiểu Liên đang đứng một bên.

“Phu nhân, Tiểu thư nàng lần này sau khi tỉnh dậy tính tình đại biến, có thể do quá mức thương tâm nên mới như vậy.” Tiểu Liên run run nói, việc vừa rồi quả thực càng làm nàng tin chắc tiểu thư đã thay đổi. Nếu là trước kia, tiểu thư tuyệt đối sẽ không đối với công tử như vậy, nhưng hiện tại tiểu thư lại...

“Liên...” Nam tử lờ lững kia nhìn bóng người vừa rời đi, thất bại cúi đầu. “Là ta vô dụng, là ta vô dụng...”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ca ca hướng nội

“Kiếp trước mình lại là một người không có mắt nhìn, nam nhân như vậy cũng coi trọng a?.” Hủ Liên dạo quanh hành lang, tòa nhà này thật lớn, cổ kính, so với Tô Châu Lâm Viên có phần giống nhau.

Đang đi tới, cô bỗng dừng lại. Phía trước cách đó không xa có một chòi nghỉ mát nho nhỏ. Vào giữa đêm hè, đây đúng là một chỗ tốt. Hủ Liên ngồi ở ghế đá giữa chòi nghỉ mát, cảm thụ gió mát nhẹ nhẹ, từ từ vỗ về lên gương mặt.

“Không ngờ muội muội cũng có nhũ húng hóng mát ở đây giống ta.” Hủ Liên ghé mắt nhìn nam tử đang nói, cô một chút cũng không cảm giác được hắn đi đến, có thể đây là một người giỏi khinh công.

“Như vậy ca ca vì sao đến đây, lẽ nào cũng là do bị trời nóng làm cho mất ngủ?” Hủ Liên đưa tay chống cằm, nhìn thủy tiên* nổi lơ lửng trên mặt hồ ngoài đình. Những con cá nhỏ có lẽ cũng vì oi bức mà nhảy lên mặt nước, phá tan mặt hồ đang thanh tĩnh.

“Muội muội thân thể đã tốt hơn?” Nam nhân ngồi xuống trước mặt cô, chăm chú nhìn cô một cách bí hiểm, tìm tòi nghiên cứu với biểu tình sôi nổi. Hắn không ngờ muội muội luôn luôn lú lú vừa nhìn thấy hắn sẽ phát hỏa lần này có thể bình tĩnh phân bác lại hắn.

“Làm phiền ca ca lo lắng, chuyện quá khứ cứ để vào quá khứ đi.” Hủ Liên nhẹ nhàng ngẩng đầu, vén phần tóc hai bên tai ra sau, nhìn ca ca trước mắt này, bên ngoài nhũ nhận nhưng mơ hồ lộ ra một loại khí chất nguy hiểm. “Trước đây vẫn không quan tâm đến chuyện vào cung, ca ca có thể nói cho ta biết không?”

“Nếu như muội muội sớm có thể nói ra những lời này, phụ thân nhất định sẽ vô cùng vui vẻ.” Hắn lấy ra một chiết phiến, vừa quạt vừa đánh giá Hủ Liên. Không nghĩ tới lần này Hủ Liên tự sát không thành lại trở nên thông minh đạt lý đến vậy, thế nhưng hắn thấy tại sao có chỗ nào đó không hợp lý.

“Ca ca còn chưa trả lời vấn đề của ta.” Hủ Liên tùy ý hất ở bên kia suy đoán, vô cùng bất mãn vì hắn chưa trả lời câu hỏi của cô.

“Đầu tháng sau, trong cung sẽ phái người tới đón muội đi. Lần này vào cung, muội mang thân phận Hoàng hậu, ngôn hành cử chỉ cũng không được thất thố a.” Nhìn ngữ khí cường ngạnh của Hủ Liên, hắn tựa hồ nghĩ chính mình đang cùng một người khác nói chuyện.

“Những lời ca ca nói, Hủ Liên nhất định nhớ kỹ, cũng đã không còn sớm, muội muội cáo lui trước.” Hủ Liên đứng lên, hướng hắn khẽ gật đầu, xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Âm mưu hôn nhân

“Diệp Lô, Liên Nhi thế nào rồi?” Một nam tử trung niên đang đứng trước cửa sổ, thấy ái tử đến liền xoay người hỏi chuyện của Hủ Liên.

“Muội muội lần này tựa hồ như thay đổi thành một người khác, con đi hỏi qua thị nữ thiếp thân của nàng, đích thật là thay đổi rất nhiều. Nhưng thật ra, con nghĩ đây lại là chuyện tốt, chỉ ít không phải như trước đây, mọi việc đều thể hiện ra mặt như một đũa nhỏ.” Diệp Lô đứng trước mặt nam nhân kia cung kính nói.

“Được, vậy là tốt rồi. Ta vốn sợ nó làm lỡ kế hoạch của chúng ta, hiện tại nghe con nói như vậy thì nhất định không có vấn đề gì. Hôn quân này để Liên Nhi đợi đã nhiều năm, Nam Cung gia chúng ta há có thể chịu nhục lớn như thế? Liên Nhi đã hai mươi mới vào cung, đây là hấn cố ý, hấn cố ý khiến Nam Cung gia chúng ta hổ thẹn.” Nam nhân tức giận đánh một chưởng nát mặt bàn.

“Phụ thân yên tâm, kế hoạch lần này nhất định thiên y vô phùng*, có một số việc con có thể từ từ nói với muội muội sau.” Nghe được ái tử nói như vậy, nam nhân dần dần điều chỉnh con tức giận, từ từ bình tĩnh lại.

(R: thiên y vô phùng: vô cùng hoàn hảo, k có kẻ hờ.)

“Lần này nhất định phải kéo tên hôn quân kia xuống khỏi vương vị, vị trí này vốn phải để ta, Nam Cung Hoành Văn ngồi mới đúng.”

“Đúng vậy, phụ thân” Diệp Lô cúi đầu phụ họa với hắn.

Sáng sớm hôm sau, Hủ Liên đã bị Diệp Lô gọi vào thư phòng. Cô lẳng lặng ngồi ở một bên xem thư tịch trên giá sách, cùng đợi Diệp Lô gọi cô đến nhưng vẫn chưa nói một lời nào.

“Muội muội hiện tại đối với sử sách rất hứng thú?” Diệp Lô đứng trước mặt, nhìn quyển sách trên tay cô. “Trước đây muội muội chính là ghét nhất phải

xem loại trúc trắc khó khan này.”

“Ca ca tìm ta là có chuyện gì quan trọng muốn thương lượng?” Trờ mình một cái, không ngược mắt lên, Hủ Liên biết nam nhân này gọi cô đến nhất định là nói chuyện nhập cung. Ngày hôm qua nói với nhau đôi câu vài lời, cô có thể thấy được chuyện vào cung lần này tựa hồ là một chuyện có ẩn nhiều nội tình.

“Nếu muội muội đã trực tiếp như thế, ta đây cũng chỉ có thể nói thẳng ra. Lần này muội vào cung làm Hoàng hậu, chắc chắn rất nhiều người bất mãn muốn diệt trừ muội, đến lúc đó, phụ thân thân là Thừa tướng nhất định giúp đỡ muội.” Diệp Lôi nhìn Hủ Liên biểu tình vẫn như cũ, lo lắng không biết cô có nghe hẩn nói không.

“Ta hiểu mà.” Nhẹ nhàng gấp sách lại, Hủ Liên trả sách lên giá. “Ca ca còn có chuyện gì nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Thiên tử phong lưu

“Chỉ là nghĩ muội muội thay đổi có chút kinh người, muội trước đây ghét nhất là phải thấy ta” Diệp Lôi vuốt cằm, lộ ra tươi cười nhân nhật, tinh quang trong mắt thu lại, lo lắng xem lúc nào đem kế hoạch nói cho cô nghe là thích hợp nhất.

“Con người luôn luôn thay đổi, ca ca. Nếu người ta vĩnh viễn không trưởng thành, làm sao có thể làm đại sự đây?” Hủ Liên lộ ra mỉm cười, cô là thư kí, khi xã giao lại là một người bạn gái phi thường xuất sắc. Bởi vì tươi cười hoàn mỹ làm đối thủ buông xuống cảnh giác với sự khôn khéo và lãnh khốc của cô.

“Được rồi, buổi chiều sẽ có lão sư dạy lễ nghi đến giảng bài, muội đi nghỉ ngơi trước đi.” Nhìn Hủ Liên khuất sau cửa, khuôn mặt tươi cười kia dần dần biến mất.

“Một người sống lại thay đổi cũng không thể triệt để như vậy, muội rốt cuộc có đúng là muội muội ta hay không?”

Bài học lễ nghi buổi chiều, lão sư dạy lễ nghi vô cùng kinh ngạc với biểu hiện của Hủ Liên, vốn nghe nói là muốn giảng dạy tiểu thư Nam Cung gia, bà đã chuẩn bị tốt tinh thần chịu nhục. Không nghĩ tới tiểu thư này một chút cũng không ngang ngược, kiêu ngạo vô lí như người ngoài nói, ngược lại thấy lễ nghi của mình còn không bằng đoạn trang của cô. Sau buổi học bà liền hướng Diệp Lôi chào từ giả, nói là không có khả năng giảng dạy cô.

Hủ Liên ngồi trước cửa sổ, đọc những thư tịch về lịch sử thời đại này. Thăm nghĩ, thân là con gái Tể tướng, vì sao hai mươi tuổi còn chưa lấy chồng, cô đại không phải từ rất sớm đã có hôn phối sao?

“Tiểu Liên, vì sao Hoàng Thượng trẻ như vậy mới gọi ta vào cung?”

“Là... là bởi vì vì...” Tiểu Liên ấp úng không dám nói ra, tiểu thư đọc sách vốn đã là chuyện lạ, vì sao hiện tại lại hỏi nàng vấn đề trực tiếp như vậy, điều này làm cho tiểu Liên nhất thời không biết trả lời như thế nào.

“Nói mau.”

“Hoàng Thượng nói phi tử trong hậu cung đã quá nhiều rồi, cho nên không vội gọi Hoàng Hậu vào cung.” Tiểu Liên bị dọa đến sắc mặt trắng bệch bật thốt lên nói ra nguyên nhân.

“Thì ra như vậy, cùng Điền Triết Hiên một dạng. Nam nhân a...” Hủ Liên xoa xoa huyệt Thái Dương có chút đau, lẽ nào đây là kiếp trước của hẩn?

“Tiểu thư, người sao có thể hô thẳng tặc danh của Thánh Thượng, như vậy rất nguy hiểm a.” Tiểu Liên run lấy bảy quỳ xuống.

“Quả nhiên là hẩn, ta lại muốn nhìn xem hẩn giết ta như thế nào.” Hủ Liên khinh xả khóe miệng, trong mắt lóe ra tia sáng chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Hôn lộ dài đằng đẳng

Rất nhanh đã đến ngày vào cung, Hủ Liên mặc giá y thật dày, ngồi ngay ngắn trên kiệu lớn. Cho dù mặc thành như vậy trong khí trời nóng bức quả thật là một loại dày vò, thế nhưng cô vẫn ngồi thẳng lưng, đoan trang như cũ.

Từ biệt phụ mẫu cùng ca ca, đội ngũ trùng trùng điệp điệp hướng kinh thành tiến lên. Hủ Liên hiện tại ở lại chính là nhà cũ Nam Cung gia, bởi Nam Cung Hoành Văn thăng lên làm tể tướng, để thuận tiện làm triều, tiên hoàng ở kinh thành an trí nhà cửa. Hôm nay cũng vì thể hiện thận trọng của Nam Cung gia, nghi thức vào cung mới có thể được an bài tiến hành ở nhà cũ.

“Nương nương, lần này do mặt tướng hộ tống người tiến cung.” Vén lên sa mỏng, Hủ Liên nhìn nam nhân quỳ rạp xuống một bên.

“Ngươi tên là gì?” Thân hình không động, Hủ Liên nhẹ nhàng mở miệng.

“Mặt tướng Lâm Hác Triết.” Đầu như trước không ngẩng lên.

“Đứng lên đi.” Thân thể cao to đứng lên, mồ hôi trên khuôn mặt màu đồng cũ càng làm hắn trông có vẻ rắn chắc. Hủ Liên buông sa mỏng, ý bảo lên đường.

Đến giữa trưa, cũng là thời gian ánh nắng gay gắt nhất. Đội ngũ chậm rãi đi tới, Hủ Liên lau lau mồ hôi trên trán, mặc thành như vậy giữa thời tiết này cả người nhất định sẽ nổi rôm sảy.

“Dừng lại nghỉ ngơi đi.” Hủ Liên phân phó nói với Lâm Hác Triết. “Còn bao lâu nữa mới đến?”

“Hồi bẩm nương nương, dựa theo tốc độ hiện tại, ba ngày sau có thể đến đô thành.”

Hủ liên không nhiều lời nữa, cho dù cô tính tình đậm mực cũng cảm thấy trong lòng nóng như lửa đốt. Cô còn phải mặc y phục dày như vậy ba ngày nữa, này quả thực là giúp cô xông hơi mà.

“Tướng quân, không tốt, phía trước có sơn tặc.” Một kỵ binh dò đường trên lưng vẫn còn mang ống tên, ngã xuống trước đội ngũ, mắt thấy có lẽ không sống nổi.

“Các người tại chỗ đợi lệnh, còn các người theo ta đi vào tiêu diệt những sơn tặc vô pháp vô thiên này.” Lâm Hác Triết đơn giản phân phó, liền dẫn một đội nhân mã chạy vội đi.

“Sơn tặc? Ta xem này là hẳn là những thế lực không muốn ta sống đến kinh thành đi, những thế lực này có cả Điền Triết Hiên trong đó sao?” Hủ Liên vẫy vẫy tay áo, để nhiệt độ trên cơ thể tản đi một chút, thật làm người ta chờ mong a.

“Không tốt, là kẻ điều hổ li sơn.” Một binh sĩ vừa nói xong đã bị tên bắn ngã, xung quanh đột nhiên xuất hiện không ít thích khách che mặt.

Không bao lâu, những binh sĩ đều ngã xuống trong vùng máu. Có chút máu văng đến trên sa mỏng hồng nhạt của Hủ Liên, cô lẳng lặng nhìn mọi chuyện trước mắt.

“Xoát. . .” Sa mỏng bị đao chém rách, thích khách trên người đầy máu một đao hướng cô đâm tới, Hủ Liên tránh cũng không tránh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Hôn lễ giản lược

Giây tiếp theo, người kia liền ngã xuống trước mặt Hủ Liên. Trên lưng cắm một mũi tên đỏ tươi, cô hạ mắt xuống, nhìn hình hoa hải đường* trên mũi tên. “Nương nương, đã để người sợ hãi, ta phụng mệnh Hoàng huynh hộ tống người tiến cung.” Không bao lâu, thích khách đều bị thuộc hạ của nam nhân trước mắt tiêu diệt hết.

“Đa tạ ân cứu mạng của Vương gia.” Hủ Liên chậm rãi xuống kiệu, đứng trước mặt nam nhân. Nếu không phải cô vừa thấy hắn bắn ra một mũi tên tinh chuẩn, thật sự là nhìn không ra nam nhân tái nhợt ốm yếu trước mắt lại có bản lĩnh đến thế.

“Thỉnh nương nương lên xe đi.” Mặc dù có chút lưu luyến không khí mát mẻ bên ngoài, thế nhưng Hủ Liên vẫn lên xe ngựa.

“Vương gia, nàng chính là tiểu thư Nam Cung gia sao?” Một thủ hạ có chút kinh ngạc nhìn Hủ Liên đã lên xe ngựa.

“Đương nhiên đúng là nàng, chúng ta đi thôi, Hoàng huynh chắc là có chút chờ mong muốn nhìn Hoàng hậu của hắn rồi.” Điền Triết Lỗi nhìn sắc trời một chút, phi ngựa thúc giục các bộ hạ.

Không ngờ Nam Cung Hủ Liên ngang ngược, kiêu ngạo, vô lễ trong lời đồn lại có một mặt như vậy, Điền Triết Lỗi cố ý đợi đến một khắc thích khách sắp xuống tay mới xuất hiện, không ngờ cô vẫn trấn định được.

Xem ra người của Nam Cung gia cũng không thể coi thường, như vậy Hoàng huynh nên xử lý củ khoai lang nóng phỏng tay này như thế nào nha? Điền Triết Lỗi ra roi thúc ngựa vội vàng chạy, không tới ba ngày đã đến đô thành.

Cửa cung nặng chịt chậm rãi khép lại, Hủ Liên rút cuộc cũng vào cung. Trong vòng vây của các nữ quan, cô rất nhanh đã bị túm đi tắm, thay cung phục và đồ trang sức càng rườm rà hơn nữa.

“Nghe nói gì chưa? Tiệc tối đã bị hủy bỏ, Hoàng Thượng nói tất cả mọi chuyện đều giản lược, thế nhưng chuyện phong Hậu làm sao có thể giản lược chứ?” Một nữ quan ở ngoài cửa nhỏ giọng nói, tựa hồ là vô cùng kinh ngạc.

“Hoàng thượng vốn đã không thích Nam Cung gia, nếu không phải tiên hoàng hạ lệnh nói nhất định phải thú tiểu thư Nam Cung gia làm hậu, hắn làm sao có thể phong nàng làm Hậu chứ. Hơn nữa, Hoàng Thượng cố ý kéo dài việc phong Hậu, thẳng đến lúc Nam Cung tiểu thư hai mươi tuổi mới tuyên nàng vào cung. Đây rõ ràng là nói cho khắp thiên hạ, Nam Cung tiểu thư. . .” Nói còn chưa xong, cửa đột nhiên mở ra.

“Người đâu, đem hai kẻ này đi và miệng cho ta.” Hủ Liên lạnh lùng nhìn hai người đang nói chuyện huyền thuyên, dù thân là Hoàng hậu hữu danh vô thực, vậy cũng không tới phiên mấy người này bàn tán.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Hoàng Hậu trên danh nghĩa.

“Nương nương tha mạng a, nô tỳ không dám nữa.” Nhìn hai nữ quan miệng đầy máu, Hủ Liên phát tay, ý bảo dừng lại.

“Tỷ tỷ, ngày đại hỷ sinh tức giận vì cái gì a?” Một nữ nhân vóc người xinh đẹp đi tới, mắt thấy rõ hai nữ quan đang đập đầu thật mạnh dưới đất. “Ai nha, thật nhiều máu quá.”

“Muội muội đột nhiên đến thăm, có chuyện gì không?” Không ngờ nữ nhân hậu cung tìm tới cửa nhanh như vậy, Hủ Liên mắt nhìn nữ nhân tướng mạo đẹp đẽ, so với chính mình nhỏ hơn vài tuổi, nữ nhân như vậy cũng học theo người lớn mang tâm cơ sao?

“Tỷ tỷ, hôm nay là ngày tỷ được phong Hậu, đương nhiên là tới chúc mừng rồi.” Nhìn ả tràn đầy huân hương đứng trong phủ mình, Hủ Liên không bỏ qua một vết nào. Chỉ thấy sắc mặt của cô khẽ biến, nhưng lập tức cười tít mắt đón chào.

“Ta thực sự là cảm tạ muội muội nha, thời gian bản cung ở trong cung không lâu bằng muội muội, sau này còn mong muội muội hỗ trợ nhiều hơn.” Hủ Liên mỉm cười, cảm thấy không khí từ từ bị huân hương của ả làm biến.

“Tỷ tỷ nói quá lời, hậu cung này tỷ tỷ là lớn nhất, Hồng Quý phi ta sao dám nhiều lời. Tỷ tỷ gọi ta là Hồng Nhi thì tốt rồi. Nếu không lại có vẻ xa lạ.”

“Nương nương, thời gian không còn sớm, nên đến đại điện thôi.” Một nữ quan nhẹ giọng nhắc nhở Hủ Liên. Cô gật đầu, cùng Hồng Quý phi lên đại điện.

Khoảng sân rộng trước đại điện bài trí đơn giản vài bàn rượu. Sự đơn giản làm cho người ta có cảm giác giống như ở rạp hát xem kịch. Quả nhiên tất cả đều giản lược, Điền Triết Hiên đúng thật là một người khởi xướng cho sinh hoạt đơn giản.

“Phong Nam Cung Hủ Liên làm Hoàng hậu” Một câu nói đơn giản, Hủ Liên từ tiểu thư Nam Cung gia biến thành Hoàng Hậu đương triều. Cô đứng dậy tạ ơn, sau đó nhìn nam nhân cao cao tại thượng. Gương mặt quen thuộc này, chính hắn, Điền Triết Hiên, cũng cuồng vọng tự đại, cũng kiêu ngạo bất tuân như vậy.

Bầu không khí áp lực cũng dần hạ xuống, tiệc tối sớm kết thúc. Trên đường Hủ Liên chậm rãi tiêu sái quay về tắm cung, cô nghĩ đến gương mặt hả hê của Điền Triết Hiên, kiếp trước hắn thật quá ngây thơ. Nam nhân a. . .

“Hoàng. . . Hoàng thượng. . . Như vậy không được đâu, lỡ như. . . Hoàng hậu thấy thì chúng ta phải làm sao bây giờ a?” Một nữ nhân thở hổn hển, nói với nam nhân trên người, nhìn bằng ngón chân cũng biết bọn họ đang làm gì ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hoàng Thượng chú ý thân thể.

Hũ Liên đứng trước giường, nhìn hai người đang dây dưa, chính là trượng phu vừa mới cưới của cô cùng với Hồng Quý phi kia. Khó trách bọn họ sớm rời khỏi yên vị, thì ra là đến địa bàn của cô cho cô xem cảnh phòng the tái hiện.

“Hoàng...Hoàng hậu...” Hồng Quý phi làm bộ xấu hổ nép vào ngực Điền Triết Hiên, thế nhưng động tác một chút cũng không ngừng lại.

“Giường của Hoàng hậu quả nhiên thoải mái hơn giường Hồng Quý phi nhiều, trăm mụon dùng hẳn Hoàng hậu sẽ không để ý chứ?” Điền Triết Hiên cười tà nhìn Hũ Liên.

“Hoàng thượng mặc dù hưởng dụng, chỉ cần nhớ kỹ không nên chơi đùa quá trớn làm bản là được rồi, buổi tối đi tìm cung nữ đổi lại cũng thực phiền phức.” Hũ Liên sớm đã quen với loại tình huống này, trước đây ở cùng một chỗ với Điền Triết Hiên bình thường cũng sẽ gặp chuyện này.

Cô lấy một quyển sách, trấn định ngồi nơi bàn cạnh giường, nhàn nhã đọc. Không đạt được hiệu quả như mong muốn, Điền Triết Hiên càng ra sức vận động, làm Hồng Quý phi dưới thân càng thêm kêu rên vang dội.

Qua hồi lâu cũng không thấy Hũ Liên có biểu tình gì trên mặt, Điền Triết Hiên liền buông Hồng Quý phi ra, để mặc ả một bên. Hắn lờ mờ đứng trước mặt Hũ Liên, kéo tay che khuất sách cô đang đọc.

Bị quấy rối, Hũ Liên ngẩng đầu nhìn Điền Triết Hiên cơ bụng rõ ràng. Hắn muốn làm gì đây?

“Tối nay ta sẽ thị tẩm ngươi.” Hắn vừa dứt lời, Hũ Liên không có phản ứng, nhưng Hồng Quý phi kinh ngạc kêu lên, hiển nhiên không ngờ Hoàng thượng lại nói như vậy.

“Hoàng thượng tính trí bưng bưng, nhưng cũng phải bảo trọng thân thể. Dù sao...” Hũ Liên cứ như thể nhìn xuống hạ thể của hắn.

“Ngươi...” Ngược lại, Điền Triết Hiên lại đỏ mặt, không ngờ Hoàng Hậu lại nhìn thẳng. Hắn có chút vội vàng vàng mặc y phục vào, vờ ho vài tiếng, nói tiếp “Trẫm còn có một số việc, đi trước.”

“Hoàng...Hoàng thượng” Lúc này chỉ còn lại Hồng Quý phi và Hũ Liên, nhưng chân ả vẫn như trước mềm nhũn, không có cách nào bỏ chạy nhanh như vậy.

“Hồng Quý phi, ta biết Hoàng thượng luôn luôn dũng mãnh như vậy, nhưng muội ở trên giường ta cũng làm loạn rất nhiều.” Hũ Liên gọi cung nữ tới, đem khăn trải giường quần thân thể ả lại, để thái giám khiêng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Vương gia bàng quan

“Quả nhiên, nơi này là chỗ tốt nhất để xem kịch a. Ta ở chỗ này với muỗi lâu như vậy cuối cùng cũng được đền đáp rồi.” Điền Triết Lỗi cười lớn, đưa tay ra làm như bắt muỗi.

“Đúng là đệ trốn ở chỗ này cười trộm mà.” Điền Triết Hiên hùng hổ đi tới trước mặt hắn, thấy Điền Triết Lỗi chỉ chỉ phía sau, hắn quay đầu lại. Nhìn Hồng quý phi quần như bánh chưng bị đuổi ra sau, hắn cũng phá lên cười theo.

“Hoàng huynh, huynh có nghĩ Nam Cung Hũ Liên có chút không thích hợp không?” Đột nhiên Điền Triết Lỗi nghiêm túc trở lại. “Lần trước ta phái người điều tra nàng, biết được tính cách hoàn toàn thay đổi, ngoại trừ khuôn mặt ra.”

“Đệ không phải nói nàng vì chuyện vào cung mà thất cổ sao?” Điền Triết Hiên vững vàng ngồi ở trong đình, trên bàn bày rượu ngon cùng hoa quả. “Hình như nàng còn thích một nam nhân.”

“Hay là chuyện lần đó đã làm nàng thay đổi, hoặc cũng có thể Nam Cung Hũ Liên đã bị đánh tráo.”

“Nàng lại có thể nhìn hạ thân nam nhân như vậy, rõ ràng là không phải lần đầu tiên.” Chén rượu trong tay Điền Triết Hiên bị hấn bóp nát, rượu chảy khắp tay. Hiên nhiên hấn muốn nói với Điền Triết Lỗi là cô bất trung.

“Khụ khụ, Hoàng huynh, loại chuyện này cũng chỉ có chính huynh có thể đi dò xét thử. Bất quá, huynh nhất định phải đề phòng nàng nhiều hơn, phải biết rằng nàng chính là người của Nam Cung gia.” Điền Triết Lỗi xấu hổ ho vài tiếng.

“Hiểu rồi, mai ta sẽ đi gặp nàng.” Một lần nữa cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, ánh mắt hấn lộ ra sát khí rõ ràng.

Tầm cung trong ngoài đều bận rộn chuẩn bị giường chiếu cho Hủ Liên. Cô đem đệm giường đôi mới chỉnh tề, nhân nhạ cười cười, kiếp trước hình như Điền Triết Hiên để cô chứng kiến cảnh thú vị ấy không ít.

“Ngày mai Điền Triết Hiên nhất định sẽ tìm đến mình.” Thôi tắt ánh nến, Hủ Liên nằm xuống, đoán được ngày mai sẽ có chiến tranh, nên nghỉ ngơi dưỡng sức. “Tôi vô cùng chờ mong hành động ấu trĩ của anh làm trò cười cho kẻ khác nga!”

Ngồi trong đình, Điền Triết Hiên run run, ách xì một cái thật to, Điền Triết Lỗi khó hiểu nhìn hấn. “Hoàng huynh thân thể khó chịu sao?”

“Không biết là ai lại lấy ta ra mà nói bậy, ngàn vạn lần không nên để ta biết được.” Điền Triết Hiên cắn hận ăn nhọ trên bàn, lại không cẩn thận bị nghẹn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Răn dạy của Thái hậu

“Nương nương, nương nương. . .” Hủ Liên ngồi trước gương để cung nữ chải đầu, nhìn ảnh ngược trong gương, tuy không được rõ ràng như ở hiện tại nhưng lại có một cảm thụ khác.

“Chuyện gì lại hoảng như thế?” Hủ Liên nhân nhạ xoay người nhìn cung nữ đang quỳ gối một bên, người ở đây thật sự là rất nóng nổi.

“Hồi bẩm nương nương, Hoàng thượng có chỉ để nương nương bồi Thái hậu cùng nhau dùng bữa sáng.” Cung nữ không dám ngẩng đầu, run rẩy nói. Kết quả của hai nữ quan ngày hôm qua đã khiến những cung nữ bọn họ đối Hủ Liên càng kính nể hơn, không dám làm càn nữa.

“Linh Lung thỉnh an tỷ tỷ.” Một nữ tử mặc tổ y* mang theo mấy cung nữ từ một hướng khác đi tới, chặn đường Hủ Liên. Hủ Liên giương mắt, nhìn nữ tử đang cúi đầu. Đây là người thứ mấy của Điền Triết Hiên?

(R: đồ bằng tơ tằm)

“Muội muội thực sự là đa lễ, muội cũng là muốn cùng ta đi đến chỗ Thái hậu sao?” Linh Lung ngẩng đầu, Hủ Liên nhìn thần sắc dịu dàng, nhu nhược của nàng, lại thêm đôi mi thanh tú trên cặp mắt hạnh, có thể thấy được đây là một cô gái hoàn toàn khác với Hồng quý phi.

“Đúng vậy tỷ tỷ.” Nàng lời nói nhỏ nhẹ, cừ chỉ thỏa đáng đi theo phía sau Hủ Liên đến Từ Trữ cung của Thái Hậu.

“Hoàng hậu, người tới có chút chậm.” Thái hậu tuổi gần bốn mươi vẫn sắc sỡ loá mắt như trước, chỉ là dáng dấp nghiêm nghị làm cho thoạt nhìn có vẻ không dễ thân cận.

“Mẫu hậu, nô tì biết sai rồi.” Không có giải thích, chỉ là đoan trang bái trước mặt Thái Hậu. Hủ Liên biết nhiều nữ nhân gặp tình huống như vậy giải thích chỉ có kết quả hoàn toàn ngược lại, không bằng theo lời của người ta.

“Hoàng hậu đứng lên đi, để ai gia nhìn người một chút.” Thái hậu không tìm được sơ hở, đành phải thôi, cho phép Hủ Liên đến gần. “Ban thưởng tọa.”

Quả nhiên cô cùng Linh Lung là tới trễ nhất, bàn ăn lớn như vậy cũng đã ngồi không ít người. Xem ra có thể ngồi ở chỗ này dùng bữa sáng đều là ái phi của Điền Triết Hiên, số lượng thật đúng là không ít a.

Hủ Liên ngồi ngay ngắn bên cạnh Thái hậu, để Thái hậu nhìn đủ. Điền Triết Hiên là có ý trễ như vậy mới cho người đến gọi cô, đơn giản là muốn mượn tay Thái Hậu ra oai phủ đầu với cô, đáng tiếc một kế này chưa thực hiện được, kế tiếp sẽ là cái gì đây?

“Tỷ tỷ, nghe nói đêm qua Hồng quý phi là bị khiêng ra từ Khôn Trữ cung của tỷ.” Một nữ tử mặc đồ mỏng màu tím che miệng, nhỏ giọng nói. Xem ra chuyện hôm qua đã truyền đến xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Yên lặng quan sát tình hình trong cung

Hũ Liên không nói lời nào ngồi một chỗ, đương sự là Điền Triết Hiên cùng Hồng Quý phi còn không lên tiếng, cô làm chi rảnh rồi không có việc gì làm cùng nữ nhân này đông dài.

“Lan quý phi, cô đây là muốn gây xích mích quan hệ giữa ta và tỷ tỷ a?” Quả nhiên Hồng quý phi trước hết nhảy dựng lên, tự cho là thay Hũ Liên xuất đầu cùng Lan quý phi tranh chấp.

“Hồng quý phi, ta chỉ nghe được một ít lời đồn, cho nên để tránh tin đồn thất thiệt mới hướng Hoàng Hậu nương nương chứng thực.” Bên ngoài làm ra vẻ kiều nhu cùng sôi nổi, Hũ Liên như trước lắng lắng nghe bọn họ nói, như vậy cũng có lợi khi nắm rõ tính cách các ả.

“Đúng vậy, Lan quý phi cũng chỉ là tránh tin đồn nhảm, Hồng quý phi hà tất lại tức giận như vậy chứ?” Nữ tử nhỏ nhắn một thân cung phục màu vàng nhạt cũng chen vào, xem chừng cũng bất quá mười bảy, mười tám tuổi.

“Liễu quý phi, cô đây là đang giúp đỡ khi dễ Hồng tỷ tỷ sao?” Nữ tử mặc cung phục màu lam lộ vẻ anh khí cũng mở miệng nói, xem ra là người bên phe Hồng quý phi.

“Các nàng không phải muốn hỏi Hoàng hậu sao, như thế nào lại tranh luận rồi?” Điền Triết Hiên cảm giác không đúng, trên mặt lộ vẻ tươi cười, nhắc nhở bọn họ trở về chủ đề. Đáng tiếc những nữ nhân này quá non, căn bản chỉ là một đám nóng nảy tự tranh luận.

“Hoàng thượng. . .” Hồng quý phi hờn dỗi, ý ới trên người Điền Triết Hiên, làm như oán giận.

“Hồng quý phi tôi qua bởi vì một nhọc quá độ mới bị ta sai người mang ra ngoài, xem ra muối muối khôi phục rất nhanh. Bất quá như vậy cũng tốt, để có con nối dòng cho Hoàng thất cần phải nỗ lực a.” Hũ Liên cầm lấy trà trên bàn nhẹ nhàng nhấp một ngụm, không nhanh không chậm nói.

“Vâng, đúng vậy. Tỷ tỷ lo lắng nhiều rồi.” Một câu nói, làm cho Hồng quý phi lập tức từ trong lòng Điền Triết Hiên nhảy dựng lên, đoan đoan chính chính ngồi ở vị trí của chính mình. Á dù không rõ lý lẽ cỡ nào cùng biết sinh con nối dòng cho Hoàng thất có ý nghĩa lớn như thế nào, nhưng lại từ Hũ Liên thân là Hoàng hậu nói ra, ai biết có thể có ám ý gì hay không.

“Vừa sáng sớm đã khắc khẩu liên tục, các người trong mắt còn có ta Thái hậu này hay không?” Thái hậu ở một bên nghe xong nửa ngày mở kim khâu*, trong nháy mắt không còn ai dám lên tiếng.

(R: kim khâu tức là miệng vàng, ý chỉ sự cao quý)

“Thái hậu người thân thể không tốt, nghìn vạn lần không nên nóng giận.” Tay Linh Lung vỗ ngực Thái Hậu, giúp bà thuận khí, xem ra quan hệ của Linh Lung và Thái Hậu rất mật thiết, Hũ Liên không nói gì, chỉ là yên lặng thu hết vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hoàng tử Điền Thần Chích

Một bữa ăn sáng những quý phi lại ăn thấp thỏm không yên, cũng chỉ có Hũ Liên cùng Linh Lung bình tĩnh nhất. Xem ra lần này, bọn họ đã biết được Hoàng hậu nương nương cũng không phải kẻ ngốc, tuy bị Hoàng Thượng vắng vẻ, nhưng vẫn không thể coi thường.

Dùng xong đồ ăn sáng, Hũ Liên cho những cung nữ vẫn đi theo hai bên cô lui xuống, một mình một người đi trong hậu hoa viên. Cái oi bức giữa hè tại chỗ bóng cây rậm rạp mát mẻ ở đây lại có vẻ không đáng kể, nhìn hoa cỏ hai bên được chăm sóc chu đáo, tâm tình Hũ Liên cũng thả lỏng một chút.

“Bốp. . .” Một hòn đá trắng tấp hướng cô bay tới, bị cô tránh thoát trong gang tấc. Hũ Liên hơi nhíu đôi mi thanh tú, nhìn lên thân ảnh trên cây. Một đứa nhóc chừng bảy, tám tuổi ở trên làm mặt quỷ với cô, rất hiển nhiên vừa rồi chính là cậu ra tay.

“Xuống đây.” Vẫn bình tĩnh như trước nói với đứa nhỏ trên cây “Đừng để ta nói lần thứ hai.”

“Ta sao phải nghe lời người, biết ta là ai không?” Cậu bực bội đứng ở trên cây, hai tay chống nạnh nhìn xuống Hũ Liên.

“Ngươi nói xem ngươi là ai?” Hủ Liên đậm mặt nhìn đứa nhỏ bướng bỉnh, loại trẻ con bị làm hư này là cô ghét nhất.

“Ta là Điền Thần Chích, đúng là hoàng tử, ngươi sợ rồi sao, còn không mau mau quỳ xuống cho ta.” Nhìn bộ dạng cầm muốn chĩa lên trời của cậu, Hủ Liên lại nhìn xuống thân cây dưới chân cậu bé, mơ hồ có dấu hiệu sắp gãy. Gọi là Điền Thần Chích thì có cái gì đáng khoe, thì ra là nhi tử của Điền Triết Hiên, thảo nào ấu trĩ như vậy.

“Ta nói ngươi xuống đây.” Hủ Liên tiến lên vài bước, đứng ở ngay phía dưới cậu, nói.

“Có bản lĩnh ngươi lên đây nha.” Điền Thần Chích chưa từng bị người khác dùng khẩu khí ra lệnh, có chút tức giận đứng trên cây hô.

“Rắc. . .” Quả nhiên thân cây bị gãy, Điền Thần Chích kêu to, đầu hướng đất rơi xuống. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Hủ Liên cấp tốc bắt được chân cậu bé, miễn cho cậu số phận đầu rơi hoa. Thực sự là chỉ mảnh treo chuông, cũng may Hủ Liên phản ứng tương đối nhanh.

“Mau buông ta xuống.” Điền Thần Chính bị treo ngược bực bội đạp chân, đáng tiếc bị Hủ Liên nắm chặt không có cách nào đá văng ra.

“Tuổi còn nhỏ lại vênh váo tự đắc như thế, ý vào thân phận bản thân đi rêu rao, ngươi như vậy sau này có thể nào thành tài.” Hủ Liên hé ra mặt lạnh, nhìn Điền Thần Chích trên mặt đồ bưng, chính là không chịu buông hất ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Côn bả dưỡng ra hiếu tử

“Điện. . . Điện hạ. . .” Mấy người nghe tiếng mà đến lại thấy Hoàng hậu đang xách Hoàng tử lên, sợ đến không ngừng dập đầu trên mặt đất. “Nương nương. . . Nương nương, xin người hãy bỏ qua cho điện hạ, điện hạ tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, xin nương nương tha cho điện hạ.”

“Không nên cầu xin tha thứ cho ta, đi cầu xin nữ nhân này làm chi?” Điền Thần Chích rất có cốt khí hô. “Ngươi có bản lĩnh thì bỏ ta xuống.”

“Có cốt khí là chuyện tốt, nhưng mà vừa nãy ngươi lấy đá ném ta thì không sai sao? Đối với trưởng bối nói như vậy là không sai sao?” Hủ Liên nhìn sắc mặt hồng hồng của Điền Thần Chích, cũng biết cậu kiên trì không được bao lâu nữa. “Mau xin lỗi cho ta.”

“Ngươi mơ tưởng, bất quá ngươi cũng chỉ là một nữ nhân của phụ hoàng, ta lại là nhi tử duy nhất của người, nếu như phụ hoàng biết ngươi đối với ta như thế, nhất định chém đầu ngươi.” Hủ Liên vừa mới nghĩ cậu bé có cốt khí, lại nghe cậu nói như thế, tức giận ngồi lên tảng đá bên cạnh, đặt Điền Thần Chích lên đùi.

“Các ngươi xoay đi chỗ khác cho ta.” Đám cung nữ kinh ngạc nhìn động tác của Hủ Liên, nhất thời lo lắng không dám động. “Không nghe thấy sao?”

“Ngươi muốn làm gì? Mau buông.” Điền Thần Chích nằm ngang trên đùi Hủ Liên, thấy sắc mặt dị thường lãnh khốc của cô, trong tâm bỗng có dự cảm không lành.

“Bốp, bốp, bốp, cho ngươi không nghe lời.” Kéo quần cậu xuống, Hủ Liên không chút do dự nâng tay đánh lên cái mông nho nhỏ của Điền Thần Chích.

Một âm thanh vang lên, các cung nữ liền quỳ rạp xuống đất. Các nàng không thấy cũng biết chuyện gì đang xảy ra, thế nhưng các nàng không dám ngẩng đầu nhìn, rất sợ làm Hoàng hậu nương nương không vui. “Nương nương. . . Nương nương. . .”

“Oa. . . Ta sai rồi!” Điền Thần Chích vốn chịu đựng không muốn xin lỗi rồi cuộc cũng chịu không nổi đau đớn trên mông mà cầu xin tha thứ. Hủ Liên ngừng lại, mắt nhìn cái mông sưng đỏ của cậu, nhẹ nhàng giúp cậu kéo quần lên.

“Lần sau để ta thấy ngươi tái phạm, sẽ không buông tha ngươi đơn giản như vậy đâu.” Cô đứng lên, sửa sang lại y phục có chút nhăn, nhìn Điền Thần Chích mặt đầy nước mắt nước mũi.

“Ngươi tên là gì?” Điền Thần Chích hít cái mũi sưng đỏ, quật cường nhìn Hủ Liên.

“Hỏi người khác không cần dùng từ ‘làm ơn’ sao?”

“Làm ơn, xin hỏi, ngươi tên là gì?” Hiển nhiên là chưa từng nói như vậy, Điền Thần Chích nói có chút cứng nhắc.

“Nam Cung Hủ Liên”

Chương 17: Hoàng tử mười phần cá tính

“Người chính là Hoàng hậu?” Diên Thần Chích khắp khiêng đi vòng quanh Hủ Liên nhìn đi nhìn lại. “Người không đẹp bằng các phi tần khác của Phụ hoàng.”

“Còn nhỏ tuổi mà có thể lý giải nữ sắc như thế, thật không hổ là con Diên Triết Hiên.” Hủ Liên nhìn sắc mặt dò xét của Diên Thần Chích đang xoa xoa móng. “Mẹ đẻ của người là vị Quý phi nào?”

“Mẫu phi của ta sinh ta khó, nên đã chết khi sinh ta.” Diên Thần Chích trên mặt không có vẻ gì khổ sở đơn giản nói ra.

“Cho dù vậy, người cũng không thể vì thế mà hạ thấp yêu cầu đối với bản thân. Với tư cách là Hoàng tử, sau này chính là nên dốc sức mình vì triều đình, vì nước nhà. Chẳng lẽ người nghĩ sau này suốt đời ở trong cung một mình ngắm nhìn tiểu thiếp sao?” Hủ Liên cũng không vì thân thế của cậu mà hảo ngôn tương đãi*, ngược lại còn vô cùng sắc bén chất vấn.

(R: hảo ngôn tương đãi: dùng lời lẽ hòa nhã)

Diên Thần Chích lẳng lặng nhìn Hủ Liên, cuối cùng chậm rãi lộ ra khuôn mặt tươi cười. “Không cần người nói ta cũng biết, bắt quá ta muốn nhiều tiểu thiếp như vậy làm gì, ta cũng không phải là Phụ hoàng. Đại thẩm, người cứ yên tâm đi.”

Nhìn Diên Thần Chích nói xong bỏ chạy, Hủ Liên trên mặt dần dần nở nụ cười. Lúc đầu chỉ là nhàn nhạt cười, cuối cùng đột nhiên ôm bụng cười to. “Ta không phải là Phụ hoàng, ha ha ha ha, ta không phải là Phụ hoàng...”

Hủ Liên hiếm khi cười không ngừng như lúc này, trước đây cô nổi tiếng lãnh khốc, ngoại trừ cần phải mỉm cười lấy lệ, hầu như chưa từng cười thật tình, ngày hôm nay thấy nhi tử Diên Triết Hiên nói về phụ thân cậu như vậy, thật sự rất buồn cười.

“Hoàng hậu, là chuyện gì khiến người cười thoải mái như vậy?” Diên Triết Hiên ngay từ đầu vốn ở một nơi bí mật gần đó quan sát cô, vừa rồi hiển nhiên đem một màn thu hết vào mắt. Hắn không ngờ một Hủ Liên vốn không có biểu tình gì lại có thể có một dáng tươi cười mỹ lệ sáng lạn đến thế, nhất thời quên mất chính mình là đang rình coi, mà xui quýt khiến tiến lên tiếp lời.

“Hoàng thượng không phải đã nghe thấy hết rồi sao?” Thu lại vẻ mặt tươi cười, Hủ Liên bắt đầu khôi phục lại biểu tình bình tĩnh.

“Hoàng hậu thực sự là biết cách dạy trẻ nhỏ, vừa giữ thể diện cho Hoàng nhi, vừa dạy dỗ hắn thật tốt.” Diên Triết Hiên ho khẽ vài tiếng, không ngờ Hủ Liên đã sớm phát hiện ra sự có mặt của hắn.

“Người khi còn bé cũng bị phụ thân đánh như thế thôi.” Hủ Liên thốt ra mới biết mình nói sai, trước mặt thất lễ với Diên Triết Hiên này, rõ là sai rồi.

Chương 18: Vương gia ma mị

“Tại sao người biết?” Diên Triết Hiên ánh mắt nghi hoặc, nhìn chăm chăm vào Hủ Liên. Hoàng hậu này quả nhiên không đơn giản, ngay cả chuyện khi còn bé của hắn cũng đều biết. “Ai nói cho người biết?”

“Đại đa số đứa nhỏ ở đây, khi còn nhỏ, không phải đều là bị phụ mẫu đánh sao?” Hủ Liên không lảng tránh ánh mắt sắc bén, trấn định nhìn thẳng hắn. Cô biết lúc này nếu có mây may chùn chân, nhất định sẽ bị nam nhân này đánh cho vạn kiếp bất phục.

“Thì ra là vậy, xem ra trẫm lo lắng nhiều rồi. Nếu Hoàng hậu đã hiểu rõ việc giáo dục trẻ nhỏ như vậy, thì Hoàng nhi giao cho người chiếu cố. Tội nay ta cho Hoàng nhi đến ở Khôn Trữ cung của người. Trẫm còn chút công văn phải xem, nên đi trước, không thể cùng Hoàng hậu ngắm hoa, thật tiếc quá.” Nhìn bóng hắn xa dần, Hủ Liên yên tâm, bắt quá ngấm lại lời hắn mới nói vừa rồi thật đúng là buồn cười.

“Diên Triết Hiên, anh rốt cuộc là một người như thế nào đây?” Cho dù đứng ở trong bóng cây, hơi nóng cũng không ngừng găm nhắm, làm Hủ Liên cảm

thấy buồn bực. Mùa hè, mùa hè trong cung dường như dài đằng đặc đi.

“Hoàng hậu chính là đang nghĩ đến Hoàng thượng sao?” Từ giữa vườn đi ra một thân ảnh cao to, thanh âm trầm thấp hữu lực. Hủ Liên xoay người nhìn vị khách không mời mà tới này, làm sao trong cung mọi người ai cũng thích trốn ở chỗ bí mật thế?

“Là Hoàng hậu, trong tâm dĩ nhiên là nghĩ tới Hoàng thượng rồi.” Hủ Liên cùng nam nhân này mặt đối mặt, chỉ biết đó là một người âm tà, ánh mắt sắc bén như đao, nhìn thế nào thì gương mặt cũng không có một chút thiện cảm. Như vậy khi cười còn lộ ra nét mỉa mai, quả thực quý dị đến cực điểm.

“Ta là Vũ vương Điền Triết Dực, Hoàng hậu phải nhớ kĩ. Nếu như có một ngày, trong tâm Hoàng hậu không chỉ có một mình Hoàng thượng, thì nhớ nói cho ta biết.” Đứng trước hủ, khiến Hủ Liên có cảm giác bị áp bách.

“Vương gia nói quá rồi, ta cũng chỉ là một nữ nhân, nếu đã thành thân, tất sẽ lấy phu làm trời. Vương gia nói vậy, chẳng lẽ ám chỉ ta bất trinh sao?” Ngắc đầu không e dè, trừng mắt nhìn thẳng hủ “Xin Vương gia hãy tự trọng.”

“Gọi Điền Triết Dực, hoặc là Dực. Nếu nàng biết người của Nam Cung gia không được Hoàng huynh sủng hạnh mà giác ngộ, ta chỉ là một Vương gia trên danh nghĩa mà thôi, sẽ không đi lưu ý gia thế bối cảnh, theo ta có thể sẽ không phải ở trong thâm cung hiểm độc. Lẽ nào nàng không hiểu ý ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lời thăm hỏi chứa hàm ý

“Vương gia nói thật là, tuy điều kiện của ngài rất tốt, nhưng bản cung nghĩ sẽ không có ngày này đâu. Thời gian không còn sớm, bản cung còn có chút việc riêng cần xử lý, Vương gia tiếp tục ở đây hóng mát đi.” Hủ Liên nghĩ thầm tiếp tục nói chuyện cùng nam nhân này cũng không có ý nghĩa gì, còn nữa, hủ có đúng là người thế lực khác dùng để thử cô hay không còn chưa xác định.

“Hoàng hậu? Chỉ cần là người ta muốn, không quan tâm nàng có thân phận gì.” Lạnh lùng lưu lại một câu, thân ảnh hủ lần thứ hai biến mất trong bóng râm.

“Hoàng hậu nương nương.” Vừa trở lại Khôn Trữ Cung, ngay cả ghế cũng chưa ngồi nóng, đã thấy một nữ quan hầu hạ nàng đi đến. “Quốc cữu gia* tới.”

(R: quốc cữu gia là anh(em) vợ vua)

“Hoàng hậu nương nương.” Diệp Lôi cung kính hành lễ, Hủ Liên nhìn thần sắc của hủ một chút, liền cho cung nữ, nữ quan bên người lui xuống. Xem ra hủ rất cực muốn nói đến nội dung chính rồi.

“Ca ca không cần đa lễ, mau mau ngồi xuống, cha bảo huynh đến nói cho ta cái gì?” Lời nói như vô cùng thân thiết, nhưng trên mặt cô cũng không có vẻ nhiệt tình này.

“Muội muội quả nhiên có tâm tình tệ, lần này cha để ta tới là có chuyện quan trọng thương lượng.” Diệp Lôi sau khi ngồi xuống, nhìn Hủ Liên ngồi trên chủ vị. “Lần này để muội muội tiến cung là muốn cho muội muội thân cận Hoàng Thượng nhiều hơn, muội cũng biết Hoàng Thượng đối quốc sự vẫn chẳng quan tâm. Cha phi thường lo lắng, cho nên mong muốn muội có thể đốc thúc Hoàng Thượng lấy quốc sự làm trọng, không nên quá mức sa vào nữ sắc.”

“Thì ra là vậy, cha thực sự là yêu nước yêu dân, giang sơn có trung thần như cha cũng là phúc của quốc gia, ta nhất định chia sẻ với người nhiều hơn.” Ngữ khí đậm nhạt, coi như tất cả mọi chuyện đều đã không còn quan trọng. Hủ liền nhấp một ngụm trà, hạ mí mắt xuống để không ai nhìn ra suy nghĩ thật của cô.

“Có những lời này của muội muội, ta cùng phụ thân có thể yên tâm rồi, dù sao hiện tại muội muội cũng đã là Hoàng hậu cao quý.” Diệp Lôi dừng lại một chút, nhìn Hủ Liên vẫn vẫn đạm phong khinh.

“Ca ca yên tâm được rồi, muội muội ta tự biết phải làm sao.” Hủ Liên mỉm cười, Nam Cung Diệp Lôi này tuyệt đối không phải kẻ ngu ngốc, hơn nữa Nam Cung Hoành Văn lại là cáo già thâm sâu sâu nặng. Tuyệt đối sẽ không có lòng tốt như vậy để cô phụ tá Điền Triết Hiền, cho nên cuộc hôn nhân này xem ra là ván cược cuối cùng của Nam Cung Hoành Văn.

“Nếu muội muội đã rõ ràng ý tứ của phụ thân, ta đây cũng không tiện ở lâu. Muội muội cần phải bảo trọng a, dù sao trong cung khác với ở nhà, mọi việc cần phải cẩn thận một chút mới tốt.”

Chương 20: Hoàng hậu đại thẩm

Hủ Liên thở dài, ở đây cũng không dễ dàng như trong công ty trước kia, chỉ ít trước kia không có loại chuyện tình ám sát phát sinh. Đi tới thời đại này cũng đã một thời gian, thế nhưng cô thân là thành phần trí thức ở hiện đại vẫn là có chút không thích ứng.

Bất quá có một chút chuyện giống nhau, các loại chuyện lục đục với nhau, bỏ đá xuống giếng hẳn là cũng theo sự đi lên của nhân loại mà phát triển. Như vậy đối với những người ở cổ đại này cũng không có gì đáng sợ, dù sao người đã từng có một thời gian tại thương trường oai phong một cõi như cô dư sức so với những con chim hoàng yến trong cung này đi.

“Nương nương, tiểu Hoàng tử tới.” Nữ quan tất cung tất kính thi lễ, Hủ Liên nhìn Điện Thần Chích, trên mặt lộ ra nụ cười. Con hán đứa nhỏ này a, cùng hán khi còn bé thật đúng là giống nhau.

“Nương nương, Linh Lung đã giúp tiểu Hoàng tử chỉnh lý y phục cùng sách vở rồi.” Nhìn bộ dáng dịu dàng của Linh Lung, nghĩ thầm khó trách nhi tử hán nghịch ngợm gây sự như thế, luôn luôn được sủng như vậy sẽ không được giáo dục đúng phương pháp.

“Bản cung đã biết, muội muội nếu tới sao không cùng nhau dùng chút điểm tâm, ta đói trong cung còn có rất nhiều chỗ không quen, thật muốn muội muội cùng bản cung nói một chút.” Lần này là xuất phát từ thật tình, dù sao con mắt nhìn người của Hủ Liên cũng sẽ không lầm, người gọi Linh Lung Quý phi này cũng không giống những nữ nhân thích đầu đá kia.

“Vâng, nương nương.” Linh Lung ngồi xuống, Điện Thần Chích đảo mắt vòng quanh cũng đặt móng ngồi bên người Linh Lung.

“Thần Chích a, sau này người ở tại Khôn Trữ cung của ta cũng không thể nghịch ngợm gây sự như trước.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, con mắt nhìn chăm chăm Điện Thần Chích vẫn liên tục ngoảnh xung quanh.

“Hoàng hậu đại thẩm, ta tin tưởng người nhất định rất bác học đa tài, sau này sẽ bái người làm thầy, như vậy có được hay không?” Linh Lung nghe được lời nói của cậu liền sùng sốt, tựa hồ đang suy nghĩ Điện Thần Chích nói như vậy có thể bị Hoàng hậu trách phạt hay không.

“Đương nhiên là có thể, bất quá người vẫn phải học ở chỗ Thái phó, bình thường không có giờ học bản cung có thể dạy người này nọ.” Không đợi Linh Lung mở miệng giải thích, Hủ Liên đã cười tủm tỉm nhìn Điện Thần Chích nói.

“Đại thẩm, người đột nhiên nhìn ta hòa ái như vậy cùng ta nói chuyện ta sẽ chịu kích thích, dù sao ta tuổi tác tâm trí còn chưa thành thực, nếu như trở nên âm tình bất định* như người thì thật không tốt.”

Chương 21: Phụ tử hai người một dạng

Hủ Liên biết tài ăn nói của Điện Thần Chích rất tốt, nhưng không ngờ lời nói của cậu còn sục mùi hiện đại như vậy, lập tức hảo cảm đối với cậu tăng lên nhiều. Cô lắc đầu, trên mặt lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, quả nhiên rất giống. “Còn bé đã miệng lưỡi nhanh nhẹn thế này, xem ra phụ hoàng người có người kế nghiệp.”

“Hoàng hậu đại thẩm người đây là khách lễ, ta sẽ vui vẻ tiếp nhận, dù sao cũng không thể cô phụ ý tốt hiếm có của người.” Bộ dạng của hai người một lớn một nhỏ làm cho Linh Lung cũng phải che miệng cười.

“Được rồi, muội muội, hậu cung hiện tại chia làm hai phái đúng không?” Không trả lời Điện Thần Chích, nếu không đứa nhỏ này sẽ nói không ngừng.

“Đúng vậy, một phái là Hồng quý phi đứng đầu, một phái khác là Lan quý phi. Thế lực phía sau hai vị quý phi là tương đương, cho nên cũng không dám gây chuyện quá lớn, cho đến khi nương nương người vào cung mới thôi.” Xem ra Linh Lung đối với chuyện trong cung cũng rất rõ ràng, lần này hỏi nàng là đúng người rồi.

Hủ Liên lôi kéo tay nàng nói: “Muội muội cũng không cần khách khí như vậy, gọi ta tỷ tỷ là được rồi. Dù sao chúng ta cũng là tỷ muội trong hậu cung, lúc nào cũng gọi nương nương này nọ nghe có vẻ xa lạ.”

“Ta đã biết, tỷ tỷ.” Linh Lung lộ ra tươi cười ngược ngược, nàng xem Hoàng hậu trước mắt này cũng không phải lãnh khốc, không có tình người như thế. Có thể chỉ là vì phòng ngừa những tranh đấu thập phần dã tâm này mới có thể lấy thái độ băng lãnh như vậy đối mặt đi.

Cho dù là người vô cầu như nàng cũng bị bọn họ khi nhục qua, nếu không có quan hệ với Thái Hậu, có thể cũng không có khả năng an ổn ngồi đến bây giờ. Hậu cung là nơi ăn tươi nuốt sống, phải không ngừng hiểu được làm sao để Hoàng thượng vui, nhưng nếu bộc lộ tài năng quá thì lại bị người trong bóng tối ám toán.

Thấy Linh Lung lộ ra biểu tình hiểu rõ, Hủ Liên liền biết nàng là vì cuộc sống mờ ám trong cung mà cảm khái. Cô trấn an vỗ vỗ vai Linh Lung, thoải mái im lặng như vậy so với trăm câu hoa ngôn xảo ngữ còn tốt hơn.

“Tỷ tỷ thời gian cũng không sớm, ta còn muốn về chỗ Thái hậu bên kia bồi người.” Linh Lung đứng lên hơi cúi thấp người, trong phòng chỉ còn lại Hủ Liên cùng Điền Thần Chích về mặt tươi cười quái dị.

“Đại thẩm, không ngờ người thu mua lòng người lại xuất thân nhập hóa như vậy, ta bái người làm thầy quả nhiên là một lựa chọn đúng đắn.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Lam Tinh Linh quý phi.

“Với tuổi của người hiện tại nói ra được như vậy, ta cũng rất xem trọng đồ đệ người nga.” Hủ Liên xoa đầu Điền Thần Chích, về mặt thỏa mãn.

“Quá khen, ta đồng ý nhưng có thể đừng nói từ này nữa hay không. Nói thế nào ta cũng là một nam nhân, người nói như vậy khiến ta cảm thấy bối rối.” Khuôn mặt nhỏ nhắn nhún lại, hai tay chống nạnh, Hủ Liên phảng phất nhớ tới khoảng thời gian lúc nhỏ cùng Điền Triết Hiền.

“Nương nương” Nữ quan hô lên một tiếng, cắt đứt bầu không khí ám áp của hai người. Hủ Liên sửa lại tư thế, dùng ánh mắt ý bảo Điền Thần Chính ngồi. Điền Thần Chích linh hoạt nhảy lên cái ghế bên cạnh, vỗ như đang ăn bánh uống trà.

“Tỷ tỷ” Người chưa vào đến, âm thanh nũng nịu đã truyền vào trong tai, lẽ nào sợ người khác không biết sao?

“Lan Quý phi sao rảnh rồi đến đây thăm bản cung vậy?” Cô biểu tình vân đạm phong khinh, hơi ghé mắt nhìn bước đi thiếu tự nhiên* của Lan Quý phi.

(Và: Nguyên gốc nó là bước đi ưỡn ẹo, mà ghi ưỡn ẹo nghe nó hơi tởm lợm nên... =]])

(R: k sao đâu e, phản diện thì cứ thẳng tay k cần thương xót)

“Tỷ tỷ, muội muội tên Lan Tinh Lâm, sau này trực tiếp gọi Tinh Lâm là được rồi.” Từ trước đến nay bọn họ dáo dáp phảng phất giống nhau. Hủ Liên nhún nhún mày. Lan Tinh Lâm? Lam Tinh Linh*? Trong ấn tượng của cô, Lam Tinh Linh tựa hồ ưa thích cãi nhau. Như vậy cũng thật sự người cũng như tên.

(R: Lam Tinh Linh này chắc là một người ở Hiện đại, tác giả k có đề cập đến, ta cũng chỉ đoán thôi)

“Tinh Lâm muội muội tìm bản cung có chuyện gì sao?” Tuy thay đổi xưng hô như thanh âm vẫn bình thản như trước, đối với loại nữ nhân thích đi gây chuyện này, Hủ Liên từ trước đến nay vẫn chỉ cười nhạt.

“Nha, đây không phải tiểu Hoàng tử sao? Nghe nói Hoàng tử đến Khôn Trữ Cung, thì ra là thật nha, không ngờ tỷ tỷ sau này lại cùng Hoàng tử ở cùng một chỗ.” Hủ Liên ghét nhất người mình hỏi một đằng trả lời một nẻo, đặc biệt câu cô vừa hỏi đã nhắc lại hai lần, mà vẫn không có câu trả lời.

“Lan đại thẩm, người hôm nay đến tìm Hủ Liên tỷ tỷ của ta có chuyện gì sao? Chúng ta còn có chuyện muốn nói, người sáp vào như vậy làm sao ta cùng tỷ tỷ nói đây?” Điền Thần Chích mang biểu tình chán ghét nhìn Lan Quý phi. Hủ Liên khước miệng giật giật, cuối cùng cũng nén cười được.

“Thần Chích, người nói vậy là sai rồi. Lan Quý là trưởng bối, hơn nữa nhỏ hơn ta vài tuổi, người xưng hô như thế là không lễ phép, biết không?” Hủ Liên nhắc ly nước, nhìn Điền Thần Chích, đương nhiên cũng chỉ là diễn trò mà thôi.

“Nhưng mà trẻ con sẽ không nói dối a, ta vẫn hay nghĩ Lan Quý phi lớn hơn người, tỷ tỷ.” Điền Thần Chích khuôn mặt thần bí, làm ra vẻ đờn nhỏ ngây thơ, Hủ Liên nhìn thấy cũng muốn cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Tận lực an bày

Nhìn mặt Lan Quý phi hết trắng rồi xanh, bộ dáng không thể phát tác được, Hủ Liên biết đứa nhỏ này trong lòng Điện Triết Hiền có địa vị rất lớn. Nếu không cậu xúc phạm Lan Quý phi, sớm đã bị quở trách.

Nhìn Hoàng hậu im lặng, Lan Quý phi nghĩ thầm, được lắm, Hoàng hậu hữu danh vô thực đã vậy còn nhanh như thế lấy lòng tiểu Hoàng tử khó chiều. Xem ra chính mình cũng nên thương lượng với Hồng Quý phi cùng giải quyết nhân rồi.

Giằng co một hồi, Lan Quý phi đứng dậy xin cáo lui. Nhìn ánh mắt không cam lòng của Lan Quý phi, Hủ Liên cũng biết ả muốn đi tìm viện binh. Nghĩ đến lời Điện Thần Chích vừa nói, trên mặt không khỏi lộ ra nét cười.

“Đại thẩm người cũng đừng cười, nữ nhân vừa rồi đã làm ta không vừa mắt. Trước đây chính là sau khi biết ta ở chỗ Linh Lung tỷ tỷ thì thường hay không có việc gì mà đến khi dễ tỷ ấy.”

“Tiểu đồ đệ của ta, sáng sớm hôm trước gặp người trong hoa viên và người hiện tại, tính cách hiện tại đúng thật là kém rất nhiều a, chẳng lẽ là do ta đánh sao?” Hủ Liên biểu tình ôn hòa như trước, nhưng ánh mắt lại lóe ra tinh quang.

“Có sao?” Điện Thần Chích vẽ mặt giấu đầu hở đuôi.

“Không có sao?” Hủ Liên biết chắc chắn là có chuyện, nếu lấy thân phận tiểu thư Nam Cung gia ra, Điện Triết Hiền tuyệt đối sẽ không để con trai yêu quý của mình đặt bên cạnh cô. Thế không phải chẳng khác nào cho cô quân bài để bảo toàn mạng sống sao? Xem ra nam nhân này nhìn qua có chút ấu trĩ, nhưng tâm cơ cũng không tồi.

“Được rồi, lão sư” Điện Thần Chích ánh mắt sâu xa nhìn vào Hủ Liên, để không cho cô nghĩ nhiều, lập tức cắt dòng suy nghĩ của cô. “Hôm nay có thể dạy ta chút gì không?”

“Khó có được tiểu đồ đệ tốt như vậy, làm lão sư ta tự nhiên dốc sức giảng dạy.” Cậu lòng dạ hẹp hòi như thế nào, Hủ Liên sao lại không biết, bắt quá ngặt tư tưởng như thế này hình như có đáp án rồi.

“Không phải nghe nói Nam Cung tiểu thư là một nữ nhân không học vấn không nghề nghiệp sao, lão sư ngoại trừ cách làm người còn có thể dạy ta cái khác?”

“Thần Chích, đôi khi muốn biết một người tài hoa hay không không thể chỉ nhìn bên ngoài và nhẹ dạ nghe theo lời đồn đãi vô căn cứ.” Hủ Liên đi tới bên bàn tĩnh tế mài mực. “Hôm nay là khóa đầu tiên cho nên không nhất định học quá sâu xa, ta viết trước một bài văn, người chỉ cần nói cho ta người hiểu được gì.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hoàng hậu bí ẩn

“Tình hình hiện tại thế nào rồi?” Điện Triết Lỗi nhìn Hoàng huynh ngồi trước án phê duyệt tấu chương. Người ngoài đều cho rằng Hoàng huynh là một thiên tử phong lưu, không để ý đến việc triều chính, chỉ ham mê hưởng lạc, nhưng kì thực mỗi một phân tấu chương đều là do thiên tử phong lưu này tự mình phê duyệt, ngay cả chính hắn cũng có chút bội phục năng lực của Hoàng huynh.

“Anh vợ của ta đã gặp qua Hoàng hậu, Chích nhi cũng đã thăm dò rất thành công, ta an bài nó ở cùng Hoàng hậu.” Tiếp tục đọc tấu chương.

“Hoàng huynh, huynh làm vậy có đẩy Thần Chích rơi vào nguy hiểm hay không? Dù sao Hoàng hậu cũng là người của Nam Cung gia, nếu như không chuẩn bị sẵn, sợ rằng Thần Chích không được lợi thế tốt nhất.” Điện Triết Lỗi thích đùa cháu trai thông tuệ có khí chất vương giả như thích Hoàng huynh.

“Nhi tử của Điện Triết Hiền ta đương nhiên là tự có khả năng bảo vệ mình, lần này đối với hắn cũng là một loại tôi luyện, dù sao sinh tại hoàng thất, phải có năng lực hơn người mới có thể kế tục được.” Điện Triết Hiền cười cười một cách nguy hiểm, nhớ tới biểu tình lạnh lùng của Hủ Liên.

“Hoàng huynh đối với Hoàng hậu tựa hồ có hứng thú, vậy sao không tự mình đi thử đi?” Điện Triết Lỗi nói có vài phần đùa giỡn. Đương nhiên chuyện

đêm đó đúng là làm cho hần mở rộng tầm mắt, Hoàng hậu quả không giống với nữ nhân bình thường.

“Trước đây Chích nhi phản ứng còn dữ hơn nữa, nhưng thật ra đệ, Triết Lỗi, đệ gần đây có vẻ an nhàn, có phải là nên cùng ta xử lý chính vụ không?” Ánh mắt âm lãnh đảo qua Điền Triết Lỗi, hần run run làm ra tư thế của người suy yếu.

“Hoàng huynh, huynh cũng biết ta thuở nhỏ yếu nhược bệnh nhiều, nghĩ việc giúp huynh cũng là lực bất tòng tâm a. Đến giờ này là ta phải đi uống thuốc rồi. Hoàng huynh, huynh cứ tiếp tục, ta sẽ không quấy rầy.” Nói xong thân thể gầy yếu dùng tốc độ ánh sáng chạy ra khỏi đại điện.

“Hủ Liên, Nam Cung Hủ Liên. Trên người người thật có không ít bí mật, ta cũng không ngờ ngay cả ca ca ngươi, cậu anh vợ ta, cũng đề phòng ngươi.” Điền Triết Hiên hạ bút, nhìn mặt hàm trong tay. “Chẳng lẽ ngươi không phải là nữ nhân ngu ngốc kia, cho nên Nam Cung Diệp Lôi mới có thể đề ý cẩn thận như vậy?”

Điền Triết Hiên nhìn công văn chồng chất như núi, biết hôm nay không rảnh suy nghĩ nhiều chuyện này. Bất quá Điền Triết Lỗi nói không sai, hần chung quy phải gặp Hoàng hậu của hần lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Thu tâm đồ nhi

Sáng sớm hôm sau, Hủ Liên theo thường lệ sớm đã rửa mặt chải đầu tốt, ngồi trước bàn nhìn thư tịch. Cô trước đây chỉ biết hai chuyện đi làm cùng về nhà, bình thường ngay cả một chút giải trí cũng không có, hôm nay có thể thoát khỏi công tác đáng ghét cũng tốt.

“Lão sư, lão sư.” Điền Thần Chích cầm trong tay một xấp giấy Tuyên Thành hấp tấp chạy đến, từ một buổi học tối qua, cậu đã thay đổi xưng hô.

Điền Thần Chích thế nào cũng không ngờ Hoàng hậu không thể gọi là mỹ nữ trước mắt lại đầy bụng kinh luân. Xem ra phụ hoàng để cậu theo cô cũng là có mục đích, nếu Hoàng hậu là một nam tử, chỉ sợ đã sớm vào triều làm quan.

“Làm sao vậy tiểu đồ đệ của ta.” Hủ Liên buông sách trong tay xuống, xoa xoa hai mắt, sách này nhìn tuy thực phiền phức, nhưng phải gọi là một tác phẩm xuất sắc.

“Ngày hôm qua ta đọc những văn chương lão sư viết, cả đêm không ngủ ngon, không ngờ lão sư có thể sử dụng lời nói dễ hiểu như vậy nói toạc ra bản chất chốn quan trường.” Nhìn biểu tình mừng rỡ như điên cũng vành mắt có chút thâm đen của Điền Thần Chích, Hủ Liên trêu mếu sớ sớ đầu cậu bé.

“Kỳ thực rất nhiều chuyện đều không cần phải nói vòng vèo khó hiểu, tựa như có vài quyển sách hay rõ ràng có thể nói khái quát đơn giản nhưng lại hết lần này tới lần khác dùng từ ngữ hoa mỹ để trau chuốt, miêu tả. Nói như vậy, ai còn nguyện ý đi học, đi lí giải chứ?” Điền Thần Chích chăm chú lắng nghe, trong lòng âm thầm bội phục tài năng của Hủ Liên.

“Còn chưa dùng bữa sáng sao?” Thấy Điền Thần Chích gật đầu, Hủ Liên lại phân phó nữ quan mang đồ ăn sáng đến dùng cùng cậu.

“Lão sư, chúng ta lúc nào đi học?” Có lẽ là rất đói, cũng có thể là khẩn cấp không đợi được, Điền Thần Chích rất nhanh đã ăn xong, chờ mong nhìn Hủ Liên.

“Hiểu học là tốt, thế nhưng cách ăn của tiểu đồ đệ ngươi chính là có hại cho thân thể, ăn cái gì cũng phải nhai kỹ rồi mới nuốt được.” Nhớ kỹ khi còn bé Điền Triết Hiên cũng là quần quít lấy phụ thân hần như thế này, khoảng thời gian tốt đẹp lúc nhỏ dường như lại quay trở về.

“Lão sư nói đều đúng, như vậy về sau ta sẽ nghe lời người.” Điền Thần Chích đã hoàn toàn bị hiểu biết của Hủ Liên khuynh đảo, lại nói tới nhiệm vụ phải thử Hủ Liên, như vậy xem cô có bao nhiêu học vấn cũng là thử. Nói như vậy, phụ hoàng hần là sẽ không trách cậu đâu.

Hủ Liên biết Điền Thần Chích đã hoàn toàn bị cô thu phục, cũng đoán ra được dụng ý của Điền Triết Hiên, cho nên cô cũng không vạch trần, bởi vì cô đối với tiểu đồ đệ có chỉ số thông minh cao Điền Thần Chích này cũng rất thích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Vương gia âm lãnh

Tiếng mở cửa vang lên, nhưng trước đó cũng không có thanh âm của nữ quan thông báo. Hủ Liên nhú mày, người nào lớn gan như vậy lại trực tiếp vọt tới Khôn Trữ cung của cô. Dù sao Hoàng hậu trên danh nghĩa là cô cũng phải bảo vệ địa bàn cùng tôn nghiêm của chính mình, cho nên cô đứng lên nhìn.

Một thân trường bào bó sát người tại đêm mùa hè như thế này có vẻ không thích hợp, bất quá cảm giác được khí tức âm lãnh trên người hắc cũng sẽ rõ ràng vì sao hắc lại mặc nhiều như vậy. Người này chính là Vũ vương Điền Triết Dực, người vừa thấy Hủ Liên đã nói là nam nhân của cô.

“Ai nha, thế nào lại gặp Vũ vương Hoàng thúc ở đây.” Điền Thần Chích lộ ra biểu tình kinh khủng hiếm có, quay người lại, trốn sau lưng Hủ Liên len lén nhìn Điền Triết Dực.

“Vương gia, người xông vào tắm cung của bản cung như thế có phải là có chút không hợp hay không?” Nhìn dáng dấp bây giờ của Điền Thần Chích vốn luôn không sợ trời, không sợ đất cũng biết cậu e ngại nam nhân âm lãnh trước mắt này, xem ra Điền Triết Dực cũng không phải lần đầu tiên dọa người như vậy.

“Bản vương từng nói nàng gọi Điền Triết Dực hoặc là Dực, không biết Hoàng hậu đối với chuyện lần trước suy nghĩ như thế nào rồi?” Tươi cười ôn nhu cùng khí tức âm lãnh, thực sự làm cho người khác dựng tóc gáy, năng lực chịu đựng của Hủ Liên khá mạnh, nên lúc này mới có thể lãnh tĩnh như thế cùng hắc đối thoại.

“Vương gia thật là có ý tốt, bản cung tâm lĩnh. Chỉ là việc này không cần nhiều lời, ta tin tưởng nguyên nhân trong đó Vương gia cũng biết rồi.” Hủ Liên cầm tay nhỏ bé của Điền Thần Chích, nhẹ nhàng trấn an cậu bé.

“Không ngờ Thần Chích chất nhĩ lại cùng Hoàng hậu quan hệ mật thiết như vậy, xem ra Hoàng thượng đối với Hoàng hậu cũng là vô cùng coi trọng. Như vậy hôm nay bản vương trước hết cáo từ, bất quá lời bản vương đã nói ra sẽ tuyệt đối không thu hồi lại, nếu như Hoàng hậu thay đổi chủ ý cứ nói với Điền Triết Dực ta, ta hoàn toàn có khả năng này.”

Nhìn bóng lưng hắc rời khỏi, Hủ Liên nhất thời cảm thấy không khí lại khôi phục nhiệt độ bình thường. Nam nhân này tuyệt đối là một cao thủ thâm tàng bất lộ, ngay cả Hủ Liên cũng hoàn toàn không nhìn ra được chủ ý của hắc. Bất quá có một chút chuyện cô có thể khẳng định Vũ vương này tuyệt đối sẽ trở thành họa lớn trong lòng Điền Triết Hiền.

“Lão sư, người làm sao lại biết Võ vương Hoàng thúc, Hoàng thúc là từ trước tới nay không thích giao tiếp với người khác nha. Thật không ngờ ta ở chỗ này lại có thể thấy người, xem ra Hoàng thúc đối lão sư rất đề tâm a.” Điền Thần Chích nhìn như vô ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Vũ vương Điền Triết Dực

“Tiểu đồ đệ đối với người này rất hứng thú nha?” Điền Thần Chích vừa thấy Điền Triết Dực rời khỏi liền vui vẻ làm Hủ Liên nghĩ có chút buồn cười, rõ ràng cuộc cũng chỉ là một đứa nhỏ.

“Lão sư có thể nói cho ta nghe một chút không?” Điền Thần Chích làm động tác nghiêng tai lắng nghe.

“Ta đây cũng là lần thứ hai thấy Vũ vương Điền Triết Dực, bất quá ta không nhìn ra hắc là một người như thế nào?” Hủ Liên biết Điền Thần Chích là đang thử cô, thế nhưng bởi không biết thái độ làm người của Vũ vương cho nên trước hết hỏi lại cậu bé.

“Lão sư không biết Vũ vương hoàng thúc sao?” Long mi nhỏ của Điền Thần Chích nhướn lên, tựa hồ không tin lời của cô, còn tưởng rằng cô đây là đang nói sang chuyện khác. Thế nhưng nhìn nửa ngày cũng nhìn không ra hình dạng nguyên trang của Hủ Liên nên chỉ còn cách trả lời tốt câu hỏi của cô.

“Vũ vương hoàng thúc là ca ca ruột của phụ hoàng, đều là do Thái hậu sinh ra. Chỉ là Vũ vương hoàng thúc tận sức học võ thuật, cho nên ngôi vị Hoàng đế vốn do hắc kế vị cũng được chuyển lại cho phụ hoàng. Bình thường ta thấy Hoàng thúc thì ngay cả nói cũng không dám nói, tuy rằng biểu cảm trên mặt Hoàng thúc đúng là cười, thế nhưng cái khí thế kia thật sự là làm cho người ta không dám tới gần.”

“Vậy hắc thật đúng là lòng dạ rộng rãi a, ngôi vị Hoàng đế béo bở mê người như vậy cũng có thể nhường ra.” Ấn tượng của Hủ Liên đối với Điền Triết Dực đã tốt hơn vài phần.

“Đúng vậy, Hoàng thúc còn vì bình định ngoại tộc xâm phạm mà mang binh đi dẹp loạn trở về nữa. Sau này khi ta lớn chút nữa phải đi bái Hoàng thúc làm thầy.” Trên mặt Điền Thần Chích lộ ra thần thái kính phục, xem ra Hoàng thúc này trong cảm nhận của cậu bé cũng là to lớn không gì sánh được.

“Tiểu đồ đệ vừa nhìn đến Hoàng thúc của ngươi liền quăng ta ra phía sau, đến lúc đó hắc nghĩ ngươi giống như tiểu cô nương thì nên làm cái gì đây?” Hủ

Liên lắc đầu, làm ra động tác của một người bất đắc dĩ.

“Ta là một nam nhân, làm sao sẽ là tiểu cô nương.” Diên Thần Chích mang tâm tính trẻ con tự nhiên không nhận thấy được đáng về bản thân có bao nhiêu khả ái, ý cười của Hủ Liên lại càng sâu.

Vốn Hủ Liên chỉ là một cô nhi, nếu không có phụ thân của Diên Triết Hiên thu dưỡng, chỉ sợ là đã sớm chết ở ven đường. Xuất phát từ cảm kích, cô cùng Diên Triết Hiên một chỗ, tự nhiên cũng đem phần cảm tình này đến trên người Diên Thần Chích, dù sao Diên Triết Hiên ở đây là kiếp trước vị hôn phu của cô. Hôm nay gả cho hắn coi như là bù đắp đi.

Những lời Nguyệt lão nói vẫn quanh quẩn trong đầu cô, Hủ Liên cũng nghĩ rồi, nếu thực sự là chết trong tay hắn, cô cũng sẽ không hận. Về phần con đường sau này, cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ma quỷ của Hoàng Thượng

Buổi sáng sau khi Vũ vương Diên Triết Dực đi rồi thì không có người đến nữa, Hủ Liên nhìn sách chờ Diên Thần Chích tan học. Dù sao bài vở và bài tập của cậu do lão sư chuyên nghiệp dạy dỗ cũng tương đối hợp lý, cho nên cô cũng chỉ là phụ trợ thêm thôi.

Ngày mùa hè sau giờ Ngọ* mang theo một tia oi bức, ngồi trong cung điện mát mẻ nhìn vườn hoa khoe sắc dưới ánh nắng chói chang ngoài cửa sổ, Hủ Liên dần dần buồn ngủ. Cho những nữ quan lui ra, thân thể thon dài ung dung hạ xuống, nằm nghiêng trên ghế quý phi dần dần đi vào giấc ngủ.

(R: giờ Ngọ là từ 11-13h).

Buổi chiều nhàn nhã như vậy, tiếng ve kêu ngẫu nhiên cũng có vẻ lười biếng vô cùng. Ngoài Khôn Trữ cung tới một người, những nữ quan trước cửa nhìn thấy đều quý xuống thỉnh an, vừa định hô lên đã bị ngăn lại.

Sáng sớm nhận được tin tức Vũ vương Diên Triết Dực đã đến Khôn Trữ cung, điều này làm cho Diên Triết Hiên cảm thấy kì lạ. Hoàng huynh võ nghệ cao cường, không hỏi thế sự này ngay cả chính hắn gặp mặt cũng gượng ép cực kì, thế nào lại chủ động đi tìm Hoàng hậu?

Cho nên vốn muốn để việc gặp mặt Hoàng hậu dời lại sau này, hôm nay cũng phải đến trước thời hạn. Thấy những nữ quan ngoài Khôn Trữ cung, Diên Triết Hiên nghĩ thầm lẽ nào bên trong còn có người khác?

Hắn nhẹ nhàng tiêu sái đi vào, ngay cả chính hắn cũng không rõ hắn đường đường là vua một nước vậy mà sao lại lén lút tiến vào tẩm cung Hoàng hậu của mình. Bất quá để tìm tòi đến tận cùng, hắn vẫn không phát ra tiếng động.

Đi vào nội điện, thấy bên trong một người cũng không có, đang lúc thấy kì quái, nhĩ lực hơn người của hắn nghe được tiếng hít thở yếu ớt. Hắn đi lên, đứng trước ghế quý phi, quả nhiên thấy được Hủ Liên đang trong giấc ngủ trưa.

Lông mi dài mà rậm, cái mũi khéo léo cùng đôi môi không tô mà đỏ. Tóc dài rối tung ra, kẻ sát đường cong thân thể của nàng. Không trang điểm cầu kì nhưng lại tạo cho hắn cảm giác chưa từng có trước đây, không có hương vị đang thịnh hành đương thời, có chỉ là tinh thuần.

Diên Triết Hiên vươn tay, vuốt ve tóc dài của Hủ Liên, xúc cảm như tơ lụa làm hắn yêu thích không buông tay. Kỳ thực trên phương diện này hắn cũng là có chút yêu thích, đối với những nữ nhân dính không ít son phấn cùng hương liệu kia hắn vẫn luôn cảm thấy rất phiền phức.

Đáng tiếc nữ nhân trong hậu cung ai không để tâm trang dung mạo lấy lòng hắn mà trang điểm tươi đẹp, cũng chỉ có hai người Linh Lung cùng Hủ Liên là ngoại lệ. Đối với Linh Lung, Diên Triết Hiên cũng chỉ vì quan hệ của Thái hậu mà nạp nàng làm Quý phi, hắn đối với nàng cũng chỉ có tình cảm huynh muội, tự nhiên sẽ không xuống tay với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Gió thổi mưa giông trước cơn bão

Hủ Liên nằm trên ghế quý phi ngủ rất say, không có dấu hiệu sắp tỉnh lại, điều này làm cho động tác của Điền Triết Hiên càng bạo hơn.

Vén vài lọn tóc lòa xòa trên mặt lên, dung nhan thanh lệ lập tức hiện lên trước mắt Điền Triết Hiên. Cô chính là đại tiểu thư Nam Cung gia, nữ nhi của Nam Cung Hoành Vãn, suy nghĩ này làm động tác trên tay Điền Triết Hiên dừng lại. Hắn tại sao lại có ý nghĩ muốn thân cận cô trong đầu chứ.

Hạ tay xuống, nhìn nữ nhân đầu tiên mà hắn nhìn không thấu này. Đại hôn ngày đó bị hắn nhục nhã như vậy, nữ nhân này lại căn bản không xem trong mắt, để trong lòng.

Ngay cả khi hắn cố ý cùng Hồng Quý phi tại trên giường cô diễn kịch cũng chưa từng kích khởi được một tia lửa giận của cô, một nữ tử văn đạm phong kinh như vậy nhưng lại lộ ra tươi cười xán lạn lúc Chích nhi trêu chọc hắn. Rốt cuộc, cô là một nữ nhân thế nào.

Hủ Liên trở mình một cái, Điền Triết Hiên tưởng cô sẽ tỉnh lại, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ, tự hỏi dùng lí do gì giải thích việc đột nhiên đến tẩm cung của cô. Nhưng mà lúc này hắn lại không nghĩ tới hắn chính là Hoàng Thượng, đi tới tẩm cung Hoàng hậu của hắn cũng chỉ là chuyện bình thường.

“Hò. . .” Điền Triết Hiên thở phào, cũng may cô không có tỉnh lại, nếu không bộ dạng đáng xấu hổ vừa rồi không biết có thể tổn hại đến hình tượng Thiên tử phong lưu của hắn không.

“Lão sư, lão sư. . .” Một thân ảnh nho nhỏ thẳng tắp chạy nhanh vào, vừa nhìn thấy Điền Triết Hiên liền dừng lại ngay. “Phụ hoàng, người tại sao lại ở chỗ này?”

“Hừ. . .” Thanh âm còn chưa kết thúc, Hủ Liên đã mở mắt. Hoàn hảo Điền Triết Hiên phản ứng nhanh không để Hủ Liên nhìn thấy động tác ấu trĩ vừa rồi của hắn.

“Hoàng thượng đã tới vì sao không đánh thức nô tì?” Hủ Liên ngồi dậy, chỉnh sơ lại dung mạo

“Hoàng hậu ngủ say như vậy, trăm sao nữ đánh thức người chứ?” Điền Triết Hiên nhìn đôi mắt đang dò xét của Hủ Liên, giả vờ trấn định nói. “Được rồi, Chích nhi vì sao lại gọi Hoàng hậu là lão sư?”

“Phụ hoàng, người không biết lão sư tài hoa hơn người, nhìn xem, đây là văn chương hôm qua lão sư viết.” Nói xong, lấy từ trong lòng một xấp giấy Tuyên Thành, làm như vật quý đưa cho Điền Triết Hiên.

“Không ngờ chữ viết của Hoàng hậu lại thanh tú thoát tục như vậy, ngay cả tài văn chương cũng khiến người khác phải khen ngợi a.” Bầu không khí vốn thoải mái nhất thời trở nên áp lực.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Làm gương tốt cho hài tử

Điền Thần Chích phát hiện bầu không khí không đúng, về mặt cẩn thận nhìn phụ hoàng của chính mình, nghĩ thầm mình không nên nói cho phụ hoàng chuyện này trực tiếp như vậy.

“Hoàng thượng khen thật rồi, nô tì cũng chỉ là sở thích cá nhân mà thôi, có thể người khác vẫn cho rằng ta là một đại tiểu thư trong khuê phòng dốt đặc cán mai, này cũng là chuyện không có cách nào.” Đối với khí thế của Điền Triết Hiên, Hủ Liên không có một chút dao động.

“Vậy Hoàng hậu còn có tài năng gì, có thể để trăm mở mang tầm mắt không?” Trên mặt Điền Triết Hiên mang theo mỉm cười, thế nhưng trong mắt lại là một phần lạnh lẽo. Phải biết rằng đối với người Nam Cung gia tuyệt đối không thể quá mức coi thường, nếu không tiên hoàng cũng sẽ không bị Nam Cung Hoành Vãn mê muội.

“Có tài hoa nữa cũng chỉ là một nữ tử, xuất giá tòng phu, nếu đã trở thành Hoàng hậu, như vậy chuyện nô tì muốn làm cũng chỉ là hầu hạ Hoàng Thượng mà thôi.” Thanh âm mềm nhẹ cùng với khuôn mặt tươi cười không chê vào đâu được của cô khiến ai cũng nhìn không ra cô có ý đồ gì.

“Khá lắm xuất giá tòng phu, trăm lại rất hiếu kì Hoàng hậu là hầu hạ như thế nào đây?” Thu hẹp khoảng cách giữa hai người, Điền Triết Hiên đưa tay nâng cằm Hủ Liên lên để cô nhìn thẳng vào chính mình.

“Hoàng thượng không lo lắng hành vi của người sẽ ảnh hưởng tới Điền Thần Chích sao?” Hủ Liên tùy ý tay hắn chạy trên người, về mặt vẫn nhàn nhạt mỉm cười như trước.

“Không có việc gì, không có việc gì, ta cái gì cũng không phát hiện.” Điền Thần Chích mang theo tươi cười quý dị hướng phía bên ngoài chạy đi, trước khi ra khỏi cửa còn không quên bỏ lại một câu “Lão sư, người yên tâm, sau này ta trưởng thành sẽ không như vậy.”

“Phụt. . . Ha ha ha ha.” Hủ Liên rút cuộc nhin không nổi, không có hình tượng há miệng bật cười

“Hoàng hậu lúc này không chuyên tâm nhìn trẫm, làm sao có thể hảo hảo hầu hạ trẫm đây?” Mặc dù có bất mãn với những gì Chích nhi nói, thế nhưng có thể để hân thấy Hủ Liên lộ bộ dáng tươi cười chân thực này cũng là rất vui vẻ.

“Hoàng Thượng, nếu Thần Chích đã đi, có chuyện gì cần nói thì nói trực tiếp đi.” Hủ Liên thu lại tươi cười, nhìn ngón tay Điền Triết Hiên đang vuốt tóc dài trước ngực cô.

“Hủ Liên nguoi rút cuộc là ai? Ta rất muốn biết.” Điền Triết Hiên không có tự xưng trẫm, cũng không có gọi Hủ Liên là Hoàng hậu.

Cứ như vậy hai người lần đầu tiên bình thân đối diện như thế, không có động tác dư thừa, chỉ có lời nói. Sự yên lặng vào giờ khắc này, chỉ có thể nghe được tiếng tim đập cùng tiếng hít thở đều đều của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Hai người giống nhau

“Mỗi người đều có điều bí mật của riêng mình, Hoàng Thượng chỉ cần biết ta đối với người không có ác ý là được rồi. Về phần Nam Cung gia kia, ta nói thế nào cũng coi như là tiểu thư của nhà họ.” Hủ Liên vẫn chưa nói ra thân phận của mình. Cô nói cũng không sai, dù sao thân thể này vốn cũng là của Nam Cung đại tiểu thư.

“Coi như. . . . .những lời này rất vi diệu a.” Điền Triết Hiên vẫn không dừng được thường thức đụng chạm cô. “Vậy ý của nguoi là nguoi không tham gia vào chuyện của Nam Cung gia sao?”

“Ta chỉ là một nữ nhân yếu đuối mà thôi, sao lại có thể can thiệp vào chuyện chính trị? Ta hiện tại cũng nghĩ đến cuộc sống cơm tẻ há mầm, áo tẻ đưa tay, hôn nhân bình dị. Đây chính là mộng tưởng của ta từ đó đến nay.” Hủ Liên lộ ra nét mặt đầy ước vọng. Suy cho cùng, áp lực công việc ở hiện đại quá lớn, bây giờ muốn buông xuôi cũng là điều khó tránh khỏi.

“Thời gian nguoi sống tại Nam Cung gia chẳng lẽ không phải là ăn ngon mặc đẹp, Đại Tiểu thư khuê các sao?” Điền Triết Hiên rõ ràng rất không hiểu tại sao cô lại có mộng tưởng như vậy.

“Người cứ coi như nữ nhân tên Nam Cung Hủ Liên trước kia đã chết rồi đi, dù sao thì hiện tại ta cũng chỉ nghĩ đến sống một cuộc sống nhàn hạ.” Bất giác khuôn mặt quay sang hân lộ ra vẻ thật tình. Dù sao cũng cùng hân lớn lên, Hủ Liên đối với dung mạo hay tính cách của hân cùng đều biết rõ.

“Đã từng nghe qua chuyện Nam Cung Đại Tiểu thư vì chuyện tình cũ mà thất cổ, có đúng hay không đây chính là nguyên nhân làm nguoi thay đổi?” Điền Triết Hiên nhướn mi, tuy Hủ Liên nói nghe có chút kì quái, bất quá, hân cho rằng cô cũng không nói dối. Hiện nay, giải thích cho việc Hủ Liên tính cách thay đổi cũng chỉ có nguyên nhân này.

“Tình cũ?” Hủ Liên sững sốt, nghĩ tới tên bản thủ kia, cô lộ ra biểu tình chán ghét. “Lúc ta tỉnh lại, quả thực có thấy một nam nhân lời thôi lếch thếch, ta biết người hiện tại sẽ không tin tưởng ta, bất quá như vậy cũng tốt.”

“Như thế tốt sao?” Có chút kinh ngạc, hân tìm cách nhìn thấu Hủ Liên. Dù sao nữ nhân trước mắt cũng là người của Nam Cung gia, mọi thứ đều phải đối đãi cẩn trọng. Bởi vì hân hiểu rõ, Thừa tướng đang ham muốn ngai vàng của hân lại còn cho con gái của mình lên làm Hoàng hậu, hân vốn muốn sớm một chút tìm cơ đem cô biếm lãnh cung, nhưng vẫn chưa xuống tay.

(Và: hê hê, anh mà biếm được chị sao? Ô hô hô >:))

Có lẽ chính hân cũng không phát hiện, Hủ Liên này không toan tính đến địa vị cao quý, cũng không đi tranh thủ tình cảm. Cái loại giỏi giang thông tuệ đặc biệt này làm xáo trộn kế hoạch của hân, hân chỉ hi vọng Hủ Liên thực sự không phải là do Nam Cung Hoàng Văn phản phò bên cạnh hân để gây họa ngầm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Thay đổi đúng lúc

“Đương nhiên được rồi, thân phận này của ta rất thích hợp làm sâu gạo trong Khôn Trừ Cung. Dù sao người cũng không thể khẳng định được ta có ý đồ giúp đỡ tên Nam Cung Diệp Lôi tâm cơ sâu nặng kia không, cho nên tình trạng như hiện tại là tốt rồi.”

“Tâm cơ sâu nặng? Người nghĩ Diệp Lôi tâm cơ sâu nặng?” Diên Triết Hiên vốn chỉ thấy qua Nam Cung Diệp Lôi vài lần, tuy cảm thấy nam nhân nhã nhặn lịch sự này không nguy hiểm, bất quá xuất phát từ trực giác, trong suy nghĩ của hắn luôn luôn có cảm thấy có gì đó quái lạ.

“Người không nhìn ra hắn rất quái lạ sao?” Hủ Liên nhìn Diên Triết Hiên đang trầm tư, với chỉ số IQ của hắn, không có khả năng không nhìn ra mới đúng chứ.

“Đúng là có chút quái lạ, dù sao ta chỉ gặp qua một lần, cũng chưa từng nói chuyện.” Đối với những gì Hủ Liên nói, hắn cũng bán tín bán nghi, thế nhưng được cảnh tỉnh về Nam Cung Diệp Lôi như thế thật đúng là chuyện rất ngược đời.

“Đối với chuyện của Nam Cung gia, ta cũng không phải đặc biệt am tường, bất quá Hoàng thượng hắn là hiểu rõ, kẻ biết nhiều bí mật không thể sống lâu” Hủ Liên lộ ra một nụ cười sâu xa, nói đến đây, hắn Diên Triết Hiên biết cần phải phòng bị người nào trong Nam Cung gia rồi.

Diên Triết Hiên nhìn điệu cười của cô cũng hiểu được ẩn ý. Cánh tay hắn trên thắt lưng Hủ Liên, khẽ sát gương mặt mịn màng của cô, nhỏ giọng: “Người nói như vậy là bởi vì muốn hầu hạ ta sao?”

“Hoàng thượng sinh long hoạt hổ* sớm như vậy, thì hãy yêu cầu Hồng Quý phi hoặc các tỷ muội khác thay Hoàng thượng đập lửa đi. Suy cho cùng trời nóng như vậy, nô tì chính là thích hợp đọc sách thôi.” Hủ Liên lo lắng đề mặc hắn ôm, vẫn như cũ bình tĩnh.

(Vàm: E hèm, ở đây ý là nói ảnh lên con “thèm muốn” ==)

“Hoàng hậu nói như vậy, trăm có thể nghĩ là người đang nổi máu ghen hay không?” Cánh tay siết chặt dần, cơ thể hai người dán sát vào nhau.

“Hoàng thượng là thiên tử, mỹ nhân hậu cung tất nhiên là không thể thiếu, nô tì là Hoàng hậu, làm thế sao được chứ?” Tại hiện đại, Hủ Liên biết Diên Triết Hiên hồng nhan tri kỉ nhiều vô số, đương nhiên biết kiếp trước hắn làm Hoàng thượng, lại càng có nhiều nữ nhân hơn.

“Có chuyện này, trăm vẫn không giải thích được, cho nên hỏi Hoàng hậu. Đêm hôm trước, Hoàng hậu vì cái gì đối với thân thể trăm một chút phản ứng cũng không có?”

“Hoàng thượng nói như vậy, nô tì có thể nghĩ rằng Hoàng thượng đang ghen hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trăm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Khiêm tốn thỉnh giáo

“Hoàng hậu, người thật là làm ta kinh hỉ không ít a.” Diên Triết Hiên chớp chớp mắt nhìn cô, biết cô đang cố che giấu. Mặc dù có chút bất mãn không nói ra, bất quá thấy cô tình cờ lộ ra biểu tình xảo quyệt, cũng là một loại thu hoạch.

“Thần Chích đợi ở bên ngoài cũng lâu rồi, nên cho cậu bé vào đi.” Hủ Liên gỡ vòng tay đang ôm mình của Diên Triết Hiên ra. Cô biết rõ với cá tính của hắn, hiện tại chỉ là đối với cô có chút hứng thú, cũng không có ý niệm khác, suy cho cùng, cô hiện tại cũng là người của Nam Cung gia.

“Chích nhi chưa cho Hoàng hậu đủ phiền phức sao?” Diên Triết Hiên nhìn qua một chút cánh tay đang có cảm giác “văng vè”, bất đắc dĩ ngồi xuống. Nhưng nghe nhắc tới đứa con tài năng xuất chúng của mình, trên mặt không khỏi có biểu cảm tự hào.

“Thần Chích và Hoàng thượng tựa như một khuôn đúc ra, với độ tuổi này của cậu bé, tính tình trẻ con một chút cũng là chuyện bình thường, không quá hoàn hảo, nhưng về khoản giả vờ đã có chút lão thành.” Cửa mở ra, Thần Chích được Hủ Liên gọi vào.

“Lão sư, nhanh như vậy a?” Thần Chích thấy cửa mở liền tiến vào, đôi mắt tròn xoe nhìn Hủ Liên cùng Diên Thần Chích. “Lẽ nào Phụ Hoàng già rồi sao?”

(*Vàm: anh Hiên, anh dạy con vậy đây hả? Đúng là... >”

“Khụ khụ...” Diên Triết Hiên sắc súa, liếc mắt một cái Tiểu tử này, thật không biết giữ miệng. Hắn mới hai mươi lăm tuổi mà dám nói già.

“Tiểu đồ đệ, đôi khi không thể nói năng huych toét thế được, nếu không sẽ làm tổn thương đến lòng tự trọng của người khác.” Hủ Liên hé miệng cười,

ánh mắt chế nhạo nhìn Điền Triết Hiên.

“Vâng, lão sư. Đệ tử xin thụ giáo.” Điền Thần Chích hai tay ôm quyền, hơi cúi xuống, dáng dấp làm cho Điền Triết Hiên khóe miệng cũng nhếch lên.

“Không biết Hoàng hậu dạy dỗ nhi tử ra sao, trăm ngời một bên xem thử, không biết có được hoan nghênh không?” Điền Triết Hiên nhích sát vào Hủ Liên cùng Điền Thần Chích. Hắn cũng rất tò mò không biết trên người Hủ Liên còn có cái gì đặc biệt nữa.

“Tất nhiên là có thể, nô tì hôm nay chính là cho Thần Chích xem mấy bản vẽ kiến trúc phòng ngự. Chính là trước đây có xem qua sách nên thấy, bây giờ cho Thần Chích xem những bản vẽ này làm trụ cột, sau này có thể có ích.” Cô lấy từ một bên ngăn tủ ra vài trang giấy, mở ra, đặt lên bàn.

“Kiến trúc phòng ngự, tại sao chưa từng nghe nói qua là có loại sách này, lẽ nào những kiến trúc này có thể phòng ngừa công kích của địch nhân?” Lần đầu tiên thấy bản vẽ loại này, Điền Thần Chích vốn hiểu học, hoàn toàn hứng thú hẳn lên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Phong lưu thiên tử chạy trời chết.

Nhìn một lớn một nhỏ trưng ra biểu tình hiếu kỳ, Hủ Liên không khỏi thấy thú vị. Cô tỉ mỉ giải thích kết cấu cùng tác dụng của kiến trúc phòng ngự, kỳ thực cô vốn là muốn học thiết kế. Nhưng để ở công ty có thể trợ giúp Điền Triết Hiên nên vẫn là từ bỏ thiết kế mà học tài chính.

“Đây chỉ là dạng đơn giản, bất quá tại một số vùng xa, chỉ cần tiêu tốn chút ít vật liệu đá cùng gỗ là có thể theo dạng này cải biến phòng ở. Như vậy cho dù sơn tặc hay cường đạo muốn tấn công đều gặp khó khăn.”

“Lão sư thật là lợi hại, cái này cũng nghĩ ra được.” Hủ Liên lắc đầu, kỳ thực đây cũng chỉ là áp dụng kiến thức hằng ngày.

“Hoàng hậu nếu như là nam tử, vậy đã có thể trở thành trụ cột của quốc gia.” Điền Triết Hiên từ kinh ngạc chuyển sang tán thưởng, nếu cô không phải người Nam Cung gia thì thật tốt. Điền Triết Hiên vì chính suy nghĩ của mình mà kinh ngạc, chỉ ở chung một thời gian ngắn, mà bản thân hẳn lại thiên vị cô đến thế.

“Trẫm còn có chút chuyện, Hoàng hậu cùng Chích nhi cứ tiếp tục.” Nói xong cũng không quay đầu lại tiêu sái mà đi ra ngoài, hẳn hiện tại thăm nghĩ đến một nơi không thấy được Hủ Liên mà bình tĩnh lại thật tốt.

“Lão sư, người nói phụ hoàng là làm sao, tự nhiên lại cả kinh như vậy?” Điền Thần Chích nhìn bóng lưng Điền Triết Hiên rời khỏi, khó hiểu hỏi Hủ Liên.

“Trong đầu phụ hoàng người đang đấu tranh tư tưởng kịch liệt a, được rồi không cần quan tâm hẳn, chúng ta tiếp tục.” Điền Thần Chích dù sao tuổi cũng còn nhỏ, có một số việc không hiểu được. Hủ Liên tất nhiên là biết suy nghĩ của Điền Triết Hiên, cô lộ ra một nụ cười có chút hả hê.

Điền Triết Hiên a, Điền Triết Hiên, anh vẫn tiếp tục trốn tránh như vậy, này thật không giống tác phong của anh. Có thể là do ảnh hưởng bởi kiếp trước đi, anh so với trong tưởng tượng của tôi có vẻ tốt hơn. Hủ Liên suy nghĩ, lại tiếp tục giảng bài cho Điền Thần Chích.

Một người chạy khỏi Khôn Trữ Cung, một người vừa cười trộm vừa tiếp tục giảng bài, khoảng cách hai người ngày càng xa, thế nhưng khoảng cách giữa hai trái tim dường như gần lại một chút.

“Nam Cung Hủ Liên, người vậy mà lại có bản lĩnh câu dẫn hoàng thượng, ta thật ra muốn nhìn một Hoàng hậu trên danh nghĩa như người có thủ đoạn gì.” Ẩn trong chỗ tối, một giọng nữ âm trầm nói, hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía, nhìn chằm chằm vào Hủ Liên đang giảng bài trong phòng qua cửa sổ. “Rất nhanh, người sẽ biến mất trên thế gian này.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Vật trang trí

Bữa tối qua đi, Hủ Liên ngồi bên hồ nhân tạo trong Khôn Trữ cung, mặc dù buổi chiều rất nóng bức nhưng tối đến nơi này vẫn có thể xem là một chỗ

hóng mát tốt.

“Lão sư a, ta nói phụ hoàng sẽ không phải đúng là tâm động chứ.” Đối với khác thường của phụ hoàng, Điền Thần Chích đã suy nghĩ nửa ngày, bây giờ mới tổng kết ra được một câu như vậy.

“Nữ nhân bên người phụ hoàng người đa phần đều không có đầu óc, chỉ dựa vào nhan sắc. Cho nên đối với hần mà nói, nữ nhân không có giá trị lợi dụng thì cũng chỉ như một vật trang trí, nhìn lâu rồi có thể vứt bỏ, đổi một cái mới.”

“Lão sư người làm sao lại hiểu rõ phụ hoàng như thế, vậy người nói xem phụ hoàng ta sẽ thật tình thích một nữ nhân sao?” Điền Thần Chích lúc này thật sự đã xem Hủ Liên như thầy, vị trí của Hủ Liên trong mắt cậu bây giờ đã nâng lên cao ngang với phụ hoàng.

“Ở tuổi của tiểu đồ đệ bây giờ muốn biết vẫn còn quá sớm, nếu như đem phụ hoàng người phân tích thấu triệt như vậy, người theo hần học tập có thể sẽ gặp nguy hiểm.” Hủ Liên đứng lên, đưa lưng về phía Điền Thần Chích, trên mặt hồ thỉnh thoảng lại gọi lên một giọng sóng nhỏ.

“Ta đã là một nam nhân, lão sư sao lại luôn chê ta nhỏ.” Méo miệng lộ ra biểu tình bất mãn, gương mặt như bản sao của Điền Triết Hiên làm Hủ Liên cảm thấy cực kì thú vị.

“Như vậy nam nhân người nói cho ta biết, năm nay người bao nhiêu tuổi a?” Tay không nhìn được bẹo má Điền Thần Chích, cảm giác niết lên gương mặt trẻ con nhỏ nhắn vô cùng tốt.

“Ai nha, ta đã sắp tám tuổi rồi a. Lão sư người sao lại bẹo má ta như trẻ con vậy.” Sau khi bị đánh lén, Điền Thần Chích xoa xoa khuôn mặt vừa thoát khỏi ma trảo của Hủ Liên.

“Tám tuổi sao lại còn thấp như vậy a, ta còn tưởng rằng người chỉ có sáu tuổi chứ.” Nhìn Điền Thần Chích như vậy, Hủ Liên rất muốn trêu cậu bé, kỳ thực cậu như vậy ở tuổi này cũng có thể xem là rất cao rồi.

“Hừ, ta đây sẽ lớn lên, lão sư người chờ xem đi, ta rất nhanh sẽ vượt qua phụ hoàng.” Cậu ưỡn ngực, đứng trên ghế đá nhìn Hủ Liên.

“Không nghĩ tới Thần Chích lại tự tin như vậy a.” Đột nhiên vang lên một giọng nam, Hủ Liên qua vai Điền Thần Chích thấy được Vương gia “ôm yếu” trong ngày đón dâu trước đó.

“Hoàng thúc.” Nhảy xuống ghế, Điền Thần Chích vui vẻ chào đón người kia “Hoàng thúc nhân nhả như vậy đi chơi đến đây, phụ hoàng nhất định rất muốn phân chút chuyện cho người làm.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Vương gia nham hiểm

“Tiểu tử, cái này là học được từ phụ hoàng người đúng không.” Điền Triết Lỗi về mặt bất đắc dĩ nhìn cháu trai có gương mặt giống hoàng huynh đến đáng sợ, phải biết rằng hần là cực kì sợ phải tiếp nhận chính sự.

“Ha ha, hoàng thúc đã xanh mặt rồi.” Điền Thần Chích biết hủ dọa đạt được, chỉ vào mặt Điền Triết Lỗi nói với Hủ Liên.

“Vương gia ngày hôm nay là vì hóng mát mà đến?” Hủ Liên tất nhiên biết hần là đến để thăm dò cô, bất quá nếu người đã tới, như vậy cô cũng muốn thử xem Vương gia hay bệnh này.

“Hoàng hậu nói thật đúng, phải biết rằng trong cung chỉ có ở đây là thích hợp hóng mát nhất.” Nếu đã cho hần bậc thang đi xuống, vậy Điền Triết Lỗi hần cũng sẽ không khách khí.

“Hoàng thúc gần đây trời nóng như vậy, người nếu như thân thể khó chịu thì nói ta, ta sẽ cho vài thái y đến xem người.” Điền Thần Chích có ý tốt, trong mắt lóe ra ánh sáng nghịch ngợm. Bản thân cậu cùng Hoàng thúc này quan hệ tốt nhất, khi không có việc gì thường sẽ lấy bệnh của hần ra nói giỡn.

“Thần Chích a, tài ăn nói này của con cũng muốn vượt xa Hoàng huynh rồi.” Đối Điền Triết Lỗi mà nói, cùng đứa cháu này đấu võ mồm cũng là vô cùng có lợi với thể xác lẫn tinh thần hần, ít ra cũng không đến nỗi quá mức yếu ớt.

“Hoàng thúc nói Thần Chích nhớ kỹ, bất quá hiện tại có lão sư, ta như hổ thêm cánh, ta nghĩ nhất định rất nhanh sẽ tiến bộ.” Sừng bái trong mắt Điền Thần Chích làm Điền Triết Lỗi hơi lộ ra một tia hàn quang. Không ngờ Hoàng hậu này nhanh như vậy đã có thể thu phục cháu trai hần sùng ái nhất.

“Tiểu đồ đệ lời không sai tuy nói như vậy, thế nhưng người phải biết chỉ có lòng tin như vậy thì không đủ.” Tia hàn quang chột lóe kia cũng bị Hủ Liên bắt được, bất quá hần là vì an toàn của Điền Thần Chích nên mới như vậy, cô cũng sẽ không thêm tính toán. “Nếu như chỉ có lý luận tri thức, cũng chỉ là lý

luyện suông, một số kiến thức căn bản thân mình tự trải nghiệm.”

“Thế nhưng ta hiện tại như thế này, phụ hoàng căn bản sẽ không cho đi ra ngoài a.” Tuy vô cùng đồng ý lời Hủ Liên nói, thế nhưng vừa nghĩ đến phụ hoàng, khuôn mặt nhỏ nhắn của Điền Thần Chích lại cúi xuống.

“Hoàng hậu nói xác thực không sai, bất quá với tuổi của Thần Chích bây giờ quả thật không thích hợp ra ngoài tự thể nghiệm.” Điền Triết Lỗi mỉm cười, nhưng thật ra có vài phần nham hiểm.

“Ta tất nhiên biết lấy tuổi của người bây giờ không có cách nào xuất cung, bất quá để sau này thuận lợi hơn, có một số kiến thức cơ bản bây giờ có thể học.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Làm hậu chỉ vì báo ân.

“Phải không, là học cái gì nha?” Điền Triết Lỗi nhìn biểu tình thần bí của Hủ Liên, bật lên câu hỏi trước cả khi Điền Thần Chích kịp lên tiếng, quả nhiên là người một nhà, ngay cả lòng hiếu kì cũng lớn như nhau.

“Để sau này tiểu đồ đệ của ta có khả năng tiếp thu tốt thế giới bên ngoài, ta tất nhiên là sẽ lập kế hoạch huấn luyện kiểu địa ngục rồi.” Gương mặt Hủ Liên đột nhiên chuyển sang u ám khiến Điền Triết Lỗi cùng Điền Thần Chích trong nháy mắt bị dọa. Vốn tưởng rằng Hoàng hậu này là một nữ nhân luôn mang khuôn mặt lạnh như băng, thỉnh thoảng lộ ra nụ cười yếu ớt, trăm triệu không nghĩ tới còn một mặt âm u như vậy. Lòng của nữ nhân, sâu tựa đáy biển a. . .

“Ách, lão sư cái này hãy chờ ta lớn thêm chút nữa a.” Điền Thần Chích đột nhiên phát hiện tình huống không ổn, ngay lập tức cầu xin tha thứ, tuy rằng vô cùng khát vọng xuất cung, thế nhưng bị Hủ Liên dọa như vậy, nguyên bản ý niệm chuồn êm ra ngoài cũng bị loại bỏ ngay.

“Tiểu đồ đệ không phải nói chính mình là một nam nhân sao, một chút huấn luyện nhỏ như vậy ta nghĩ người chắc hẳn có thể chịu đựng được.” Tuy rằng trên mặt mang theo biểu tình tà ác, thế nhưng Hủ Liên trong bụng đã sớm cười tươi như hoa.

“Ta đích thật là nam nhân, nhưng chính là một tiểu nam nhân. Thời gian không còn sớm, ta còn phải trở về đọc sách.” Bỏ lại câu nói, Điền Thần Chích rất nhanh đã chạy đi xa.

“Hoàng hậu quả thật là biết đối phó Thần Chích a.” Nhìn cháu trai bị Hủ Liên chế phục mà ngay cả phản kháng lại cũng không có, đáy lòng thần nhiên xuất hiện một chút kính nể.

“Trẻ con thôi, đứa nào không phải nghịch ngợm gây sự như vậy. Vương gia ngày hôm nay tới nơi này là muốn đến thử thân là Nam Cung tiểu thư ta sao?” Nếu Điền Thần Chích đã đi, Hủ Liên cũng sẽ đi thẳng vào vấn đề. Dù sao lấy địa vị của Hủ Liên trong lòng Điền Thần Chích bây giờ, hẳn sẽ không muốn thấy cô cùng Điền Triết Lỗi xung đột.

“Hoàng hậu đã trực tiếp như vậy, ta nếu còn che đậy thì có vẻ không có can đảm” Nhìn biểu tình Hủ Liên biến trở về lãnh đạm, Điền Triết Lỗi thàn thán Nam Cung Hủ Liên trước mắt này thâm tàng bất lộ.

“Vương gia muốn nói cái gì ta đều biết, bất quá ta có thể đảm bảo, ta đối với Hoàng Thượng chỉ là báo ân. Nguyên nhân thì không thể nói cho người, lại nói nếu ta nói ra người chắc cũng sẽ không tin.” Hủ Liên cười nhẹ một, đối với kiếp trước của Điền Triết Lỗi, trong lòng cô cũng chỉ có hiếu kì, cho nên cô sẽ không làm ra chuyện gì hại đến hắn. Có lẽ bởi vì thân phận hắn như vậy, mới mang đến cho Hủ Liên ngập đầu tai ương.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 38: Vì hắn chết cũng không do dự.

“Báo ân, này thực sự là rất có ý tứ.” Nếu Hoàng hậu đã biết nói ra hắn cũng không tin vậy thì nói làm gì? Suy nghĩ này vừa lóe lên trong đầu hắn rồi biến mất, Điền Triết Lỗi nghĩ thầm không phải là Hủ Liên thực sự chịu ân huệ gì của Hoàng huynh chứ ?

“Thời gian cũng không sớm, ta về tẩm cung nghỉ ngơi trước. Vương gia mời tiếp tục ngắm trăng, khí trời ngày hôm nay tốt lắm.” Hủ Liên đứng lên nhìn trăng sáng ngoài đình, không khí ở cổ đại thật tốt, ánh trăng nhìn thấy cũng lớn đến vậy.

“Như vậy ta cũng cáo từ.” Thấy Hủ Liên đã đi, Điền Triết Lỗi nghĩ ở lại cũng không còn ý nghĩa gì.

Trở lại tẩm cung, Hủ Liên đầu tiên thấy được Điền Thần Chích đang ở trước bàn ngủ gà ngủ gật. Cung nữ phía sau cô thấy vậy muốn tiến lên đánh thức Điền Thần Chích, lại bị Hủ Liên ngăn lại. Cho bọn họ lui xuống, Hủ Liên đi tới trước bàn, nhìn một chút sơ đồ phác thảo đang bày ra trên đó.

“Quả nhiên là con trai của Điền Triết Hiên, nhanh như vậy đã dựa trên cơ sở mà phát huy được trí tưởng tượng.” Buông sơ đồ phác thảo, Hủ Liên ôm lấy Điền Thần Chích. Suy cho cùng cũng là đứa nhỏ tám tuổi, Hủ Liên ôm thấy có chút nặng.

“Ta là một nam nhân.” Điền Thần Chích nằm ở trên giường, cái miệng nhỏ nhắn bĩu môi làm bầm. Hiên nhiên lời này là nói cho Hủ Liên nghe, cô lắc đầu, thay Điền Thần Chích cời giày.

“Khi còn bé, thành tích Điền Triết Hiên so với mình tốt hơn, nếu như không phải nhờ nam nhân lưu manh kia, mình có thể cũng không có thành công như ngày hôm nay.” Hủ Liên thở dài “Điền Triết Hiên a, Điền Triết Hiên, tôi đã không còn là tiểu cô nương chỉ biết là cái bóng đuổi theo sau lưng anh. Biết trong lòng anh vĩnh viễn chỉ xem tôi như một trợ thủ đắc lực, một người lo lắng mọi việc cho anh mà thôi. Nếu không phải tôi tình ngộ tương đối sớm, có thể sẽ thật sâu mà yêu thương anh, dù sao lực hấp dẫn của anh đối với phụ nữ cũng giống như khiến thiêu thân lao vào lửa vậy.”

Dời cái ghế đến trước cửa sổ, lắng nghe côn trùng thỉnh thoảng kêu vang trong bụi cỏ. Ánh trăng dường như phủ thêm một tầng ngân quang lên cung phục màu trắng của cô, Hủ Liên cảm nhận gió đêm nhẹ nhàng thổi qua.

“Hiên tại anh chính là hoàng thượng, tôi làm Hoàng hậu giúp đỡ anh diệt trừ những trở ngại cũng là chuyện đương nhiên. Nam Cung gia, lẽ nào mình sẽ bởi vì bọn hán mư triều oán vị thất bại mà cả nhà rơi đầu, tịch thu tài sản sao? Nếu như là kết cục này mà nói, Nguyệt lão đã cho mình sống lại hẳn sẽ rất đau đầu a. Bất quá mạng của mình là do Điền gia cho, lúc đó mình tự nhiên sẽ không lùi bước.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Sát thủ trong cung

Đêm khuya, trên bức tường bao quanh Khôn Trữ cung ẩn nấp vài bóng đen. Bọn họ đều là sát thủ do giới quý tộc bồi dưỡng, mỗi khi người làm những quý tộc này không vừa mắt xuất hiện, bọn họ sẽ đi diệt trừ.

Mục tiêu đêm nay của họ tất nhiên là Hoàng hậu trên danh nghĩa trong Khôn Trữ Cung. Lúc nhận nhiệm vụ bọn họ cũng đã do dự, bất quá vừa nghe nói Hoàng hậu này chính là người Nam Cung gia thì tự tin cũng nhiều hơn một phần. Phải biết rằng người muốn mạng của nàng cũng không chỉ có một nhóm bọn họ. Cho nên nếu bị phát hiện cũng không tra được là ai phải tội.

Lời dụng đêm tối, mấy sát thủ đã lên được vào trong viện. Ngay lúc bọn họ dự định tiến vào nội viện, một luồng hơi thở âm lãnh ập đến, không đợi những sát thủ này phản ứng đã ngừng thở bỏ mình.

Từ đầu tới cuối cũng chỉ có vài giây, những sát thủ này đã ngã xuống đất, chỉ lộ ra đôi mắt với ánh nhìn trống rỗng đã mất đi mạng sống.

“Người. . .” Kẻ đầu lĩnh tuy rằng cũng ngã xuống, thế nhưng trước khi chết thấy được người ra tay. Chỉ kịp nói một chữ, nhưng từ trong giọng nói có thể nghe ra được khiếp sợ, hiển nhiên không nghĩ tới còn có cao thủ như vậy ở nơi này.

“Vô danh tiểu tốt, cũng muốn đụng đến người của ta. Thân thể dơ bẩn, không được làm ô uế nơi đây.” Thanh âm lạnh lẽo lạnh nhạt nói, từ trong lòng xuất ra một bình thuốc bột nhỏ.

Dưới ánh trăng, một bóng lưng thon dài đứng đó, hần chậm rãi rắc thuốc bột. Chỉ thấy nơi nào thuốc bột chạm đến liền chậm rãi thiêu đốt, chốc lát sau, những thi thể này đã biến thành một nhúm bột phấn.

Nam nhân không thèm nhìn đến những bột phấn trên mặt đất, trước khi đi phát một trận gió đem những bột phấn kia thổi đi vô tung vô ảnh. Tựa như những người này chưa từng xuất hiện trên thế gian.

“Những người này sao còn chưa trở về, sẽ không thất bại chứ?” Lan quý phi có chút không tin nhiệm nhìn Hồng quý phi, dù sao ả cũng sợ chuyện nếu không thành công sẽ liên lụy đến bản thân.

“Những người đó là cao thủ trong nhóm sát thủ dưới tay ta chọn ra, không phải ai cũng có tư cách trở thành những cao thủ bên người ta.” Đối với nghi vấn của Lan quý phi, Hồng quý phi tự nhiên cũng sẽ không có sắc mặt hòa nhã.

“Hồng quý phi, chúng ta hiện tại là hai châu chấu đứng trên một sợi dây*, nếu chuyện này bị phát hiện ta sợ ai cũng không trốn thoát.”

(R:giống như cùng hội cùng thuyền)

“Không cần người nói ta cũng biết, ta đã có chuẩn bị hết rồi, nếu những người này bị bắt, sẽ cần độc tự sát. Bất quá tình huống này hẳn là sẽ không xảy ra, dù sao từ lúc bắt đầu nhận nhiệm vụ đến giờ bọn họ cũng chưa từng thất bại.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Lương tâm Hoàng thượng

Ngày hôm sau, vị khách đầu tiên tới Khôn Trữ cung đã sớm ngồi bên trong.

“Cái gì, Hoàng thượng còn chưa xuống tay với muội?” Hù Liên có chút bất khả tư nghị* nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Linh Lung, cô từ mỉm cười biến thành cười to.

(R:bất khả tư nghị: không thể tưởng tượng được).

“Tỷ tỷ, tỷ đây là đang chê cười muội muội sao?” Linh Lung cúi đầu, lộ ra sau gáy cũng đỏ ửng.

“Không có, thực sự không có. Chỉ là không nghĩ tới Hoàng thượng vậy mà lại có một ngày lương tâm trời đất, thực sự là đáng mừng.” Hù Liên che miệng, chỉ sợ nếu tiếp tục cười nữa, Linh Lung đơn thuần trước mặt có thể vì xấu hổ mà té xỉu.

“Tỷ tỷ, tỷ cũng đừng chê cười ta, kỳ thực ta chỉ là dưỡng nữ của Thái Hậu, cho nên có thể có phúc đứng bên người Hoàng thượng thế này cũng là rất thỏa mãn rồi. Hơn nữa Hoàng thượng cũng chỉ xem ta như muội muội mà thôi, tỷ tỷ không nên hiểu lầm a.”

“Sẽ không hiểu lầm, chỉ là nghĩ muội muội rõ ràng rất hợp khẩu vị của Hoàng thượng, vì sao Hoàng thượng không có đem mị thảo hương đến muội muội chứ?” Hù Liên chế nhạo nói, dù sao trong suy nghĩ của cô, nam nhân sẽ không đơn thuần chỉ đem một nữ nhân hợp khẩu vị coi như muội muội.

“Tỷ tỷ. . .” Trên mặt Linh Lung lại hồng thêm vài phần “Tỷ tỷ cùng ta bồi Thái Hậu dùng đồ ăn sáng đi.”

“Muội cũng biết thân phận của ta, nếu như ta cứ đi như vậy, nhờ bị Thái Hậu đuổi ra thì làm sao bây giờ?” Hù Liên nhìn như bất đắc dĩ cười cười, dù sao Thái Hậu nhìn qua cũng không phải là người dễ nói chuyện.

“Sẽ không đâu tỷ tỷ, ta nghĩ tỷ tỷ cũng ta đi sẽ náo nhiệt hơn, dù sao ta cũng không phải khéo nói chuyện.” Linh Lung tất nhiên biết lấy thân phận Hoàng hậu là Nam Cung gia tiểu thư thì sẽ bị bài xích, bất quá nếu như cô có thể làm Thái Hậu vui, cuộc sống trong cung tất nhiên sẽ tốt hơn một chút.

“Muội muội là có ý tốt, tỷ tỷ tất nhiên đã biết.” Hù Liên đứng lên “Muội muội dẫn đường đi, tỷ tỷ trốn ở sau lưng muội còn có thể an toàn một chút nga.”

“Tỷ tỷ nói nghe thật nghiêm trọng, kỳ thực Thái Hậu cũng là một người ngoài lạnh trong nóng. Ta nghĩ tỷ tỷ nhất định có thể cùng Thái Hậu ở chung, dù sao tỷ tỷ cũng nói chuyện khéo léo hơn ta.”

“Muội muội a. . .”

“Vâng?”

“Hoàng thượng thực sự không có cùng người làm cái kia sao ?”

“Tỷ tỷ. . .”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Thái Hậu thích nghe chuyện lạ

Khôn Trừ Cung nơi Hủ Liên ở vốn không xa Từ Trừ Cung của Thái Hậu, hơn nữa dọc đường đi còn vui vẻ tán gẫu nên rất nhanh đã đến. Nếu đã tới chỗ của Thái Hậu, Hủ Liên tự nhiên sẽ không cười giỡn nữa, cô thay bằng nụ cười mỉm đoan trang.

“Hoàng hậu ngày hôm nay sao lại rảnh rỗi đến chỗ ai gia vậy?” Trên khuôn mặt được bảo dưỡng rất tốt của Thái Hậu lộ ra vài tia nghi hoặc, sau đó nhàn nhạt mở miệng hỏi.

“Nô tì bồi mẩu hậu dùng bữa hân là việc nên làm, không biết mẫu hậu có ghét bỏ không?” Hủ Liên hơi hạ thấp người, thanh âm nhỏ nhẹ có lễ.

“Nếu đã tới rồi thì bồi ai gia dùng bữa đi.” Thái hậu khẽ gật đầu, ý bảo cô ngồi xuống.

“Tỷ tỷ, nghe Thần Chích nói tỷ biết rất nhiều chuyện li kì mới lạ, không biết có thể kể cho muội muội một chút hay không?” Linh Lung nói tự nhiên khơi mào bầu không khí, đề quan hệ giữa Thái Hậu và Hủ Liên có thể hòa hoãn hơn.

“Cũng chỉ là bình thường rảnh không việc gì làm đọc một sổ ghi chép ở vùng nông thôn dân dã mà thôi.” Hủ Liên nhìn biểu tình Thái Hậu tựa hồ không phản đối, cô tiếp tục nói: “Như vậy ta sẽ kể một chút.”

“Nam Sơn Kinh đầu tiên viết về Thước Sơn (鵲山). Ở đầu ngọn núi là núi Chiêu Diêu (招摇), nằm về trên biển Tây Hải (西海). Nhiều cây quế, lắm vàng ngọc. Có thứ cỏ hình dạng như rau hẹ (một thứ rau thơm dùng trong gia vị) mà như hoa xanh gọi là *chúc dư* (祝馀), ăn vào không đói. Có thứ cây hình dạng như cây cóc (loại cây dùng trong làm giấy) lại có vẻ đen, bốn bề hoa tụ vào. Nó tên là mê cốc (迷穀), nhưng cầm không gây mê. Có loài thú hình dạng như giống *ngu* (禺, một loài vượn đuôi dài) mà tai màu trắng, lưng nếp như muốn trốn người, tên là *trình trình* (狴狴), (chúng) hay đi chuyển tìm thức ăn ngon...” Hủ Liên thuật lại quyển ‘Nam Sơn Kinh’ trong ‘Sơn Kinh’, thuộc ‘Sơn Hải Kinh’.

(R: đoạn trên ta mượn từ blog này. Thấy đọc khá giống, chắc nó r’ =”. Sơn Hải Kinh là cổ tịch thời Tiên Tần của Trung Quốc, trong đó chủ yếu mô tả các thần thoại, địa lý, động vật, thực vật, khoáng vật, vu thuật, tôn giáo, cổ sử, y dược, tập tục, dân tộc thời kỳ cổ đại. Sơn Hải Kinh có 18 quyển, gồm 5 quyển Sơn kinh và 13 quyển Hải kinh. Nam Sơn Kinh này là một quyển thuộc Sơn Kinh. Bạn nào muốn biết thêm mời gu-gồ).

“Sau đó thì sao?” Thái Hậu vốn ngồi ngay ngắn, bây giờ cũng trở nên háng hái. Những kiến thức này bình thường Hủ Liên xem không ít, cho nên tiếp tục nói cũng không thành vấn đề.

“Thái hậu muốn nghe Hủ Liên chắc chắn sẽ từ từ nói, chỉ là nô tì nghĩ chuyện hay thì nhất định phải có ý nghĩa sâu sắc.” Hủ Liên biết cô kể chuyện đã có hiệu quả. Thái Hậu cùng Linh Lung trên bàn ăn, ngay cả thái giám hầu hạ một bên cũng nghiêng tai lắng nghe, thỉnh thoảng lộ ra biểu tình ngạc nhiên.

“Hoàng hậu nói đúng, nghe xong chuyện của người, ai gia nghĩ có cảm giác sáng tỏ thông suốt, giống như tự bản thân tận mắt chứng kiến vậy.” Thái hậu trên mặt lộ ra tươi cười hòa ái “Sau này Hoàng hậu thường xuyên đến chỗ này của ai gia đi.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42: Thu tâm Thái Hậu

“Mẫu hậu không chê chuyện của nô tì nhảm chán là được rồi.” Bộ dạng khiêm tốn của Hủ Liên làm hảo cảm của Thái Hậu đối với cô tăng không ít. Dù sao trong hậu cung, tần phi biết xử sự khéo, lại có tài hoa như Hủ Liên cũng chỉ có đường nữ Linh Lung của bà.

“Nô tì thỉnh an Thái Hậu.” Thanh âm kiều mị vang lên, người đến đứng là Hồng Quý phi. Sát thủ một đêm không thấy bóng dáng, ả không thể làm gì khác hơn là nhẫn nhịn sáng sớm đi đến Khôn Trừ cung. Không nghĩ tới lại chạm một bước, Hủ Liên cùng Linh Lung đã đi đến Từ Trừ cung. Hồng Quý phi từ trước đến nay đối Thái Hậu có vài phần sợ hãi nhưng tình huống lúc này như vậy mới miễn cưỡng đến thỉnh an.

“Hồng Quý phi đứng lên đi, hôm nay ở chỗ này của ai gia thật đúng là náo nhiệt a, trước đây Từ Trừ cung rất an tĩnh nha.” Đối với bình hoa mỹ nữ trước mặt, Thái Hậu tất nhiên sẽ không để vào mắt, nếu không phải phía sau Hồng Quý phi có chút thế lực, Điện Triết Hiền làm sao có thể giữ ả đến bây giờ.

Hậu cung vốn là nơi người mới thay thế người cũ, nữ nhân vô dụng chỉ có một kết quả chính là tống xuất cung.

“Nghe nói mẫu hậu thích yên tĩnh, nô tì tất nhiên không dám làm phiền.” Bị thái hậu nhìn lướt qua như vậy, trên trán Hồng Quý phi dần thấm ra một chút mồ hôi lạnh. Nghĩ thầm lão thái bà này còn thật là khó hầu hạ, nếu không phải vì tìm hiểu vụ ám sát đêm qua, ả cũng không cần đến nhìn sắc mặt bà.

“Được rồi mẫu hậu, chuyện lạ của nô tì hôm nay đã nói xong rồi, ngày mai nô tì có thể nói tiếp chuyện khác. Giờ Hồng Quý phi muội muội đến nhất định là có chuyện gì thú vị nói cho mẫu hậu nghe, nô tì xin phép cáo lui trước.” Hủ Liên biết Hồng Quý phi này nhìn đến Thái Hậu đã chạy không kịp, vậy nhất định là đến tìm cô.

Đáng tiếc hôm nay Hủ Liên không có hứng thú đối mặt nữ nhân này, cho nên cô làm như thuận nước đẩy thuyền chuyển Hồng Quý phi sang cho Thái Hậu. Nghe nói vậy, Hồng Quý phi đã sợ đến đổ một thân mồ hôi lạnh.

Nhìn trên mặt Hồng Quý phi lúc đỏ lúc trắng, Hủ Liên cười thầm. Thừa dịp Hồng Quý phi còn chưa kịp phản ứng, cô đã ra khỏi Từ Trữ Cung.

“Hoàng hậu hôm nay sao lại hăng hái đến Từ Trữ Cung của mẫu hậu vậy?” Mới ra đến cửa đã thấy Điền Triết Hiên đang vờ đi vào, động tác cùng thái độ đều vô cùng hợp lí.

“Hoàng thượng đã có ý định muốn nghe thì cần gì phải ở ngoài cửa. Khí trời nóng như vậy, nếu như Hoàng thượng phơi nắng mà bị tổn hại, nô tì thế sẽ thấy tiếc a.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Vô lại dây dưa

Điền Triết Hiên bị tươi cười như gió xuân cùng với giọng điệu như đùa của cô làm giật mình, người này là Hoàng hậu lạnh lùng ngày đại hôn của hấn sao? Nghĩ kỹ lại, Hủ Liên hẳn là bối vì vừa chinh được Hồng Quý phi nên hiện tại tâm tình mới có thể tốt như vậy.

“Hoàng hậu không nói trẫm còn không cảm giác được, bây giờ mới thấy quả thật có chút choáng váng đầu.” Vừa nói, thân thể cao lớn đã đến bên cạnh Hủ Liên. Đào mắt lại dùng cánh tay quấn lên thắt lưng cô, động tác thạo đến cực điểm.

“Vô lại.” Hủ Liên nhẹ giật giật môi, nhỏ giọng chửi bới cao da chó* trên người.

(R: ý HL nói ĐTH dính như cao da chó, nói cho dễ hiểu là thuốc dán =)))

“Hoàng hậu nói cái gì, trẫm không có nghe rõ ràng.” Mặt Điền Triết Hiên dán lên gương mặt nhỏ mềm như bánh đúc của Hủ Liên, cảm giác này làm hấn không muốn buông ra.

“Hoàng thượng nếu bị cảm nắng, người nên nhanh một chút về tắm cung đi, trên người nô tì nóng như vậy sợ Hoàng thượng sẽ khó chịu.” Trên mặt Hủ Liên mang theo mỉm cười như trước, thể nhưng hai người gần nhau như vậy cô chỉ thấy thực nóng nực.

“Không khó chịu, trên người Hoàng hậu rất mát mẻ, trẫm thấy rất khá.” Tuy Hủ Liên cảm thấy nóng nực nhưng phần da lộ ra vẫn là mát lạnh, cho nên Điền Triết Hiên tất nhiên không cho rằng cô đang nói thật.

“Hoàng thượng. . .” Thật vất vả mới mượn được cơ trốn ra, Hồng Quý phi lại thấy ngay Điền Triết Hiên cùng Hủ Liên mờ ám như vậy, hơn nữa lại là Điền Triết Hiên chủ động quấn lấy Hủ Liên.

“Hồng Quý phi cũng hướng mẫu hậu thỉnh an sao?” Đối với nữ nhân trước mắt, Điền Triết Hiên từ trước tới nay đều là đối xử cho có lệ. Nếu nữ nhân tục tĩu này không còn giá trị lợi dụng mà nói, đã sớm cho ả về vườn.

“Đúng vậy Hoàng thượng.” Nhìn cánh tay Điền Triết Hiên đang ôm lấy Hủ Liên, Hồng Quý phi trong lòng thâm hận cũng không dám trắng trợn đi tới giật ra.

“Nếu không có chuyện gì, như vậy trẫm sẽ đến Khôn Trữ Cung của Hoàng hậu, dù sao cũng chỉ có nàng mới có khả năng hạ nhiệt cho trẫm.” Điền Triết Hiên buông lỏng tay trên thắt lưng Hủ Liên, ngược lại dặt tay cô hướng Khôn Trữ Cung đi tới.

(R: tại mình đen tối quá hay s mà đọc câu bạn ĐTH nói thấy nó mờ ám quá z k biết =)))

“Khá lắm Hoàng hậu, không chết còn có thể được Hoàng thượng sủng hạnh.” Hồng Quý phi tức giận về mặt oán khí, gương mặt vốn được trang điểm kĩ càng giờ mờ hồ lộ ra vết nứt. (tức rưng cả phần =)))

“Hoàng thượng, Hồng Quý phi đã tức giận đến nhăn mặt, cũng nên dừng được rồi.” Thật không ngờ nam nhân trước mắt cũng có lúc ấu trĩ như vậy, bắt quả nhìn cũng thuận mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Không có giá trị thì thả ta đi

“Trẫm làm như vậy đơn giản là muốn giành được tươi cười của hồng nhan, lẽ nào Hoàng hậu không hãnh diện sao?” Điện Triết Hiên khiêu mị, tà tà cười.

“Ý tốt của Hoàng thượng nô tì xin nhận.” Mắt thấy sắp đến Khôn Trữ Cung, tay Điện Triết Hiên chính là vẫn không chịu buông ra.

Một đường này bị cung nữ cùng thái giám nhìn như người sao Hỏa xuống Địa cầu. Hủ Liên thật ra cũng không để ý, bất quá nghĩ đến thân phận hiện tại cũng nên thu liễm một chút.

“Hoàng thượng là muốn phát tán lời đồn người sủng hạnh nô tì trong cung sao?”

“Hoàng hậu quả nhiên thông minh, không hổ là nữ nhân trẫm coi trọng.” Đi vào nội điện, trong mắt Điện Triết Hiên âm thầm lộ ra tán thưởng.

“Phụ thân kia của ta hẳn là chờ không kịp tới hỏi thăm tình hình thực tế, này xem như là trả giá cho việc để ta làm tròng lười sao?” Hủ Liên lơ đãng, đã sớm biết Điện Triết Hiên làm việc đều có mục đích.

“Hủ Liên, nếu như nàng thực sự đứng ở phe Nam Cung gia, ta thật không biết làm thế nào.” Lần đầu tiên gọi tên cô, Điện Triết Hiên có loại cảm giác như trút được gánh nặng, không muốn trước tên cô lại có thêm hai chữ Nam Cung.

“Ta đối quá khứ cũng không có chút nào lưu luyến, chỉ là hy vọng người đừng xem trọng ta quá. Ta chỉ là một nữ nhân bình thường, có đôi khi chịu không nổi trách nhiệm quá lớn.” Hủ Liên ý tứ nhìn Điện Triết Hiên.

Hủ Liên đưa tay để Điện Triết Hiên cùng chính mình bảo trì khoảng cách, cho dù cô đã không còn là thiếu nữ ảo tưởng với tình yêu, nhưng để không cho chính mình rơi vào vạ kiếp bất phục*, tại một số phương diện nào đó cô vẫn đặc biệt miễn cảm.

(R: vạ kiếp bất phục: không thể quay đầu).

“Ai, nghe xong lời nàng nói, ta đối với mị lực của mình có chút mất lòng tin rồi.” Điện Triết Hiên nhú mày, Hủ Liên này phòng bị hẳn thật đúng là không ít. Lẽ nào cùng hắn có quan hệ là chuyện rất nguy hiểm sao?

“Mị lực của Hoàng thượng tất nhiên là khiến người khác khuất phục, bất quá đối với phạm phu tục tử như ta thì tự nhiên sẽ trị độn không ít. Cho nên, đợi đến thời điểm người không cần ta nữa có thể tìm cho ta một thôn nhỏ heo lánh để ta tiếp tục quãng đời còn lại, ta sẽ vô cùng cảm kích người.”

“Nếu như ta nói không thì sao?” Điện Triết Hiên tiến lên một bước, hai tròng mắt vững vàng tập trung vào gương mặt Hủ Liên.

“Như vậy, nếu Nam Cung gia thực sự suy tàn, ta hẳn không thể yên ổn thoái lui.” Lời tuy như vậy, thế nhưng trên mặt Hủ Liên không có một chút biểu tình bị ai.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Không muốn chết trong tay tình địch

Điện Triết Hiên cũng biết nếu Nam Cung gia bị định tội phản quốc, tất nhiên sẽ liên lụy đến cửu tộc, như vậy Hủ Liên trước mắt cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tuy chỉ ngắn ngủi vài ngày ở chung, nhưng Điện Triết Hiên vẫn rất có hảo cảm với cô.

Dù sao trong hậu cung, phần lớn là mỹ nữ là do các thế lực muốn lung lạc hắn mà dâng lên, điển hình cho loại ngưu to não ngắn. Mà Điện Triết Hiên đối với những nữ nhân này ngoại trừ phát tiết, một chút hứng thú khác cũng không có.

Trái ngược, Hủ Liên trước mắt lại có vẻ là loại hắn thích, tựa như tri kỷ quen biết đã lâu. Hắn tất nhiên không biết Hủ Liên cùng đời sau của hắn có hai mươi năm quen biết, cô tất nhiên là rất hiểu hắn.

“Nếu như tới lúc đó ta miễn tội cho nàng, nàng có thể ở lại bên người ta không?” Điện Triết Hiên hiện tại vô cùng nghiêm túc, ngay cả kiểu cười lưu manh thường ngày cũng không thấy.

“Mạng của ta vốn không phải vấn đề chính, người phải biết rằng thân là đế vương, rất nhiều chuyện không phải muốn thế nào cũng được, mệnh lười thiên

hạ không phải chỉ dùng một câu nói là có thể ngăn chặn. Có những lời này của người, ta đã không cảm thấy tiếc nuối.”Hủ Liên nhếch môi, nhàn nhạt nói.

“Nếu như nàng đã nói nàng không phải người Nam Cung gia, ta nhất định tin tưởng.” Biểu tình khi đối mặt sinh tử của cô có thể đăm như vậy, khiến Điền Triết Hiên thất thần một lúc.

Hủ Liên lắc đầu, cô không muốn nói ra việc mình chỉ là một hồn phách xuyên qua. Bất luận là hiện đại hay cổ đại, đều đã định trước là cô có thể chết vì nam nhân này.

“Là nguyên nhân gì khiến nàng chống lại Nam cung gia, không quan tâm đến sinh tử mà giúp ta?” Bàn tay to lớn xoa lên dung nhan thanh lệ của Hủ Liên.

“Trước đây nếu không có phụ thân của người, ta đã sớm không còn trên đời này, cho nên đợi đến lúc ta có khả năng, nhất định phải hồi báo. Đáng tiếc người đã qua đời, như vậy ta nhất định giúp người (ĐTH) diệt trừ những kẻ đối lập.” Ánh sáng trong mắt chợt lóe rồi biến mất.

“Thì ra là vậy, nếu như nàng nói nàng là vì yêu ta, ta hẳn là sẽ dễ chịu một chút.” Điền Triết Hiên thở dài, thả tay ra. Chính hắn cũng không biết vì sao ngực có cảm giác mất mát.

“Ta đương nhiên sẽ không yêu người, ta cũng không muốn nếm trải thêm một lần bị tình địch truy sát.” Nói là truy sát thật đúng là nhẹ, nếu không Hủ Liên cô đã sống thật tốt rồi, làm gì có chuyện hồn xuyên đến đây.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phức Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Đột nhiên thành thứ bị tranh đoạt

“Nàng nói như vậy, lòng tin của ta hình như khôi phục một chút, nói thêm vài câu nữa đi a.” Tiềm chất vô lại của Điền Triết Hiên hoàn toàn được phát huy.

“Hoàng thượng thời gian không còn sớm nữa, người cũng nên làm chút chuyện quan trọng có ý nghĩa đi.” Hủ Liên trong lòng so sánh tính cách của hai “Điền Triết Hiên”, rõ ràng so với ‘hắn’ ở hiện đại, Hủ Liên ưa thích tên vô lại trước mắt hơn.

“Hoàng hậu thực sự là không hiểu phong tình a.” Thi thảo nói, bóng dáng cao to của Điền Triết Hiên biến mất trước mắt Hủ Liên.

“Nếu so sánh Điền Triết Hiên thành thực ổn trọng ở hiện đại như con báo, như vậy vị trước mắt này chính là hồ ly a.” Hủ Liên tựa bên cửa sổ “Mặc dù ở cạnh ta còn có vẻ thiếu thành thực, nhưng mà đùa giỡn hắn cũng thú vị.”

Từ ngày đó trở đi, Hủ Liên mỗi ngày đều đến Từ Trữ Cung của Thái hậu dùng bữa sáng, Thái hậu cũng vô cùng thích Hủ Liên.

Nhưng thật ra Hồng Quý phi gần đây im lặng không ít, dù sao sát thủ của mình toàn quân bị diệt, một hạt bụi cũng không còn. Lan Quý phi thấy tình huống không ổn cũng không dám ra tay, ai biết sau lưng Hoàng hậu này còn có thể lực đáng sợ nào nữa.

“Mẫu hậu có chuyện gì mà cười thoải mái như vậy?” Đột nhiên nhiệt độ hạ thấp, vang lên thanh âm mang theo ý cười, Hủ Liên không cần quay đầu lại cũng biết đích thị là Vũ Vương kia.

Không phải nói hắn là nhân vật không thường xuất hiện, rồng thần thấy đầu không thấy đuôi sao? Sao cô luôn có thể gặp được hắn. Biểu tình Linh Lung cùng Thái hậu có chút kinh ngạc, hiển nhiên thấy kỳ quái khi gặp Điền Triết Dực ở đây.

“Hoàng nhi gần đây không ra ngoài du ngoạn sao?” Thái hậu biết nhi tử trước mắt không màng thế sự, chỉ say mê võ học.

“Bởi vì trong cung thấy được thứ mình muốn, cho nên muốn ở lại một thời gian.” Điền Triết Dực hé ra một nụ cười lạnh lẽo.

“Là vật gì có thể giữ chân Hoàng nhi vậy, ai gia thật ra rất muốn nhìn thử xem.”

“Mẫu hậu không những đã gặp qua, còn rất thích thứ này.” Mi mắt Hủ Liên nhảy lên một cái, chỉ sợ là có liên quan đến bản thân cô, hôm nay cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

“Ai gia gặp qua? Chẳng lẽ là kỳ trân dị bảo gì được tiến cống?” Thái hậu lộ ra biểu tình nghi hoặc.

“Nếu như nhi thần nói muốn, Mẫu hậu không biết có chịu nhường lại không?”

“Hoàng huynh thích là trân bảo gì, lại muốn yêu cầu Mẫu hậu nhường lại?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Nàng là người của ta

Thật vất vả qua vài ngày yên ổn, bây giờ lại muốn khơi lên mưa máu gió tanh sao? Hủ Liên xoa xoa thái dương hơi thấm ra mồ hôi, trời nóng như vậy cũng không để cô nghỉ ngơi.

“Hoàng thượng là muốn thay bản vương làm chủ sao?” Tươi cười lạnh lẽo càng trở nên quỷ dị, ngay cả Hủ Liên luôn bình tĩnh cũng bị hấn làm rối.

“Nếu như Hoàng huynh muốn thứ Mẫu hậu yêu thích, trẫm đương nhiên sẽ không nhúng tay, dù sao này cần Mẫu hậu cho phép mới có thể.” Điền Triết Hiền nhíu mày, hấn đối với Hoàng huynh nội tâm kín đáo, làm việc cổ quái này một chút cũng đoán không ra. Khiến hấn lưu ý chính là tại sao Hoàng huynh đột nhiên hứng thú với thứ gì đó, vốn hấn nghĩ người si mê võ học này cả đời không có ham muốn gì khác.

“Nếu Hoàng thượng đã tới, vậy bản vương có thể trực tiếp nói với người.” Trong mắt Điền Triết Dực lóe ra hàn quang, thẳng tắp nhìn về phía Hủ Liên.

Cho dù hiện tại nhìn Hủ Liên vẫn ngồi ngay ngắn như trước, nhưng trong ngực cô đã muốn treo ngược lên. Không ổn, nam nhân này thực sự nguy hiểm quá.

Theo tầm nhìn của Điền Triết Dực, hấn nhìn mắt Hủ Liên, nhất thời trái tim giống như là bị đánh một quyền. Sắc mặt Điền Triết Hiền thay đổi, thấp giọng nói: “Lẽ nào Hoàng huynh muốn chính là Hoàng hậu của trẫm?”

“Hoàng thượng nếu đã không cần Hoàng hậu, như vậy cần gì phải nhốt nàng bên người.” Không thêm đề ý biến hóa trên mặt Điền Triết Hiền cũng ánh mắt kinh dị của những người chung quanh, Điền Triết Dực lạnh lùng nói.

“Hoàng huynh, huynh nên biết Hủ Liên hiện tại là đệ muội của huynh.” Lúc này Điền Triết Hiền đã không có cách nào khác chế con tức giận, lần đầu mạnh động đến kéo áo Điền Triết Dực.

Hủ Liên bất động thanh sắc thu tất cả vào mắt, khi thấy dáng dấp Điền Triết Hiền lửa giận ngút trời, trong mắt cô lại nhiều hơn vài phần ám áp. Cho dù là kiếp trước của ‘hấn’, tính cách cũng không giống. Chỉ ít, ‘hấn’ sẽ không vì cô mà gây chiến như vậy.

(R: ‘hấn’ là đang nói ĐTH ở hiện đại).

“Hoàng thượng là bởi vì thích Hoàng hậu mà ra tay với bản vương hay đơn giản chỉ vì bản vương muốn nữ nhân của người mà tức giận?” Không thêm đề ý con giận của hấn, Điền Triết Dực hứng thú nhìn Điền Triết Hiền đang nổi trận lôi đình. Bình thường nhìn không ra đệ đệ phong lưu thiên tử này còn có tính tình hỏa bạo như vậy.

“Ta nói cho huynh Hủ Liên là người của ta, cho dù huynh là ca ca ta, ta cũng sẽ không bỏ quá.” Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người chứng kiến dừng ánh mắt càng kinh dị hơn nhìn Hủ Liên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 48: Yêu mỹ nhân không yêu giang sơn

“Vương gia người lần này đùa giỡn có chút quá đáng, bản cung hiện tại đã là Hoàng hậu, người nói vậy là muốn bản cung trở thành nữ nhân không chung thủy sao?” Hủ Liên đứng lên, chậm rãi đi tới bên người Điền Triết Hiền kéo hai người bọn họ ra.

“Hoàng hậu vẫn luôn cự tuyệt ý tốt của ta, như vậy ta cũng chỉ có thể thỉnh Hoàng thượng bỏ đi thứ yêu thích. Bất quá không ngờ Hoàng thượng hình như không muốn buông tay, thế này nằm ngoài dự liệu của ta.” Đôi mắt đen như mực của Điền Triết Dực thủy chung vẫn nhìn sắc mặt Hủ Liên.

Bị Điền Triết Hiền đang bốc hỏa vì đồ kị nắm chặt tay, cảm giác thật sự là thống khổ. Cô cố gắng kiềm chế tiếng kêu đau vẫn duy trì tươi cười mẫu mực như trước, nhưng trong lòng đã sớm đem Điền Triết Hiền ra mắng một trận.

“Nếu Vương gia đã giong xong, như vậy bản cung cũng cáo từ. Mẫu hậu, nô tì ngày hôm nay xin phép về trước.” Thái hậu còn chưa từ trong khiếp sợ tỉnh dậy.

Hủ Liên muốn đi, tay Điền Triết Hiên vẫn không chịu buông ra, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn, đành phải kéo hắn cùng đi. Nhìn bàn tay Điền Triết Hiên túm chặt Hủ Liên, trong mắt Điền Triết Dực hiện lên mỉm cười.

“Hoàng nhi, con vừa rồi nói đều là sự thật?” Thái hậu sắc mặt nghiêm trọng nhìn Điền Triết Dực, bà quả là thật thích đứa nhỏ Hủ Liên này, thế nhưng nếu như khiến cho hai huynh đệ trở mặt thành thù mà nói, bà làm mẫu thân cũng không muốn thấy.

“Mẫu hậu, người là sợ ta cùng Hoàng thượng trở mặt thành thù sao?” Điền Triết Dực xoay người nhìn Thái hậu.

“Đứa nhỏ Hủ Liên này quả thật là ưu tú, thế nhưng dù sao nàng cũng đã là Hoàng hậu.” Thái hậu nhìn nhi tử tính cách lạnh lùng, ngữ khí cũng không dám quá nặng.

“Ta biết, bắt quả nàng là nữ nhân ta coi trọng, hơn nữa nàng cũng là người Nam Cung gia, Hoàng thượng đến lúc đó hẳn sẽ không tha cho nàng, ta đây vì sao không thể đưa nàng đi.” Điền Triết Dực hừ lạnh một tiếng.

“Con không lẽ vì nàng mà trở nên bất trung, bất hiếu, bất nhân, bất nghĩa, thành tội nhân thiên cổ sao?” Thái hậu lúc này cũng không nhịn được nổi giận, dù sao loại chuyện này vốn là không hợp đạo lý, trời đất không dung.

“Mẫu hậu, nếu ta ngay cả giang sơn cũng đã tặng cho đệ đệ, như vậy tại sao ta không thể có được nữ nhân mình thích? Ta cũng không phải muốn uy hiếp hắn gì, chỉ là muốn hắn không nên có mà không biết quý. Hủ Liên tuyệt đối là một nữ tử cứng rắn, đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì ta cũng không biết được.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thị tẩm 1

Bên kia, trong Khôn Trữ Cung cũng không yên ổn. Điền Triết Hiên bên ngoài nhìn có vẻ bình tĩnh, bên trong đã lửa cháy bùng bùng. Hủ Liên yên lặng quan sát, muốn cười lại sợ chọc giận hắn.

“Nàng không muốn cho ta một lời giải thích sao?” Điền Triết Hiên lạnh lùng nhìn Hủ Liên đang có chút hả hê, hừ một tiếng.

“Đây là lần thứ ba ta thấy Vũ Vương, lần đầu tiên là ở ngự hoa viên khi đang dạy dỗ Thần Chích bướng bỉnh, lần thứ hai là ngay trong Khôn Trữ Cung lần này thì người cũng thấy rồi. Về phần giải thích mà người muốn, ta thực sự nghĩ không ra.” Hủ Liên nhún vai, đối với Vũ Vương quý dị này cô cũng không biết nói gì cho phải.

Điền Triết Hiên đột nhiên đứng lên, tới gần cô. Sau khi tỉ mỉ quan sát cô từ trên xuống dưới, Điền Triết Hiên lâm vào trầm tư. Biểu tình có chút khó tin, dường như đang suy nghĩ chuyện gì rất nghiêm trọng.

“Từ lần đầu tiên nàng nói, hai lần còn lại ta đều biết. Lẽ nào Hoàng huynh thực sự thích nàng?” Hung hăng đánh một chưởng lên bàn, cái bàn làm bằng gỗ tốt nhất mơ hồ có dấu hiệu rạn nứt.

“Vũ vương thực sự đang làm cái chuyện cười gì vậy.” Đối với hành vi ấu trĩ này của Điền Triết Hiên, việc duy nhất Hủ Liên có thể làm là ngồi xuống, ngả chén trà nghe hắn lái nhài.

“Bất quá. . .” Điền Triết Hiên dần lấy lại bình tĩnh, ngồi xuống.

“Thế nào, nghĩ ta theo hắn cũng được?” Hủ Liên nhấp một ngụm trà “Muốn nói câu này thì miễn đi.”

“Nói bậy.” Điền Triết Hiên phun ra hai chữ, nhìn lướt qua Hủ Liên “Không ngờ nam nhân như Hoàng huynh của ta lại có thể thích nàng, thật là đáng sợ.”

“Đáng sợ vì ta không xứng với hắn, người nghĩ ánh mắt Vũ Vương có vấn đề?” Có chút lên giọng, Hủ Liên tận lực áp chế ý niệm muốn cười trong đầu.

“Nàng luôn đem lời ta nói phân tích cặn kẽ như vậy, một chút lo lắng cũng không có a.” Điền Triết Hiên khẽ cau mày, hắn đột nhiên nghĩ nữ nhân quá thông minh cũng không phải chuyện tốt.

“Được rồi, như vậy xin hỏi Hoàng thượng, có muốn áp dụng một số biện pháp với ta hay không, ví dụ như giam lỏng, vân vân, để ta không tiếp xúc được với Vũ vương?” Thật ra trong lòng Hủ Liên lại muốn hắn làm thế, như vậy ít nhất cô cũng có thể yên tĩnh một chút

“Để biểu thị nàng là người của ta, đêm nay ta ở lại Khôn Trữ Cung.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Thị tẩm 2

Hủ Liên hơi nghi ngờ nhìn bộ dạng bình tĩnh của Điền Triết Hiên, hẳn sẽ không đưa ra quyết định kì quái gì chứ. Chẳng lẽ là bởi vì lời đồn lần trước không đạt được mục đích dụ người Nam Cung gia ra, cho nên giờ mới phải làm như vậy?

“Nàng đừng suy nghĩ nữa, tối nay chờ ta nha.” Điền Triết Hiên nói xong câu này thì nghênh ngang rời đi, để lại Hủ Liên vẫn còn đứng ngây ngốc.

Lời hắn vừa nói có giống lời một Hoàng đế nói hay không? Quả thực y chang một tên lưu manh, bắt quả hắn đúng là cũng lưu manh thật.

“Điền Triết Hiên a, Điền Triết Hiên, chúng ta đều trưởng thành cả rồi, lòng dạ hẹp hòi như vậy làm gì chứ.” Thở dài, Hủ Liên từ đầu giường lấy xuống một quyển sách y “Rảnh rồi thì đọc sách, cũng sẽ không ấu trĩ như vậy.”

Đêm đến, trong cung đều đã lên đèn. Hủ Liên đã sớm tắm rửa thay y phục, lên giường nằm. Buổi tối ở đây cũng không có chuyện gì làm, ngủ sớm xem như là cách tiêu khiển tốt nhất của cô. Vui vẻ làm một con tròng lười, việc này cũng có lợi với bảo dưỡng da.

Đối với lời nói ban ngày của Điền Triết Hiên, cô một chút cũng không để trong lòng, mặc kệ hắn. Tối nay nếu hắn thật sự qua đêm ở đây, thì cô cứ chia cho hắn nửa cái giường thôi.

“Hoàng hậu quả nhiên nghe lời, đã ở trên giường chờ trẫm rồi?” Hủ Liên vừa mơ màng ngủ đã bị Điền Triết Hiên đánh thức, cô nhích vào trong một chút, nhường nửa cái giường cho hắn.

“Hoàng thượng cứ tự nhiên, nô tì ngủ trước.” Hủ Liên miễn cưỡng ngáp một cái, tiếp tục ngủ.

“Hoàng hậu sao có thể ngủ được.” Điền Triết Hiên ngồi phía sau nhẹ nhàng chạm vào vai Hủ Liên, đầu ngón tay chạm được chính là một mảnh da thịt mềm mịn. “Hoàng hậu còn chưa có thị tẩm mà.”

Tóc đen dài tăn ra trên giường như tơ lụa, bởi vì mùa hạ nóng bức nên Hủ Liên chỉ mặc một kiện đồ ngủ, bên dưới tóc đen là một mảnh da thịt trong suốt, vừa tắm rửa nên càng có vẻ trắng nõn không gì bằng.

“Điền Triết Hiên ngươi không phải muốn tạo ra lời đồn sao, ta cũng đã nhường ngươi nửa cái giường rồi, ngươi còn muốn gì nữa?” Hủ Liên nhu nhu mắt, vừa chịu đựng cơn buồn ngủ vừa nhồm đậy.

“Lẽ nào muốn tạo lời đồn thì nhất định phải giả bộ sao? Vốn muốn diễn kịch, nhưng thấy nàng mê người như vậy, xem ra chúng ta vẫn nên đem chuyện chưa làm trong ngày đại hôn trước đây bỏ sung cho đủ.” Nói xong, Điền Triết Hiên nhanh nhẹn bỏ đi áo khoác ngoài, đôi mắt nhìn thẳng thân thể đã lộ ra một nửa của Hủ Liên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Thị tẩm 3

“Không ngờ Hoàng thượng người cũng có một ngày bụng đói ăn quà.” Hủ Liên lắc đầu, một bàn tay đưa ra phía sau tự tháo nút thắt.

“Chờ một chút.” Ngay khi Hủ Liên hoàn toàn lộ ra trước mặt Điền Triết Hiên, hắn nói một câu ngăn cản động tác cô. “Lúc này hắn là phải để trẫm tự mình đến cởi ra mới đúng.”

Lại nói Điền Triết Hiên hẳn trước giờ vẫn chưa làm qua loại chuyện này, trước đây đều là nữ nhân cởi sạch rồi nhảy lên giường hắn, ngay cả hắn cũng không thấy chuyện đó có gì khác thường.

“VẬY nÔ tÌ ĐEM thú vui này cho Hoàng thượng.” Hủ Liên nhẹ khép mắt, đột nhiên cảm thấy Điền Triết Hiên trước mặt này có chút giống đứa nhỏ đang phụng phịu.

Xương quai xanh cong cong hoàn mỹ, thân thể cân xứng đầy đặn, vòng eo mảnh khảnh không có một khuyết điểm, chân nhỏ thon dài lại trắng nõn. Tuy đã từng thấy nữ nhân vóc người càng nóng bỏng hơn, thế nhưng Hủ Liên trước mắt làm hắn này sinh một loại kích thích thị giác khác.

Điền Triết Hiên hôn lên đôi môi xinh đẹp hắn khát vọng đã lâu, ngửi mùi hương thoang thoảng quanh chóp mũi, một tay cũng chạm lên da thịt non mềm của cô. Hủ Liên chậm rãi ôm lấy thắt lưng rắn chắc của hắn, đáp lại nụ hôn.

Trong trường phù dung, hai thân thể giao triền một chỗ, nhiệt độ không ngừng tăng lên, bầu không khí ám muội ngập tràn. . .

Hủ Liên mặc một kiện áo khoác, phân phó cung nữ bên ngoài chuẩn bị nước tắm. Cô chán ghét mùi mồ hôi trên người, cho dù là lúc nào đi nữa cũng phải tắm rửa rồi mới ngủ tiếp.

Chỉ chốc lát sau nước đã được đưa tới, Hủ Liên chìm trong nước nóng, vuốt ve cơ thể bần rần. Nếu không phải vì đây là lần đầu tiên của cô, Điền Triết Hiên có lẽ đã không buông tha dễ dàng như vậy.

Trên người lưu lại dấu hôn thật sâu, Hủ Liên cau mày nhìn ấn ký xanh tím, trong lòng thầm nghĩ không biết bao lâu chúng mới mất đi. Dù sao trời nóng như vậy cũng không thể bắt cô mặc quần áo kín mít để che khuất, này rõ ràng là Điền Triết Hiên cố ý.

Tắm rửa xong, Hủ Liên trở lại giường. Thấy Điền Triết Hiên vẫn đang nằm trên giường chờ mình, trên mặt mang theo tươi cười không có ý tốt.

“Người sao còn chưa đi?” Xuất phát từ thói quen, nhìn mặt Điền Triết Hiên, Hủ Liên đã nói một câu như vậy. Dù sao trước đây lúc cùng hắn ở một chỗ, cũng chưa bao giờ có chuyện qua đêm. Sau khi xong việc, không phải Hủ Liên thì chính là hắn rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thị tắm 4

“Hoàng hậu sao lại muốn trẫm đi như vậy? Dù sao vừa rồi trẫm cũng đã rất nỗ lực, Hoàng hậu vẫn chưa hài lòng sao?” Điền Triết Hiên cũng lần đầu nghe được có nữ nhân muốn đuổi hắn xuống giường.

“Nếu như Hoàng thượng chỉ đơn thuần muốn ngủ mà thôi, nÔ tÌ đương nhiên sẽ không để ý.” Một câu nói vạch trần âm mưu của Điền Triết Hiên, cô cũng không muốn vừa tắm xong lại phải đi tắm thêm một lần nữa.

“Hoàng hậu nói vậy, trẫm thật đúng là có chút thất vọng. Dù sao nam nhân thấy nữ nhân sau khi làm việc xong lại bỏ đi không chút do dự, còn muốn đuổi hắn xuống giường, lòng tự trọng thật không cho phép như vậy.” Điền Triết Hiên trần như nhộng nằm trên giường, đôi mắt lại lướt trên người Hủ Liên.

Hủ Liên vừa tắm rửa xong, đầu tóc còn nhỏ xuống vài giọt nước, làn da trắng nõn lại càng dẫn ra hứng thú của Điền Triết Hiên. Đáng tiếc mỹ nhân một cơ hội cũng không cho, lại còn muốn đuổi hắn đi.

Một tay vừa muốn đụng tới Hủ Liên, chỉ thấy cô né sang một bên, làm Điền Triết Hiên chạm đến một khoảng trống. Hủ Liên nhàn nhạt nhìn hắn, nói rằng: “Hoàng thượng người không tắm rửa sao?”

Hắn lần đầu tiên bị đã kích lòng tự trọng như vậy, thờ dài bất đắc dĩ gọi cung nữ tới, sau đó tắm rửa trong bồn tắm của Hủ Liên. Nhân lúc này, Hủ Liên cũng đem chăn nệm trên giường đổi mới.

Nhìn một mảng màu đỏ trên giường, Hủ Liên chăm chọc cười cười. Cũng may chủ nhân thân thể này chưa làm ra chuyện vượt rào với tình nhân, nếu không lấy tính tình Điền Triết Hiên mà nói, không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa.

Đổi chăn đệm mới xong, Hủ Liên nghiêng người nằm xuống, chậm rãi rơi vào giấc ngủ. Dù sao cũng đã tốn sức lực một hồi, cô hiện tại cần ngủ để khôi phục lại.

“Hoàng hậu? Hủ Liên?” Điền Triết Hiên tắm rửa xong trở lại giường, nhưng chỉ nhìn thấy Hủ Liên đã ngủ, hắn vuốt ve gương mặt say ngủ của cô. “Sớm như vậy đã ngủ, vậy có phải chứng minh ta rất cường tráng không?”

Nếu không phải đã ngủ say, Hủ Liên hẳn đã cười nhạo Điền Triết Hiên tự kỷ. Nằm xuống bên cạnh, hắn nhẹ nhàng kéo cô ôm vào lòng rồi cũng nhắm mắt ngủ.

Kỳ thực Diên Triết Hiên vốn không có thói quen qua đêm ở tẩm cung của phi tử, thế nhưng ngày hôm nay cô là ngoại lệ. Hắn không ngờ Hủ Liên sẽ xuống giường ngay lập tức, cho nên hắn kiên trì muốn nhìn xem cô sẽ làm gì.

Không ngờ cô lại đi tắm, lúc trở về thấy hắn còn nằm trên giường lại hỏi hắn vì sao chưa đi. Bị ghét bỏ như vậy, ý muốn chinh phục của hắn lại bị khơi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Âm mưu trong đêm tối

“Diệp Lô” Nam Cung Hoành Văn đứng trong một góc thư phòng, nhìn ái tử. “Liên nhi đêm nay thị tẩm phải không?”

“Đúng vậy phụ thân, cơ sở ngầm trong cung nói, đêm nay Hoàng thượng ở lại Khôn Trữ Cung.” Diệp Lô gật đầu, nói tiếp “Trước đây đã nhận được mật báo nói Hoàng thượng vô cùng tán thưởng Liên nhi, xem ra muội muội quả nhiên đã trưởng thành.”

“Sao không nghe con nói tới chuyện này, bất quá hiện tại Hoàng thượng sủng hạnh Liên nhi xem ra cũng là một cơ hội tốt.” Nam Cung Hoành Văn nghe được hai chữ mật báo, lông mày nhăn lại cũng dần thả lỏng, lại nói, chỉ cần Liên nhi ngồi vững trên vị trí Hoàng hậu là được.

“Phụ thân, Diên Triết Hiên là một kẻ nhìn như phong lưu nhưng thật ra tâm cơ lại sâu nặng, cho nên hài nhi vẫn chưa tiến hành bước tiếp theo. Cũng không biết hắn ngay từ đầu tiếp cận Liên nhi có phải để bức chúng ta ra mặt hay không, nhưng hôm nay hình như là có tiến triển.” Nam Cung Diệp Lô cúi đầu, một tia khác thường trong mắt cũng bị hắn che giấu.

“Hừ, tên quý phong lưu kia, sớm muộn gì cũng sẽ chết trên người nữ nhân, kẻ như vậy sao có thể ngồi trên vương vị.” Nam Cung Hoành Văn hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt không đáng.

“Đúng vậy phụ thân, như vậy bước tiếp theo là đem kế hoạch nói cho muội muội biết phải không ạ?” Nam Cung Diệp Lô thấp giọng hỏi

“Lần này Liên nhi làm rất tốt, đúng là đã đến lúc nói cho nó kế hoạch thống nhất thiên hạ của Nam Cung gia chúng ta.” Nam Cung Hoành Văn mỉm cười, vốn tưởng rằng nữ nhi bốc đồng của lão sẽ bị biếm vào lãnh cung. Cho nên lão đã tỉ mỉ an bài mỹ nhân, trà trộn vào cuộc tuyển tú nữ. Bất quá nếu đã thành công, như vậy cứ để nữ nhân kia giúp đỡ Hủ Liên hoàn thành kế hoạch.

“Vâng, như vậy ngày mai con sẽ tiến cung.” Nam Cung Diệp Lô khôn khéo hơn phụ thân đã tâm cực lớn này không ít, dù sao muốn là kẻ mạnh ngoài việc có dã tâm lớn ra còn phải có năng lực ẩn giấu kín đáo.

“Tốt, kế hoạch của chúng ta lần này nhất định là thiên y vô phòng, con lui ra nghỉ sớm chút đi.” Gật đầu, Nam Cung Diệp Lô lui ra ngoài. “Đứa nhỏ Hủ Liên này hiện tại đã thành một con át chủ bài rồi.”

Ra khỏi phòng, Nam Cung Diệp Lô lạnh lùng cười, phụ thân khinh địch như vậy tuyệt đối sẽ phải trả giá. Đến lúc đó toàn bộ Nam Cung gia sẽ vì sai lầm của hắn mà bị diệt sạch, Nam Cung Diệp Lô hẳn sao có thể để chuyện đó xảy ra. Hiện giờ, việc có thể làm chính là cùng Hủ Liên tình tình đã thay đổi hoàn toàn hợp tác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Không được bỏ trốn cùng Hoàng huynh.

Sáng sớm hôm sau, lúc Diên Triết Hiên tỉnh dậy mới phát hiện cánh tay hắn đã tê rần. Đây là trả giá cho ôn hương nhuyễn ngọc sao, Diên Triết Hiên cắn thật di chuyển cánh tay của mình.

“Cánh tay Hoàng thượng vô lực chẳng lẽ là do ‘ra sức’ nên mới như vậy sao?” Trước khi Diên Triết Hiên tỉnh dậy, Hủ Liên đã thức. Cô lặng lẽ nhìn nam nhân đã ôm mình cả một đêm, cho đến khi thấy hắn vì tay bị tê mà nhíu mày mới mở miệng.

“Hoàng hậu nói như vậy chẳng lẽ là đang trách trẫm tối hôm qua sau khi tắm rửa không tiếp tục cùng Hoàng hậu trền miên sao?” Diên Triết Hiên tát

nhien biết rõ ‘ra sức’ mà Hù Liên nói là chỉ cái gì. Bất quá hần lần này phản ứng nhanh hơn trước không ít, đáp lại cũng tương đối sắc bén.

Dù sao trước đây quả thật không ngờ Hù Liên sẽ thỉnh thoảng nói ra mấy câu tà ác như vậy, nhưng bây giờ quen rồi lại thấy thú vị. Thỉnh thoảng vui đùa một chút như vậy, làm Điền Triết Hiên thân là vua một nước cũng có cảm giác giống như người bình thường.

“Hoàng thượng nếu không sớm rời đi, ca ca kia của ta chắc sẽ chờ không được mất.” Khi Hù Liên đã quần áo chỉnh tề, đứng dậy cầm lấy hai bên long bào. Tuy rằng đây là lần đầu tiên giúp hần mặc loại y phục này, bất quá Hù Liên năng lực lĩnh ngộ tương đối cao cuối cùng cũng giúp hần áo mũ chỉnh tề.

Hù Liên biết chuyện Điền Triết Hiên hôm qua ngủ lại nhất định sẽ được cơ sở ngầm của Nam Cung gia báo lại, như vậy Nam Cung Hoành Văn lòng nóng như lửa đốt nhất định sẽ để Nam Cung Diệp Lôi đến tìm cô ‘tâm sự’.

“Nàng luôn đuổi ta như vậy, ta hình như không đủ mị lực để nàng lưu lại thì phải?” Ngừ khí tuy rằng nhẹ nhàng, thế nhưng ánh mắt hần nhìn về phía Hù Liên lại có thêm một phần chăm chú.

“Hoàng thượng nên đem tâm trí đặt vào triều chính đi, ta chỉ là một nữ nhân bình thường, không có suy nghĩ chuyện khác.” Hù Liên làm sao không biết quan tâm thỉnh thoảng có thêm phần dục vọng giữ lấy của Điền Triết Hiên, chỉ là thân phận hiện tại của cô không thích hợp cùng hần thân cận. Hơn nữa, chưa từng nghe Điền Triết Hiên có lòng thương người, nói khó nghe chính là lạm tình, nam nhân như vậy thật không thể yêu.

“Hù Liên, nàng phải đáp ứng ta một việc.” Điền Triết Hiên cầm lấy tay ngọc thon dài đang chỉnh sửa quần áo.

“Cái gì?” Hù Liên ngẩng đầu nhìn về mặt nghiêm trọng của hần. Chẳng lẽ liên quan tới việc nàng sắp ứng phó Nam Cung Diệp Lôi sao?

“Nàng ngàn vạn lần không thể theo Hoàng huynh Điền Triết Dực bỏ trốn.” Nói xong nhìn Hù Liên thật sâu một lần, sau đó rời khỏi Khôn Trữ Cung.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Người không phải muội muội ta

“Nếu như anh và hần đối với tôi đều lãnh đạm, có thể lực miễn dịch của tôi đối với anh còn có thể nhiều hơn một chút” Hù Liên thờ dài, trong lòng hiểu rõ nếu tiếp tục như thế sớm muộn gì nàng cũng rơi vào tay giặc. “Nhưng cả hai người các người đều có lòng tham muốn giữ tôi, lại đều không thể cho tôi thứ tôi thật sự muốn.”

Bình ổn tâm tình lại một chút, Hù Liên đến Từ Trữ Cung của Thái hậu, dù sao xảy ra chuyện hôm qua, Thái hậu nhất định có bất mãn đối với nàng.

“Nô tì tham kiến Thái hậu.”

“Đứng lên đi, Liên nhi đêm qua ngủ có ngon giấc không?” Hù Liên ngẩng đầu nhìn Thái hậu về mặt cười hiền từ, nghe ý tứ này chắc là hỏi chuyện thị tẩm đêm qua.

“Đã phiền Thái hậu quan tâm, hoàng thượng ngủ lại Khôn Trữ Cung là nô tì có phúc.” Hù Liên rất nhanh đã đoán ra nguyên nhân Thái hậu vui vẻ, cô nếu đã chân chính trở thành nữ nhân của Hoàng thượng, Điền Triết Dực cũng sẽ buông tha cho cô. Như vậy cũng tốt, không cần lại phải cùng nam nhân âm trầm đó đấu đá.

Từ giờ, Hù Liên cũng không sợ Thái hậu vì chuyện này mà lo lắng nữa. Về phần lần sau gặp Điền Triết Dực sẽ ra sao, thì để lần sau tính.

Cùng Thái hậu dùng xong bữa sáng, Hù Liên nhớ lại lúc ở tẩm cung. Ở ngoài cửa gặp Nam Cung Diệp Lôi chờ đã lâu, Hù Liên mỉm cười tiếp đón.

“Ca ca, có chuyện gì sao?” Đề cung nữ lui ra, Hù Liên cùng Nam Cung Diệp Lôi đi vào bên trong.

“Nghe nói muội muội đêm qua thị tẩm, hơn nữa Hoàng thượng lần đầu tiên ngủ lại Khôn Trữ Cung, này đối với Nam Cung gia chúng ta mà nói là chuyện vinh quang vô cùng. Cho nên phụ thân đề ta chuẩn bị đồ ăn lót dạ mang đến cho muội, như vậy cũng tốt cho thân thể của muội.” Diệp Lôi nhìn muội muội đã ở chung hai mươi năm, ngoại trừ dung mạo bên ngoài, khí chất cùng tâm trí đã hoàn toàn khác.

“Này thật là phiền ca ca quá, phụ thân còn có nói gì không?” Đối với hành vi cáo chúc tết gả này, Hù Liên trực tiếp bỏ qua, đi thẳng vào vấn đề hỏi kế hoạch của bọn hần.

“Nếu muội muội đã hỏi như vậy, nhất định đã đoạn được chuyện gì. Bất quá trước đó, có vấn đề muốn hỏi muội muội một chút.” Nam Cung Diệp Lôi nhìn mỉm cười không chạm đến đáy mắt của Hù Liên, nhàn nhạt nói.

“Ca ca có chuyện gì xin cứ nói.” Tươi cười ấm áp của Hù Liên bắt đầu có chút thâm trầm.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao lớn lên cùng muối muối ta giống nhau như đúc?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Hợp tác vì lợi ích

“Ca ca nói gì Hủ Liên một chút cũng không hiểu.” Hủ Liên biết tính cách mình cùng kiếp trước một chút cũng không giống, nhưng cô cũng không thể để người khác nhìn ra vấn đề gì.

“Điều nói ngươi bởi vì lần trước tự sát mà tính tình thay đổi, thế nhưng cho dù thế nào thì năng lực cùng học thức của người cũng không thể đổi.” Hân dừng lại một chút “Xin hỏi muối muối ta không học văn, không nghề nghiệp, tính tình tiểu thư làm sao có thể đọc được những sách cổ cao thâm?”

Nam Cung Diệp Lôi hoài nghi thân phận thực sự của Hủ Liên cũng là do lần trước tại thư phòng thấy cô đọc sách. Thấy đọc sách hân cũng có chút kinh ngạc, lại không ngờ cô chính là đọc bản thảo lưu lại của đại học sĩ tiền triều.

“Nếu đã bị vạch trần như vậy ta cũng không còn cách nào.” Ngón trỏ Hủ Liên nhẹ nhàng gõ trên mặt bàn, trong mắt toát ra ý tứ tán thưởng.

“Như vậy ngươi thừa nhận ngươi không phải muối muối ta?” Nam Cung Diệp Lôi hứng thú nhìn Hủ Liên, không biết cô có mục đích gì, nhưng chỉ cần cô có thân phận Nam Cung Hủ Liên, vậy là có thể hợp tác.

“Phải, cũng không phải.” Hủ Liên nhìn Nam Cung Diệp Lôi một chút, nam nhân này quả nhiên còn khó đối phó hơn Nam Cung Hoàn Văn.

“Xin chỉ giáo, nguyện nghe nói rõ.”

“Muối muối ngươi đúng là đã chết, bất quá hiện tại thân thể này do ta khống chế, cho nên dựa theo huyết thống mà nói, ta đúng thật là tiểu thư Nam Cung gia. Về phần vì sao không cần nói ra, nguyên nhân này chắc ngươi cũng có thể đoán được.”

“Nếu không nhìn ra năng cùng muối muối ta khác biệt, ta sẽ không tin tưởng lời nàng vừa nói.” Nam Cung Diệp Lôi sờ sờ mũi, tự hỏi trong chốc lát “Ta cũng thấy lạ vì sao rõ ràng có người canh chừng thân thể muối muối, mà còn có thể bị đánh tráo.”

“Nếu mọi chuyện đã rõ ràng, như vậy Nam Cung Hoàn Văn muốn ta làm cái gì cũng nên nói cho ta biết một chút, miễn cho đến khi bị vạch trần, chính là tội khi quân.” Hủ Liên biết mình có giá trị lợi dụng, dù sao cô cũng đã ở bên người Hoàng thượng, cơ hội này không phải nói buông tha là có thể buông tha.

“Trước tiên có thể cho ta biết tên nàng không? Dù sao chúng ta sau này sẽ hợp tác, nếu như ngay cả tên nàng ta cũng không biết thì rất không có thành ý rồi.” Nam Cung Diệp Lôi dù sao cũng là người khôn khéo, hôm nay đã biết Hủ Liên có thể giúp đỡ, hân nhất định phải mượn sức cô.

“Ta là Hủ Liên.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Dã tâm

“Nàng cũng gọi là Hủ Liên?” Nam Cung Diệp Lôi kinh ngạc nhìn Hủ Liên “Vốn sau khi nghe lai lịch của nàng ta đã thấy lạ, không ngờ còn có chuyện trùng hợp như vậy. Xem ra đây là ông trời ban tặng cho Nam Cung gia chúng ta.”

Hủ Liên nghe thấy có chút kỳ quái, dựa theo suy nghĩ của Nam Cung Diệp Lôi, hẳn là sẽ không cho rằng cô dễ dàng đồng ý giúp hắn, chẳng lẽ hắn rất tin tưởng vào năng lực thuyết phục của bản thân nên mới nói vậy?

“Như vậy, có nên nói đến vấn đề chính chưa?” Hủ Liên đối với chính sự trước giờ vẫn nghiêm túc như vậy, không có ướt át bản thủ, huống chi lần này là chuyện lớn, sơ sẩy còn có thể chưa ra quân đã chết trước.

“Hủ Liên, nàng nếu đã không phải là muội muội ta, ta có thể yên tâm nói chuyện này.” Hủ Liên có chút thâm ý nhìn Hủ Liên “Ta muốn hợp tác với nàng.”

“Thì ra là muốn hợp tác với ta, như vậy chuyện phụ thân Nam Cung Hoành Văn của ngươi. . .” Hủ Liên không ngờ Nam Cung Diệp Lôi lại muốn tranh đoạt với cha, nhưng với tình huống như vậy, khả năng đó là rất lớn.

“Nàng không nên hiểu lầm, ta cũng không có dã tâm như phụ thân, bất quá lo lắng cho an nguy của Nam Cung gia tộc, ta quyết định đối lập với phụ thân.” Nam Cung Diệp Lôi biết Hủ Liên nhất định cho rằng hắn muốn mưu triều soạn vị, nhưng hắn sao có thể là người nông cạn như vậy.

“Này thật đúng là vinh hạnh của quốc gia, phúc phần của xã tắc a.” Hủ Liên dùng cảm khái che giấu kinh ngạc của mình, cô cũng không ngờ nam nhân này lại nói như vậy.

“Dã tâm của phụ thân ta biết rõ, lúc đầu ta còn khuyên ngươi, thế nhưng sau này ta phát hiện để đoạt được quyền lực, phụ thân đã không từ thủ đoạn. Để có thể ngăn cản, ta cũng chỉ giả vờ thuận theo, dù sao cũng có thời gian cùng hắn cứng đối cứng.”

“Nói vậy, ngươi là muốn ta bên người Hoàng thượng dò xét một vài tin tức giả rồi báo cho Nam Cung Hoành Văn sao?” Hủ Liên nghe đến đây cũng có chút hiểu rõ. “Thế nhưng đến lúc đó phụ thân ngươi ‘chớ cùng đường nhảy tường’ muốn liên lụy cửu tộc, thì ngay cả tiểu thư giả là ta cũng không tránh khỏi kiếp nạn.”

“Cho nên trước khi phụ thân ra tay, chúng ta nhất định phải liên hợp đối phó, cho dù phải vạch trần phụ thân cũng nhất định không được liên lụy tới người Nam Cung gia.” Trong mắt Nam Cung Diệp Lôi lóe ra quang mang sắc bén, dù sao Nam Cung gia trên dưới mấy trăm mạng người, không thể vì dã tâm của phụ thân mà bị chôn cùng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Hợp tác vui vẻ

“Nhưng nếu phụ thân ngươi thành công, ngươi không phải có thể an tâm làm Thái tử sao? Tuy rằng khả năng thành công cũng như đánh bạc, nhưng cũng không nhất định sẽ thất bại.” Khi chưa hoàn toàn tin tưởng Nam Cung Diệp Lôi, Hủ Liên cũng không thể đáp ứng hắn điều gì, dù sao cô cũng không phải Nam Cung Hủ Liên.

“Nếu Hoàng thượng thực sự là hôn quân, vậy không cần đợi phụ thân, đã sớm có không ít người nhìn chằm chằm vị trí này. Mà ta đối với ngôi cao cao tại thượng này cũng không đặc biệt ham thích. Nàng yên tâm đi, chuyện nàng không phải muội muội ta, ta sẽ giữ kín. Dù sao lần này cần ngăn cản kế hoạch của phụ thân, nàng là người không thể thiếu.”

“Thì ra còn có không ít thế lực nhìn chằm chằm long ý a.” Hủ Liên vẽ mặt bưng bình, trong lòng yên lặng nhớ kỹ.

“Hủ Liên, lần này đem nàng tha xuống nước cũng là chuyện bất đắc dĩ, đến lúc đó nếu như ngăn cản thành công, chúng ta hẳn có thể sống sót, dù sao đến giờ phút này, lập công chuộc tội cũng là biện pháp duy nhất.” Những lời này là vì chặn lại đường lui của Hủ Liên, dù sao yêu cầu thấp nhất của con người là sống sót, nếu vậy ai lại đi mạo hiểm liều mạng vì người khác.

“Này ta đương nhiên biết rõ, ta sẽ hợp tác với huynh.” Hủ Liên cười cười, nhìn ca ca ở kiếp trước này, cơ trí cùng ánh mắt của hắn còn hơn Nam Cung Hoành Văn thiên cận kia nhiều.

“Nếu đã nói xong chính sự, như vậy Hủ Liên nàng có thể nói ta biết thân phận của nàng là gì không? Dù sao loại chuyện linh hồn thay đổi này, ta vẫn là mới nghe lần đầu.” Nam Cung Diệp Lôi thờ phào nhẹ nhõm, nhìn Hủ Liên phong khinh vân đạm như trước. Hắn thế nào cũng thấy Hủ Liên trước mắt này không biết còn hơn muội muội bao nhiêu lần, cho nên cũng hiếu kỳ thân phận thực của cô.

“Ta cũng chỉ là một nữ nhân bình thường, vốn tưởng rằng bản thân đã ngoài ý muốn mà chết, không ngờ lại xuất hiện trong thân thể muội muội huynh.” Hủ Liên nói đơn giản, dù sao có một số chuyện cần che giấu.

“Vậy được rồi, thời gian không còn sớm, ta còn muốn về trước báo cáo tình hình với phụ thân.” Nam Cung Diệp Lôi khẽ gật đầu, rời khỏi Khôn Trư Cung.

“Thân phận? Nếu trước đây hắn không quyết định kết hôn với tôi, tôi có thể ngay cả một danh phận cũng không có. Tôi gọi Hủ Liên không sai, thế nhưng lại là họ Điền. . .”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 59: Thú vui câu cá ngày hè 1

Ngày hè sau giờ ngọ vẫn nóng nực như vậy, Hủ Liên có chút bức bối ngồi trên ghế quý phi. Nhớ lại lời Nam Cung Diệp Lôi nói buổi sáng, cô quyết định tin tưởng hẳn. Dù sao cũng đã phân tích qua thể cục hiện giờ, Hủ Liên nghĩ lời Nam Cung Diệp Lôi nói có thể tin.

“Lão sư, ta đã trở về, ngày hôm nay dạy ta cái gì?” Diên Thần Chích về mặt đỏ bừng, đứng trước mặt Hủ Liên thở hổn hển mấy hơi.

“Trời nóng như vậy, ta thật sự là không muốn động a.” Hủ Liên lười biếng ghé vào trên ghế, nhìn Diên Thần Chích tràn đầy sức sống, đột nhiên có cảm giác mình già rồi. Dù sao một thành phần tri thức hơn hai mươi tuổi ở hiện đại, tại cổ đại hẳn đã là mẹ của mấy đứa con.

“Lão sư vậy không được, người nếu tiếp tục ngủ như vậy sẽ biến thành béo mất, nếu như biến béo Phụ hoàng sẽ ghét bỏ người, nếu như ghét bỏ người thì ta lúc nào mới có đệ đệ muội muội chứ.” Diên Thần Chích cực kì có trật tự nói.

“Tiểu đồ đệ nói rất đúng, như vậy vì sư sẽ dạy người một chuyện cực thích hợp làm vào mùa này.” Hủ Liên mang theo nụ cười âm áp, chậm rãi ngồi dậy.

Nhìn tươi cười của Hủ Liên, Diên Thần Chích đột nhiên có loại dự cảm không rõ. Thế nhưng không biết nói sao, cậu cũng chỉ có thể theo sau Hủ Liên, ra khỏi Khôn Trữ Cung. Hủ Liên vẫn tóc thật dài lên, dùng trăm cái đơn giản cố định lại.

Hủ Liên mặc cung váy màu trắng, có vẻ đoan trang tao nhã, cô gọi một tiểu thái giám đi tìm hai cái cần câu cá. Đứng bên hồ, cô nhìn toàn cảnh một chút, sau đó mang theo Diên Thần Chích đến chỗ cây cối tương đối rậm rạp bên kia.

“Lão sư người muốn mang ta đi câu cá sao?” Diên Thần Chích cầm cần câu còn dài hơn cả cậu, nghĩ thầm câu cá này ai không biết.

“Đúng vậy, ngày hôm nay người bồi vi sư câu cá đi.” Hủ Liên tìm một chỗ sạch sẽ, trái chiều xong ngồi xếp bằng xuống. Học theo động tác của cô, Diên Thần Chích cũng ngồi xuống bên cạnh.

“Tiểu đồ đệ, người nên đi đào mồi câu đúng không?” Hủ Liên nghiêng đầu nhìn Diên Thần Chích đã đem cần câu thả vào trong nước.

“Đào mồi câu, mồi câu gì?” Cậu chưa từng nghe nói qua mồi câu lại cần phải đào, cậu vẫn cho rằng chỉ cần đem cần câu bỏ vào nước là cá sẽ cắn câu.

“Nhìn đất xung quanh, người tìm chỗ bùn đất tương đối mềm, đào xuống dưới sẽ thấy.” Hủ Liên ngồi xổm một bên nhìn Diên Thần Chích trong mắt chứa quang mang sáng sủa đang tích cực đào đất.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Thú vui câu cá ngày hè 2

Không bao lâu, tay nhỏ bé của Diên Thần Chích ngừng lại. Hủ Liên vẫn luôn quan sát nhìn qua vai cậu, chắc là đào được rồi.

“Lão sư, cái thứ thấy góm này chính là mồi câu sao?” Tay Diên Thần Chích dính đầy bùn đất, trên đó còn có một con giun to lớn đang giãy dụa. Tuy giọng nói mang theo vẻ xem thường, nhưng nhìn mặt cậu đã có chút trắng bệch.

“Tiểu đồ đệ a, người cũng không nên xem thường mồi câu này, cá trong hồ nhân tạo này vẫn do thức ăn thượng đẳng trong cung nuôi nấng, đồ ăn đó sao có thể hấp dẫn hơn thức ăn tươi sống chứ. Người đào thêm mấy con nữa thì chúng ta có thể bắt đầu câu cá rồi.” Nói xong, Hủ Liên an vị bên hồ thưởng thức phong cảnh.

Diên Thần Chích cắn răng, lần đầu tiên nhìn thấy thứ này trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, thế nhưng lòng tự trọng của cậu không muốn thừa nhận, vẫn kiên trì cầm cái thứ lạnh lạnh đó lên. Bây giờ Hủ Liên bảo cậu đào tiếp, cậu cũng chỉ có thể cứng ngắc tiếp tục ra tay.

Hủ Liên thấy được trong lòng Diên Thần Chích đang sợ, bất quá đối với biểu hiện của cậu bé, cô cực kì vừa lòng. Chung quy vẫn là nhi tử của Diên Triết Hiên, tuy còn nhỏ nhưng cũng là một nhân tài.

Qua khoảng chừng nửa giờ, Điền Thần Chích cầm một chén giun nhỏ đưa đến trước mặt Hủ Liên. Trắng bệch trên mặt đã bị ửng hồng thay thế, xem ra là ngồi chồm hổm lâu nên có chút sung huyết.

“Tiểu đồ đệ mau ngồi xuống, không nên đứng lên ngay.” Hủ Liên kéo Điền Thần Chích xuống ngồi bên cạnh, nhìn bộ dạng lắc lư của hắn cũng biết hẳn nhất định là choáng váng rồi.

“Lão sư, đào xong có thể câu cá chưa?” Sau khi hết sợ giun, cậu đối với câu cá dần dần có hứng thú.

“Bây giờ mắc mồi vào lưỡi câu, thả dây rồi ngồi chờ là được.” Hủ Liên nói cực kì dễ dàng, động tác cũng vô cùng lưu loát.

“Đơn giản vậy, không cần làm gì khác sao?” Nhìn dáng dấp Hủ Liên nhàn nhã, Điền Thần Chích có chút thất vọng, vừa rồi còn tưởng rằng câu cá là chuyện cực kì thú vị, không ngờ hiện tại trở nên nhàm chán như thế.

“Câu cá cần nhất chính là kiên trì, nếu ngươi luôn vội vàng xao động như vậy, sao cá cắn câu được.” Hủ Liên nhìn cây cối rậm rạp xung quanh tạo thành một nơi hóng mát cực kì tốt, có điều gần cây muỗi cũng nhiều quá. “Tiểu đồ đệ ngươi không mặc trường sam* sao?”

(R: trường sam: áo dài).

“Lão sư, người nói phải mặc trường sam bao giờ?” Điền Thần Chích nghi hoặc nhìn Hủ Liên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Thú vui câu cá ngày hè 3

“Tuổi lớn nên lắm cảm rồi.” Hủ Liên vỗ vỗ trán, nhàn nhạt nói “Ở đây muỗi không ít, tiểu đồ đệ sợ là cũng bị chích thắm.”

“Lão sư, ta vừa phát hiện ra.” Điền Thần Chích nhìn biểu tình hơi xấu hổ của Hủ Liên “Người rõ ràng là đang đùa giỡn ta.”

“Tiểu đồ đệ nói lời này không đúng, vì sư bao giờ trong lúc giảng bài mà giờ trò chứ?” Hủ Liên nhưn mày nhìn gương mặt nhỏ nhắn đang tức giận bất bình của Điền Thần Chích.

“Hừ, ta nói không lại người.” Điền Thần Chích quay lại, nhìn chằm chằm cái phao trôi nổi trên mặt nước. Hủ Liên hé miệng cười, xem ra cậu bé là dối rồi.

“Vị sư lấy một kiện trường sam cho người.” Nói xong đứng dậy đi về Khôn Trữ Cung, không bao lâu cô đã trở lại, trên mặt lộ vẻ tươi cười bí hiểm “Tiểu đồ đệ mặc vào đi.”

Điền Thần Chích nhìn trường sam trong tay Hủ Liên một chút, sau khi tiếp nhận im lặng mặc vào, tiếp tục nhìn chằm chằm mặt hồ.

Một canh giờ trôi qua. . .

“Lão sư, vì sao không có cá cắn câu?” Điền Thần Chích nhin không được mở miệng hỏi, Hủ Liên ở bên cạnh ngược lại vẫn nhàn nhã đọc sách.

“Tiểu đồ đệ không nên gấp, cá cũng sẽ cắn câu thôi, hiện tại chúng ta cần phải làm là kiên trì đợi.”

Hai canh giờ trôi qua. . .

“Lão sư, mặt trời cũng xuống núi luôn rồi, sao cá còn chưa cắn câu?”

“Không nên gấp.”

Bầu trời dần tối đen, Hủ Liên đứng lên, thu dọn đồ câu. Vỗ vỗ Điền Thần Chích đang ngủ gà ngủ gật bên cạnh.

“Đỉnh cá?” Điền Thần Chích tỉnh lại vội vàng kéo cần câu, thấy chỉ còn trơ trọi lưỡi câu “Mồi câu đâu?”

“Trong lúc ngươi ngủ bị cá ăn mất rồi.” Hủ Liên bình tĩnh nói, giống như đang tán gẫu một chuyện cực kì bình thường.

“Cái gì, vậy vì sao không gọi ta?” Đợi cả một buổi chiều, cuối cùng một con cá cũng không dính.

“Thấy tiểu đồ đệ ngủ say như vậy, vị sư thực sự không đành lòng quấy rầy.” Hủ Liên mang theo biểu tình thân thiết vuốt đầu Điền Thần Chích.

“Ta đã biết, lão sư là canh cánh trong lòng chuyện buổi chiều ta nói người béo lên sẽ bị Phụ hoàng ghét bỏ.” Điền Thần Chích cau mày, tức giận nhìn Hủ Liên “Lão sư đúng là hẹp hòi.”

“Sao lại nói như vậy, vì sư gọi người câu cá chính là muốn dạy cho người làm việc thì phải tâm bình khí hòa, luôn giữ bình tĩnh. Sao có thể quan báo tư thù chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Thú vui câu cá ngày hè 4

“Thì ra Hoàng hậu còn có hứng thú cùng Chích nhi câu cá a.” Điền Triết Hiên phong trần một mồi đi tới, hán cuối cùng cũng trong thời gian ngắn nhất đem một đồng tấu chương cùng công sự giải quyết xong. Không ngờ đi tới Khôn Trữ Cung lại không thấy Hủ Liên, hỏi cung nữ mới biết cô mang theo Chích nhi đến nơi này câu cá.

“Hoàng thượng cũng có hứng thú này sao?” Hủ Liên nhìn lướt qua Điền Thần Chích không nói lời nào, cười đáp lại Điền Triết Hiên.

“Tham kiến Hoàng hậu nương nương, Hoàng tử điện hạ.” Không ngờ phía sau Điền Triết Hiên còn có người, Hủ Liên liền hứng thú đánh giá người nọ.

Tóc đen dài được cẩn thận tỉ mỉ buộc sau đầu, chỉ dùng một sợi dây màu xanh nhạt, trên người là trường sam màu xanh chính tề không có một nếp nhăn. Tuổi khoảng chừng hai bảy, hai tám, nhìn qua là một nam nhân vóc người cao gầy.

“Hoàng hậu, đây là ngự y Hoàng Kì, cũng là bằng hữu tốt của trẫm”. Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, vỗ vai Hoàng Kì.

“Hoàng thượng, vì thần đã nói nếu không cần thiết thì nên tận lực tránh tiếp xúc.” Trên khuôn mặt thanh tú của nam tử lộ ra một chút bất đắc dĩ.

“Cái tính ưa sạch sẽ cuồng của người nên sớm sửa lại, hiện tại ngay cả bằng hữu tốt là ta cũng động không được, sau này nếu người cưới vợ thì đến lúc nào mới có con nối dòng a?” Điền Triết Hiên ghét bỏ liếc mắt nhìn Hoàng Kì, bất quá biểu tình lại càng nhiều vẻ chế nhạo.

Hủ Liên âm thầm ở một bên cười cười, xem ra người gọi là ngự y Hoàng Kì trước mắt này có bệnh ưa sạch sẽ rất nghiêm trọng, cho nên mới không cho tên sắc lang này đụng vào bản thân a.

“Chích nhi hôm nay sao lại rầu rĩ không vui vậy?” Điền Triết Hiên cúi đầu nhìn Điền Thần Chích này giờ vẫn im lặng.

“Không có việc gì thừa phụ hoàng, nhi thần cáo lui trước.” Đơn giản vài câu, Điền Thần Chích căm giận liếc mắt nhìn Hủ Liên một cái, rồi đi.

“Hủ Liên?” Thấy ánh mắt Điền Thần Chích như vậy cũng biết là có liên quan tới Hủ Liên.

“Ta chỉ là dạy Thần Chích câu cá mà thôi, bất quá có dùng chút thủ đoạn nhỏ.” Hủ Liên nhìn bóng lưng đi xa của Điền Thần Chích, lộ ra vẻ mặt yêu thương.

“Hoàng hậu là nói việc cho người ở đầu bên kia hồ bắt cá sao?” Hoàng Kì yếu ớt nói, tựa hồ cực kỳ ai oán.

“Đúng vậy, người làm sao mà biết được?” Hủ Liên nghi hoặc nhìn Hoàng Kì, lẽ nào hắn thấy sao?

“Cá chép ta nuôi nhiều năm gần như chết sạch, sao lại không biết được?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Trong lòng Hoàng hậu có nam nhân khác

Hủ Liên hơi sùng sốt, không ngờ mấy con cá này là hắn nuôi, dù sao bình thường ai sẽ nghĩ tới hồ nhân tạo trong hậu cung lại thả mấy con cá mà ngự y

nuôi chứ. Vốn Hủ Liên còn tưởng rằng mấy con cá chép này chỉ là để trang trí mà thôi, không ngờ chúng còn có chủ nhân.

“Vậy thực xin lỗi, ta không biết cá này là người nuôi.” Hủ Liên nhìn ánh mắt như oán phụ bị vứt bỏ của Hoàng Kì, bất đắc dĩ nói.

“Hoàng Kì a, người không nên nhìn nữ nhân của ta như vậy. Dù là huynh đệ ta cũng không tha cho người.” Điền Triết Hiên chen vào giữa cản trở tầm nhìn của hai người, cho dù là ánh mắt oán giận đi nữa cũng không cho phép hắt nhìn Hủ Liên như vậy.

“Hừ hừ. . .” Lạnh lùng hừ hai tiếng, Hoàng Kì xoay người bay đi. Chính là ‘bay’, gió thổi qua một cái, Hoàng Kì đã không thấy tăm hơi.

“Hoàng thượng, bộ dạng vừa rồi của người có phải là ghen hay không?” Hủ Liên từ phía sau Điền Triết Hiên vươn đầu, nhìn về phía Hoàng Kì vừa biến mất, hé miệng cười trộm.

“Hủ Liên, nếu ta đã trực tiếp nói tên cho nàng, vì sao nàng chưa từng gọi ta một lần?” Điền Triết Hiên xoay người, nhìn tươi cười giao hoát trên mặt Hủ Liên.

Tươi cười chậm rãi biến mất, lẽ nào muốn cô nói cô không gọi tên hắn là để phân biệt hai người sao? Cô trầm mặc một lúc, lộ ra một nụ cười nhẹ “Hoàng thượng là ngôi cửu ngũ, gọi thẳng tục danh của người sợ rằng sẽ không tốt đâu.”

“Ta đã cho phép nàng thì nàng cứ việc gọi đi, cần gì phai nói lý do này nọ?” Điền Triết Hiên nhìn kỹ Hủ Liên, biến đổi trên mặt vừa rồi của cô hắn thấy rất rõ ràng. Nói xong, hắn lảng lạng đối diện tầm mắt Hủ Liên, đợi cô trả lời.

Lẽ nào trong lòng cô còn có người khác, cho nên mới không muốn cùng hắn thân cận? Điền Triết Hiên dù sao vẫn để ý ấn tượng ban đầu, lúc trước nghe nói Hủ Liên có người yêu thích, bây giờ sợ là cũng chỉ có nguyên nhân này. Nghĩ vậy, trong mắt Điền Triết Hiên trở nên sắc bén.

Là vương giả, tôn nghiêm của hắn không cho phép trong lòng nữ nhân của mình có hình bóng người khác. Cho dù Hủ Liên là người Nam Cung gia, chỉ cần là nữ nhân của hắn đều không cho phép nghĩ tới người khác.

Đặc biệt là nữ nhân cứ một lần lại một lần quấy nhiễu tâm tình hắn này, Hoàng hậu của hắn. Hôm nay bầu không khí giữa họ chỉ có thể dùng hai chữ ‘giăng co’ để hình dung.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Phân tích tình thế trong triều

“Hoàng thượng chẳng lẽ cho rằng ta còn thích nam nhân mà ta cũng không nhớ tên kia?” Hủ Liên gạt gạt đôi mi thanh tú, nghi hoặc nhìn Điền Triết Hiên.

“Lẽ nào trong lòng Hoàng hậu không chỉ có một người sao?” Điền Triết Hiên lạnh lùng nói, đáy mắt từ lâu đã dấy lên liệt hỏa bùng bùng.

“Hoàng thượng nói đùa, nếu như ta thực sự có ý nghĩ này, sẽ không hài lòng với cuộc sống hiện tại như vậy. Bất quá bây giờ tâm tư Hoàng thượng không nên đặt vào tư tình nữ nhi. Lẽ nào người không muốn biết Nam Cung Diệp Lô mang đến cho ta tin tốt gì sao?” Hủ Liên không muốn dây dưa với chủ đề này nữa.

Điền Triết Hiên thật sâu nhìn Hủ Liên, sau đó đi về Khôn Trữ Cung. Hủ Liên theo sau, nhìn bóng lưng cao to của hắn nhẹ thở dài.

Quả nhiên không phải là một người, hắn trước đây sẽ không quan tâm đến suy nghĩ của cô như vậy, trừ phi là lúc làm việc. Mà nam nhân trước mắt này dục giữ lấy cực kì mạnh, không cho phép chính cô có suy nghĩ gì khác. Nhưng cô bây giờ đã tâm như chỉ thủy, có thể chống lại khí phách của hắn hay không?

Trở lại Khôn Trữ Cung, Điền Triết Hiên cho tất cả mọi người lui ra, rồi đợi Hủ Liên mở miệng. Hủ Liên ngồi trước mặt hắn, không chút hoang mang tự ngã cho mình một chén trà. Khi cô hống đã dễ chịu, mới mở miệng nói.

“Ngày hôm nay Nam Cung Diệp Lô tới tìm ta là muốn ta hợp tác với hắn.”

“Cái gì?” Điền Triết Hiên vốn còn đang suy tư nghe một câu như vậy, nhất thời nhủ mảy. “Lẽ nào hắn có tâm tư khác?” Dù sao cũng là vương, cho dù không yên lòng Hủ Liên cỡ nào, sau khi nghe được tin tức cũng sẽ có phản ứng.

“Trước kia ta cũng nghĩ như vậy, bất quá bây giờ ta tin tưởng hắn đứng cùng chiến tuyến với ta.” Trong mắt Hủ Liên hiện lên một chút khen ngợi.

“Nàng sao có thể tin tưởng lời hắn, có thể hắn là có ý đồ khác?” Điền Triết Hiên lãnh tĩnh* phân tích, hỏi ngược lại Hủ Liên.

(R: lãnh tính: lạnh lùng + bình tĩnh).

“Vi mạng của mình, còn có trên dưới hơn trăm mạng người trong Nam Cung gia, đối với kế hoạch soạn vị của Nam Cung Hoành Văn này, hẳn sẽ không ủng hộ. Dù sao chỉ có người nhìn xa trông rộng mới thấy được, cho dù soạn vị thành công, nếu như không có sự ủng hộ của đại thần trong triều, cũng sẽ bị người có tâm tư lấy lý do bình định bắt lại. Nghe ý tứ của Nam Cung Diệp Lôi, thế lực rục rịch trong triều cũng không ngừng phản đối Nam Cung gia đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Đời này chỉ vì một người

“Xem ra Nam Cung Diệp Lôi đích thật là một người mưu tính sâu xa, thế lực trong triều hiện giờ là cực kì cân bằng, nếu không cũng không thể bình an vô sự đến giờ. Bởi vì khả năng đều ngang nhau, mới có thể kiềm chế lẫn nhau, không cho bên nào tiến thêm nửa bước.”

“Đã vậy, Hoàng thượng sao không lấy Nam Cung Hoành Văn làm mồi câu để thanh trừ những thế lực bất lợi này?” Ngón tay Hủ Liên nhẹ nhàng vỗ về hoa văn nhai nhụi trên chén.

“Thật không biết nên khen nàng tâm tư sâu nặng, hay nên nói nàng lạnh lùng vô tình, nói sao thì Nam Cung Hoành Văn cũng là phụ thân nàng nha.” Điện Triết Hiên nắm tay mảnh khảnh của Hủ Liên, trong mắt toát ra ánh sáng kì lạ.

“Vậy nói ta lạnh lùng vô tình đi, dù sao chỉ có hấn bị bắt ta mới có cơ hội sống không phải sao? Mưu triều soạn vị là tội lớn liên lụy đến cửu tộc, điểm ấy ta và Nam Cung Diệp Lôi đều rõ ràng, để cứu hơn trăm sinh mệnh vô tội, hy sinh nhỏ nhỏ cũng là không thể tránh đúng không?” Bị bàn tay to lớn bao lấy, tay cô vẫn lạnh lẽo như trước, cũng giống như đôi mắt băng giá của cô.

“Như vậy nàng muốn hợp tác với Nam Cung Diệp Lôi đối phó với Nam Cung Hoành Văn sao?” Điện Triết Hiên buông tay Hủ Liên ra, nghiêm mặt nói.

“Ân tình của tiên hoàng, Hủ Liên khó có thể báo đáp. Giúp Hoàng thượng diệt trừ đối nghịch, nếu lần này có thể miễn tội chết, ta tất nhiên sẽ tiếp tục vì Hoàng thượng phân ưu giải nạn, cho đến khi Hoàng thượng không cần nữa mới thôi. Hủ Liên ta nhất định sẽ lấy lợi ích của Hoàng thượng làm trọng.”

Nhìn bộ dạng thê son sắt của Hủ Liên, Điện Triết Hiên nhất thời không biết nên thấy may mắn hay buồn bực. Có một nữ nhân phụ tá như vậy đúng là đáng quý, thế nhưng tâm tính của hấn lại trầm trọng không gì sánh được.

Có thể trong lúc bất tri bất giác*, Hủ Liên chạy tới quấy nhiễu tâm hấn, có một nữ nhân hiểu hấn, vì hấn nỗ lực như vậy. Mà hôm nay từ trong miệng cô nghe được cũng chỉ có báo ân cùng thần phục, điều này làm tâm tính hấn có chút không vui.

(R: bất tri bất giác: không hay biết)

“Ta tin tưởng nàng, thế nhưng nếu có một ngày nàng phản bội ta, Điện Triết Hiên ta bất luận nàng trốn ở chân trời góc biển nào, cũng sẽ không bỏ qua.” Ánh mắt Điện Triết Hiên vững vàng đặt trên người Hủ Liên, lúc này đúng là nên lấy quốc sự làm trọng.

“Cuộc đời này chỉ vì một mình anh, trừ khi anh đem tôi vứt bỏ, nếu không sao tôi có thể phản bội.” Hủ Liên nhìn bóng lưng hấn rời đi, cười khổ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Kể nghe lên trên nóc nhà

“Hoàng hậu sao không nói vậy trước mặt Hoàng thượng? Vậy không phải đã không có nhiều hiểu lầm sao.” Đột nhiên một thanh âm vang lên bên người Hủ Liên, làm Hủ Liên đang trầm tư suy nghĩ giật mình nhảy dựng.

Nhìn lại, Hủ Liên chậm rãi điều chỉnh hô hấp. Cô ngồi xuống bên cạnh người nọ, lãnh tính nhìn hấn.

“Vương gia ban đêm xông vào tầm cung của bản cung như thế, có phải là thất lễ không?” Ngự khí không nhanh không chậm, thế nhưng nếu như tí mĩ

phân tích lời nói của cô có thể thấy được cô đang tức giận.

“Bản vương chỉ là trùng hợp đi ngang qua đây mà thôi, nhưng không ngờ Hoàng hậu lại là một nữ tử thâm tàng bất lộ như vậy. Cho nên bản vương mới đứng trên nóc nhà một lúc.” Điền Triết Dực không cho là đứng tự mình rút trà.

“Như vậy Vương gia vì sao lại hiện thân vào lúc này vậy?” Hủ Liên đã trấn định vãn canh cánh trong lòng chuyện hấn nghe lén.

“Hoàng hậu là bởi vì bản vương nghe được lời nói đó của người nên cảm tức sao?” Mang theo tươi cười tà mị, Điền Triết Dực nâng mắt nhìn Hủ Liên.

“Người biết nhiều bí mật thường phải gặp nguy hiểm, Vương gia chẳng lẽ không biết sao?” Hủ Liên không hề tránh né đón nhận ánh mắt của hấn.

“Nàng chính là người đầu tiên dám uy hiếp ta, ngay cả mẫu hậu cũng chưa nói nặng với ta một câu.” Nói như vậy, nhưng trên mặt Điền Triết Dực lại nhìn không ra một chút tức giận.

“Đây đúng là vinh hạnh của bản cung.” Hủ Liên tất nhiên biết không ai dám đắc tội với Vũ Vương âm trầm này, nhưng cô cũng không phải loại tự nhiên đi chọc giận người khác. Qua vài lần tiếp xúc, cô biết Vũ vương chỉ là tính cách như vậy, cũng không phải thực sự hung ác nham hiểm.

“Có biết vì sao lần đầu tiên thấy nàng lại muốn nàng đi theo ta không?”

“Bản cung sao biết được, bất quá sắc trời đã tối, không biết Vương gia khi nào rời khỏi?” Hủ Liên nhàn nhạt hạ lệnh đuổi khách, bị hấn nghe được đối thoại của cô với Điền Triết Dực đã đủ áp lực rồi, bây giờ còn muốn cùng cô uống trà nói chuyện phiếm nữa hả?

“Nàng vốn không hợp với nơi hậu cung tranh đấu này, rõ ràng chán ghét lại phải ở đây. Nhìn thấu tất cả nhưng vẫn cự tuyệt lún sâu vào, đối với nàng, ta là cực kì hứng thú.” Điền Triết Dực làm như không nghe thấy lời Hủ Liên, tự mình trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Thích khách bại lộ 1

“Không ngờ Vương gia lại là một người quan sát tốt như vậy.” Trong lòng kinh ngạc vì bị nhìn thấu, ngoài miệng Hủ Liên cũng không chịu thua.

“Nàng vì Triết Hiền như vậy, ngoại trừ báo ân, hình như còn có không ít tình cảm khác.” Điền Triết Dực buồn cười nhìn vẻ mặt đề phòng của Hủ Liên, biết chính mình đã chạm tới vấn đề của cô.

“Bản cung làm Hoàng hậu, tất nhiên sẽ phụ tá, quan tâm đến Hoàng thượng.” Hủ Liên trấn định lại, người cũng dần dần lãnh tĩnh.

Thấy Hủ Liên trong nháy mắt đã áp xuống lửa giận, đôi mắt lạnh lẽo của Điền Triết Dực lộ ra một chút tán thưởng. Quả nhiên nữ nhân trước mặt không phải tầm thường, đáng tiếc tâm của cô tất cả đều đặt trên người Điền Triết Hiền.

“Sắc trời đã không còn sớm, ta cũng cần phải trở về. Buổi tối khách tới thăm còn nhiều, ta cũng không tiện quấy rầy.” Nói xong, trước mắt Hủ Liên nhao lên một cái, Điền Triết Dực đã biến mất không thấy.

“Khó khăn lắm mới tỉnh táo lại nói chuyện bình thường với hấn, giờ mới biết sắc trời đã tối sao?” Đối với Vũ vương cổ quái này, Hủ Liên chỉ có thể coi hấn như bệnh nhân tâm thần phân liệt mà đối đãi.

“Hoàng hậu nương nương.” Cửa mở, một nữ quan nhỏ giọng tiến đến thông báo một tiếng. Quả nhiên đêm nay Khôn Trữ Cung khách đến không ít, Điền Triết Dực vậy mà biết rời đi đúng lúc, nếu không cô đã bị người nắm thóp.

“Tỷ tỷ, khuya như vậy còn quấy rầy tỷ, muội muội thật không phải.” Hồng Quý phi lắc lắc thân hình như rắn nước, tiêu sái bước đến. Hủ Liên cười nhạt, người ta diễn thì cô sẽ vui vẻ ngồi coi.

“Sao như vậy được, muội muội mau mau ngồi xuống đi.” Hủ Liên chỉ chỉ vị trí cách cô khá xa. Vừa vào cửa mà mùi son phấn đã làm Hủ Liên phát sợ, hiện tại cô lại có chút há hê muốn nhìn Điền Triết Hiền bị đầu độc như thế nào.

“Tỷ tỷ, nghe nói lúc trước có thích khách muốn ám sát tỷ, muội muội nghe được rất lo lắng, cho nên muốn tới hỏi thăm xem tỷ tỷ có ổn không.” Hồng Quý phi tuy rằng vẻ mặt tỏ ra lo lắng, nhưng trong lòng lại thầm hận Hoàng hậu này sao vẫn bình an vô sự được.

“Bản cung sao lại không biết việc này, muội muội là nghe ai nói vậy?” Hủ Liên nghi hoặc nhìn Hồng Quý phi, chuyện có thích khách đương sự là cô còn không biết, Hồng Quý phi này là nghe được từ đâu?

“Muội muội cũng là vô tình nghe được, không biết có đúng hay không cho nên mới tới thăm.” Hồng Quý phi nhìn đôi mắt không hề gợn sóng sợ hãi của Hủ Liên, đột nhiên có cảm giác lạnh lưng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Thích khách bại lộ 2

“À, vậy đa tạ muội muội đã quan tâm, chỉ là tin tức muội muội nghe được hình như là tin vịt người nào đó tung ra thôi.” Hủ Liên mỉm cười, chẳng lẽ Hồng Quý phi này phải tới sát thủ nhưng không ai còn sống sao? Cô mơ hồ có thể nhìn ra Hồng Quý phi là đang thử xem cô có nắm trong tay những thích khách này không.

“Vâng, như vậy thì tốt rồi, muội rất lo lắng cho an nguy của tỷ tỷ a.” Hồng Quý phi trong lòng thất kinh, vậy không phải là sát thủ đã toàn quân bị diệt rồi sao. Đáng tiếc mình thử không được, ngay cả sát thủ có bị bắt không cũng không biết.

Dù sao ngày đó ả phải ra sát thủ rất lợi hại, có thể làm bọn họ biến mất không còn bóng dáng hẳn phải có cao thủ tương trợ. Sau đó ả cũng có đi hỏi thủ vệ KhônTrừ Cung, bọn họ đều nói tất cả như thường, nhiều sát thủ như vậy lại hoàn toàn biến mất, này chỉ có thể dùng từ ‘kinh khủng’ để hình dung.

“Làm phiền muội muội quan tâm rồi, bản cung tất cả đều ổn.” Hủ Liên thầm nghĩ không lẽ là có người âm thầm hỗ trợ sao? Thấy bộ dáng suy nghĩ sâu xa của Hồng Quý phi, chắc ả ra tay khá mạnh, vậy tại sao cô một chút cũng không cảm giác được. Nếu không phải Hồng Quý phi này cáo đến chúc tết gà, cô cũng không biết mình đã bị tập kích một lần.

Là thế lực của Nam Cung gia, hay là thế lực nào khác trong cung? Nhất thời, Hủ Liên cũng không nghĩ ra được là ai giúp đỡ cô chống lại độc thủ của Hồng Quý phi.

Hủ Liên trước giờ là người có ân tất báo, này là lần đầu tiên ngay cả người giúp là ai cô cũng không biết, dù sao cô cũng không thích mắc nợ người ta.

“Nếu tỷ tỷ không có việc gì, như vậy muội muội sẽ không quấy rầy tỷ tỷ nghỉ ngơi nữa.” Hồng Quý phi đứng dậy xin cáo lui, nhìn thân hình có chút bất ổn của ả, sợ là đã bị kích thích không nhỏ.

Sau khi Hồng Quý phi rời khỏi, Hủ Liên một mình ngồi đó, ngón trở nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn. Biểu tình tỏ ra nghiêm trọng, dù sao địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, nếu không nhờ thế lực thần bí kia giúp đỡ, cô có thể đã chết.

Hủ Liên vốn đã xem thường sống chết, tất nhiên sẽ không vì bị ám sát mà phiền não, chỉ là buồn bực vì còn chưa diệt được Nam Cung Hoành Văn, cô có thể đã chết trên tay kẻ khác. Xem ra chính mình lo lắng còn chưa đủ chu toàn.

Theo tiết tấu gõ ngón tay của Hủ Liên, một cái bóng trên xà ngang trong phòng bay nhanh ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Ngoéo tay ước định

Buổi chiều hôm sau, Hủ Liên theo thường lệ nằm trên ghế đọc sách. Suy nghĩ suốt đêm, cô quyết định truyền tin tức yêu cầu Nam Cung Diệp Lôi an bày một tâm phúc bên cạnh mình.

“Lão sư?” Thanh âm Điền Thần Chích đột nhiên vang lên bên tai Hủ Liên, cô vốn đang đi vào cũi tiên đột nhiên bị gọi về.

“Sao vậy tiểu đồ đệ?” Hủ Liên biết ngày hôm qua Điền Thần Chích tức giận không nhẹ, bất quá không ngờ nhanh như vậy đã nói chuyện lại với cô. Đứa nhỏ này đúng là làm cô kinh ngạc không ít.

“Không biết hôm qua lão sư thử nghiệm vậy đánh giá ta như thế nào?” Điền Thần Chích nhướn mi, biểu tình hơi khiêu khích. Cậu suy nghĩ gần nửa đêm, cuối cùng cũng biết nguyên nhân Hủ Liên làm vậy.

“Tiêu đồ đệ nếu đã biết rõ một phen dụng tâm của vi sư, như vậy bây giờ vi sư cũng nhìn tiêu đồ đệ với cặp mắt khác xưa.” Hủ Liên lộ ra tán thưởng từ đáy lòng, chuyện hôm qua kỳ thực là muốn nhìn xem Điền Thần Chích cuộc sống vốn êm đềm khi bị nhục sẽ có biểu hiện như thế nào.

“Lão sư, người vẫn luôn khác người như vậy, những thử thách bất ngờ lại làm ta càng thêm kiên định ý nghĩ của mình.” Điền Thần Chích lộ ra một tươi cười bí hiểm không hợp tuổi.

“Vi sư biết, người vượt qua phụ hoàng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, điều người phải học vẫn còn rất nhiều.”

“Không, không phải vượt qua phụ hoàng.” Điền Thần Chích kiên định lắc đầu.

“Chẳng lẽ là muốn vượt qua ta sao?” Hủ Liên khẽ nâng khóe miệng, lộ ra một nụ cười từ ái.

“Đúng vậy, trước khi vượt qua phụ hoàng, lão sư chính là mục tiêu trước mắt của ta. Cho nên trước đó lão sư cũng đừng thua kẻ nào nha.” Nghe thanh âm còn có chút non nớt của Điền Thần Chích, tình mẫu tử của Hủ Liên lại lớn lên. Tuy rằng từ nhỏ được Điền gia thu dưỡng, nhưng Hủ Liên biết mình là cô nhi, rất khao khát có được gia đình của riêng cô.

Hôm nay xuyên qua tới cổ đại, trở thành Hoàng hậu của Điền Triết Hiên, lại có nhi tử như vậy, Hủ Liên tất nhiên đối với Điền Thần Chích phá lệ quan tâm. Đương nhiên, với thân phận hoàng tử của Điền Thần Chích, cô lại càng phải để ý hơn.

“Được rồi, vi sư đáp ứng người, trước khi bị người vượt lên sẽ không thua bất kì kẻ nào.” Hủ Liên vươn ngón út thon dài, móc vào ngón tay Điền Thần Chích.

Hai người nhìn nhau cười, khung cảnh ấm áp như dừng lại trên ngón tay đan vào nhau của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Bảo hộ bên người 1.

Cách một ngày, tin tức Hủ Liên gửi cho Nam Cung Diệp Lô đã được đáp lại, Nam Cung Diệp Lô nói rất nhanh sẽ phái người tới.

Hủ Liên xem xong thư, cầm tờ giấy hơi trên ngọn nến, cho đến khi hóa thành tro tàn.

“Hoàng hậu đốt cái gì vậy?” Điền Triết Hiên vừa vào cửa đã ngửi thấy mùi khét, hẩn nhìn tro bụi trên mặt đất hỏi.

“Nam Cung Diệp Lô nói sẽ phái người đến bảo hộ ta.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, Điền Triết Hiên đã muộn vậy còn đến, không phải muốn chiếm giường của cô chứ?

“Sao vậy, có thích khách?” Điền Triết Hiên nghe Hủ Liên nói xong, nhú mày, không ngờ có người dám động tới nữ nhân của hắn. “Nàng vì sao không nói với ta?”

“Ta cũng chỉ biết là có người ám sát, không biết là ai ra tay trợ giúp.” Nghe Điền Triết Hiên nói vậy, Hủ Liên đương nhiên sẽ loại trừ hắn, hơn nữa theo lời Nam Cung Diệp Lô nói trong thư thì cũng không phải là người Nam Cung gia, vậy thì là ai chứ?

“Thì ra là thế, như vậy trẫm càng nên bảo hộ bên cạnh Hoàng hậu.” Bầu không khí ngưng trọng bị một câu của Điền Triết Hiên phá tan, Hủ Liên trong lòng âm thầm khinh bỉ hắn.

“Vậy thật làm phiền Hoàng thượng lo lắng.” Nói xong ra cửa gọi cung nữ tới chuẩn bị tắm rửa, hai ngày nay không được nghỉ ngơi tốt, hôm nay cô nhất định phải ngủ sớm một bữa.

Mặc dù có bể tắm lớn, thế nhưng Hủ Liên vẫn thích dùng thùng tắm nhỏ này hơn. Sau bình phong, từng kiện y phục cời ra được đặt ngay ngắn một bên.

Hủ Liên thử độ nóng của nước, sau đó từ từ ngồi xuống. Trong mấy ngày hè nóng nực này, chỉ lúc tắm Hủ Liên mới thấy thoải mái đến vậy. Mà Điền Triết Hiên ở gần bình phong lại cực kì hứng thú nhìn thân ảnh mờ ảo của cô.

“Không biết Hoàng hậu có để ý nếu cùng trẫm tắm rửa không?” Tâm tình vừa tốt lên của Hủ Liên ngay lập tức bị Điền Triết Hiên quấy rầy, tên lưu manh này còn muốn tắm yên ương nữa.

“Đáng tiếc bồn tắm ở đây quá nhỏ, nếu Hoàng thượng có ý như vậy thì xin mời đến ao tắm của Hồng Quý phi hay Lan Quý phi hưởng thụ.” Hủ Liên lơ đãng cầm lấy khăn lau, từng trận tiếng nước vang lên.

“Này làm phiền Hoàng hậu cho ta tắm rửa rồi.” Vừa nói, Điền Triết Hiên đã đi về phía bình phong, hăng hái bùng bùng nhìn Hủ Liên tắm rửa.

Hiển nhiên câu nói móc vừa rồi của Hủ Liên không lọt vào tai Điền Triết Hiên, nhún vai, Hủ Liên coi hấn như không khí mà lơ đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bảo hộ bên người 2

Điền Triết Hiên tuy rằng không phải lần đầu tiên thấy thân thể Hủ Liên, thế nhưng bộ dạng Hủ Liên tự nhiên như vậy làm hấn đơ mắt một lúc.

Dù sao trước đây những phi tử của hấn là dùng bất cứ thủ đoạn nào để phô diễn thân thể chính mình. Nhưng bây giờ Hủ Liên trước mắt không có chút kịch cỡm, tắm rửa xong tự nhiên đứng lên bước ra khỏi bồn tắm.

Lau khô nước trên người, Hủ Liên trước cặp mắt nhìn chăm chăm của Điền Triết Hiên chậm rãi mặc y phục. Điền Triết Hiên sững sờ đứng một bên, cho đến khi Hủ Liên mặc quần áo xong, đi ra ngoài bình phong mới phản ứng lại.

“Hủ Liên, nàng lẽ nào không xem ta là nam nhân sao?” Điền Triết Hiên đuổi theo, nhìn sắc mặt Hủ Liên vẫn bình tĩnh như trước.

“Hoàng thượng không phải nam nhân, như vậy mấy ngày hôm trước người trên giường ta chẳng lẽ là nữ nhân sao?” Hủ Liên liếc mắt, nhìn biểu tình quẩn quýt của hấn, thâm cảm thấy hấn khả ái.

“Nàng đã tắm rửa rồi, như vậy có phải nên đến phiên ta hay không?” Điền Triết Hiên nghe Hủ Liên nói, tà tà cười.

“Vậy xin mời Hoàng thượng.” Hủ Liên đi tới trước bàn trang điểm, chải mái tóc dài của mình. Xem ra tóc quá dài cũng bất tiện, không biết đến lúc nào mới khô. Mà đối với ám chỉ của Điền Triết Hiên, cô mắt đếc tai ngoi.

“Vậy thật sự là đáng tiếc.” Bị Hủ Liên bơ, Điền Triết Hiên thở dài, quả nhiên là chính mình động thủ vẫn tốt hơn.

Hủ Liên nhìn gương mặt mơ hồ trong gương đồng, tối đa chỉ có thể gọi là giai nhân thanh tú, gương mặt như vậy sao có thể hy vọng xa vời khiến Điền Triết Hiên dừng chân. Hiện tại hấn thích cũng chỉ là thích cô không giống người khác mà thôi, chờ mới mẻ đi qua, tâm tìm kiếm cái lạ của hấn sẽ dời đi.

Sờ sờ mặt mình, Hủ Liên cười lạnh một tiếng, đến lúc đó nếu giao tâm ra đặt trên người hấn, chính mình sẽ rơi vào vực sâu. Cho nên, cô nhất định không thể giống như trước, bị hấn tổn thương một lần nữa.

Còn nhớ đó là đêm sinh nhật mười tám tuổi của cô, trong một đêm đó, tính cách của cô xảy ra thay đổi lớn chưa từng có. Sau hôm đó, Hủ Liên trong mắt mọi người trở thành một nữ nhân lạnh lùng vô tình, tâm cơ sâu nặng, độc lập một mình.

Cũng trong một đêm đó, cô trở thành nữ nhân của tổng tài công ty Điền thị Điền Triết Hiên. Mỗi khi nhớ tới chuyện ấy, trong đầu Hủ Liên lại vang lên lời nói lãnh khốc vô tình của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Chỉ là bạn bè bình thường

Hủ Liên nhớ rõ khoảng thời gian đó cô bị khí phách cùng tài năng của hấn chinh phục, tuy vẫn biết chính mình đối với hấn là một người có cũng được, không có cũng không sao, nhưng cô vẫn thích đứng sau lưng nhìn hấn, yêu hấn.

Điền Triết Hiên so với Hủ Liên lớn hơn hai tuổi, cho dù là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ hai người dường như cũng chỉ là bạn bè bình thường.

Bởi vì có sự khác biệt lớn như vậy, Hủ Liên mới có thể hăng hái học tập, mới có thể buông tha cho ngành học mình thích, đi học ngành tài chính khó khan, thế nhưng hấn vẫn lạnh lùng như trước.

Hù Liên lúc đó là ưu tú nhất trong đám nữ sinh cùng tuổi, dù vậy cô cũng không tự mãn. Mỗi ngày ngoại trừ học tập chính là học tập, thời học sinh của cô cơ hồ đều vui đầu trong sách vở.

Ngay cả nam sinh thích cô cũng bị ham học cùng khí chất lãnh ngạo của cô dọa chạy, cho nên nhiều năm như vậy, cô ngay cả một người bạn cũng không có.

Còn nhớ đêm đó, Điền Triết Hiên đi tới trước mặt cô, khiến cô trở thành nữ nhân của hắn. Đó cũng là lúc hắn nói những lời làm thay đổi cuộc sống của cô.

“Cha nói, em sau này sẽ là vợ tôi, đã vậy việc trở thành nữ nhân của tôi cũng là nhất định. Bất quá trước đó tôi nói lại lần nữa, em không nên yêu tôi, ngay cả một chút thích cũng không nên có.” Trên ngón tay Điền Triết Hiên đẩy lên ánh lửa*, chiếu sáng khuôn mặt của hắn, hắn bình tĩnh không có biểu tình gì.

(R: ở đây là ĐTH bật lửa nên mới có ‘đẩy lên ánh lửa’, tác giả k nói rõ).

Vào thời khắc Hù Liên nằm bên người hắn, còn chưa thích ứng được khi lột xác thành phụ nữ, lời nói của Điền Triết Hiên quả thật giống như sấm sét giữa trời quang. Bởi vì bóng tối trong phòng, Điền Triết Hiên nhìn không thấy vẻ mặt Hù Liên, hoặc có thể là hắn căn bản không muốn biết cô phản ứng như thế nào.

Lúc điều thuốc tàn, Điền Triết Hiên đứng dậy mặc quần áo rời khỏi phòng. Hù Liên lúc này đã nản lòng thoái chí, cô biết chính mình vĩnh viễn không thể nhận được tình yêu.

Đứng dậy xuống giường, Hù Liên vào phòng tắm tẩy đi tất cả dấu vết hắn lưu lại, dòng nước lạnh làm cô thanh tỉnh, cũng khiến cô trở nên ưa sạch sẽ. Bất luận lúc nào, cô cũng không thể chịu được người khác đụng chạm.

Từ đó, trong lòng cô chậm rãi nổi lên một bức tường cao, chính mình không đi ra, ai cũng không vào được. Cho dù hiện tại gặp kiếp trước của hắn, cô vẫn như trước không muốn ném trái lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đi vào lòng nàng 1

“Hoàng hậu đang suy nghĩ cái gì vậy?” Điền Triết Hiên tắm rửa xong gọi vài lần cũng không thấy cô phản ứng, chỉ là mơ hồ thấy cô đang đỡ ra.

Đi lên phía trước vỗ một cái, lại phát hiện bà vai cô đang cứng ngắc. Lúc vừa quay đầu lại, trong mắt cô toàn bộ đều là hàn ý, nhưng lúc thấy hắn lại nhanh chóng tán đi.

“Nô tì có chút mệt, đi nghỉ trước.” Nói xong, Hù Liên từ trên ghế đứng lên, xoay người đi thẳng về phía giường.

“Chờ một chút.” Điền Triết Hiên gọi Hù Liên “Quay qua đây.”

Hù Liên không hề động, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó. Cô không thể xoay người, nếu không Điền Triết Hiên sẽ thấy được biểu tình trong mắt cô.

Thấy Hù Liên không quay lại, Điền Triết Hiên tiến lên đem thân thể cô xoay lại đối diện. Hắn cúi đầu dùng trên khuôn mặt Hù Liên. “Làm sao vậy?”

“Không có gì, chỉ là không quen có người từ phía sau chạm vào ta.” Hù Liên không muốn nhìn chăm chú vào mặt Điền Triết Hiên.

“Vi sao không nhìn ta nói chuyện?” Ngay từ lần đầu tiên thấy Hù Liên, hắn đã bị ánh mắt lạnh lùng của cô hấp dẫn, vậy mà bây giờ cô ngay cả dừng khi nhìn hắn cũng không có.

“Hoàng thượng vì sao phải tận lực bức ta, Hù Liên ta chỉ là vì báo ân mà đến, nếu như không tin lời ta người có thể đem ta biếm lãnh cung hay thậm chí xử trảm, hà tất phí công hỏi ta như thế.” Hù Liên vốn vì nhớ tới chuyện cũ mà tâm tình xao động, bây giờ bị hắn bức như vậy, lời nói không khỏi vọt ra.

“Như vậy xem ra không phải ta không tin nàng, mà là nàng không tin ta. Ta nói không sai chứ, Hù Liên.” Điền Triết Hiên mặt ngoài nhìn như lưu manh, nhưng đối với mọi chuyện vô cùng mẫn cảm, nhìn ra kích động của Hù Liên.

“Hoàng thượng, người không thể buông tha nô tì sao?” Không trả lời Điền Triết Hiên, cô hỏi lại. Hắn nói không sai, chính cô đối hắn phòng bị còn hơn người khác. Bởi vì hắn là Điền Triết Hiên, cho nên phải phòng.

“Nếu Hoàng hậu của trẫm muốn nghỉ ngơi, trẫm sao lại không tha được. Bất quá vì an toàn của Hoàng hậu, trẫm tất nhiên sẽ cũng Hoàng hậu ngủ.” Điền

Triết Hiền biết rõ mình ép hỏi thế nào cũng không ra nguyên nhân, bắt quá hẳn có thời gian, bí mật trong lòng Hủ Liên hẳn cũng sẽ biết.

“Như vậy đa tạ Hoàng thượng.” Cảm thụ được áp lực từ trên người Điền Triết Hiền mang đến, Hủ Liên yên lặng nằm xuống, cùng đợi động tác của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Đi vào lòng nàng 2

“Hoàng hậu đây là muốn ám chỉ trẫm cái gì sao?” Điền Triết Hiền vẻ mặt dở khóc dở cười, nhìn Hủ Liên bình tĩnh nằm ngay giữa giường.

Hủ Liên không lên tiếng, xoay người nằm vào trong. Ngực căng thẳng, nếu hắn không muốn vậy cũng không cần lãng phí thời gian tắm rửa.

“Hủ Liên?” Điền Triết Hiền tiến đến bên tai cô nhỏ giọng kêu, bắt quá Hủ Liên không để ý, cô nhắm mắt giả vờ ngủ.

Chỉ chốc lát sau, một cánh tay quấn lên thắt lưng cô, Hủ Liên nhướn mày, lẽ nào hắn đột nhiên đổi ý sao? Cô biến sắc, bất chấp giả bộ ngủ dịch chuyển vào trong một chút.

“Ta sẽ không làm gì, nàng để ta ôm ngủ như thế này đi.” Mang theo ngữ khí vô lại, hai cánh tay luồn qua thắt lưng cô, chặt chẽ hoàn trụ. Tiếp xúc gần gũi như vậy, khiến mồ hôi Hủ Liên cũng muốn tuôn ra.

“Hoàng thượng, như vậy nô tì rất nóng, sao ngủ được?” Hủ Liên nghẹn hồi lâu rốt cục nhìn không được mở miệng, nhưng mà Điền Triết Hiền cũng không trả lời cô. Lẽ nào hắn đang ngủ?

Hủ Liên xoay người, đột nhiên thấy được hai đạo ánh mắt đang nhìn chăm chăm cô. Hiên nhiên Điền Triết Hiền là cố ý buộc cô xoay người đối mặt hắn. Hủ Liên phát hiện, muốn xoay trở lại, đáng tiếc chậm một bước.

Điền Triết Hiền đem cô ôm trước ngực, lại dùng sức một cái, khiến tầm mắt của cô cùng hắn giao nhau. Hủ Liên không thể tránh được nhìn thẳng hắn, đương nhiên, cô là trừng mắt.

“Nếu Hoàng hậu thấy nóng, như vậy trẫm tất nhiên sẽ giúp Hoàng hậu cởi áo, tháo thắt lưng.” Một tay cố định thân thể Hủ Liên, một tay giúp cô đem áo khoác bỏ đi. Trước sau bất quá hơn mười giây, Hủ Liên xem thường nhìn hắn, quả nhiên là một tay giả dòi. “Hiện tại Hoàng hậu không nóng nữa chứ.”

Hủ Liên cắn môi im lặng trừng hắn, nhìn xem bước tiếp theo hắn muốn làm gì. Nhưng mà động tác kế tiếp của Điền Triết Hiền lại làm Hủ Liên kinh ngạc, hẳn vậy mà lại không có sờ loạn.

“Ta biết nàng hiện tại không tin ta, thế nhưng nàng đã là Hoàng hậu của ta, như vậy một ngày nào đó ta sẽ khiến tâm và thân của nàng đều thuộc về một mình ta.” Điền Triết Hiền áp trán mình vào trán Hủ Liên, bốn mắt giao nhau, đôi mắt thâm thúy của hắn làm Hủ Liên trong lòng run lên.

Nếu không thể thoát ly kiềm chế của Điền Triết Hiền, Hủ Liên cũng chỉ có thể nhắm mắt không để ý hắn. Cô nghe được Điền Triết Hiền khẽ hừ một tiếng, sau đó lập tức có người hôn lên môi cô.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đi vào lòng nàng 3

“Điền Triết Hiền. . .” Hủ Liên dùng sức một cái, Điền Triết Hiền không có phòng bị bị đẩy ra “Ngươi đủ chưa?” Hủ Liên phẫn nộ đến cực điểm quát.

“Nàng rốt cuộc gọi tên ta rồi?” Điền Triết Hiền tuy rằng mắt đi nhuyển ngọc ôn hương trong lòng, thế nhưng có thể nghe được Hủ Liên hờn hển gọi tên hắn coi như là thu hoạch không nhỏ.

“Ngươi vì sao luôn muốn ép ta, đã nói ngươi không nên đến gần ta quá.” Hủ Liên nhiu mày, chán ghét nhìn Điền Triết Hiền. Cô hiện tại đối mặt nam nhân có chút tung tung này, cho dù hắn khác với người trước kia, cô cũng không muốn tin tưởng hắn, càng đừng nói sẽ yêu hắn.

“Hủ Liên, có một số việc nàng không cần nói ta cũng nhìn ra được. Chính bởi vì nàng có rất nhiều chuyện gạt ta, ta mới không dám hoàn toàn tin tưởng nàng.” Điền Triết Hiên bình tĩnh nhìn gương mặt phần nộ của Hủ Liên. “Vẫn luôn thấy nàng băng lãnh nên không nhận được muốn nhìn biểu tình chân thực sau vẻ mặt bình tĩnh đó.”

“VẬY NGƯỜI THẬT ĐÚNG LÀ CÓ THÚ VUI KÌ QUÁI A.” Hủ Liên hừ lạnh một tiếng.

“Nàng phòng bị như vậy bởi vì ta là Hoàng thượng, hay là vì con người ta?” Điền Triết Hiên mỉm cười, đối với châm chọc của Hủ Liên hần trước nay da mặt rất dày đều coi như không nghe thấy.

“Người đã là của người, lẽ nào ta nhất định phải đem toàn bộ thể xác lẫn tinh thần cho người người mới chịu bỏ qua ư? Bởi vì người là Hoàng thượng, cho nên thứ người muốn nhất định phải có được. Bởi vì người là Điền Triết Hiên, nên tất cả nữ nhân trong thiên hạ đều phải yêu người sao?”

“Xem ra ta nghĩ một chút cũng không sai a.” Tay Điền Triết Hiên vừa định chạm vào, cặp mắt của Hủ Liên đã trừng lên đe dọa nếu hần dám động cô liền cắn tay hần. “Nàng thích ta sao?”

Hủ Liên dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh trừng Điền Triết Hiên, da mặt sao có thể dày đến mức này. Thấy tươi cười như lưu manh trên mặt hần, Hủ Liên đột nhiên có cảm giác nói không nên lời.

“Hoàng thượng người chơi đủ rồi, nô tì ngủ trước.” Không hề nhìn khuôn mặt tuần tú tà khí của hần, Hủ Liên quay mặt vào trong ngủ.

“Mặc kệ người trong lòng nàng là ai, Điền Triết Hiên ta nhất định sẽ khiến nàng chỉ nhớ một mình ta.” Điền Triết Hiên yên lặng nhìn bóng lưng cô, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm. Bởi vì, nữ nhân trước mắt là người duy nhất mà hần thích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đi vào lòng nàng 4

Mà Hủ Liên quay lưng lại trong lòng cũng đang rối loạn, dù sao Điền Triết Hiên trước mắt cũng không giống người kia. Hần bây giờ sẽ dùng khuôn mặt lưu manh kia trêu chọc cô, sẽ thường thường lộ ra tươi cười mê hoặc.

Mà người kia cho cô cũng chỉ có thương tổn, khác biệt giữa hai người càng ngày càng rõ ràng. Hủ Liên không biết sau này còn có thể lãnh tình đối mặt hần như trước không, nhưng bây giờ cô cũng chỉ có thể không nghĩ tới hần, chuyên tâm làm tốt việc của mình.

Hai người cứ như vậy trải qua một đêm không ngủ tới hừng đông, cho đến khi Điền Triết Hiên đứng lên rời khỏi Hủ Liên mới ngồi dậy.

“Điền Triết Hiên, tôi bây giờ đã xao động rồi, nếu trước đây tôi không chết thì cũng sẽ không gặp anh. Cho dù lúc trước bị người kia tổn thương sâu sắc, tôi cũng không thấy rối loạn, nhưng hôm nay gặp anh như vậy, tôi nên làm thế nào cho phải đây?” Tiếng thở dài vang vọng trong Khôn Trữ Cung.

“Lão sư?” Điền Thần Chích lần thứ năm gọi Hủ Liên đang lạc vào cõi thần tiên quay về, cậu thấy lạ vì sao Hủ Liên vốn luôn bình tĩnh như nước hôm nay lại thất thần như hồn lìa khỏi xác.

Nghe nói tới hôm qua phụ hoàng ngủ lại Khôn Trữ Cung, bất quá này cũng không phải lần đầu tiên, vậy vì sao lão sư nhìn có vẻ khác như vậy? Chẳng lẽ phụ hoàng thực sự ‘không được’, cho nên lão sư mới có thể u oán như thế?

Điền Thần Chích hơi cảm khái nhìn Hủ Liên, nhàn nhạt nói một câu: “Lão sư, cho dù Phụ hoàng ‘không được’, người cũng không thể ghét bỏ a, dù sao là một nam nhân mà ở phương diện này ‘không được’ quả thật vô cùng, vô cùng ....”

“Tiểu đồ đệ người nói lời này tựa hồ có chút không thích hợp, xem ra phụ hoàng ảnh hưởng xấu tới người không ít. Vì sư nhất định sẽ giúp người cải tà quy chính, nếu không sau này người lớn lên giống phụ hoàng, vì sư sẽ vô cùng phiền não.” Hủ Liên lộ ra tươi cười âm áp như ánh mặt trời, làm Điền Thần Chích sững sờ.

“Lão sư, ta sai rồi. Người xuống tay lưu tình, nể tình ta còn nhỏ nói năng không suy nghĩ, không nên tính toán.” Điền Thần Chích chớp mắt, tội nghiệp nhìn Hủ Liên.

Hủ Liên vẫn tươi cười như trước, thế nhưng ánh mắt cô khi nhìn ra bên ngoài liền trở nên lay động không rõ. Đời này sợ là thoát không khỏi nam nhân như Điền Triết Hiên, như vậy đành phải tùy cơ ứng biến thôi. Có thể qua một thời gian, tất cả sẽ trở về như ban đầu.

Chương 77: Liệt nữ sợ triền lang 1

Một tháng, tròn một tháng, Điền Triết Hiên mỗi tối đều chạy đến Khôn Trừ Cung của Hủ Liên ngủ. Cũng không có làm chuyện gì quá đáng, chỉ là vô liêm sỉ chiếm lấy giường cô. Như vậy còn chưa tính, bây giờ ngay cả thời gian nhân rồi ban ngày hắn cũng chạy đến làm phiền cô.

“Bịch. . .” Hủ Liên cảm sách trong tay ném lên bàn, biểu tình cũng không phải ‘chờ lại gần’, chỉ là lửa giận trong mắt càng lúc càng lớn khiến người khác sợ hãi.

“Hủ Liên, nằng gần đây tâm tình rất kích động.” Nam Cung Diệp Lôi đứng bên cạnh cô, một tháng này hắn vẫn quan sát kỹ thay đổi của Hủ Liên.

Sau khi nhận được tin tức của cô, hắn xung phong nhận lấy thân phận thị vệ tiền cung, mà Điền Triết Hiên sau khi biết là hắn cũng không phản đối. Sau vài lần tiếp xúc, Điền Triết Hiên cũng buông bỏ cảnh giác đối với Nam Cung Diệp Lôi.

Nam Cung Diệp Lôi cũng nhìn ra Điền Triết Hiên đối với Hủ Liên rất tốt, bất quá đối với bộ dạng dây dưa không ngớt của Điền Triết Hiên hắn cũng có chút kính nể. Dù sao trong quan niệm của hắn, một vương giả có năng lực cường đại như vậy lại có thể hạ mình đuổi theo một nữ nhân đã là chuyện cực kỳ khó tin.

“Diệp Lôi, nếu như ta và huynh đổi vai, huynh chắc đã không chịu được tới giờ.” Hủ Liên dần dần bình ổn hơi thở.

“Gần đây phụ thân không có động tĩnh gì, cũng vì vậy chúng ta mới có thể cùng ngồi thảo luận đối sách như bây giờ.” Nam Cung Diệp Lôi tất nhiên biết chỗ đáng sợ của Điền Triết Hiên, lập tức đổi đề tài.

“Không có động tĩnh mới là đáng sợ nhất, có thể lão đang liên kết thế lực khắp nơi, như vậy liền sẽ phiền phức. Các thế lực hiện đang phân tán, nếu họp lại một chỗ sẽ tương đối đau đầu.” Vừa nói đến chính sự, hơi thở Hủ Liên tự nhiên trở nên mạnh mẽ, cô biết rõ điểm khác nhau duy nhất của cuộc chiến này với thương trường chính là, nếu thất bại thì ngay cả mạng cũng không còn.

“Điểm này ta cũng đã tính tới, nhưng dù sao tất cả mọi người đang kiểm chế nhau, nếu liên hợp lại, ai sẽ ngồi vị trí cao nhất cũng là cả một vấn đề.” Nam Cung Diệp Lôi nhìn Hủ Liên mạnh mẽ, cuối cùng cũng rõ nguyên nhân Điền Triết Hiên coi trọng cô. Chưa từng có nữ nhân nào có thể phân tích tình thế chính trị thấu triệt như vậy, ngay cả cách xử sự cũng không hề thua kém nam tử. Có một hiền thê như vậy, là ước mơ tha thiết của nam nhân.

Chương 78: Liệt nữ sợ triền lang 2

“Hừ, lẽ nào huynh không biết chiêu hợp tác giải quyết kẻ thù lớn nhất, sau đó mới đến kẻ thù nhỏ hơn sao?” Hủ Liên hừ lạnh một tiếng, dựa theo tình báo mới nhất, những thế lực này phân ra Hồng gia phía sau Hồng Quý phi, Lan gia phía sau Lan Quý phi, sau cùng là Nam Cung gia. Được lắm, thế kiềng ba chân a.

“Có đôi khi thật nghi ngờ nằng có phải nam nhân nhập vào thân thể muội muội ta hay không.” Đôi mắt của Nam Cung Diệp Lôi lóe lên nhìn dung nhan thanh lệ của Hủ Liên.

“Nếu đó là lời khích lệ năng lực của ta, ta sẽ vui vẻ tiếp nhận.” Hủ Liên không để ý đến ánh mắt quý dị của hắn.

“Hủ Liên bị nam nhân nhập vào hả?” Thanh âm Điền Triết Hiên từ xa truyền tới, Hủ Liên âm thầm trừng mắt nhìn Nam Cung Diệp Lôi

Nam Cung Diệp Lôi toát mồ hôi, may mắn không nói trắng ra, nếu không đã vạch trần thân phận Hủ Liên rồi. Bất quá ngay cả hắn cũng không phát hiện Điền Triết Hiên vào lúc nào, xem ra phong lưu Thiên tử này võ công cũng không tầm thường.

“Hoàng thượng gần đây không có chuyện gì làm sao?” Hủ Liên lạnh lùng cười, nhìn về mặt vô lại của Điền Triết Hiên.

Không trả lời, hắn đi tới ôm lấy bả vai Hủ Liên. Nam Cung Diệp Lôi nhìn thấy sừng sốt một lúc, hành động hiện tại của Điền Triết Hiên quả thật giống y như lưu manh trên đường phố đùa giỡn con gái nhà lành.

“Ta xử lý xong rồi nên tới tìm nàng, thế nào, đang thảo luận vấn đề gì vậy?” Ban đầu Hủ Liên còn kháng cự hành vi vô lại này của Điền Triết Hiên, nhưng lấy trình độ vô liêm sỉ của hắn, sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô, đã vậy, Hủ Liên cũng chỉ có thể mặc kệ.

“Kết quả chỉ có một, đó chính là làm suy yếu ba thể lực. Lan gia nắm chính là tiền tài, Hồng gia nắm là quân sự, về phần Nam Cung gia tương đối đều đều, này đều là từ chỗ tiên hoàng điều tra được.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, khinh thường nhìn cánh tay Điền Triết Hiên đang ôm mình.

“Hủ Liên cùng ta không mưu mà hợp, đã vậy chúng ta sẽ tiên hạ thủ vi cường*.” Giọng điệu thoải mái của Điền Triết Hiên làm Nam Cung Diệp Lôi ngơ ngẩn, mà Hủ Liên thì lại thần bí cười cười, cũng không có phản ứng gì quá lớn.

(R: Tiên hạ thủ vi cường: kẻ ra tay trước sẽ chiếm ưu thế).

“Hoàng thượng dự định xuống tay với bên nào trước vậy?”

“Trước đó, Hủ Liên nàng cùng ta đi đến một chỗ có sơn có thủy nghỉ hè đi. Chúng ta cũng có thể bồi dưỡng cảm tình thật tốt, sao không làm chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Liệt nữ sợ triền lang 3

“Như vậy ý tứ Hoàng thượng chính là xuống tay với Lan gia trước tiên.” Đối với lời nói đùa giỡn cùng cánh tay đang chạy xuống thắt lưng cô của Điền Triết Hiên, Hủ Liên vẫn giữ bộ dáng nghiêm túc như trước. Dù sao Điền Triết Hiên là Hoàng thượng, nếu ra ngoài phải cần số tiền khổng lồ, mà nói đến tiền, như vậy chính là muốn khai đao với Lan gia trước.

“Hủ Liên, nàng thông minh như vậy, ta thật sự là nhìn không được muốn ăn nàng.” Điền Triết Hiên tán thưởng nhìn sắc mặt cứng ngắc của Hủ Liên, sau đó cúi đầu hôn lên khuôn mặt nàng.

“Vi thần cáo lui trước.” Nam Cung Diệp Lôi tuy rằng rất muốn nhìn cảnh hai người đấu pháp, thế nhưng cũng rất sợ bị lừa gạt của Hủ Liên đốt tới, cho nên nhanh chân chạy trước, hắn tin tưởng lấy tình trạng hiện tại của hai người, hắn sẽ không bị chú ý.

“Hoàng thượng, hiện tại là thời điểm quan trọng, người cứ hàng đêm ở lại Khôn Trữ Cung của ta, ta sợ những muội muội sẽ khóc lóc kể lể với người nhà. Hoàng thượng sao không có tinh thần cống hiến một chút, lấy năng lực bản thân thỏa mãn nhu cầu của các nàng đi.” Trải qua một tháng tới luyện, công phu miệng lưỡi của cô đã tăng vọt.

“Ta cũng rất muốn a, đáng tiếc hiện tại ta bị bệnh sạch sẽ của nàng ảnh hưởng rồi, đối mặt với các nàng ‘không dậy nổi’ thì phải làm sao bây giờ?” Điền Triết Hiên ám chỉ, khiến Hủ Liên nhìn không được trừng hắn.

“Nếu Hoàng thượng có bệnh về sinh lý thì nên đi tìm ngự y Hoàng Kỳ, dù sao loại bệnh này trị sớm vẫn tốt hơn. Hoàng thượng mới hai mươi lăm đã mắc phải chứng bệnh như vậy, nửa đời sau của tỷ muội trong hậu cung không phải sẽ rất tịch mịch sao.”

“Nàng nghĩ ta cần tìm ngự y à?” Điền Triết Hiên ôm chặt người phía trước, hai người chặt chẽ dán lại một chỗ, Hủ Liên tất nhiên là cảm nhận được biến hóa trên thân thể hắn.

“Lão sư.” Điền Thần Chích đi đến, thấy thân ảnh Điền Triết Hiên đưa lưng về phía cậu “Phụ hoàng người cũng tới rồi, lão sư đâu?”

Bởi vì lực chú ý tập trung vào Hủ Liên trong ngực, hắn đương nhiên không phát hiện Điền Thần Chích đi vào. Bị dọa giật mình, bầu không khí ám muội vừa rồi biến mất không dấu vết. Ngay một khắc này, Hủ Liên lại cảm nhận được thân thể hắn thay đổi.

“Chích nhi tới thật là không đúng lúc.” Điền Triết Hiên thờ dãi, thả Hủ Liên ra.

“Hoàng thượng, người thực sự không cần tìm ngự y Hoàng Kỳ sao? Người vừa rồi hình như sợ đến mơ hồ a.” Trong mắt Hủ Liên lóe ra ánh sáng tà ác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: Liệt nữ sợ triền lang 4

Nhìn bộ dạng Điền Triết Hiên mặt đỏ tới mang tai, tâm tình Hủ Liên tốt lên. Câu nói vừa rồi tuyệt đối đã kích đến tự tôn nam nhân của hắn, mặc dù có chút ác liệt, thế nhưng đối mặt với lại như hắn, cô cũng chỉ có thể làm vậy.

“Nàng đã không hài lòng với cơ thể ta như vậy, đêm nay ta cần dốc toàn lực làm Hủ Liên thỏa mãn, đây chính là tôn nghiêm nam nhân.” Điền Triết Hiên nhìn tươi cười của Hủ Liên, nói nhỏ bên tai cô.

“Lão sư, phụ hoàng nói gì vậy?” Điền Thần Chích tiến lên mấy bước định nghe trộm nhưng cũng không nghe được lời Điền Triết Hiên nói.

“Phụ hoàng người nói người có thể theo Vũ vương học võ nghệ rồi.” Sau khi Điền Triết Hiên rời đi, Hủ Liên cúi đầu nhìn Điền Thần Chích vẻ mặt nhiều chuyện.

“Thật không? Nhưng trước kia không phải Phụ hoàng nói muốn đích thân dạy ta sao?”

Hủ Liên thầm thấy buồn cười, này rõ ràng là Điền Triết Hiên đồ kỵ Vũ vương võ nghệ cao hơn hắn, muốn nhử từ nghĩ mình là thiên hạ đệ nhất nên không cho theo Vũ vương học.

“Sắp tới, vì sư sẽ cùng Phụ hoàng người xuất cung một chuyến, người có thể thừa dịp này học võ với Vũ vương. Người không cần sợ hắn, hắn chỉ là nhìn tương đối dọa người mà thôi.” Hủ Liên nhìn Điền Thần Chích đang do dự, trấn an.

“Ta nhìn qua rất dọa người sao?” Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, Điền Triết Dực thỉnh linh xuất hiện sau lưng hai người.

“Hoàng, hoàng. . .” Điền Thần Chích bị dọa, lập tức chạy ra sau lưng Hủ Liên.

“Vũ vương, người luôn xuất hiện đột ngột như vậy, dọa đến người khác.” Hủ Liên đã quen hắn xuất quỷ nhập thần, bất quá nếu hắn không có ý đồ gì khác cô cũng sẽ không tính toán.

“Thần Chích muốn học võ?” Điền Triết Dực đột nhiên lộ ra tươi cười âm trầm, giống như vừa tìm được đồ chơi mới.

“Đúng vậy, Thần Chích muốn bái người làm thầy.” Lúc này Điền Thần Chích đã hết sợ, từ sau lưng Hủ Liên đi ra.

“Làm đồ đệ của ta rất nguy hiểm nha, không chừng sẽ không chịu nổi huấn luyện của ta rồi xảy ra chuyện ngại ý muốn. Nếu Hoàng thượng trách tội, ta phải làm sao đây?” Điền Triết Dực nhìn Hủ Liên vẫn trầm mặc, lạnh lùng mở miệng.

“Nếu muốn làm sẽ làm tốt, võ nghệ của Vũ vương hắn là cũng số một số hai. Thần chích bái người làm thầy, ta nghĩ Hoàng thượng sẽ không phản đối.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Thân thể khỏe mạnh 1

“Bái ta làm thầy đúng là không có vấn đề, thế nhưng ta nhất định sẽ không vì đó là nhi tử của đệ đệ ta mà buông lỏng. Ta chắc chắn sẽ đặc biệt chiều cố hắn.” Vũ vương đặt bàn tay khớp xương rõ ràng lên đầu Điền Thần Chích, biểu tình âm lãnh không gì sánh được.

Hủ Liên có chút hối hận giao Thần Chích cho tên biến thái này, nếu sau này Thần Chích cũng cổ quái i hết hắn không phải là bị kịch sao. Đừng nhìn Thần Chích trong lòng sợ hãi, thế nhưng cậu bé vẫn kiên định nhìn thẳng Điền Triết Dực.

“Đã vậy, thời gian tới, Thần Chích xin nhờ Vương gia.” Nhìn biểu tình Điền Thần Chích cũng biết là cậu đã quyết tâm theo Điền Triết Dực.

“Nàng xuất môn bên ngoài cũng phải cẩn thận, dù sao ta cũng không thể theo nàng suốt, bất quá hiện tại có Hoàng thượng bảo hộ bên người cũng không tệ.” Điền Triết Dực thâm ý nhìn Hủ Liên, khi Hủ Liên đang bận tiêu hóa câu nói thì hắn đã rời đi.

“Chẳng lẽ người ra tay tương trợ chính là hắn?” Hủ Liên nhìn cửa sổ vẫn mở rộng, biểu tình có chút nghi hoặc. Nếu thực sự là như vậy, cũng khó trách tại sao sát thủ ngay cả thi thể cũng không còn.

Vì được Điền Triết Dực chấp nhận, cả buổi chiều Điền Thần Chích bị vây trong trạng thái hưng phấn. Hủ Liên cũng chỉ có thể lắc đầu, dù sao cũng chỉ là trẻ con, có thể có năng lực như Điền Thần Chích đã là vô cùng xuất sắc rồi.

Đối với giúp đỡ của Điền Triết Dực, Hủ Liên sẽ ghi nhớ. Tuy rằng Điền Triết Dực tính tình cổ quái, cũng không dễ ở chung, thế nhưng hắn cũng không

phải loại tiểu nhân đánh lên, từ phía sau bỏ cho người khác một đao. Mà đối với những lời nói trước đây của hắn, Hủ Liên cũng nghĩ hắn là vui đùa, không thật lòng.

Sau bữa tối, Hủ Liên như thường lệ tắm rửa. Đột nhiên nhớ tới lời Điền Triết Hiên nói buổi chiều, trên mặt Hủ Liên lộ ra bất đắc dĩ, thật không biết hắn lớn như vậy làm chi mà còn dính lấy cô.

“Hủ Liên?” Vừa nghe tiếng, trên mặt đã có cái gì đó nóng hầm hập dán lên, hiển nhiên cái nóng hầm hập đó chính là mồm lợn của Điền Triết Hiên.

(R: ta thề là ta k có thêm bớt j` hết ==)

Trên trán Hủ Liên hơi nổi gân xanh, nhàn nhạt nói “Người tắm chưa?” Một tay cầm lấy khăn lụa lau chỗ nóng trên mặt.

“Hủ Liên nàng sao có thể ghét bỏ ta, được rồi không nói nhiều nữa, ta là đến thực hiện hứa hẹn buổi chiều.” Điền Triết Hiên vén tay áo ôm lấy Hủ Liên, đi về phía giường

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Thân thể khỏe mạnh 2

“Hủ Liên?” Nhìn Hủ Liên đưa lưng về phía hắn mà ngủ, trong lòng Điền Triết Hiên thầm nghĩ không lẽ giận rồi? Hắn nhẹ nhàng khoát tay lên vai Hủ Liên, không ngờ lại có thể thuận lợi xoay cô lại.

Nghe hô hấp đều đều của Hủ Liên, Điền Triết Hiên biết cô đã ngủ. Ngay cả khí lực tắm rửa lại cũng không có, liền như vậy mà ngủ. Kỳ thực lúc này, hắn đã tắm rồi, chỉ là muốn dọa Hủ Liên ưa sạch sẽ mà thôi.

Điền Triết Hiên kéo Hủ Liên đang ngủ say lại, trong lòng tràn ngập cảm giác tự hào. Có thể ôm nữ nhân mình thích như vậy, đối với hắn mà nói là một loại hạnh phúc. Một tháng ở cùng cô, loại cảm giác phong phú này so với khi ở cùng những phi tử lúc trước hoàn toàn không giống.

“Hủ Liên, vì sao nàng vẫn luôn cự tuyệt ta rất xa vậy?” Vỗ về tóc đen dài mượt mà của Hủ Liên, ngửi hương thơm thoang thoảng trên người cô, Điền Triết Hiên thở dài một hơi.

Có phải vì hậu cung hắn nhiều nữ nhân, cho nên Hủ Liên không muốn đem tâm của mình giao cho hắn? Nếu là như vậy, hắn có thể giải tán hậu cung, bắt quá chỉ ít phải đợi giải quyết xong chuyện này, như vậy những nữ nhân ấy cũng có thể cho về nhà.

“Hoàng thượng, người tắm rửa chưa?” Hủ Liên chậm rãi mở mắt, có chút căm tức nhìn kẻ gây chuyện.

“Nếu nàng muốn tắm, ta có thể ôm nàng đi.” Nhìn bộ dạng buồn ngủ của Hủ Liên, Điền Triết Hiên yêu thương hôn lên trán cô.

“Vậy làm phiền Hoàng thượng rồi.” Hủ Liên ngay cả khí lực cử động cũng không có, cho nên cũng chỉ có thể để tên đại hôi lang này làm.

Bồn tắm sau bình phong đã sớm được đổi thành bồn tắm có thể chứa hai người. Điền Triết Hiên thử độ nóng, sau đó ôm Hủ Liên đặt vào trong, chính mình cũng kích động nhảy vào.

Nhất thời bọt nước văng khắp nơi, Hủ Liên nhú mào, để Điền Triết Hiên chà lau thân thể của mình. Cô tựa vào ngực hắn, ngâm trong nước nóng, đau nhức trên thân thể cũng giảm bớt.

“Hủ Liên, nàng lần này đã biết cơ thể ta không có vấn đề gì rồi chứ?” Điền Triết Hiên lấy lòng vuốt ve bờ vai Hủ Liên, mỹ sắc trước mặt hắn cũng không dám có động tác gì. Dù sao, nếu làm thêm một lần, vân vân, Hủ Liên sẽ đá hắn xuống giường.

“Ngươi nếu còn dám có ý đồ gì, ta khiến ngươi chỉ có Thần Chích là con một.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Hoàng thượng ngủ ghé

Mấy ngày nay Hù Liên vẫn chưa cho Điền Triết Hiên sắc mặt hòa nhã, mà Điền Triết Hiên lại sợ chính mình nóng vội sẽ phản tác dụng cho nên hần cũng chỉ mỗi ngày mặt dày lượn quanh cô.

Hù Liên biết gần đây Điền Triết Hiên đối với cô đã thay đổi, thế nhưng cô vẫn như cũ không thể mở lòng, cho nên cũng chỉ có thể hờ hững với hắn. Trừ phi thảo luận chính sự, nếu không tuyệt không nói câu nào với Điền Triết Hiên.

“Hù Liên, ngày mai chúng ta sẽ xuất phát đến sơn trang nghỉ hè, ta nhất định sẽ không vắng bấy, nàng để ta lên đi.” Điền Triết Hiên ôm gối đầu ai oán nhìn Hù Liên nằm trên giường.

Hù Liên không lên tiếng, chỉ là mang đệm chăn đã chuẩn bị từ trước xếp chồng lên hai bên, giống như chiến hào.

“Hù Liên, ta đây chỉ có thể ngủ trên ghé, cái ghé này thực cứng a.” Điền Triết Hiên nhu nhu cái cổ, hy vọng Hù Liên sẽ thương cảm cho hắn một chút, hắn sẽ không phải ngủ trên cái ghé cứng ngắt này.

Không trả lời, chỉ là từ trong đồng đệm chăn ném cho hắn một cái gối. Điền Triết Hiên như lấy được bảo bối nhìn đồng chăn mềm, chỉ ít trong lòng Hù Liên cũng có hắn.

Tự động sắp xếp chỗ nằm, Điền Triết Hiên ngã lưng xuống, tuy mấy ngày nay chỉ có thể ngủ trên ghé, nhưng trong lòng hắn thật ra rất vui.

“Hù Liên, chờ sau khi nội loạn lần này lắng xuống, ta đem hậu cung giải tán, nàng thấy sao?” Điền Triết Hiên lẩm bẩm nói, bắt quá lực chú ý tất cả đều đặt ở thính giác, hắn biết Hù Liên sẽ không trả lời hắn, thế nhưng hắn vẫn muốn cảm thụ hơi thở của nàng có thay đổi không.

“Chờ sau khi giải tán hậu cung, cũng chỉ có một mình nàng cùng ta. Linh Lung ta sẽ phong làm công chúa, dù sao ta vẫn xem nàng ấy như muội muội, Mẫu hậu cũng rất thích nàng ấy.” Hô hấp của Hù Liên vẫn bình ổn như trước, không có một chút phập phồng.

“Đến lúc đó ta, nàng, Mẫu hậu và Chích nhi chúng ta một nhà bốn người ở cùng một chỗ rất tốt đúng không?” Điền Triết Hiên trở mình, nhìn về giường ngủ của Hù Liên.

Điền Triết Hiên thờ dài, Hù Liên vẫn không có phản ứng gì, toàn bộ tâm cung chỉ có thanh âm của hắn. Lẽ nào cô không muốn như vậy sao? Điền Triết Hiên nhất thời không biết nên nói gì, chỉ có thể trầm mặc nhìn đồng chăn nệm cản trở tầm nhìn.

Trong bóng tối, Hù Liên nhàn nhạt nở nụ cười, cô thực sự có thể cùng nam nhân này có một gia đình hạnh phúc sao? Cô là cô nhi, vẫn luôn muốn có một gia đình ấm áp, hạnh phúc mỹ mãn, hắn có thể cho ư?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Hành trình đến sơn trang mùa hè 1

Sáng sớm hôm sau Hù Liên đã thức dậy chuẩn bị, thấy Điền Triết Hiên nằm trên ghé, cô lộ ra tươi cười có chút hả hê.

Gọi cung nữ yên lặng đem cung phục chính thức tới, y phục tầng tầng lớp lớp được đem tới làm Hù Liên đồ mồ hôi lạnh. So với y phục lúc trước cô tiện cung, thật đúng là chỉ có hơn chứ không kém. Một cung nữ cầm khay tiến đến, đi cùng y phục còn có một bộ trang sức thích hợp.

Hù Liên thờ dài, cời quần áo trên người ta, đem y phục kia từng lớp mặc vào. Đúng lúc này cô cảm nhận được một ánh mắt nóng rực, không cần nói cũng biết chính là tên sói kia.

“Hoàng thượng nếu đã tỉnh thì cũng nên chuẩn bị nhanh một chút đi.” Sau khi quần áo đã chỉnh tề, Hù Liên ngồi trước gương đồng chải mái tóc dài. Thuần thực đem từng cây trâm cài tóc cùng đồ trang sức lóa mắt cài lên tóc. Mây về tỉnh tề, sau đó nhẹ nhàng mím môi, một mặt đỏ bừng liền in lên bờ môi nàng.

Sau khi đến cổ đại cô nhận rồi không có việc gì làm cũng có tìm hiểu trang phục ở đây, tuy rằng không đa dạng như ở hiện đại, nhưng dù sao nơi này cũng không có nhiều hoa công*. Bất quá đối với sở thích bôi lên mặt một tầng lại một tầng phấn của nữ tử ở đây, cô thực sự không dám gât bừa.

(R: chắc có thể hiểu như người thiết kế)

“Hù Liên, nàng không mặc trang phục như vậy mới là đẹp nhất.” Điền Triết Hiên đứng sau lưng cô, đem toàn bộ nhất cử nhất động của Hù Liên xem vào mắt.

“Hoàng thượng người hẳn là rõ ràng ta xuất cung lần này không phải vì mục đích cá nhân, làm Hoàng hậu của người, nếu không thể có dáng vẻ trang trọng đối mặt bách tính, như vậy không phải làm xấu mặt hoàng thất sao.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, dù sao cũng là trước mặt mọi người, cô cho dù không thích trang phục này thì vẫn phải mặc.

“Nếu bên cạnh ta không phải là nàng, ta nên làm cái gì bây giờ?” Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười vui vẻ. Bất luận là lúc nào, Hủ Liên vẫn luôn lấy lợi ích của hắn làm trọng. Coi như là báo ân như cô nói, Điền Triết Hiên cũng cảm thấy thật may mắn khi có cô bên cạnh.

Đội ngũ sắp xếp chỉnh tề, đi đầu tiên chính là Điền Triết Lỗi. Đã lâu không gặp, Vương gia này vẫn ‘ôm yếu’ như vậy. Sau đó là Điền Triết Hiên và Hủ Liên, bọn họ vững vàng ngồi trong kiệu rộng thênh thang, sa mỏng hơi lay động, loáng thoáng có thể thấy được phong cảnh bên ngoài.

“Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế, hoàng hậu thiên tuế thiên tuế thiên tuế.” Hai bên đường quý đầy bá tính, không một ai có can đảm ngáng đầu, vì có quá nhiều người cho nên những thị vệ cũng đặc biệt cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Hành trình đến sơn trang mùa hè 2

Tuy rằng Hủ Liên trước đây cũng đã gặp qua đám đông, thế nhưng một màn chân thực mà chân động như hôm nay đã tác động đến cô. Đúng vậy, cô hiện tại là Hoàng hậu, mà nam nhân bên cạnh lại là Hoàng thượng, ở thời đại này là đại biểu cho quyền lực.

“Hoàng hậu có thể nói cho trẫm, Chích nhi từ trước đến nay lấy xuất cung làm mục tiêu sao lại không hề dây dưa với chúng ta chút nào?” Cảm thụ được khản trương của Hủ Liên, tay Điền Triết Hiên bắt lấy những ngón tay trắng bệch của cô. Cũng chuyển đề tài để dời đi lực chú ý của Hủ Liên.

“Thần Chích còn có chuyện khác hấp dẫn hẳn, đương nhiên sẽ không dính theo chúng ta.” Hủ Liên không nói với hắn Thần Chích đang học võ với Điền Triết Dục.

“Phải, ta nghĩ nàng đã dùng biện pháp gì lưu lại Chích nhi, chẳng lẽ là muốn ở chung một mình với ta nên mới làm vậy sao? Nàng thật sự là rất hiểu trẫm, Hủ Liên.” Móng vuốt sói vốn đặt trên tay Hủ Liên được voi đòi tiền cầm lấy tay cô.

Gương mặt Hủ Liên cứng lại một chút, loại nam nhân tự kiêu bất trị này sao lại để cô gặp phải chứ. Quên đi, nhỏ không nhận được sẽ hồng việc lớn, lỡ như cô phản kháng lại dẫn tới rắc rối thì không hay rồi. Hủ Liên giả vờ tất nhiên bị Điền Triết Hiên nhìn trong mắt, trong lòng hắn lập tức lên kế hoạch làm sao để bồi dưỡng tình cảm hai người tại sơn trang mùa hè.

Dù sao với cá tính như Hủ Liên, thân là nam nhân cũng chỉ có thể càn chủ động hơn đến hòa tan cô. Nghĩ đến một ngày có thể thắng được tim của mỹ nhân, ánh mắt Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên lại càng trở nên nhiệt tình hơn.

“Hoàng thượng, người nếu như dục hỏa đốt người, Lan Quý phi ở kiệu sau nhất định sẽ đặc biệt cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.” Đối với ánh mắt nhiệt liệt của Điền Triết Hiên, Hủ Liên âm thầm thấy có cảm giác nguy hiểm.

“Nếu mọi chuyện thuận lợi, lần này nàng ta xuất cung cũng sẽ không trở lại.” Điền Triết Hiên nhích lại gần Hủ Liên một chút. Vì trời nóng nên dùng sa mỏng, nếu đổi thành tơ lụa tiên điểm che mắt, Điền Triết Hiên đã sớm bỏ nhào lên người Hủ Liên.

“Hoàng thượng cả đầu chỉ là những ý tưởng xấu xa này, đến lúc đó chính sự không làm tốt, người liền chờ đến kiếp sau cùng Lan quý phi, Hồng Quý phi rồi.” Đối với tươi cười hèn mọn của Điền Triết Hiên, Hủ Liên chỉ khinh bỉ liếc mắt.

“Ngàn vạn lần không nên a, Hủ Liên thân ái của ta, cho dù để ta nửa đời sau ngủ ghế ta cũng không chạm vào các nàng nữa đâu.” Đã quen mùi hương thanh nhã, sạch sẽ của Hủ Liên, hắn sao có thể còn hứng thú với mùi phấn son gay mũi trên mặt những nữ nhân kia chứ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Hành trình đến sơn trang mùa hè 3

Đối với hành vi ngày càng ấu trĩ của Điền Triết Hiên, Hủ Liên không biết là nên cười hay nên chửi. Tuy Điền Triết Hiên vẫn cùng cô hi hi ha ha, nhưng trong lòng cô biết hẳn đã sớm bố trí đầu vào đấy, chỉ cần đến lúc đó phối hợp với hẳn là được.

Son trang mùa hè trong lời Điền Triết Hiên nói cách kinh thành cũng không xa, lấy tốc độ hiện tại, khoảng chừng ba đến năm ngày là có thể tới. Tuy rằng phương tiện giao thông không nhanh chóng, tiện lợi như ở hiện đại, nhưng nhìn thấy được cảnh sắc tự nhiên xinh đẹp chưa bị bàn tay con người tàn phá, tâm tình Hủ Liên cũng không tệ.

Không giống với tiền cung lần trước, lần này Hủ Liên đã có thể yên tâm thưởng thức phong cảnh, đương nhiên trước hết cũng phải lo đi tầng tầng lớp lớp cung phục trên người mới được. Cô bắt đầu đi thử dài, y phục này nặng muốn bằng cô luôn rồi, hơn nữa còn thêm một đầu dây đồ trang sức.

“Hủ Liên, nàng rất nóng sao?” Điền Triết Hiên biết rõ còn cố hỏi, nhìn sắc mặt nhợt nhạt của Hủ Liên cũng biết là có chuyện gì.

“Hoàng thượng cũng mặc không ít, lẽ nào không cảm thấy nóng sao?” Cũng mặc y phục hoa lệ như nhau, vì sao Điền Triết Hiên còn có thể lãnh tĩnh ngồi một bên như không có việc gì?

“Ta từ nhỏ tập võ, một chút nóng nực ấy vẫn chịu được.” Điền Triết Hiên phân phó xuống, để đội ngũ dừng lại nghỉ ngơi.

“Hoàng thượng. . .” Kiệu hạ xuống, Hủ Liên vừa muốn hóng chút gió đã ngửi thấy mùi son phấn dày đặc. Gương mặt cô nhợt nhạt một chút, nhìn Lan Quý phi một thân y phục sa mỏng. Cô tựa hồ cảm giác được điều gì đó, nhưng lại không biết chính xác là cái gì.

“Hủ Liên a, sắc mặt của nàng không được tốt, có phải bị cảm nắng rồi không?” Điền Triết Hiên vừa nhìn thấy Lan Quý phi như cái lư hương bỏ nhào tới liền linh hoạt lách mình, đi tới bên cạnh Hủ Liên.

Lan Quý phi thấy mình bị bỏ, cắn môi không cam lòng nhìn Hủ Liên. Lúc đầu Điền Triết Hiên nói mang ả đến son trang nghỉ hè, ả đã rất vui vẻ, không ngờ còn có Hoàng hậu tướng mạo bình thường, tính cách lạnh lùng này cùng đi.

“Hoàng thượng, ta có thể hỏi vì sao cung phục của ta nhiều hơn Lan Quý phi đến vậy không?” Tuy cô biết Hoàng hậu so với Quý phi là cao hơn rất nhiều, nhưng khác biệt đến mức này cũng quá khoa trương rồi a.

“Ta là sợ da thịt trắng nõn của nàng lộ ra ngoài, phơi nắng sẽ không tốt cho nên đã đặc biệt chuẩn bị.” Điền Triết Hiên biết giấu không được nữa, đành phải nói ra. Kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản, hẳn không muốn thấy Hủ Liên giống như Lan Quý phi, ăn mặc hở hang như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Hành trình đến son trang mùa hè 4

“Vậy thật sự là cảm ơn ý tốt của Hoàng thượng.” Hủ Liên lộ ra một nụ cười ôn hòa, chỉ ít nhìn qua thì đúng là như vậy. Ngón tay thon dài của cô xoa trước ngực Điền Triết Hiên, dùng giọng điệu nhỏ nhẹ như tình nhân với nhau mà nói “Xin hỏi trước đây lúc ta tiền cung có phải là cũng có đãi ngộ giống vậy không?”

“Khụ khụ, cái này a, Hủ Liên nàng nghe ta giải thích. Trước đây chỉ là giong với nàng, hôm nay là vì thân thể của nàng mà suy nghĩ a.” Sói đúng là sói, cho dù là cầu xin tha thứ, tay cũng không tự chủ được mà chiếm tiện nghi người ta. Nếu Hủ Liên cũng đã đưa lên, hẳn sao có thể không đáp lại.

“Nhanh chóng tìm chỗ cho ta thay quần áo, nếu không ta sẽ thành toàn cho người với Lan muội muội.” Hủ Liên mang theo cười nhạt, từ trong móng vuốt sói của hẳn giật tay ra, cũng không quay đầu lại tiêu sái vào kiệu.

“Hoàng huynh a, huynh hình như được Hoàng tâu dạy thành dễ bảo a.” Điền Triết Lỗi trước giờ thích châm chọc người khác đồng tình nhìn bộ dạng kinh ngạc của Điền Triết Hiên, trong lòng lại mừng thầm vì trước đây chưa có đắc tội với cô.

“Lỗi, gần đây nghe nói đệ nạp không ít cơ thiếp, tình cảm chúng ta rất tốt, như vậy chờ chuyện lần này kết thúc, ta sẽ đem Lan Quý phi ban cho đệ, đệ nói như vậy có được không?” Điền Triết Hiên quay đầu lại, nhìn Điền Triết Lỗi đang há hê nhàn nhạt nói.

“Hoàng huynh, ta không có phúc hưởng, ngàn vạn lần không nên lo lắng cho ta. Tuyệt sắc như vậy hẳn là nên tặng cho người ưu tú hơn, ta thân thể suy yếu như vậy, sợ là không lẫn qua lần lại nổi.” Vừa nghĩ đến Lan Quý phi kia, sắc mặt Điền Triết Lỗi giống như không cẩn thận mà ăn nguyên củ hành.

“Hừ. . .” Điền Triết Hiên tà liếc lén hẳn, sau đó đổi thành gương mặt lấy lòng chạy lên kiệu. Nếu Hủ Liên muốn thay quần áo, chỉ có cách đến trạm dịch phía trước mới được, vậy lên đường đến trạm dịch đi.

Sau khi ở trạm dịch nghỉ ngơi một đêm, tinh thần Hủ Liên đã khá lên, dù sao cũng không cần phải mặc y phục nặng như vậy nữa. Cô nhàn nhã ngồi một bên nhìn mấy con thú nhỏ thỉnh thoảng từ trong rừng chạy ra, du lịch sinh thái như vậy đối với thể xác và tinh thần rất có lợi.

Một đường này Hủ Liên không nói gì với Điền Triết Hiên, dù vậy, Điền Triết Hiên vẫn có thể lải nhải bên tai cô thật lâu.

“Người rất ồn ào.” Khó có dịp gần thiên nhiên như vậy lại bị nam nhân bên cạnh phá hỏng, Hủ Liên cau mày rất cục mớ miệng.

About these ads

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Hành trình đến sơn trang mùa hè 5

“Hủ Liên, tuy lần này đến sơn trang nghỉ hè là có việc làm, nhưng nàng đối với ta hờ hững như vậy, tình cảm của chúng ta làm sao có thể càng sâu nặng hơn chứ?” Vừa thấy Hủ Liên nói chuyện, Điền Triết Hiên cười hi hi sắp lại, đúng là cho hắn chút màu sắc, hắn đã mở cả phòng nhuộm.

“Ta đối với loại tình cảm linh tinh này đã nhìn thấu triệt, cho nên muốn ta đáp lại là không có khả năng, người nên sớm một chút buông tay đi.” Hủ Liên không nhìn mặt Điền Triết Hiên, tuy đã phân biệt rõ hai người*, nhưng thấy khuôn mặt đó cô cũng không nhìn được có chút oán giận.

(R: đây là đang nói 2 bạn ĐTH ở cổ đại & hiện đại)

“Hủ Liên, nàng đối với Chích nhi ôn nhu, đối ta lại lạnh lùng, vậy không phải rất bất công sao?” Điền Triết Hiên nghe được lời nói lãnh đạm của Hủ Liên trong lòng có chút căng thẳng, bất quá rất nhanh đã đổi thành giọng điệu vô lại.

“Thần Chích là đồ đệ của ta, người phải không?” Hủ Liên cảm giác được Điền Triết Hiên vừa sựng lại, biết lời nói của mình đã tổn thương người, nhưng không nói rõ với hắn sớm, hắn sẽ tổn thương càng sâu.

“Ta là nam nhân của nàng.” Điền Triết Hiên nhìn gương mặt không chút biểu tình của Hủ Liên, trong lòng có cảm giác hơi thất bại. Hắn biết rõ, Hủ Liên tất cả đều có thể cho hắn, ngoại trừ tâm của chính mình, thế nhưng hắn chính là lòng tham không đầy muốn toàn bộ con người cô.

Hủ Liên không lên tiếng, chỉ là quay đầu nhìn ra bên ngoài. Cô cười khổ, sau ngày hôm đó, tình yêu đối với cô đã trở thành thứ xa xỉ, có thể nhìn nhưng tuyệt không thể chạm vào. Nếu đã quyết định, như vậy bất luận Điền Triết Hiên vì cô làm bao nhiêu chuyện, cô cũng không thể để bản thân trầm luân.

Lúc này đường đi có thể xem là yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân của thị vệ, tiếng vó ngựa cùng tiếng bánh xe lăn trên đường. Đối với trầm mặc của hai người, Điền Triết Lỗi cũng không dám hỏi gì, bất quá từ biểu tình trên mặt của Điền Triết Hiên có thể nhìn ra hắn thất bại.

“Tới rồi, chúng ta xuống xe đi.” Điền Triết Hiên xuống trước, xoay người vờn một tay cho Hủ Liên. Hủ Liên hơi do dự đặt bàn tay lạnh lẽo của mình vào tay hắn.

Hủ Liên lúc bước xuống vì không chú ý mà vấp ổ nhào, Điền Triết Hiên nhanh tay lẹ mắt ôm lấy cô, đây là cảm giác yêu thương nhưng nhớ sao. Điền Triết Hiên tất nhiên là rất hưởng thụ, bất quá cảm giác được ánh mắt kinh diêm của người xung quanh, hắn luyến tiếc buông nàng ra.

“Hủ Liên, mặc kệ nàng chấp nhận ta hay không, đời này ta đều phải đem nàng cột vào bên người, một ngày nào đó ta sẽ vào được lòng nàng.” Trong nháy mắt hai người tách ra, Điền Triết Hiên thấp giọng nói bên tai Hủ Liên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Tìm kiếm bảo khố 1

Thân thể Hủ Liên cứng đờ nhưng lập tức khôi phục biểu tình đạm mạc. Điền Triết Hiên phát phát tay ý bảo những người đang quỳ rạp xuống đất đứng dậy. Khí tức vô lại khi đối mặt Hủ Liên đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là khí thế vương giả.

“Vi thần tiếp giá chậm trễ, thỉnh Hoàng thượng thứ tội.” Đứng đầu đội ngũ là một nam nhân thân thể mập mạp, đi tới trước mặt Điền Triết Hiên. Nhìn gương mặt bệnh ra cùng thân thể mập mạp như một đĩnh vàng* của hắn, Hủ Liên đã rõ người này hẳn là phụ thân Lan Quý phi rồi.

(R: nguyên văn là kim nguyên bảo, cục này chắc mọi người cũng k lạ gì).

“Lan đại nhân nói quá lời, trăm chỉ là đột nhiên nghĩ đến Lan Quý phi cùng đại nhân đã lâu không gặp, dịp nghỉ hè lần này cũng là cơ hội tốt cho các người phụ tử đoàn viên.” Điền Triết Hiên liếc nhìn Lan Quý phi đứng sau.

“Long ân của Hoàng thượng thật vĩ đại, vì thần sợ hãi.” Nói xong đành vàng lại muốn quỳ xuống tạ ân, Hù Liên im lặng đứng nhìn thân thể không lồ quỳ xuống, thậm chí mắc hấn như vậy một hơi đứng lên thế nào đây.

“Lan đại nhân người đứng lên đi, trong son trang đã chuẩn bị tốt hết rồi sao?” Điền Triết Hiên tuy đã lên kế hoạch từ rất sớm, thế nhưng hấn cũng chỉ thông tri cho bọn họ vào cái đêm hấn xuất phát. Đương nhiên, này là để cho Lan đại nhân trở tay không kịp.

Căn cứ vào tin tức hấn điều tra được, Lan mập mập này vẫn chiếm lấy tòa son trang mùa hè. Hơn nữa tựa hồ không kiêng dè gì đem toàn bộ tài sản giấu ở đây, dù sao nơi này cũng là biệt quán của Hoàng đế, tất nhiên không ai dám tùy tiện xông vào, có thể xem là một nơi giấu tài sản tốt.

Điền Triết Hiên thăm nghĩ tên mập này đúng là to gan lớn mật, dám tại địa bàn của hấn giấu tiền dơ bẩn, như vậy hấn sẽ khiến tên này phải nhỏ ra. Hừ lạnh một tiếng, kéo tay Hù Liên không coi ai ra gì tiêu sái đi vào.

“Tĩnh Lâm, con sao có thể để nữ nhân Nam Cung gia này được sủng ái, phải biết rằng thời điểm này, người nào cùng Hoàng thượng thân mật nhất, thế lực phía sau người đó là có cơ hội nhất. Lẽ nào con đã quên hết những lời cha nói lúc trước sao?” Trong mắt lộ ra tia sáng, dùng nhìn hấn bề ngoài buồn cười, kỳ thực Lan đại nhân này thao túng hơn một nửa sông bạc cùng chợ đen của cả quốc gia. Tiền hấn cất giấu so với quốc khố chỉ có hơn chứ không có kém, cho nên cẩn thận cũng là đạo lý tồn tại của hấn. Lần này Hoàng thượng đột nhiên đến nghỉ hè cũng không phải chỉ đơn giản như vậy.

“Phụ thân người yên tâm, con sẽ không để Hoàng hậu này tiếp tục kiêu ngạo.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Tìm kiếm bảo khố 2

Sau khi sắp xếp xong mọi thứ, cũng đã gần tới chạng vạng. Hù Liên chọn một gian tiểu viện yên tĩnh, bên trong là một khóm trúc, mát mẻ hợp lòng người. Phần lớn bày biện trong viện đều làm từ trúc, giữa mùa hè nóng bức này cũng đem lại cho Hù Liên cảm giác thanh tịnh thoải mái.

Thế nhưng yên tĩnh này cũng bị người vừa tới kia phá hỏng, chỉ thấy Điền Triết Hiên ôm gối thò đầu ra nhìn Hù Liên. Khóe miệng Hù Liên hơi co quắp, không thèm nhìn đến hấn.

“Hù Liên nàng thật biết chọn chỗ, ở đây mát mẻ như vậy, hai người ngủ một chỗ cũng không cảm thấy nóng a.” Nói xong, đem gối đầu phóng tới trên giường Hù Liên.

“Người không biết hiện giờ tốt nhất là nên ở cùng với Lan Quý phi sao?” Hù Liên nhìn ra trên đường đi, Lan Quý phi một mực hướng ánh mắt ai oán đến hấn, cảm giác như vậy làm cô không khỏi nhớ đến tình cảnh lúc trước bị đụng chết. Cô lắc đầu, không biết là vui vẻ hay bất hạnh đây.

“Hù Liên, lẽ nào nàng lại nhẫn tâm đá ta đến trước mặt nữ nhân kia bán sắc sao?” Điền Triết Hiên lộ ra bộ dáng không cam tâm tình nguyện, giống như Hù Liên là tú bà đang bức cô nương người ta lên sàn diễn.

“Người hấn là biết tất cả lấy đại sự làm trọng, những cái khác ta không nói nhiều, đến lúc đó ta sẽ xem tình hình mà hỗ trợ.”

“Không cần, chỉ cần tìm được địa điểm giấu tài sản của Lan mập mập, không cần bán sắc cũng có thể một lưới bắt hết bọn họ.” Điền Triết Hiên bị vô tình của Hù Liên đã kích, nhẹ thờ dài.

“Thời gian không kém, đi xem Lan đại nhân chuẩn bị cái gì chiêu đãi chúng ta.” Hù Liên nhìn sắc trời, đến lúc dùng bữa tối rồi.

Điền Triết Hiên đi phía sau Hù Liên, nhìn bóng lưng của cô, cảm giác mát mát trong lòng lại càng rõ ràng. Hấn vẫn cho rằng chính mình muốn gì được nấy, hiện tại dĩ nhiên thấy thất bại.

Hấn không biết trong lòng Hù Liên có bí mật gì, nhưng hấn cảm giác được Hù Liên đối với tất cả mọi người đều rất cảnh giác, cho dù là kẻ cô giúp đỡ. Nhưng phản cảnh giác đó đối với hấn tựa hồ rõ ràng hơn người khác rất nhiều.

Điền Triết Hiên một mực cho rằng cảnh giác của cô là để ngăn không cho bản thân yêu hấn, bởi vì Hù Liên vẫn che giấu rất tốt, nên đến nay hấn vẫn không thể hoàn toàn rõ ràng. Đầu óc được vận dụng vào phương diện theo đuổi nữ nhân, Điền Triết Hiên chính hấn cũng có chút bất ngờ, chỉ ít hấn trước đây tuyệt đối sẽ không như vậy.

Chương 91: Xuất hiện bí được

Ở phòng khách được trang hoàng tráng lệ, thức ăn bày trên bàn có thể nuôi sống cả đời một nhà bá tánh bình dân. Lực chú ý của Hủ Liên đặt lên người Lan đại nhân đang đứng một bên, tên mập mập này tuyệt đối không chỉ dựa vào vận may mà có được tài sản như hiện nay.

“Tất cả mọi người ngồi xuống đi, không nên câu nệ.” Điền Triết Hiên rõ ràng là nói với Lan đại nhân. Nghe được Điền Triết Hiên nói như vậy, Lan đại nhân tạ ân rồi ngồi bên cạnh Lan Quý phi, hắn vừa ngồi xuống, bụng đã đụng vào bàn. Cái bàn có khả năng chịu lực, chỉ lung lay một chút, Lan đại nhân biến sắc, xấu hổ ngồi xa một tí.

“Tỷ tỷ, đây chính là tổ yến tốt nhất, người nếm thử.” Một trận mùi hương thoảng qua, Lan Quý phi cầm một chén tổ yến nhỏ đưa tới.

“Này thực sự là cảm tạ muối muối, bất quá bản cung từ trước đến nay ăn không quen mỹ vị bậc này, thật đáng tiếc.” Hủ Liên mỉm cười, khách khí chuyển qua cho Điền Triết Hiên “Mời Hoàng thượng ăn đi.”

Sắc mặt Điền Triết Hiên lúc trắng lúc xanh, hắn bị kẹp giữa hai nữ nhân, có thể ngửi được hương khí trên người Lan Quý phi cực kì rõ ràng, cũng vì vậy mà muốn ăn giảm đi. Nhưng nếu không ăn thì lại có vẻ không thích hợp, hắn không thể làm gì khác hơn là bày ra bộ dáng hưởng thụ, nuốt một ngụm.

Lan Quý phi tuy rằng hận Hủ Liên không cho ả mặt mũi, nhưng thấy Điền Triết Hiên ăn rồi cũng không tính toán nữa. Cục diện toàn bộ bữa tối trở thành Lan Quý phi không ngừng gấp thức ăn cho Điền Triết Hiên, mà Điền Triết Hiên cũng chỉ có thể cố gắng nuốt xuống.

Còn Hủ Liên thì lại nhàn nhả ăn đồ chay của mình, dù sao loại thịt cá này ăn nhiều cũng không tốt cho cơ thể. Cô cười thầm, Điền Triết Hiên, người rốt cuộc cũng biết tề thân chi phúc* hóa ra cũng không phải dễ hưởng thụ a.

(R: tề thân chi phúc: cuộc sống giàu sang, sung sướng, nhiều thê thiếp).

Điền Triết Hiên thông khổ dùng cơm, cuối cùng lấy lí do đường xá mệt nhọc mà kết thúc bữa tối. Vừa nghe Điền Triết Hiên nói mệt, Lan đại nhân lập tức khoe nữ nhân của mình rất thạo xoa bóp.

“Không cần, đêm nay đừng ở đây thôi, trẫm và Hoàng hậu về phòng nghỉ trước.” Điền Triết Kiên kéo Hủ Liên này giờ vẫn như người ngoài cuộc rồi đi.

“Phụ thân, thuốc con dặn cha chuẩn bị đã có chưa?” Lan Quý phi ghen ghét nhìn bóng lưng Hủ Liên, âm trầm nói.

“Thuốc này tương đối đặc biệt, chỉ sợ là phải mang từ Tây Vực về.” Lan đại nhân tán dương nhìn nữ nhi của mình, nếu cách này thành công, Hoàng hậu kia nhất định sẽ thất sủng.

Chương 92: Tai vách mạch rừng 1

“Ta ngủ bên trong, người ngủ bên ngoài, đây là ranh giới.” Dứt khoát nói một câu, Hủ Liên liền nằm xuống ngủ. Điền Triết Hiên nhìn ranh giới được dựng lên từ chân gối kia, thâm than chính mình đãi ngộ quá kém.

“Hủ Liên, nàng nói Lan mập mập này sẽ giấu tiền ở chỗ nào?” Điền Triết Hiên hai tay đan vào nhau gác lên đầu, suy tư hỏi.

“Người đi đem Lan Quý phi thuần phục thành dễ bảo không phải sẽ biết sao, cần gì phí đầu óc như vậy?” Thanh âm Hủ Liên nhàn nhạt truyền tới.

“Ta đã là người của nàng rồi, nàng sao có thể nhẫn tâm đem ta cho người khác được.” Tuy rằng biết nhất định sẽ là đáp án này, nhưng Điền Triết Hiên nghe được cũng có chút cảm khái.

“Hừ . .”

“Trong sân đã bố trí đầy người, nếu có động tĩnh gì sẽ lập tức báo cáo với ta, Điền Triết Lỗi thì ở sát vách.”

Hù Liên quay người lại, dùng một tay bưng kín miệng Điền Triết Hiên, biểu tình nghiêm túc. Điền Triết Hiên sừng sốt, không lẽ nhanh như vậy đã có động tĩnh rồi?

Ngay lúc Hù Liên hừ lạnh một tiếng, cô mơ hồ nghe được âm thanh rất khẽ. Dường như có người ở sát vách di chuyển viên gạch, cho nên cô lập tức bịt miệng Điền Triết Hiên.

“Hoàng thượng, đêm đã khuya rồi, người nghỉ sớm một chút đi.” Hù Liên lấy âm điệu bình thường nói nhanh.

“Thế nhưng trẫm còn chưa có cùng Hoàng hậu thân thiết mà.” Điền Triết Hiên phản ứng cực nhanh vô liêm sỉ nói, dù sao đây cũng là một cơ hội tốt, Hù Liên nhất định sẽ không phản đối.

“Hoàng thượng không phải nói một mồi sao, vậy nên nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Giọng nói Hù Liên hơi ngượng ngùng nhưng khuôn mặt cô chính là lạnh lẽo dọa người, cô biết Điền Triết Hiên muốn thừa cơ hội ăn đậu hũ.

“Không sao, trẫm vừa nghỉ ngơi một chút, đỡ hơn rồi.” Nói xong xoay người đem Hù Liên đặt dưới thân, giường chấn động một chút.

Hù Liên lại nghe thấy tiếng di chuyển gạch đá, biết người kia đã rời đi. Cô liếc mắt nhìn tên vô lại trên người, cong gối đung mạnh vào hạ thân hắn một cái. Lần này, Điền Triết Hiên triệt để ngậm miệng, không ngờ Hù Liên lại đột nhiên hạ độc thủ như vậy.

“Người cũng đi rồi, vượt ranh giới lần nữa thì ngươi chờ ‘không được’ đi.” Hù Liên mặt hướng vào tường, tí mĩ nhìn, hình như không phát hiện chỗ nào có vết nứt, chẳng lẽ là phòng sát vách?

“Chỗ này bên kia tường chính là hồ nước, vừa rồi làm sao có thể có người ở trên hồ nước được?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Tai vách mạch rừng 2

Nghe Điền Triết Hiên nói xong, Hù Liên không khỏi nhớ tới loại công phu đi trên nước, bắt quá trừ cái đó ra hình như không có cách nào khác để lý giải.

“Ngày mai sáng sớm phái người đi xem đi.” Điền Triết Hiên suy nghĩ một lúc, để tránh đánh rắn động cỏ, hẳn dự định ngày mai sẽ giải quyết.

Sáng sớm hôm sau, Điền Triết Hiên phái một thị vệ có kinh công tốt đi nhìn một chút, nhưng tin tức báo lại cũng là ngoài tường không có dấu vết gì mới. Điều này làm cho Điền Triết Hiên có chút kỳ quái, dù sao tối hôm qua cũng không chỉ một người nghe được tiếng động kia.

Hù Liên vẫn lẳng lặng nghe thị vệ nói, cô đột nhiên nhớ tới cái gì, đứng lên đi ra phía ngoài. Điền Triết Hiên thấy Hù Liên đi ra, cũng đi theo cô.

Cấu tạo cái sân này rất đơn giản, chỉ có một mảnh rừng trúc trước phòng cùng một cái hồ nước phía sau, bên trong nuôi mấy con cá chép. Hù Liên vòng quanh gian phòng vài vòng, trong mắt nhất thời sáng lên.

Quả nhiên căn phòng này có vấn đề, Hù Liên ở trong phòng đi từ bên này sang bên kia tường khoảng hai mươi bước, nhưng mà ở bên ngoài lại đi tới ba mươi bốn bước. Bỏ qua độ dày của tường, nhiều không gian như vậy biến đi chỗ nào chứ? Hù Liên lộ ra một nụ cười âm trầm, cô đã biết nơi Điền Triết Hiên muốn tìm ở đâu rồi.

“Hù Liên nàng làm sao vậy?” Điền Triết Hiên đứng bên cạnh Hù Liên rất nhanh đã phát hiện tâm tình cô thay đổi. “Chẳng lẽ nàng đã biết vấn đề nằm ở đâu rồi?”

“Đại khái là đã biết, bắt quá cần một chút thời gian nghiệm chứng, không ngờ cái sân ta chọn lại là chỗ quan trọng như vậy. Hừ hừ. . .” Hù Liên cười lạnh đi vào trong phòng.

“Hoàng huynh, huynh không cảm thấy tươi cười vừa rồi của Hoàng tẩu rất đáng sợ sao?” Điền Triết Lỗi sờ sờ da gà đột nhiên nổi lên, Hù Liên này thật đúng là quỷ dị.

“Đệ biết cái gì, Hù Liên khẳng định đã biết nơi chúng ta tìm ở nơi nào, bắt quá nếu nàng lựa chọn án binh bất động vậy chúng ta cũng chờ xem.” Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười hiểu rõ.

“Ai nha, Hoàng huynh đáng thương của ta tìm Hoàng hậu cường như vậy, cuộc sống sau này có phải rất phong phú hay không a?” Điền Triết Lỗi lắc đầu, nếu hai vị diễn viên này còn không có ra tay, như vậy hẳn cũng chỉ có thể chờ đợi.

“Hù Liên a, không biết nàng sẽ mang đến cho ta kinh hi gì đây.” Dem toàn bộ lời nói của Điền Triết Lỗi nghe vào tai, Điền Triết Hiên lẩm bẩm nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Tai vách mạch rừng 3

Vài ngày tiếp theo, Hù Liên đều ở trong phòng đọc sách, có lúc sẽ dùng ánh mắt kì quái nhìn mặt tường có vấn đề.

Mà Điền Triết Hiên lại bị kéo ra ngoài đi ngắm hoa, là Hù Liên cũng không sao, nhưng hết lần này tới lần khác, bên người đều là Lan Quý phi. Công phu bám người của ả ta dai như đĩa vậy, dính vào rồi là sẽ không thả ra. Điền Triết Hiên đã vài lần hỏi Hù Liên phát hiện cái gì, Hù Liên đều nói thời cơ chưa tới, kỳ thực. . .

“Son trang nghi hề tốt như vậy, rất thích hợp thư giãn, đọc sách a. Tục ngữ nói thật là đúng, lấy độc trị độc, ta xem ngươi còn phiền ta thế nào.” Hù Liên lười biếng ngáp một cái, nhìn thị vệ trong sân.

Mấy ngày nay thừa dịp Lan Quý phi quán quít lấy Điền Triết Hiên, cô đã đem phòng này lục lọi một trận, đáng tiếc không phát hiện ở đâu có cửa ngầm. Như vậy cửa vào trong mặt tường không ở trong phòng này, xem ra cái này phân bố rộng hơn tưởng tượng của cô nhiều lắm.

“Hù Liên.” Tiếng thở hổn hển truyền đến, Hù Liên nghiêng người tránh né công kích. Điền Triết Hiên mắt thấy Hù Liên né tránh, chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống ghế bên cạnh cô. “Khi nào mới tìm mặt đạo a?”

“Không nên gấp, giữa ngày hè chói chang này, ở chỗ này ngốc vài ngày không phải rất tốt sao.” Không ngờ Điền Triết Hiên lại biết tâm tư của cô, như vậy cũng không cần phải tiếp tục giấu diếm.

“Ta chờ không được, tiếp tục ngốc nữa ta sẽ bị Lan Quý phi kia bá vương ngành thượng cung.” Điền Triết Hiên uống một chén nước, chậm rãi bình tĩnh lại “Trình tiết của ta toàn bộ dựa vào nàng.”

(R: *phụt*, mém phun =))).

“Gần đây có người lợi dụng khoảng tường đó nghe lén chúng ta nói chuyện, nhưng bởi vì ta một mực ở trong phòng không ra ngoài cho nên mới không dám đem đồ đạc mang đi. Bất quá tiếp tục như thế cũng không phải cách, tìm không được cửa vào cũng chỉ có thể phá tường.” Tuy nghe Điền Triết Hiên nói xong rất muốn cười, nhưng cô cũng chỉ cứng rắn nghiêm mặt nói với hắn.

“Được, ta lập tức phá nó.” Nói làm liền làm, Điền Triết Hiên bưng bưng khí thế xắn tay áo nhào lên, hắn thực sự không muốn ở chỗ này tiếp tục ngốc nữa.

“Chờ một chút, ngươi bình tĩnh một chút không được sao?” Hù Liên trắng mắt liếc hắn “Muốn tìm lí do tốt, đêm nay hắn trở lại, để hắn trực tiếp hiện nguyên hình.”

“Chuyện xong rồi nàng có cái gì thưởng cho ta không?” Điền Triết Hiên nhìn Hù Liên, lộ ra tươi cười tà ác.

“Vậy phải xem hành động đêm nay có thuận lợi hay không đã.” Hù Liên bí hiểm nhìn Điền Triết Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Kho báu của tiên hoàng.

Đêm khuya, trong tường mơ hồ truyền đến âm thanh quen thuộc, Hù Liên hướng mắt nhìn Điền Triết Hiên một cái, Điền Triết Hiên gật đầu.

“A, Hoàng thượng, có sâu, hình như có con mối chui ra.” Hù Liên hét lên một tiếng, nhảy từ trên giường xuống.

“Cái gì, trầm nhìn xem.” Chưa dứt lời, tường đã bị một quyền đánh cho vỡ ra một khối. Hủ Liên cầm lấy cây đèn trong phòng, đi tới.

Chỉ thấy Lan đại nhân ngồi đầy bụi đất ngồi xổm bên trong, xem ra là sợ đến mơ hồ. Hủ Liên cười cười, đưa đèn lại gần. “Í, đây không phải Lan đại nhân à, sao lại ở chỗ này, chẳng lẽ là tôi bắt mối?”

“Vi thần nghe nói viện này đã gần chín năm chưa tu sửa, cho nên đến xem, không ngờ thật đúng là có mối.” Lan đại nhân nom nớp lo sợ vô bụi bẩn trên người, con ngươi trong đôi mắt nhỏ chuyển vòng quanh nghĩ tìm cách đối phó.

“Vậy thật là cực cho đại nhân, bất quá trầm nhớ sau tường này hẳn là hồ nước, vì sao Lan đại nhân lại ở trong tường kếp vậy?” Điền Triết Hiên nhìn như mờ mịt hỏi.

“Hoàng thượng, này cũng là thần mới phát hiện, có thể là tiền hoàng lúc nghỉ hè ở đây đã cho đào địa đạo. Đêm đã khuya, thần sợ quấy rầy đến Hoàng thượng nên mới vào bằng đường này, thỉnh Hoàng thượng thứ tội.” Không gian nhỏ hẹp khiến hân quý xuống rất khó khăn.

“Hoàng thượng người xem, lấp lánh ánh kim ở chỗ đó là vật gì vậy?” Hủ Liên tinh mắt thấy được gì đó sau lưng Lan đại nhân, mặc dù hân vẫn tận lực dùng thân thể che giấu.

“Trầm tới xem.” Nói xong, hơn phân nửa mặt tường lại bị Điền Triết Hiên dùng đấm giải quyết, hân vừa vào dò xét, sắc mặt liền khê biến.

Trong không gian vốn hân vô cùng rộng rãi chất đầy thoi vàng, Lan đại nhân lại đứng nửa người trong hầm ngầm, xem ra mấy đêm nay đã dòi bót đi để nghe trộm. Điền Triết Hiên tà ác cười cười, nhàn nhạt nói: “Không ngờ phụ hoàng để lại cho trầm nhiều tài phú như vậy a.”

Nghe Điền Triết Hiên nói vậy, thân thể to lớn của Lan đại nhân ngã xuống, lăn vào hầm ngầm. Hiên nhiên là đã tức giận đến hôn mê bất tỉnh, Hủ Liên thấy Lan đại nhân đã té qua một bên cũng đi đến. Đèn tuy rằng không sáng, nhưng cũng đủ khiến những khối vàng này phản chiếu lại, nhất thời lóa mắt.

“Không ngờ sự tình lại dễ giải quyết như vậy, Lan mập mạp này lại nói là địa đạo phụ hoàng cho đào, này không phải là tự làm bậy không thể sống sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Lan Quý phi báo thù

Khi Lan đại nhân tỉnh lại đã là giờ Ngọ* hôm sau, trong lúc đó Điền Triết Hiên đã phái tới một đội nhân mã đem địa đạo lục soát toàn bộ. Ngoại trừ tường kếp, còn có mấy căn phòng giấu vàng, bất quá nhiều nhất vẫn là tại tiểu viện Hủ Liên ở.

(R: giờ Ngọ: từ 11-13h).

Cả một buổi sáng bận rộn chuyển những khối vàng, dưới ánh nắng mặt trời, chúng tỏa ra kim quang lấp lánh, số lượng khổng lồ như vậy làm Điền Triết Hiên vui vẻ cả ngày. Hủ Liên nhìn Lan Quý phi sắc mặt trắng bệch, xem ra bị đá kích không nhỏ.

“Hoàng thượng, nếu hành trình đến sơn trang mùa hè lần này có thu hoạch lớn như vậy, để bảo vệ những tài phú tiền hoàng để lại này an toàn, chúng ta có phải nên sớm hồi cung không?” Mấy thứ trước mắt này muốn đem về cung cũng không dễ dàng, nếu nhiệm vụ đã hoàn thành rồi thì cũng không có lý do tiếp tục ngốc ở đây nữa.

“Hoàng hậu không nên gấp, nếu đã ra ngoài du ngoạn vậy thì nên thống khoái đi một lần. Mấy thứ này ta để Điền Triết Lỗi đưa về, chúng ta ở lại một thời gian đi.” Điền Triết Hiên thâm ý nhìn Hủ Liên.

“Hoàng, Hoàng thượng. . .” Lan đại nhân thở hắt ra, thật vất vả mới tỉnh dậy lại nghe Điền Triết Hiên đem tất cả tài bảo của hân chuyển ra, nhìn những khối vàng xếp thành núi, hân đầu chỉ đau lòng, ngay cả tim cũng như nhói a.

Nhưng mà hân cũng không dám nói gì, dù sao nếu Điền Triết Hiên truy vấn lại lịch những thứ này, cả nhà hân có thể bị tịch thu tài sản, giết kẻ phạm tội. Hân nhìn tài sản của mình liên tục bị chờ đi, lại muốn té xỉu lần nữa.

Điền Triết Hiên và Hủ Liên nhìn sắc mặt lúc xanh lúc trắng của Lan đại nhân, cùng lộ ra nụ cười tà ác.

“Hủ Liên a, phần thưởng đáp ứng ta lúc trước khi nào thì cho đây?” Điền Triết Hiên không coi ai ra gì khoát tay lên vai Hủ Liên, một bộ dáng chờ mong lĩnh thưởng.

“Lan gia tuy rằng bị suy yếu tài lực, nhưng phải biết rằng số tiền này hân tùy thời đều có thể giờ trò ở sông bạc mà kiếm về lại, người nghĩ chỉ đơn giản vậy là đã hoàn thành nhiệm vụ à?” Hủ Liên lạnh lùng liếc hân.

“Chuyện ấy ta đương nhiên biết, ta nói nàng không phải là thấy ta không đuổi Lan Quý phi về nhà nên mới nói vậy chứ?” Điền Triết Hiên kẻ sát lại, dán lên tai Hù Liên nhẹ giọng nói.

Nhìn bộ dạng thân mật của hai người, Lan Quý phi vừa bị dả kích nghiêm trọng sờ sờ bình sứ trên người. Đây là thứ duy nhất có thể trả thù Hù Liên, trong mắt Lan Quý phi hiện lên tia sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Bí được tái xuất hiện 1

Bởi vì bị dả kích như vậy, thân thể mập mạp của Lan đại nhân nằm trên giường ồm nặng một trận, mà Hù Liên cùng Điền Triết Hiên đã lên kế hoạch làm sao diệt trừ toàn bộ thế lực của hắn.

“Gần đây Lan Quý phi có phải im lặng dị thường không?” Hù Liên liếc mắt nhìn Điền Triết Hiên bên cạnh, không có Lan Quý phi dây dưa, Điền Triết Hiên càng làm quá cái gọi là ‘bảo hộ bên người’.

“Lan mập mạp cũng đã nằm trên giường không dậy nổi rồi, nàng ta tất nhiên là đi chiếu cố. Thế nào, không lẽ nàng chê ta phiền sao?” Điền Triết Hiên u oán nhìn Hù Liên.

“Hoàng thượng tình mắt.” Nhân nhật nói bốn chữ, tiếp tục lật xem mật hàm. Xem ra những người Điền Triết Hiên bồi dưỡng đã làm tan rã thế lực Lan đại nhân từ bên trong, bất quá cũng đúng, hiện tại không xuống tay thì đợi tới lúc nào.

“Hù Liên, nàng không nên cả ngày ở trong phòng, xung quanh có rất nhiều chỗ thú vị. Chúng ta xuống núi xem đi.” Điền Triết Hiên rút lấy mật hàm trong tay Hù Liên, khiến lực chú ý của cô tập trung lên người mình.

“Được rồi.” Hù Liên đứng lên, nhìn sắc trời bên ngoài. “Trở về trước bữa tối.” Lúc này đến phiên Điền Triết Hiên ngây ngẩn cả người, hắn không ngờ Hù Liên lại có thể dễ thuyết phục như vậy, bất quá nghĩ lại, này nói rõ sống chết bảm dính của hắn đã có kết quả.

Hai người thay trang phục của bách tính bình thường, mấy thị vệ võ công cao cũng hóa trang thành bộ dạng thường dân trà trộn vào đoàn người. Bất quá dung mạo xuất chúng của Điền Triết Hiên cũng hấp dẫn không ít ánh mắt người qua đường.

“Hù Liên, nàng phải gần ta một chút nữa mới giống một đôi phu thê a.” Điền Triết Hiên ôm lấy Hù Liên tùy tiện nói, Hù Liên là nhìn hắn không lên tiếng.

Dưới chân sơn trang mùa hè có một thành trấn nhỏ, chỗ này cách kinh thành cũng không xa nên nhìn rất náo nhiệt. Lần đầu tiên đi trong phố xá sầm uất tràn ngập phong cách cổ đại, Hù Liên lộ ra tươi cười hiếm thấy. Trước đây cô cũng không có sở thích đi dạo phố, nhưng hôm nay thấy những trang sức cùng đồ vật này nọ to nhỏ phong phú lại cảm thấy thú vị.

“Trâm cài tóc, bán trâm cài tóc đây, tỷ tỷ người mua trâm cài tóc đi?” Một tiểu cô nương quần áo rách nát đứng bên đường, kỳ vọng nhìn Hù Liên.

“Bao nhiêu tiền?” Hù Liên ngừng lại nhìn trâm cài cổ xưa trong tay cô bé, vật liệu không tệ, nhưng đáng tiếc thợ làm không được khéo.

“Hai lượng bạc.” Tiểu cô nương sợ hãi nói. Hù Liên nhìn nhìn, sau đó đem cây trâm thả lại vào tay cô bé.

“Ta muốn, người trả tiền.” Hù Liên liếc mắt nhìn Điền Triết Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Bí được tái xuất hiện 2

“Vi nương tử, mấy chuyện linh tinh này có là gì.” Điền Triết Hiên vừa nghe, lập tức từ trên người xuất ra mấy lượng bạc, hết thảy cho tiểu cô nương. Hôm nay tâm tình Điền Triết Hiên cực kì tốt, Hù Liên đã bắt đầu tiếp nhận hắn dần dần rồi.

“Tỷ tỷ, cây trâm này không đáng nhiều tiền như vậy.” Tiểu cô nương nhìn bạc vụn đầy trong tay, có chút kinh ngạc nhìn Hủ Liên.

“Ngươi cứ giữ đi.” Nói xong liền chuẩn bị đi, Điền Triết Hiên cũng theo sau cô.

“Tỷ tỷ, tỷ còn chưa lấy trâm.” Tiểu cô nương đuổi theo, cầm trong tay trâm cài tóc.

“Không cần, ngươi giữ đi.” Hủ Liên vốn cũng không muốn trâm cài, chỉ là nghĩ cô bé tuổi còn nhỏ lại phải đi bán này nọ rất cực khổ, cho nên mới để Điền Triết Hiên cho tiền cô bé.

“Không được, nếu như tỷ tỷ không lấy thì ta đem tiền trả lại cho tỷ.” Tiểu cô nương quật cường đem cây trâm nhét vào trong tay Hủ Liên, cô cũng không chịu lấy, hai người đưa đẩy một hồi, cây trâm lại quẹt vào tay cô.

Trâm đâm có chút sâu, máu đỏ tươi chảy ra từ lòng bàn tay, tiểu cô nương hoảng sợ đã lui về phía sau mấy bước. Điền Triết Hiên thấy vậy, lập tức tiến lên xé một góc áo băng bó đơn giản cho Hủ Liên.

“Xin lỗi, xin lỗi.” Bộ dạng cùng biểu tình âm lãnh của Điền Triết Hiên trong con giận dữ làm cô bé hoảng sợ quỳ xuống đất.

“Không sao, ngươi trở về đi.” Hủ Liên nhặt trâm cài đã rơi xuống đất lên, để vào trong tay cô bé. Cô bé nhìn cô thật sâu một cái, sau đó quay đầu rời đi.

“Nương tử nàng chảy nhiều máu như vậy, tim của vi phu đều đau.” Điền Triết Hiên nhìn tay Hủ Liên, cau mày.

“Điền Triết Hiên, ta trước giờ không biết ngươi ngoại trừ công phu bấm người hạng nhất, công phu hoa ngôn xảo ngữ cũng là số một a.” Hủ Liên nhìn Điền Triết Hiên đang cúi đầu kiểm tra thương thế, trêu chọc nói.

“Rốt cục lại nghe được nàng gọi tên ta rồi, nương tử.” Trong đôi mắt thâm thúy của Điền Triết Hiên chỉ có hình ảnh phản chiếu của Hủ Liên, tuy chỉ là một bước tiến triển nhỏ, nhưng đối với hắn mà nói đúng là có ý nghĩa phi phàm.

Hai người cứ yên lặng nhìn nhau như vậy, mà trong góc xa xa, tiểu cô nương kia đem trâm cài tóc đặt vào trong tay một nữ nhân.

“Chuyện làm xong rồi, số tiền này đều thuộc về ngươi, ngươi có thể đi.” Nữ nhân đem túi tiền đặt vào tay cô bé, cô bé gật đầu rời đi. “Hủ Liên, ta xem ngươi còn được sủng ái như thế nào.”

About these ads

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Tình cảm dần tăng lên 1

Lan quý phi từ trong góc đường đi ra, trâm cài trên tay còn lưu lại máu của Hủ Liên. Á oán hận nhìn một vết đỏ kia, sau đó phát ra tiếng cười âm lãnh. “Chỉ cần dính chút độc này thôi, ngươi chờ thống khổ cả đời đi.”

Tuy Hủ Liên còn muốn tiếp tục dạo phố, nhưng Điền Triết Hiên lấy lý do mắt máu cần tĩnh dưỡng, đem cô trở về son trang nghi hề. Hủ Liên thở dài, nhìn bàn tay của mình bị Điền Triết Hiên băng bó i chàng người bị trọng thương.

“Nương tử, ta phân phó nhà bếp hầm canh bổ huyết dưỡng nhan, để ta dứt nang.” Điền Triết Hiên ngồi ngay ngắn sát bên người Hủ Liên.

“Chỉ là bị thương nhỏ mà thôi, ngươi băng bó như vậy ta đọc sách thế nào?” Hủ Liên vươn bàn tay bị băng giống xác ướp, hươu hươu trước mặt Điền Triết Hiên.

“Ta làm tay cho nàng, nàng muốn làm gì ta sẽ giúp.” Điền Triết Hiên nắm cổ tay Hủ Liên, thâm tình nói “Buổi tối ta sẽ thay tay nàng giúp nàng tắm rửa.”

“Câu sau mới là câu ngươi muốn nói đi.” Hủ Liên xem thường liếc nhìn Điền Triết Hiên, thực sự là không được đến ba câu nghiêm chỉnh, lưu manh đúng là lưu manh.

“Hủ Liên, ta cũng gọi nàng là nương tử rồi, nàng có phải nên gọi ta tướng công mới công bằng không?” Điền Triết Hiên nhướn mi đến gần Hủ Liên. “Như vậy vi phu mới có cảm giác như phu thê.”

“Đương nhiên là có thể, ngươi biết phu thê khi tình cảm đã sâu đậm, thê tử là gọi trượng phu như thế nào không?” Hủ Liên thần thần bí bí kẻ mặt lại, nhỏ giọng nói bên tai Điền Triết Hiên.

“Như thế nào?” Lần đầu tiên cảm thụ được Hủ Liên thân cận như vậy, Điền Triết Hiên lộ ra bộ dáng hưởng thụ.

“Người thực sự muốn biết?” Hủ Liên ngữ khí như lan, thanh âm trầm thấp vang lên.

“Nhanh lên một chút nói cho vị phu đi.”

“Ma quý. . .” Nói xong, Hủ Liên đã cười ngã xuống trước. Cô phát hiện cùng Điền Triết Hiên ở chung như vậy thật đúng là vô cùng thú vị.

Nghe được lời Hủ Liên nói, Điền Triết Hiên đầu tiên là sùng sốt, tiếp theo lộ ra tươi cười tà ác “Nương tử nếu cùng vị phu tình cảm sâu nặng như thế, vị phu đương nhiên phải có hồi báo rồi.”

“Ta hiện tại là người bị thương, người không thể tiến hành công kích thân thể đối với ta.” Hủ Liên cảm thấy may mắn chính mình bị thương là tay chứ không phải chân, ngay lúc cô chạy nhanh ra cửa, Điền Triết Hiên đã đuổi theo ôm chặt.

“Nước nóng chuẩn bị xong rồi, chúng ta tắm rửa trước đi.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Tình cảm dần tăng lên 2

Tắm lần này là cả một buổi tối, mọi người ở đại sảnh đợi một lúc lâu, mới thấy Điền Triết Hiên đỡ Hủ Liên đi ra. Sắc mặt đã đổi màu của Lan Quý phi thoáng chốc trở lại bình thường.

“Hôm nay trẫm muốn tuyên bố một việc.” Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên bên cạnh, sau đó quay đầu nhìn về phía Lan Quý phi. “Lan đại nhân thân thể không khỏe hôm nay vẫn chưa tốt lên, Lan Quý phi hãy ở lại đây chiếu cố Lan đại nhân đi.”

Vừa nghe lời này, sắc mặt Lan Quý phi trở nên tái mét, ả biết đây là muốn đuổi ả ra khỏi cung, hơn nữa còn khiến ả không cách nào cự tuyệt.

“Vâng thưa Hoàng thượng.” Cho dù rất không cam lòng, ả cũng chỉ có thể tuân mệnh. Trong một khắc Lan Quý phi đứng dậy, ánh mắt hung ác quét qua Hủ Liên, kế hoạch của ả nhất định phải thành công, nếu không ả dù chết cũng sẽ không bỏ qua cho Hủ Liên.

“Được rồi, nếu không có chuyện gì khác, trẫm và Hoàng hậu đi nghỉ ngơi trước.” Điền Triết Hiên không thấy được ánh mắt Lan Quý phi, lời kéo Hủ Liên tiêu sái ra ngoài.

Lan Quý phi trở lại phòng, nhìn phụ thân thật vất vả mới tỉnh lại. Sắc mặt Lan đại nhân trắng bệch, Lan Quý phi nắm chặt khăn lụa trong tay. “Phụ thân, người yên tâm, bí được đã hạ lên người nữ nhân kia rồi.”

Lan đại nhân thở hắt hên, gật đầu. “Độc này rất khó giải, Nam Cung gia cũng đừng mơ tưởng làm mưa làm gió nữa. Có một Hoàng hậu như vậy, không chừng Nam Cung gia cũng sẽ suy tàn theo.”

“Một Hoàng hậu không thể sinh ra long tử, khi đó cả triều văn võ cũng sẽ không dễ yên. Cho dù là Thái hậu cũng sẽ suy nghĩ cách hy sinh nữ nhân đó.” Lan Quý phi phẫn hận nói.

“Quả nhiên không uổng phí vạn lượng hoàng kim a, thuốc này đối cơ thể mẹ không có tổn hại, thế nhưng chỉ cần có mang, hài tử trong bụng chắc chắn sẽ chết.” Trên gương mặt Lan đại nhân lộ ra tươi cười “Đời này ả cũng không có hài tử được.”

“Nếu không tại tiện nhân này, Lan gia chúng ta sao có thể rơi vào tình trạng như hôm nay, không thể để ả tiêu diêu tự tại. Hơn nữa thân là nữ nhân, con rất muốn ả trả qua vài lần nỗi đau mất con.” Khăn lụa trong tay Lan Quý phi đã sớm bị xé nát, hận ý tràn đầy cũng dần dần hạ xuống.

“Tĩnh Lâm, Lan gia chúng ta sợ là sẽ bị hủy trong tay tên Hoàng đế giả cừu ăn thịt sói kia. Chỉ là không biết Hoàng thượng có xuống tay hạ sát hay không, ta vẫn nên sớm một chút cáo lão hồi hương, nếu có thể sống sót vậy không còn gì tốt hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Đả kích liên tục tới 1

Một tháng sau.

“Lão sư. . .” Vừa nghe được tiếng gọi, Hủ Liên đã thấy một thân ảnh bay vọt vào. Hơn một tháng không gặp, Điền Thần Chích dường như cao hơn một chút, da thịt vốn trắng nõn cũng biến thành màu bánh mật khỏe mạnh.

“Tiểu đồ đệ, theo sư phụ Vũ vương của ngươi học thế nào rồi?”

“Huấn luyện của Vũ vương sư phụ đúng là rất kinh khủng, tuy mỗi lần đều mang thương tích trở về, nhưng nhờ Hoàng Kỳ thúc thúc chữa trị nên cũng rất nhanh khỏi. Hơn nữa võ công đúng là có tiến bộ rất lớn, lão sư, phụ hoàng biết ta học võ với Vũ vương sư phụ chưa?” Điền Thần Chích thấy phụ hoàng không để ý bên này, nhỏ giọng hỏi.

“Biết thì như thế nào, hần tài không bằng người còn không cho người đi học sao?” Hủ Liên mỉm cười.

“Nương tử, nàng nói ai tài không bằng người?” Điền Triết Hiên ở một bên nghe trộm hồi lâu không cam tâm tình nguyện, nhi tử của mình không giúp mình còn chưa nói, hôm nay Hủ Liên cũng đứng về phía người ngoài, mà người ngoài lại là Hoàng huynh của hần.

“Người hiện tại cùng Vũ vương đấu bao nhiêu lần, ta cũng không tin người có thể thắng.” Tuy chưa thấy tận mắt Điền Triết Dực ra tay, bắt quá theo lời đồn thì hần cũng là xưng bá một phương.

“Nương tử, vì phụ không phải là không dám đi so, chỉ là nàng không biết Hoàng huynh xuống tay quá nặng, mấy lần cùng hần tỷ thí đều là bất phân thắng bại, cho nên cũng không giải quyết được gì.” Điền Triết Hiên trợn mắt nói dối.

“Thì ra võ công Hoàng thượng gần đây tiến bộ, có thể ngang tài ngang sức với ta. Không biết Hoàng thượng có phiền nếu tỷ thí một phen không?” Vũ vương đứng sau Điền Triết Hiên, khoe miệng khẽ nhếch, lộ ra tia hăng hái.

“Hoàng huynh, huynh xem ta vừa mới trở về, tối nay lại nói đi.” Điền Triết Hiên bắt đắc dĩ mướn có, dù sao đối với tên luyện võ cuồng này, mình không nên đụng tới vẫn tốt hơn.

“Vậy thật sự là đáng tiếc.” Nghe thấy Điền Triết Hiên cự tuyệt khiêu chiến của mình, ánh mắt Điền Triết Dực phóng tới trên người Hủ Liên “Hoàng hậu hình như có chút khác so với trước.”

“Lẽ nào ta gần đây béo lên sao?” Hủ Liên buồn cười nhìn Điền Triết Dực.

“Có thể đi.” Ánh mắt Điền Triết Dực lạnh lẽo, yên lặng nhìn gương mặt tươi cười sáng lạn của Hủ Liên.

“Thời gian không còn sớm, đi đường xa như vậy, chúng ta đi nghỉ trước đi.” Điền Triết Hiên nói ‘chúng ta’ tất nhiên không bao gồm Điền Triết Dực cùng Điền Thần Chích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Đả kích liên tục tới 2

Điền Triết Dực nhìn bóng lưng Hủ Liên, lộ ra biểu tình kỳ quái, sau đó rất nhanh đã biến mất bên cạnh Điền Thần Chích.

Bên hồ nhân tạo, Hoàng Kỳ nhìn mấy con cá chép may mắn thoát nạn lần trước. Hần bắt đắc dĩ thờ dài, những con cá này hần tốn không ít tâm huyết mới tìm được. Vốn nghĩ nuôi trong cung là có thể an toàn, không ngờ người tính không bằng trời tính.

“Hoàng Kỳ.” Hoàng Kỳ đang mặc niệm nghe được tiếng người quấy rầy, không cần biết là ai đã phi mấy cây ngân châm qua.

“Ngươi muốn động thủ với ra sao?” Trong thanh âm trầm thấp mơ hồ nghe được có chút hứng thú, thân thể Hoàng Kỳ cứng đờ, quay người lại.

“Vũ vương, ngài nói đùa cái gì vậy, động thủ với ngài rồi ta làm sao có thể tự chữa trị cho mình?.” Trên gương mặt bình tĩnh lộ ra một tia sợ hãi.

“Không rảnh nói nhảm với ngươi, ta tìm ngươi là muốn bảo ngươi đi xem Hoàng hậu.” Điền Triết Dực hạ xuống nụ cười âm lãnh, khó có được nghiêm túc nhìn Hoàng Kỳ.

“Thế nào, Hoàng hậu thân thể không khỏe?” Thấy biểu tình nghiêm túc của Điền Triết Dực, hần biết chuyện này chắc không đơn giản.

“Không biết nói như thế nào, chỉ là nghĩ rằng lần này trở về hơi thở có chút quý giá, không biết thân thể có gì khác thường hay không.” Điền Triết Dực suy tư, Hoàng Kỳ yên lặng nhìn hắn thở dài. Không ngờ Hoàng hậu có thể khiến tên luyện võ điên này chú ý, này thật không biết là đáng mừng hay đáng buồn.

“Hoàng Kỳ, ngươi là đang lo ta hả?” Cảm giác được tâm tư Hoàng Kỳ không đặt trên lời nói của hắn, Điền Triết Dực nhàn nhạt nói.

“Ta đi là được chứ gì, hai huynh đệ các người thật đúng là nô dịch ta.” Hoàng Kỳ bĩu môi, đi đến Khôn Trữ Cung.

“Hy vọng cảm giác của ta là sai, nếu không lần này sẽ vô cùng phiền phức.” Điền Triết Dực đứng ở ven hồ, nhìn Khôn Trữ Cung bên kia. Phi thân lên, chỉ điểm nhẹ vài cái đã lướt qua mặt hồ.

Trong Khôn Trữ Cung, Hủ Liên đang nhàn nhã đọc sách, sau khi đã Điền Triết Hiền đi phê duyệt tấu chương, Khôn Trữ Cung lại khôi phục an tĩnh như trước.

“Bất quá ngẫm lại, gần đây mình hình như cũng có dấu hiệu béo lên. Đúng là an nhàn quá cũng không tốt.” Hủ Liên trên ở ghế, sờ sờ bụng.

“Thần Hoàng Kỳ, tham kiến Hoàng hậu nương nương.” Hoàng Kỳ tuy đi bộ, nhưng tốc độ cũng có thể xem là khá nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Đả kích liên tục tới 3

“Hoàng đại nhân không cần khách khí.” Từ lúc làm cá của Hoàng Kỳ chết hàng loạt, trong lòng Hủ Liên cũng có chút xấu hổ. Hôm nay hắn tới không lẽ là thay mấy con cá uống mạng của hắn đòi lại công đạo sao?

Hoàng Kỳ cũng không khách khí với Hủ Liên, trực tiếp ngồi đối diện cô. Dần dần, trên mặt hắn lộ ra biểu tình kinh ngạc, nhưng ngay lập tức thay thế bằng nghiêm trọng.

“Có việc gì mời nói thẳng.” Thấy vẻ mặt của Hoàng Kỳ, Hủ Liên cũng không khỏi nghiêm túc lên. Có thể làm gương mặt như người chết của tên này lộ ra biểu tình nghiêm trọng như vậy hẳn cũng không phải chuyện đơn giản.

“Hoàng hậu tay người rửa sạch sao?” Hoàng Kỳ trầm thấp hỏi. Hủ Liên chưa kịp hiểu đã nghe Hoàng Kỳ kêu lên một tiếng đau đớn, biểu tình thống khổ.

“Ta rửa rồi.” Hủ Liên biết đây là sắp bắt mạch cho cô, có chút dờ khóc dờ cười vươn tay.

“Ừm.” Một giọt mồ hôi lạnh từ thái dương hắn chảy xuống, Điền Triết Dực xuống tay ngoan độc, lại đem toàn bộ ngân châm cắm lên lưng hắn.

Hoàng Kỳ đặt tay lên cổ tay Hủ Liên, ngón tay thon dài lạnh lẽo đè xuống. Sắc mặt vốn trắng bệch cũng trở nên tái xanh, mồ hôi cũng càng ngày càng nhiều.

“Người gần đây có bị thương không?” Hoàng Kỳ lau mồ hôi trên đầu, có chút khản trương hỏi.

“Nói tới bị thương, một tháng trước không cẩn thận quệt trúng tay.” Nói xong cô đem tay mở ra, tuy dấu vết đã không còn nhưng mơ hồ có thể thấy một vết hồng hồng.

Hoàng Kỳ không nói gì, chỉ là cau mày im lặng nhìn Hủ Liên. Hủ Liên nhíu mày, lẽ nào mình mắc phải bệnh nan y gì?

“Ngươi nói đi, ta có thể chấp nhận.” Hủ Liên thở dài, mở miệng nói trước. Không lẽ đã định trước là cô không thể có hạnh phúc của mình sao?

“Thân thể của người tốt.”

“Vậy sao người lại nhìn ta như vậy.” Hủ Liên gần như đã cho rằng Hoàng Kỳ là trả thù cô, cho nên mới giả vờ như vậy.

“Bất quá người mang thai.” Nói ra hai chữ mang thai, Hoàng Kỳ có thể cảm giác được Điền Triết Dực chấn động. Hắn biết Điền Triết Dực vẫn đứng ở một góc nhìn mình, cho nên hắn phá lệ cẩn thận.

“Mang thai là chuyện rất đáng sợ sao?” Mặc dù có chút ngoài ý muốn nhưng đây cũng không phải chuyện không thể xảy ra.

“Đáng tiếc người hiện tại tuyệt đối không thể mang thai.” Giọng nói Hoàng Kỳ trầm xuống vài phân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đả kích liên tục tới 4

“Người đã nói ta thân thể tốt, vậy vì sao không thể mang thai?” Hủ Liên kỳ quái hỏi, mặc dù có chút kinh ngạc mình vậy mà mang thai, nhưng cô cũng không rõ ý tứ trong lời nói của Hoàng Kì.

“Bởi vì thai nhi trong bụng người đã chết.” Hoàng Kì thờ dãi, không dám nhìn tới vẻ mặt Hủ Liên. Mà hắn lại cảm thấy sát khí từ trên người Điền Triết Dực, hắn là chọc tới ai chứ.

“Vì sao ta không cảm giác được gì?” Hủ Liên bình tĩnh có chút đáng sợ, bất quá thân nhiên lúc trước đã dần trở thành lạnh lẽo.

“Người trúng độc, là bí dược hiếm thấy của Tây Vực, được xưng không có thuốc giải. Nay đối với cơ thể mẹ không có tổn hại, chỉ là lúc nữ tử mang thai, chất độc trong máu sẽ qua cơ thể mẹ truyền cho thai nhi, độc sẽ từ từ tích tụ trên người thai nhi. Đến khoảng hai tháng thai nhi sẽ...” Hoàng Kì không nói nữa, hắn len lén nhìn Hủ Liên.

Hủ Liên vẫn lẳng lặng ngồi đó như trước, cũng không biết cô suy nghĩ cái gì. Trầm mặc một lúc, cô chậm rãi đích mở miệng “Như vậy tình huống này sau này cũng sẽ phát sinh sao?”

“Trước khi tìm được phương pháp giải độc, chỉ sợ người không thể mang thai, nếu không sẽ giống như bây giờ.”

“Như vậy người nắm chắc mấy phần có thể giải độc?” Hạ mắt, Hủ Liên nhìn bụng giống như không có thay đổi gì của mình, không ngờ hải tử của mình ngay cả cơ hội thành hình cũng không có đã phải rời khỏi cõi đời.

“Tôi đa ba phần, dù sao ta đối loại độc này là vô cùng không rõ. Bất quá việc này không nên chậm trễ, ta ngày mai sẽ xuất phát đi Tây Vực, ta nghĩ trước tiên sẽ tìm Tây Vực Độc Thần đã chế tác ra loại bí dược này.” Hoàng Kì đứng lên, trịnh trọng nói, hắn biết rõ bộ dạng bình tĩnh như vậy của Hủ Liên đại biểu cho đang đau đớn vô cùng “Trước đó, ta sẽ dùng dược để đẩy hải tử trong bụng người ra.”

“Vậy phiền người, ta mệt mỏi, đi nghỉ trước.” Hủ Liên nói xong đã đi về phía nội điện, thân ảnh vốn thoát tục bây giờ lại trở nên cô độc như vậy.

“Vũ vương, ta về trước chuẩn bị.” Nói xong Hoàng Kì cũng dùng tốc độ nhanh nhất trở về chuẩn bị thuốc.

Điền Triết Dực không một tiếng động từ trên xà nhà nhảy xuống, hắn nhanh chóng đuổi theo Hủ Liên vào nội điện.

“Hủ Liên, tuy độc này không có thuốc giải, nhưng như vậy không có nghĩa là Hoàng Kì bó tay. Ta nghĩ chỉ cần biết được cách chế tạo bí dược, hắn nhất định sẽ có cách.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Đả kích liên tục tới 5

“Ta là một cô nhi, vẫn mong muốn có hải tử của chính mình, mong muốn có một gia đình hoàn chỉnh. Hôm nay ngay cả nguyện vọng này cũng xa vời rồi, ta phải dựa vào cái gì để sống đây.” Hủ Liên ngồi trên ghế quý phi trước giường, đôi mắt đờ đẫn, trống rỗng không ánh sáng.

“Cho dù tạm thời không thể sinh con, nhưng Hoàng thượng vẫn ở bên cạnh người mà đúng không?” Điền Triết Dực nhưn mảy, Hủ Liên không phải tiểu thư Nam Cung gia à, sao lại nói mình là cô nhi?

“Ta đã xem Thần Chích như hải tử của mình rồi, nhưng cùng Điền Triết Hiền một chỗ khó đảm bảo ta sẽ không lại mang thai. Ta sẽ không hại chết con mình lần thứ hai, cho nên cũng chỉ có thể rời xa hắn.” Các đốt ngón tay của Hủ Liên trắng bệch, dường như đang cố gắng áp chế điều gì.

Vốn Hủ Liên định sau khi hồi cung, chờ tình cảm hai người ổn định rồi mới nói cho Điền Triết Hiền thân phận thật của mình. Mà hôm nay, tất cả đều tan

biến rồi. Quả nhiên cô không thể nào yêu hắn, hắn trước đây làm cô tan nát cõi lòng, bây giờ thật vất vả mới nghĩ rằng mình có thể hạnh phúc thì lại dính phải chuyện này.

“Ta tin tưởng Hoàng thượng sẽ không vì những chuyện này mà rời xa ngươi, con người thật của ngươi mới là thứ hắn muốn.” Điền Triết Dực nhìn khuôn mặt trắng bệch của Hù Liên, biết sau này không thể để cô ở một mình, nếu không nhất định sẽ xảy ra chuyện.

“Hắn là Hoàng thượng, có rất nhiều nữ nhân vây quanh. Thân là nam nhân, hắn không thể vĩnh viễn không chạm vào nữ nhân, ta như vậy tuyệt đối là không có khả năng cùng hắn một chỗ.” Hù Liên lộ ra một nụ cười của người đã nhìn thấu tất cả. Chính cô cũng chỉ là tá thi hoàn hồn mà thôi, thế giới này vốn là được thứ này mất thứ kia, cô nếu có cơ hội sống lại thì cũng sẽ mất đi một thứ gì đó, cho nên bất luận cuối cùng được trên người có giải được không, cô cũng sẽ không cưỡng cầu.

“Nương tử, nương tử. . .” Điền Triết Hiến vừa vào nội điện đã thấy Hù Liên sắc mặt trắng bệch cùng Điền Triết Dực vẻ mặt nghiêm trọng. “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

“Không có việc gì, Hoàng thượng sao trở lại sớm vậy?” Hù Liên hít sâu một hơi, bình ổn tâm trạng của mình.

“Nương tử, sao nàng đột nhiên gọi Hoàng thượng?” Một tháng này thật vất vả mới dụ dỗ được cô gọi tên hắn, hiện tại sao lại trở về tình trạng trước rồi?

“Ở đây không thể so với bên ngoài, gọi ngươi Hoàng thượng tốt hơn.” Hù Liên nhàn nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Đả kích liên tục tới 6

“Hù Liên, sắc mặt của nàng không được tốt, có phải có chuyện gì hay không, nàng nói cho ta biết.” Điền Triết Hiến cũng không phải đứa trẻ ba tuổi, tất nhiên nhìn ra được thái độ của Hù Liên đối với mình có thay đổi.

Một tháng này ở chung, Hù Liên so với trước đây đã cởi mở hơn rất nhiều, hắn cũng biết Hù Liên đã dần mở rộng trái tim đối với hắn. Cho nên hắn vẫn chờ đến lúc cô nói cho hắn bí mật cô giấu trong lòng.

Mà bây giờ mới vừa về cung một ngày đêm, thái độ của Hù Liên đã thay đổi, trở nên lạnh nhạt giống hệt lúc trước, dường như còn bài xích hơn. Chẳng lẽ có liên quan tới Hoàng huynh?

Hù Liên không trả lời hắn, Điền Triết Hiến chỉ có thể nhìn sang Điền Triết Dực đứng một bên. Điền Triết Dực cũng không biết nên nói chân tướng cho Điền Triết Hiến biết hay không, tuy biết lúc này tốt nhất là nên để Điền Triết Hiến ở bên cạnh Hù Liên, những lời như Hù Liên đoán đúng, hắn sẽ có nữ nhân khác thì nên làm gì bây giờ?

“Hoàng huynh, rốt cuộc là làm sao vậy?” Điền Triết Hiến thấy được do dự trong mắt Điền Triết Dực, xem ra chỉ có mình hắn là không biết mà thôi.

“Ta không biết nên nói như thế nào, Hoàng thượng ở bên cạnh Hoàng hậu đi.” Điền Triết Dực thở dài, đảo mắt đã biến mất.

“Hù Liên, nàng nói cho ta biết, vì sao chỉ có ta không biết gì. Nàng biết là ta yêu nàng, vì sao nàng không muốn nói cho ta?” Từ biểu tình nghiêm túc của Điền Triết Dực có thể thấy mọi chuyện không đơn giản, thế nhưng không ai nguyện ý nói cho hắn.

“Ta mệt chết rồi, Hoàng thượng người ra ngoài trước đi.” Hù Liên cũng không nói thêm điều gì, cứ như thế đi thẳng đến giường, nằm xuống.

Điền Triết Hiến nhìn bóng lưng Hù Liên, bàn tay nắm chặt rồi buông ra, sau vài lần như vậy, lại thở dài. Lẽ nào hắn thật sự không thể khiến Hù Liên tin tưởng sao? Nếu Hù Liên không nói, hắn cho dù phải khiêu chiến với võ nghệ kinh khủng của Hoàng huynh cũng muốn tìm cho được câu trả lời.

Sau khi hạ quyết tâm, Điền Triết Hiến rời khỏi Khôn Trữ Cung. Nghe được tiếng bước chân trầm trọng của Điền Triết Hiến đi xa, Hù Liên mới mở mắt. Một giọt lệ nóng hổi rơi ra khỏi khóe mắt, thoáng chốc đã thấm vào tơ lụa thượng đẳng không còn dấu vết. Thế nhưng cho dù vải vóc tốt đến đâu đi chăng nữa cũng không thể thấm hết nước mắt như vô tận của cô.

Trong Khôn Trữ Cung vắng vẻ, chỉ có thể nghe được tiếng nước mắt rơi xuống đệm chăn cùng tiếng nước nở thành thoáng cất lên, quanh quẩn thật lâu không tiêu tan trong nội điện rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Hãy chữa lại cho ta một cửa 1

Điền Triết Hiên sau khi ra khỏi Khôn Trữ Cung liền nhìn xung quanh tìm kiếm thân ảnh Điền Triết Dực, mà Điền Triết Dực lại như đang đợi hán đứng ngay giữa sân.

“Hoàng huynh. . .” Điền Triết Hiên còn chưa nói xong, Điền Triết Dực đã vươn một tay ngăn hán lại.

“Ta biết đệ muốn hỏi cái gì, nhưng nàng không muốn nói, cho nên ta cũng không thể nói cho đệ.”

“Nếu như ta đánh bại huynh, huynh sẽ nói cho ta biết chứ?” Điền Triết Dực nghe vậy đầu tiên là sững sốt, không ngờ Điền Triết Hiên lại chủ động khiêu chiến, phải biết rằng thời gian tập võ trước đây, khi thấy hán, Điền Triết Hiên là đưa chạy đầu tiên.

“Nếu đệ đã nói như vậy, ta tất nhiên sẽ chấp nhận khiêu chiến. Trong vòng nửa canh giờ nếu đệ có thể đánh được ta, ta sẽ nói cho đệ.” Thấy kiên định trong mắt Điền Triết Hiên, Điền Triết Dực biết hán không đạt được đáp án sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Kết quả có thể đoán được, Điền Triết Dực từ trên cao nhìn xuống Điền Triết Hiên, nhàn nhạt nói một câu: “Làm Hoàng thượng đã lâu, ngay cả võ công cũng sứt giảm rồi.”

Điền Triết Hiên không cam lòng xoa xoa khoe miệng chảy máu, hán vẫn biết võ si Hoàng huynh này ra tay sẽ không lưu tình, nhưng hán vẫn không nuốt trôi được. Đáng tiếc chính mình phương diện này quả thật không bằng Điền Triết Dực, cảm giác thất bại như thủy triều dâng lên trong lòng hán.

“Chuyện của Hù Liên ta không thể nói, điều ta có thể nói chỉ có chiều cổ nàng thật tốt, nếu như đệ khiến nàng chịu thêm kích thích nào, ta sẽ không buông tha dễ dàng như hôm nay.” Vung tay áo, Điền Triết Dực không quay đầu lại tiêu sái rời đi.

Kỳ thực ra tay lần này Điền Triết Dực cũng có tư tâm, dù sao chính mình lần đầu tiên cảm thấy hứng thú với nữ nhân lại bị Điền Triết Hiên đoạt. Mà hôm nay Hù Liên xảy ra chuyện, Điền Triết Hiên chủ động khiêu chiến đúng là hợp ý hán, thống khoái đập hán một trận như vậy lửa giận cũng bớt không ít.

Điền Triết Hiên ngồi tại chỗ, ngay cả khí lực đứng lên cũng không có. Cũng may ở đây không có ai, nếu không thấy đáng đáp Điền Triết Hiên như vậy nhất định đã đi gọi cận vệ đến. Hán hừ lạnh một tiếng, võ nghệ cả đời này sợ là cũng không bằng được Hoàng huynh.

Qua hồi lâu, hán đứng lên đi về phía Khôn Trữ Cung. Cho dù không có đáp án, hán cũng muốn ở bên cạnh Hù Liên. Xương cốt toàn thân như rã rời, đây là lần đầu tiên hán chật vật như vậy, nhưng hán không để ý.

“Hù Liên, cho dù phải đi lại con đường lúc trước một lần nữa, ta cũng muốn khiến nàng tiếp nhận ta.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 108: Hãy chữa lại cho ta một cửa 2

Trong Khôn Trữ Cung, Hù Liên đã lau khô nước mắt, ngoại trừ đôi mắt có chút ửng đỏ, tất cả đã trở về bình thường. Tay cô vẫn luôn vô ý vuốt ve bụng, dường như muốn cảm nhận dấu hiệu của sinh mệnh bên trong.

“Chờ Hoàng Kì tới, mẹ sẽ không thể nào giữ con lại nữa.” Lời nói nhẹ nhàng nhưng động tác trên tay lại cứng ngắc một chút, cô biết hiện tại là không thể trầm luân, chỉ ít cũng phải chờ tất cả mọi chuyện được thu xếp xong mới có thể đi theo hải tử chưa ra đời của mình.

Cô suy nghĩ một chút, độc này nhất định là do trâm cài trong tay nữ hải tử kia quẹt phải mới có thể xâm nhập vào cơ thể, khả nghi nhất chính là Lan Quý phi, nhưng không có bằng chứng cũng không thể nào xuống tay.

Cửa mở, Hù Liên sững sốt, đem tay đặt lên đùi, thân thể cũng không tự chủ được mà run run. Qua hồi lâu, tiếng bước chân kia tiến lại gần, thân thể Hù Liên cũng thả lỏng xuống, cô nghe ra được tiếng bước chân này là của Điền Triết Hiên.

“Hù Liên?” Điền Triết Hiên gọi tên cô, vết thương trên khoe miệng chưa kéo vảy lại bị nứt ra. Tuy rằng hán không đau đến mức rên rỉ ra tiếng nhưng sắc mặt cũng không tốt đẹp gì. Hoàng huynh này ra tay thật sự là vừa nhanh vừa chuẩn lại vừa ngoan độc, trên mặt cũng không tha.

“Hoàng thượng có chuyện gì sao?” Hù Liên không xoay người, chỉ là lạnh lùng hỏi một câu.

“Không có chuyện gì.” Điền Triết Hiên muốn cười, thế nhưng vết thương trên mặt không cho phép hắn cười. Vết thương nhìn có vẻ nghiêm trọng nhưng thật ra cũng không tổn hại đến bên trong, Hoàng huynh đúng là cố ý.

“Sắc trời không còn sớm, Hoàng thượng nên trở về nghỉ ngơi đi.”

“Hù Liên, nàng hãy nghe ta nói. . .” Một tay đặt lên vai Hù Liên, không muốn để cô tiếp tục né tránh hắn.

“Buông ra.” Cảm thụ được đụng chạm trên vai, Hù Liên lấy tay đẩy ra. Lập tức cô nghe được tiếng Điền Triết Hiên hút không khí.

Điền Triết Hiên quả thật là có đủ suy yếu, sau khi bị Điền Triết Dực tấn cho một trận, nhiều chỗ trên người đã bầm tím, nhưng cũng không có gãy xương này nọ. Không ngờ Hù Liên đẩy tay hắn ra lại làm trật khớp. Đau đớn này khiến Điền Triết Hiên toát mồ hôi lạnh, không ngờ chính mình lại rơi vào tình cảnh như vậy.

“Ngươi sao lại biến thành bộ dạng này?” Hù Liên xoay người thấy Điền Triết Hiên trên mặt bầm xanh, y phục bị rách “Có người ám toán sao?”

“Không có gì, chỉ là luận bàn với Hoàng huynh một chút.” Điền Triết Hiên nâng cánh tay mình lên, cắn răng nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Hãy chữa lại cho ta một cử 3

“À” Hù Liên đơn giản lên tiếng, thấy Điền Triết Dực làm vậy là rất bình thường. Tâm tư hiện tại của cô đang suy nghĩ không biết Hoàng Kì tới có bị Điền Triết Hiên thấy không, nếu thấy thì lại phải che giấu như thế nào.

Chuyện này tuyệt đối không thể để Điền Triết Hiên biết, dù sao hiện tại chỉ vừa mới giải quyết được Lan gia, hai thế lực kia nhất định sẽ muốn đoàn kết lại. Tại thời điểm quan trọng như vậy, Điền Triết Hiên nếu mất đi lý trí, vậy hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi.

“Hoàng hậu nương nương” Ngay khi Hù Liên đang trầm tư, cửa mở ra, Hoàng Kì bung một chén thuốc đen đặc đến. Thấy Điền Triết Hiên, Hoàng Kì đầu tiên là sững sốt, nhưng người đã bước vào rồi, bây giờ đi ra ngoài thì khác gì có tạt giặt mình.

“Hoàng Kì, trong tay ngươi là cái gì vậy?” Điền Triết Hiên phát hiện ánh mắt hai người lóe lên một chút, biết trong đó nhất định có ẩn tình.

“Cái này. . .”

“Cái này là thuốc phá thai.” Hù Liên giành nói trước Hoàng Kì, thần sắc bình thường như đang nói chuyện của người nào khác.

“Thuốc phá thai? Tại sao nàng muốn uống cái này? Nàng mang thai sao?” Điền Triết Hiên ngây ngẩn cả người, lẽ nào đây chính là chuyện bọn họ muốn giấu diếm? “Nàng vì sao muốn phá thai?”

“Hoàng thượng, cái này. . .” Hoàng Kì buông chén thuốc xuống, không biết nên nói như thế nào.

“Không cần ngươi nói.” Hai người trầm mặc một lúc, rồi dường như không ngờ có thể đồng lòng như vậy, hai người lại nhìn nhau.

“Hù Liên, chẳng lẽ là ta làm không tốt, cho nên nàng không muốn cùng một chỗ với ta?” Điền Triết Hiên thấy Hù Liên không muốn nói, không thể làm gì khác hơn là mở miệng trước. Lúc hắn biết Hù Liên muốn phá thai, cái loại đau đớn tận trong tim này khiến hắn cơ hồ quên đi đau nhức trên cánh tay.

“Hoàng thượng, hiện tại chính là thời khắc mấu chốt, người hắn là phải đem tư tình nữ nhi đặt sang một bên mới phải. Hải tử này đến không đúng lúc, cho nên ta cũng chỉ có thể ra quyết định này.” Có ai hiểu khi Hù Liên nói những lời này cũng là tự dằn vò bản thân cô chứ, thế nhưng cô tình nguyện để Điền Triết Hiên bởi vì vậy mà thông hận cô, cũng không thể nói ra chân tướng.

“Nàng là gạt ta đúng không? Nàng rõ ràng thích hải tử như vậy, nàng đối tốt với Chích nhi ta đều xem trong mắt, ta không tin nàng sẽ làm vậy đối với con chúng ta.” Điền Triết Hiên không thể nào tiếp nhận giải thích của Hù Liên.

Hù Liên không thêm nhắc lại, chỉ là dùng tốc độ nhanh nhất đem bát thuốc trên bàn một hơi uống sạch, nước thuốc nóng hổi làm bỏng yết hầu cô, cũng thiêu cháy cả lòng của cô.

Chương 110: Hãy chữa lại cho ta một cửa 4.

“Đừng. . .” Đáng tiếc Điền Triết Hiên đã bị thương nên phản ứng kém nhanh nhạy, khi hắn dùng tay kia gạt đi chén thuốc của Hủ Liên, phần lớn nước thuốc đã bị cô nuốt vào.

Chén thuốc rơi theo một đường cong rồi vỡ nát, nước thuốc văng tung tóe lên hai người, Hủ Liên bình tĩnh xoa khòe miệng.

“Vì sao nàng phải làm như vậy?” Điền Triết Hiên chỉ cảm thấy trước mắt trống rỗng, nữ nhân hắn thích lại bóp chết hải tử của hai người đang nằm trong bụng ngay trước mắt hắn.

Hủ Liên không trả lời, chỉ là sắc mặt trắng bệch, trong bụng bắt đầu đau đớn kịch liệt. Hoàng Kì biết thuốc bắt đầu có tác dụng, thấy bộ dạng của Điền Triết Hiên như vậy, tuy không đành lòng nhưng hắn không thể làm gì khác hơn là đánh ngất Điền Triết Hiên.

Một lúc lâu sau.

Điền Triết Hiên chậm rãi tỉnh lại, đau đớn trên người tựa hồ giảm đi nhiều, ngay cả cánh tay cũng đỡ hơn. Hắn nâng người dậy, thấy Hoàng Kì đang ngồi một bên, Điền Triết Hiên túm lấy áo hắn.

“Hoàng Kì, ngươi vì sao lại đem thuốc cho Hủ Liên?”

“Ngươi trước tiên tỉnh táo lại.” Hoàng Kì nhìn đôi mắt đầy tơ máu cùng bộ dạng sa sút của Điền Triết Hiên, trong lòng âm thầm thở dài. “Đây là Hoàng hậu không cho ta nói với ngươi, bất quá ngươi ngàn vạn lần không nên trách nàng, nàng cũng là bất đắc dĩ.”

“Bất đắc dĩ? Lý do gì khiến nàng có thể xuống tay với hải tử của chúng ta? Ngươi nói.” Lý trí đã tiến sát đến giới hạn, Điền Triết Hiên lúc này giống như dã thú đang bị thương.

“Thân thể Hoàng hậu vốn không thích hợp sinh nở, nếu như dám cứng rắn sinh hạ hải tử này, sợ là tính mạng cả hai người đều không thể bảo đảm.” Đây là Hủ Liên trước khi hôn mê nói cho Hoàng Kì, chỉ sợ cũng chỉ có giải thích này mới lọt tai Điền Triết Hiên.

“Chuyện như vậy, sao nàng không tự mình nói ta biết. Ta sẽ không trách nàng, vì sao muốn gạt ta?” Điền Triết Hiên buông Hoàng Kì, ngã ngồi trên giường. “Cho dù nàng thực sự không thể sinh hải tử, chúng ta không phải đã có Chích nhi sao, nàng không phải vẫn xem nó như hải tử của mình sao.”

“Hoàng thượng, tình tình Hoàng hậu người biết rõ, nàng chỉ là không muốn người phải thống khổ như nàng thôi. Ta quyết định ngày mai sẽ đi Tây Vực, tìm phương thuốc cải thiện thể chất Hoàng hậu, ta tin tưởng thân thể Hoàng hậu sẽ tốt lên.” Hoàng Kì biết Điền Triết Hiên đã tin lời hắn, cho nên hắn cũng thừa dịp này nói ra kế hoạch đi Tây Vực.

Chương 111: Hãy chữa lại cho ta một cửa 5

“Lần này phiền phức ngươi rồi, Hoàng Kì.” Điền Triết Hiên từ trên giường đứng lên, không để ý bằng vải quần đầy người đi đến Khôn Trữ Cung.

“Không ngờ tính cách Hoàng hậu lại cương liệt như vậy, hai người kia cùng một chỗ đã định trước là phải dày vò nhau. Hy vọng trong mấy ngày ta đi Tây Vực này, các ngươi có thể càng thêm quý trọng đôi phương.” Hoàng Kì thở dài, chuẩn bị đồ đạc, sáng mai sẽ xuất phát.

Hủ Liên nằm trên giường, gương mặt vốn trắng nõn bây giờ mơ hồ không ánh sáng, đôi môi vốn đỏ mọng kiểu điểm giờ chỉ còn lại một chút màu hồng nhợt nhạt. Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên như vậy, trong lòng tràn ngập lo lắng. Nhưng hắn chỉ có thể lẳng lặng ở một bên nắm tay cô, hắn biết hiện tại Hủ Liên cần tịnh dưỡng.

Nhớ lại lúc Hủ Liên nói ra ba chữ thuốc sảy thai, tim hắn lại căng thẳng, cô vốn thích hải tử lại phải đối mặt với thống khổ như vậy. Hắn nhẹ nhàng thở dài, trong lòng cô là bị dày vò đến mức nào.

“Hủ Liên, chỉ cần nàng có thể khỏe mạnh ở bên cạnh ta, ta thứ gì cũng có thể không cần.” Điền Triết Hiên nắm lấy bàn tay lạnh lẽo của Hủ Liên, truyền độ ấm cho cô.

Sáng sớm hôm sau, Hủ Liên ngủ say một đêm chậm rãi mở mắt, cô nghiêng đầu nhìn nam nhân đang nắm lấy tay mình. Điền Triết Hiên, người vì sao đến bây giờ cũng không buông tay chứ?

“Hủ Liên, nàng tỉnh? Có muốn uống nước hay không?” Điền Triết Hiên cảm nhận được ánh nhìn chăm chú của Hủ Liên cũng thanh tỉnh lại. Hắn đứng lên đến trước bàn ghế một chén nước, nâng Hủ Liên dậy giúp cô uống.

“Hoàng thượng, người hẳn là biết, chuyện ta không thể sinh hài tử nếu để những người khác biết sẽ thành trở ngại của người. Đã như vậy, người nên rời xa ta mới đúng.” Những lời này vốn không muốn nói, thế nhưng thấy gương mặt tiêu tụy của Điền Triết Hiên, cô vẫn nói.

“Nàng chuyện gì cũng lấy lợi ích của ta làm trọng, khi nào mới nghĩ cho bản thân mình?” Điền Triết Hiên nhẹ nhàng ôm lấy Hủ Liên, có thể như vậy, phụ còn cầu gì?

“Ta đã nói rồi, sẽ giúp chàng ngồi vững trên giang sơn, cho nên mọi trở ngại cũng sẽ giúp chàng giải quyết. Nếu như ta cũng thành chướng ngại vật của chàng, ta tình nguyện rời khỏi.” Hủ Liên nhàn nhạt cười, thì ra cô hy sinh cũng sẽ không bị xem là hiển nhiên như trước. Thì ra Điền Triết Hiên cũng biết, cũng chú ý đến cảm thụ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Hãy chữa lại cho ta một cửa 6.

“Hủ Liên, nếu vì vương vị của ta mà nàng phải hy sinh như vậy, ta tình nguyện đem vị trí này trả lại cho Hoàng huynh.” Vốn vị trí này là của Điền Triết Dực, nếu Hủ Liên phải khổ như vậy vì hắn, hắn tuyệt đối sẽ đem cục diện rối rắm này quăng trả lại Điền Triết Dực.

“Chàng nghĩ Điền Triết Dực sẽ làm Hoàng đế sao?” Nghe được lời Điền Triết Hiên nói, tâm tình Hủ Liên thoáng chốc tốt lên. Bất quá cô vẫn nói tiếp “Chàng lẽ nào vì ta mà không đề ý bách tính thiên hạ ư?”

“Hủ Liên, nếu nàng vẫn nói vậy, ta cũng không biết làm thế nào mới tốt.” Điền Triết Hiên có chút bất đắc dĩ vuốt tóc Hủ Liên, nhất định là bởi vì cơ trí cùng cố chấp của cô mới có thể khiến hắn yêu sâu đậm nữ tử quật cường này.

“Nếu biết thân là vương không thể có lúc bốc đồng, như vậy sẽ không nói đến chuyện thoái vị.” Hủ Liên đẩy ra cái ôm ấm áp của Điền Triết Hiên “Ta đói bụng.”

“Ta lập tức gọi người đi chuẩn bị.” Điền Triết Hiên vừa nghe Hủ Liên muốn ăn, liền bật người chạy ra ngoài. Hủ Liên nhìn bóng lưng hắn, bàn tay lại sờ lên bụng, trong mắt toát ra bi ai. Hài tử chưa ra đời này đã trở thành nỗi đau vĩnh viễn trong lòng cô, cũng khiến cô càng thêm quyết tâm xử lý những cản trở trước mắt.

“Hủ Liên, Chích nhi cũng là con của nàng, chúng ta có thể cùng nhau giáo dục nó. Chờ thân thể nàng tốt lên, chúng ta có thể cho Chích nhi thêm mấy đệ đệ, muội muội. Cho nên trước đó, nàng không cần đẩy ta ra được không?” Điền Triết Hiên thấy vẻ mặt Hủ Liên, ôn nhu ngồi xuống cạnh cô.

Hủ Liên biết mình có thể sẽ vĩnh viễn không sinh được, thế nhưng chỉ cần có một tia hy vọng, cô cũng sẽ không bỏ cuộc. Thấy đôi mắt chân thành tha thiết của Điền Triết Hiên, cô yên lặng gật đầu. Bọn họ có thể làm chính là đợi Hoàng Kì trở về. Có thể là hy vọng, cũng có thể là tuyệt vọng, nhưng giờ phút này cứ để cho bọn họ ôm nhau.

“Sau này nếu có xảy ra chuyện gì, nàng nhất định phải nói cho ta biết trước. Quá khứ của nàng ta có thể không hỏi, nhưng tương lai của nàng, hãy để cho ta cùng nàng đi. Cho dù trong lòng nàng có tường thành thật cao, cũng hãy chữa lại cho ta một cửa.” Trong đôi mắt đen như mực của Điền Triết Hiên toát lên khát vọng, khát vọng Hủ Liên có thể gật đầu đáp lại.

Hủ Liên từng sờ một lúc, sau đó khẽ gật đầu. Trên vai Điền Triết Hiên hơi ẩm ướt, là nước mắt cảm động của Hủ Liên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Thiếu nữ áo vàng thần bí 1.

“Lão sư, gần đây người có thấy Vũ vương sư phụ không?” Điền Thần Chích hiếu kỳ hỏi Hủ Liên, từ lúc lão sư cùng Phụ hoàng trở về nửa tháng trước, Vũ vương sư phụ đã không thấy tăm hơi.

“À, thảo nào gần đây không thấy hân.” Trải qua nửa tháng điều dưỡng, khí sắc Hủ Liên tốt lên không ít, hơn nữa cũng chỉ nói với tiểu đồ đệ này là thân thể vì quá mệt mỏi không khỏe thôi. Bất quá Vũ vương đúng là một khoảng thời gian chưa thấy, gần đây cũng không đột nhiên xuất hiện như quý nữ.

“Ai, Vũ vương sư phụ có phải là chê ta quá ngốc không, cho nên mới bỏ ta lại?” Điền Thần Chích cau mày, cũng khó trách cậu nghĩ như vậy. Vũ vương lúc nào cũng khiến người ta có cảm giác âm lãnh, như vậy muốn không làm người ta hiểu lầm cũng khó.

“Tiểu đồ đệ của ta thông minh như vậy, Vũ vương làm sao có thể bỏ người mà chạy mất chứ?” Hủ Liên xoa đầu hân, trải qua nỗi đau lần này, cô đối với Điền Thần Chích càng thêm yêu thương.

“Đó là đương nhiên rồi.” Nhìn vẻ mặt từ ái của Hủ Liên, thân thể Điền Thần Chích cũng kiêu ngạo mà ưỡn lên.

“Anh hùng, chuyện gì cũng từ từ, đánh người cũng phải nhìn mặt a. . .” Trong sân truyền đến tiếng nữ nhân thét chói tai, Hủ Liên cảm thấy kỳ quái đẩy cửa đi ra ngoài.

Đập vào mắt chính là một nữ tử mặc váy màu vàng nhạt đang ôm mặt ngồi dưới đất. Mà Vũ vương nhiều ngày nay không thấy thì đang đứng bên cạnh lạnh lùng nhìn nàng.

“Xảy ra chuyện gì?” Hủ Liên bước tới bên cạnh Vũ vương, nhàn nhạt hỏi. Chẳng lẽ nữ nhân này là thích khách? Nhưng ban ngày ban mặt thì thích khách của ai lại đến ám sát chứ?

“Bản vương vừa trở về, đã thấy nữ nhân này lén lút trước Khôn Trữ Cung. Còn chưa hỏi ra nguyên do, nàng đã bắt đầu la lối rồi.” Vũ vương xoa xoa huyệt Thái Dương, tựa hồ bị tiếng thét chói tai của nữ nhân làm đau đầu.

“Anh đột nhiên xuất hiện sau lưng tôi, cũng may tôi phản ứng nhanh, nếu không đã sớm sợ đến thất hồn lạc phách rồi.” Vừa thấy Hủ Liên, cô gái lập tức chạy tới trốn sau lưng cô, nhỏ giọng lên án hành vi phạm tội của Vũ vương.

Hủ Liên cười khê, hóa ra chiêu xuất quỷ nhập thần của Vũ vương cũng không phải người bình thường nào cũng có thể chịu được. Bất quá nghe vậy, Vũ vương là vừa xuất môn trở về. Như vậy nữ nhân phía sau này có thân phận gì đây?

“Tôi là Hoàng Thư Dao, cô là Hoàng hậu sao?” Nữ nhân nhỏ giọng nói bên tai Hủ Liên “Tôi là người Nam Cung đại nhân phái tới giúp cô.”

Mọi ng còn nhớ trong Chương 53: Âm mưu trong đêm tối lúc trước có đoạn:

‘Nam Cung Hoành Văn mỉm cười, vốn tưởng rằng nữ nhi bốc đồng của lão sẽ bị biếm vào lãnh cung. Cho nên lão đã tỉ mỉ an bày mỹ nhân, trà trộn vào cuộc tuyển tú nữ. Bất quá nếu đã thành công, như vậy cứ để nữ nhân kia giúp đỡ Hủ Liên hoàn thành kế hoạch.’

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phức Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Thiếu nữ áo vàng thần bí 2.

“À, như vậy chúng ta vào trong nói đi.” Hủ Liên lộ ra nụ cười âm áp, hóa ra Nam Cung Hoành Văn cuối cùng cũng không chờ được nữa. Bất quá cô gái nhìn như không có tâm cơ trước mắt này cũng có thể đảm nhận trọng trách sao?

“Vương gia người về trước đi, ta cùng Thư Dao có chút lời muốn nói.” Điền Triết Dực nhử lực hơn người, tất nhiên là nghe được lời cô gái kia, bất quá hân cũng không vạch trần, chỉ là yên lặng rời đi.

“Thì ra người kia là Vương gia.” Thư Dao mắt thấy nam nhân âm lãnh rời đi mới từ sau lưng Hủ Liên nhảy ra. “Chúng ta vào trong nói đi.”

Nhìn bộ dạng sôi nổi của Thư Dao, Hủ Liên nhíu mày, cô gái này thật ra lại không có một chút tư tưởng phong kiến. Cô khẽ nâng khóe miệng, xem ra cô nàng cũng là một người phóng khoáng.

“Tiểu đồ đệ, người ra ngoài đọc sách trước đi.” Điền Thần Chích nhìn Hoàng Thư Dao một cái, nhu thuận tiêu sái đi ra ngoài. Hủ Liên nhìn ánh mắt hiểu kỳ của Thư Dao, nhàn nhạt nói “Phụ thân muốn nói gì với ta sao?”

“Nam Cung đại nhân nói, cô lần này giúp đỡ Hoàng thượng diệt trừ Lan gia rất tốt, như vậy Hoàng thượng sẽ càng tin tưởng cô. Bất quá nhất định phải chú ý không để Hoàng thượng làm quá, nếu không sẽ ảnh hưởng đến Nam Cung gia.” Thư Dao tự mình ngẩng một ly trà, không chút khách khí đưa lên miệng uống.

“À, vậy thì tốt rồi.” Lực chú ý của Hủ Liên cũng không đặt trên lời nói của nàng, trái lại càng chú ý đến con người Thư Dao “Như vậy Thư Dao muội muội làm thế nào mà tiến cung được vậy?”

“Lần tuyển tú nữ trước, không ngờ tới lúc tôi thật vất vả mới được lên sân thì Hoàng thượng lại hạ lệnh giải tán. Cho nên tôi cũng chỉ có thể làm một cung nữ nhỏ nhỏ, bất quá cuối cùng cũng tìm được cô rồi.”

Thì ra là như vậy, xem ra Điền Triết Hiến nói giải tán hậu cung cũng không phải chỉ là thuận miệng, chỉ là với tình huống như hiện tại thì không thể nào làm được. Hủ Liên không lên tiếng, chỉ là lẳng lặng nhìn Thư Dao đang thừa năng lượng.

“Nam Cung đại nhân còn nói nếu như Hoàng thượng có hành động gì thì phải nói cho ngài ngay, bởi vì Nam Cung Diệp Lô hình như có tâm tư khác.” Chỉ là một câu nói thuận miệng, lại khiến Hủ Liên không khỏi chấn động, Nam Cung Hoành Vãn này làm sao mà nhìn ra được.

“Là tôi phát hiện đó nha.” Thư Dao thấy vẻ mặt không thể tin của Hủ Liên, vô cùng kiêu ngạo nói “Tôi vẫn nghĩ Nam Cung Diệp Lô rất phòng bị Nam Cung đại nhân, cho nên mới đem tình trạng đó nói ra.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Thiếu nữ áo vàng thần bí 3

“Ta thật sự là không ngờ ca ca sẽ như vậy, cô là làm sao mà thấy được?” Hủ Liên giống như kinh ngạc nhìn Thư Dao, nhưng hàn ý trong mắt cũng dần tăng lên.

“Tôi lúc trước lưu lạc đầu đường được Nam Cung đại nhân thu dưỡng, phải biết rằng tôi vốn là một cô gái chân yếu tay mềm tại cổ đại, í lộn, tại nơi xa lạ này rất khó khăn a.” Thư Dao tự giác nói sai lập tức sửa miệng, Hủ Liên trong lòng lại cả kinh, nhưng mặt ngoài không có gì thay đổi.

Cô gái trước mắt lại gọi nơi này là cổ đại, chẳng lẽ cô ta cũng là nhờ xuyên qua mà đến? Hủ Liên cũng chỉ im lặng nghe tiếp, nếu không phải người có ý định giúp đỡ Nam Cung Hoành Vãn, cô có thể tìm cách giữ Thư Dao này bên cạnh.

“Tôi một mực suy nghĩ không biết nên báo đáp Nam Cung đại nhân thế nào, không ngờ lại thấy được Nam Cung Diệp Lô luôn ở sau lưng Nam Cung đại nhân làm chút chuyện mờ ám. Cho nên tôi đem chuyện này nói cho Nam Cung đại nhân, còn có còn có, nghe nói Hoàng thượng là một hôn quân phải không?” Thư Dao trừng lớn đôi mắt tròn, hiếu kỳ hỏi.

“Thư Dao, tình huống của cô, tôi cơ bản có thể hiểu phần nào. Cô được Nam Cung Hoành Vãn thu lưu, xuất phát từ cảm ơn cho nên giúp hắn làm chuyện sai trái. Hoàng thượng cũng không phải hôn quân gì, Nam Cung Hoành Vãn chỉ là lợi dụng tôi để thực hiện mục đích không che Hoàng thượng mà thôi.” Đối với người cá tính thẳng thắn như Thư Dao, nếu quanh co lòng vòng thì có thể làm cô nghi ngờ, cho nên Hủ Liên chỉ đơn giản nói thẳng ra.

“Cô cùng Nam Cung Diệp Lô là ở một phe?” Thư Dao kinh ngạc chỉ vào Hủ Liên.

“Cô quá tin tưởng Nam Cung Hoành Vãn rồi, hắn bất quá chỉ là muốn mưu triều soạn vị mà thôi, hành động như vậy sẽ hại đến hơn trăm mạng người Nam Cung gia. Lợi hại trong đó cô có thể suy nghĩ, thất bại đại biểu cho cái gì cô cũng có thể đoán được.” Hủ Liên nhìn ra Thư Dao là một cô gái khá đơn thuần, cho nên không muốn cô nàng nổi giận cho giặc.

“Cũng không phải không có lý, chỉ là để tôi nhìn Hoàng thượng như thế nào rồi mới quyết định.” Thư Dao suy nghĩ một lúc, sau đó kiên định nói.

“Yêu cầu của cô đúng là mới nghe lần đầu, bất quá tôi có thể đáp ứng cô.” Hủ Liên rất tán thưởng loại người có chuyện gì đều nói thẳng ra này, dù sao người như vậy cũng không che giấu tâm tư của mình. “Thư Dao, cô đến từ hiện đại đúng không?”

“Cái gì, không lẽ cô cũng vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Thiếu nữ áo vàng thần bí 4

Hủ Liên cười cười, quả nhiên là thế, vậy chuyện tiếp theo cũng dễ giải quyết hơn rồi. Dù sao cũng là gặp nhau dưới hoàn cảnh như vậy, quan hệ của hai người họ cũng sẽ gần gũi hơn không ít. Hủ Liên cũng rất có hảo cảm với cô gái tuổi còn không lớn mà đã quan sát rất tỉ mỉ này.

“Cô thật là xuyên qua tới sao?” Đôi mắt Thụ Dao sáng lập lánh nhìn Hủ Liên, không ngờ ở nơi tha hương này còn có thể gặp được người cùng cảnh ngộ a.

“Đúng vậy, bất quá đây là bí mật, ngàn vạn lần không được nói cho người khác.” Hủ Liên làm một động tác giữ bí mật, Thụ Dao cũng gật đầu.

“Không ngờ số cô tốt như vậy, xuyên qua trên người Hoàng hậu. Tôi lại phải lưu lạc đầu đường, bi kịch a.” Thụ Dao nằm úp sấp trên mặt bàn mặc niệm một lúc “Cô tên là gì?”

“Tôi là Hủ Liên, cô có thể nói cho tôi biết cô làm thế nào mà tới được đây không?”

“Rất đơn giản a, tự sát không thành.” Thụ Dao thở dài.

“Người tính cách như cô vậy cũng đi tự sát sao?” Hủ Liên thực sự khó có thể tin cô gái rộng rãi như vậy lại tự sát.

“Tôi nói tự sát không thành là bạn tôi, nó không chết, tôi lại chết.” Thụ Dao thản nhiên nói “Nó muốn đi nhảy lầu, lúc tôi đang khuyên nhủ nó, lại giẫm lên một cái ống nước trên mặt đất mà bay thẳng xuống. Bất quá cũng may nó thấy tôi phi xuống rồi cũng không dám nhảy nữa.”

(R: bạn Thụ Dao chết lãng nhách=)))

“Thật không ngờ lại như vậy, cô không lẽ không nghĩ mình chết không đáng chút nào sao?” Hủ Liên đã nhìn thấy rất nhiều thủ đoạn ghê tởm trên thương trường, hôm nay nghe được Thụ Dao lo lắng cho cô bạn như vậy mà bất ngờ.

“Ai cũng không thể coi thường sinh mệnh của chính mình, nếu vì một chút chuyện nhỏ mà không muốn sống nữa, vậy không đáng. Tôi chết nhưng cũng để bạn tôi thấy được mạng sống quý giá đến nhường nào, vậy coi như cũng đáng.”

“Đúng là lời nói rất có triết lý, tôi nghĩ, chúng ta có thể làm bạn bè.” Hủ Liên vươn một tay đến trước mặt Thụ Dao.

“Tôi thích nhất là quen bạn bè, nhất là người có thể hiểu tôi.” Thụ Dao mỉm cười, tay hai người nắm lại một chỗ. Nhìn nhau cười, đây là người bạn đầu tiên Hủ Liên quen được. Cảnh ngộ tương đồng, chỉ là Hủ Liên xuyên qua có phần bất đắc dĩ, mà Thụ Dao xuyên qua là vì khát vọng sống.

“Hủ Liên?” Điền Triết Hiên sớm xử lý xong tẩu chương, phong trần mệt mỏi đi đến “Vị này chính là?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Một người thẳng thắn

Thụ Dao nhìn Điền Triết Hiên từ trên xuống dưới một lần, sau đó cực kì bình tĩnh nói một câu: “Người là tên hôn quân kia?”

Hủ Liên nở nụ cười, lời này thật đúng là trực tiếp làm người ta xấu hổ. Điền Triết Hiên tố chất tâm lý không tệ, thấy vẻ mặt cười trộm của Hủ Liên cũng biết cô gái trước mắt không có ác ý.

“Đúng, ta chính là tên hôn quân kia.” Ấn tượng đầu tiên của Điền Triết Hiên đối với cô gái trước mắt là vô pháp vô thiên, vừa gặp mặt người khác đã nói lời này.

“Hình như không phải người xấu.” Thụ Dao vuốt cằm, suy nghĩ một lúc rồi quay đầu lại nói với Hủ Liên “Có lẽ tôi không nên giúp Nam Cung đại nhân.”

“Như vậy cô ở lại Khôn Trữ Cung đi, ở đây phòng trống rất nhiều. Bất quá có một số việc cần cô hỗ trợ, dù sao hiện tại Nam Cung Hoàn Văn cũng rất tin tưởng cô.” Điền Triết Hiên im lặng nghe hai người nói chuyện.

“Vậy tôi sẽ không khách khí.” Thụ Dao tùy tiện nói, làm ra vẻ không phải phong cách của cô.

“Hủ Liên, nàng ta là người Nam Cung gia sao?” Diên Triết Hiên thấy hai người dường như đã nói xong mới lên tiếng.

“Đã không phải nữa rồi, nàng vốn cũng chỉ là giúp sai người thôi.” Hủ Liên cười cười, nhìn Thư Dao đang ăn trái cây “Sau này nói với người ngoài nàng là thiếp thân thị nữ của ta đi, miễn cho người khác chú ý.”

“Nàng cũng đã nói như vậy, ta sao có thể phản bác chứ.” Diên Triết Hiên ngồi xuống bên cạnh Hủ Liên, vừa liếc mắt đưa tình, chưa kịp nói gì đã vô cùng bất đắc dĩ cảm nhận được một ánh mắt khác thường “Có thể phiền người đi ra ngoài trước, sau đó đóng cửa lại không?”

“Thật đúng là nhìn không ra Hoàng đế bộ dạng hào sảng mà cũng có một mặt nhu tình như vậy, thực sự là một chỗ đầy rẫy mâu thuẫn cùng vấn đề a. Hủ Liên, tôi đi trước.” Thư Dao ngênh ngang tiêu sái đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

“Khả năng quan sát của Thư Dao đúng là mạnh, giống như kính chiếu yêu đem nguyên hình của chàng chiếu ra.” Hủ Liên che miệng cười, vô cùng đồng ý với lời của Thư Dao.

“Ta là lần đầu tiên mới thấy có người trực tiếp gọi ta là hôn quân như vậy, cô gái này là Nam Cung Hoành Văn phái tới sao?”

“Đúng vậy, bất quá giờ nàng đã đứng cùng chiến tuyến với chúng ta. Sau khi biết Nam Cung Hoành Văn toàn bại, nàng sẽ không giúp hấn nữa. Đối với nàng, bị lợi dụng có thể, nhưng tuyệt đối không để bị lừa dối.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Vương gia tà ác 1

Đêm khuya, trong lãnh cung hoang vắng truyền đến tiếng hít thở như có như không. Trong cung điện giăng đầy mạng nhện, tàn tạ không chịu nổi, một nữ nhân nằm trên mặt đất, kinh hoàng nhìn bốn phía.

“Ta hỏi ngươi, ngươi tốt nhất là thành thành thật thật nói cho ta biết.” Một nam nhân đột nhiên xuất hiện trước mặt ả, mặc trường sam trong đêm hè như thể này có vẻ quái lạ, nhưng ánh mắt âm lãnh lại khiến ả sợ chết khiếp.

“Ngươi, ngươi là Vũ vương. . .” Nữ tử run rẩy, chậm rãi mở miệng “Ngươi vì sao muốn bắt ta?”

“Vấn đề thứ nhất, độc trên người Hủ Liên có phải do người tìm người hạ không?” Không thèm trả lời câu hỏi của ả, Diên Triết Dực lạnh lùng nói.

“Ta không biết.” Lan Quý phi làm sao cũng không ngờ chính mình lại bị Vũ vương quý mị này chộp tới, trước đây lúc Diên Triết Hiên cùng Hủ Liên rời đi đã buông tha cho nhóm nữ nhân, để bọn họ tự tàn đi.

“Nhưng cô bé kia nói là do ngươi sai khiến, ngươi muốn gạt ta sao?” Diên Triết Dực lộ ra tươi cười quỷ dị.

“Đúng thì thế nào” Biết hôm nay khó tránh khỏi cái chết, Lan Quý phi thẳng thắn thừa nhận “Nữ nhân kia vốn đáng chết, nếu không tại ả, Lan gia chúng ta sao có thể rơi vào tình thế như bây giờ.”

“Tốt.” Diên Triết Dực không những không giận mà còn cười, khí chất âm lãnh kết hợp với tươi cười ôn hòa lại làm tăng thêm vài phần hơi thở Tu La.

Diên Triết Dực tiêu sái bước lên một bước, đầu ngón tay bóp gương mặt ả, dùng một chút lực, mở miệng ả nhét vào một viên thuốc màu đỏ sậm. Lan Quý phi còn chưa kịp phản kháng đã bị ép nuốt xuống.

“Ngươi cho ta nuốt cái gì?” Lan Quý phi kinh hoàng mở to hai mắt, đáng tiếc muốn nôn ra cũng không được.

“Ngươi yên tâm, không có thống khổ gì, ngươi còn có năm ngày có thể sống. Ngày đầu tiên là tay trái, ngày thứ hai là tay phải, ngày thứ ba chân trái, ngày thứ tư chân phải. Đến ngày thứ năm đầu cũng sẽ rơi xuống.” Diên Triết Dực đan ngón tay, nhẹ nhàng nói “Độc này là Hoàng Kì vừa chế ra được, đúng lúc để ngươi thử nghiệm”

Mấy ngày nay hấn mất tích chính là đi điều tra chuyện trúng độc của Hủ Liên, sau khi tra được là Lan Quý phi làm thì bắt ả đến lãnh cung, nơi này vắng vẻ, rất thích hợp để tra khảo. Mà loại độc nhìn từ chi dẫn rơi ra lại thực thích hợp dùng cho nữ nhân hung ác như thế này, tuy không thống khổ nhưng đã kích tâm lý thì không một người bình thường nào có thể chịu được.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Vương gia tà ác 2

Điền Triết Dực không rảnh để ý tới tiếng thét chói tai của Lan Quý phi, lại nói nơi này là lãnh cung, cũng sẽ không có ai lui tới. Đang lúc chuẩn bị rời đi, hần đột nhiên phát hiện có một chút khác thường.

“Người xem lâu như vậy, cũng nên đi ra rồi.” Điền Triết Dực nghe được tiếng thở dốc rất khê ngoài cửa, chú ý một chút đã phát hiện có người đang ở đây. Đôi mắt hần trở nên lạnh lẽo, nhàn nhạt nói.

“Tuy không biết Hù Liên trúng độc gì, nhưng làm vậy đối với người khác có phải rất tàn nhẫn hay không?” Nếu đã bị phát hiện, Thư Dao cũng bước ra công khai phê bình.

“Người nếu biết độc Hù Liên trúng là tàn nhẫn cỡ nào, sẽ nghĩ ta xuống tay khá nhẹ.” Điền Triết Dực lẳng lặng nhìn Thư Dao, đây không phải nữ nhân lúc chiều ở Khôn Trữ Cung sao. Sao giữa đêm khuya lại chạy đến chỗ này, không lẽ thật sự có ý đồ gì?

“Ài, thực sự một thế giới đầy máu tanh. Tùy tiện đi tham quan lãnh cung cũng có thể thấy một màn bức người, anh có phải là muốn giết tôi diệt khẩu hay không?” Nói vậy, nhưng sắc mặt Thư Dao cũng vô cùng bình thường. Đối với cô, nam nhân trước mắt này cũng không khác từ thần lắm, một mình hơn người ta một cái mạng, cuối cùng cũng chết không mình bạch thể này.

“Yên tâm, ta không có hứng thú với mạng của người, nhưng nếu người có uy hiếp đến an toàn của Hù Liên, tương lai cũng sẽ giống ả vậy.” Đây là nữ nhân thứ hai không bị âm mưu của hần dọa chạy, Điền Triết Dực có chút hứng thú nhìn Thư Dao.

“Thì ra anh thích Hù Liên a, bắt quá thủ đoạn hung ác như vậy thảo nào Hù Liên chướng mắt anh.” Thư Dao bưng tỉnh đại ngộ, đúng là nhìn không ra tên Vương gia tà ác trước mắt này lại thích Hù Liên.

(R: bạn nói bạn quý trọng mạng sống mà s bạn mở miệng ra là cứ chọc ngoáy người ta thế hà bạn Thư Dao ?? Người ta cho bạn một chưởng bay về hiện đại luôn bây giờ ==”).

“Người nói cái gì?” Điền Triết Dực trên mặt lộ ra nụ cười, nhiệt độ xung quanh lập tức giảm xuống. Rất hiển nhiên, Thư Dao đung tới nỗi đau của hần.

“Anh cũng không phải không nghe thấy, đừng bởi vì tôi nói trúng tim đen của anh nên liền giả ngu. Làm vậy một người lắm a.” Thư Dao biết Vương gia trước mắt này tuy rất tà ác, nhưng cũng sẽ không vì mình nói mấy câu mà động sát khí chứ.

Câu này làm Điền Triết Dực cười không nổi, hần thật không ngờ nữ nhân này lại lớn mật như vậy. Không sợ hần còn chưa nói, còn khiêu chiến cực hạn của hần như vậy.

“Thời gian không còn sớm, sáng sớm mai còn muốn tham quan hoàng cung.” Thư Dao ngẩng đầu nhìn ánh trăng “Đêm dài đằng đẵng không muốn ngủ, sau khi thấy cảnh buồn nôn như vậy không biết có thể gặp ác mộng không đây.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Vương gia tà ác 3

Thư Dao chỉ lưu lại một bóng lưng, cứ như vậy rời đi trước mặt Điền Triết Dực. Điền Triết Dực sờ sờ mặt mình, chẳng lẽ hần gần đây trở nên hiền lành rồi sao?

Hần quay đầu nhìn Lan Quý phi đã sợ đến ngất xỉu, hừ lạnh một tiếng. Chậc nhớ còn một vấn đề chưa hỏi, hần lại điểm một cái trên người ả. Lan Quý phi chậm rãi tỉnh lại, vừa nhìn thấy là Điền Triết Dực, lại muốn ngất lần nữa.

“Người tốt nhất đừng ngất, nếu không ta không biết có nên cho người thử thêm vài loại độc nữa không.” Nhìn bộ dạng Lan Quý phi sợ run, Điền Triết Dực chậm rãi mở miệng “Độc trên người Hù Liên thật sự không có cách giải?”

“Có, có cách.” Biết chính mình còn năm ngày để sống, xuất phát từ bản năng sinh tồn, Lan Quý phi lập tức lết đến bên chân Điền Triết Dực.

“Nói mau.” Điền Triết Dực nhìn về mặt ghé tòm của ả, nếu không phải còn chưa hỏi được đáp án mong muốn, hần mới không thèm liếc nhìn ả một cái.

“Tây Vực Độc Thần nhất định có cách giải độc.” Á thuần túy là vì mạng sống mà nói bừa, tuy bí được đúng là do Tây Vực Độc Thần chế ra nhưng chính hắn cũng không có phương pháp giải. Nếu độc được có thể giải, à làm chi tại tốn số tiền lớn mua về chứ.

“Thì ra là vậy.” Hoàng Kì đã đi Tây Vực trước, nếu thuận lợi thì nửa tháng có thể về. “Mấy ngày nay ta sẽ phái người đem thức ăn cho ngươi, ngươi hãy quý trọng năm ngày cuối đời này đi.”

“Ngươi là ma quỷ. . .” Theo tiếng hét thê lương của Lan Quý phi, Điền Triết Dực biến mất trong đêm đen.

“Không biết Hoàng Kì có thể thuận lợi tìm được Tây Vực Độc Thần hay không, nếu hắn thất bại, ta sẽ tự mình đi kiểm tên Tây Vực Độc Thần kia. Xem thử độc của hắn nhanh hay nắm tay của ta nhanh.” Điền Triết Dực đứng bên ngoài Khôn Trử Cung, nhìn Thụ Dao sôi nổi đi vào thiên điện.

“Cũng tới lúc diệt Hồng gia rồi, nếu Hoàng thượng đệ đệ kia đến cầu ta hỗ trợ, ta nên đòi hắn cái gì thì tốt đây?” Điền Triết Dực thì thảo tự nói, trong đầu đã tính toán nên bóc lột Điền Triết Hiến như thế nào.

Dù sao Hủ Liên cũng hân tình cảm đã sâu đậm như vậy, Điền Triết Dực cũng không có hứng thú đi chia rẽ người ta. Như vậy mình còn muốn cái gì đây, hân đối với tiền tài, quyền lực rất xem nhẹ, bây giờ ngoại trừ một đối thủ để so tài, hắn cũng không muốn thứ gì.

Đột nhiên nghĩ tới điều gì, trong mắt hắn hiện lên một tia sáng tà ác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Điều kiện của Vương gia 1

Sáng sớm, Hủ Liên đi đến hoa viên tản bộ, đã thấy Thụ Dao đang ngắm hoa. Hủ Liên bước đến, cùng cô thân thiết bắt chuyện.

“Hủ Liên, cô có nghĩ đến chuyện trở về thời đại của chúng ta không?” Thụ Dao nghiêng đầu “Lẽ nào thực sự cả đời đều phải ngốc ở chỗ này sao?”

“Nếu không thì sao, thân thể của chúng ta ở thế giới kia đều biến mất rồi, lẽ nào giống u linh mà trở lại sao?” Hủ Liên rất thích cuộc sống hiện tại, tuy có rất nhiều thứ so ra kém hiện đại, nhưng chính nơi này có thứ cô lưu luyến.

“Cũng đúng, vốn đã được cho thêm một lần sống, sao còn có thể cầu thêm điều gì chứ.” Thụ Dao thở dài, bất quá rất nhanh đã khôi phục “Hủ Liên, lần này chuyện của Nam Cung Hoành Văn cô tính làm thế nào?”

“Chuyện của hắn tạm thời đặt sang một bên, tôi muốn đối phó Hồng tướng quân trước” Hủ Liên cười nhạt, đã sớm nghe Hồng gia tay cầm binh quyền, ngay cả Điền Triết Hiến cũng không thể trực tiếp chống lại. Thân là Hoàng thượng mà trong tay không nắm giữ đại bộ phận binh quyền, làm sao có thể khiến người ta phục đây.

“Này không đơn giản, để tên Quý Vương gia kia đi bực hắn đi.” Thụ Dao làm một động tác giết người diệt khẩu, lại nói, ở cổ đại người thắng làm vua, ai thêm quân người sống hay chết.

“Quý Vương gia? Cô nói chính là Vũ vương Điền Triết Dực đi, nếu không phải thật sự bắt đắc dĩ sẽ không để hắn ra tay.” Hủ Liên mắt nhìn Thụ Dao “Nhưng mà hình dung của cô cũng rất chính xác.”

“Khuyết điểm của tôi chính là quá thành thật.” Thụ Dao nói mà mặt không đỏ, tim không đập loạn.

“Nếu Nam Cung Hoành Văn hỏi tới, cô hãy nói với hắn tôi sẽ cẩn thận Nam Cung Diệp Lôi. Bất quá còn muốn lão tạm thời không nên cùng Nam Cung Diệp Lôi trở mặt, hắn còn dùng được” Hủ Liên nói như vậy chính là vì bảo trụ Nam Cung Diệp Lôi, ai biết Nam Cung Hoành Văn có hạ sát thủ hay không.

“Đó là đương nhiên, bất quá Hoàng cung này không phải nơi để tôi ngốc lại. Lúc nào có thể tự do tự tại đi ra ngoài thì tốt rồi.”

“Chờ chuyện lần này kết thúc, lúc đó Nam Cung Hoành Văn không thể ảnh hưởng đến cô, tôi nhất định sẽ để cô ra ngoài.”

“Vậy cảm ơn trước, đến lúc đó bước chân vào giang hồ là nguyện vọng lớn nhất của tôi.” Thụ Dao xoa tay, không nhịn được mà tưởng tượng đến cảnh đó.

“Đều là bạn bè, cần gì khách khí như vậy. Lần này kéo cô vào cũng là chuyện bắt đắc dĩ.”

Chương 122: Điều kiện của Vương gia 2

Cùng Thư Dao đi từ hậu hoa viên đến ngự hoa viên, lại gặp Hồng Quý phi cùng người hầu đang đi đến. Nhìn diện mạo xinh đẹp của Hồng Quý phi, Thư Dao cau mày, Hủ Liên giật giật tay áo của cô, ý bảo cô không nên lên tiếng.

“Tỷ tỷ, thực sự là đã lâu không gặp, nghe nói trước đây ti cùng Hoàng thượng đến sơn trang mùa hè du ngoạn, này đúng là ao ước của muội muội.” Hồng Quý phi ưỡn ngực, mơ hồ có thể thấy được áo bên trong.

“Hoàng thượng sợ đi cùng muội muội sẽ không nghỉ ngơi được, cho nên mới để bản cung đi cùng.” Một câu nói của Hủ Liên làm trên mặt Hồng Quý phi lộ ra kiêu ngạo.

“Bất quá nghe nói Lan tỷ tỷ và Lan đại nhân cùng nhau trở về, này thật đúng là đáng tiếc nha.” Hồng Quý phi bày ra bộ dáng mèo khóc chuột, dù sao ít đi một đối thủ cạnh tranh đối với ả cũng là chuyện tốt. Cũng nhờ vậy mà biết được Hoàng hậu này cũng không phải vừa, nhìn vậy mà đã đem Lan gia giải quyết, khó bảo đảm kế tiếp không phải chính mình.

“Đúng vậy, nếu không phải tại Lan đại nhân thân thể không khỏe, Lan Quý phi muội muội cũng sẽ không đi.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, hôm nay sợ là Hồng Quý phi sẽ dây dưa cô một trận ra trò.

“Này không phải là thiếp thân thị nữ tí ti mới tuyển sao?” Hồng Quý phi đổi chủ đề, chuyển tới trên người Thư Dao. Thư Dao vẫn cúi đầu, không nhìn Hồng Quý phi. Thư Dao biết mình quả không được cái miệng, cho nên mới không nhìn thẳng ả.

“Đúng vậy, đây là thiếp thân thị nữ của bản cung, nàng tương đối sợ người lạ, cho nên không thường nói chuyện.” Hủ Liên mượn cơ hội đáp.

“Thì ra là như vậy a” Đôi mắt Hồng Quý phi chuyển quanh “Không biết tí ti có thể bỏ thứ yêu thích, đem nàng tặng cho muội không. Muội muội nhìn thích thị nữ này, cho nên mạo muội hỏi tí ti.”

“Buồn lậu người a.” Thư Dao dùng thanh âm chỉ có Hủ Liên nghe được nói, hiển nhiên là nhìn không vừa mất bộ dạng của Hồng Quý phi.

“Người nói cái gì?” Hồng Quý phi tuy không nghe được tiếng, nhưng ả biết là Thư Dao vừa nói chuyện. ả vốn quen tác uy tác phúc, vốn là đối loại nha hoàn, thị nữ này vô cùng khinh thường, hôm nay Thư Dao còn dám lên lút nói ả cái gì.

“Nàng nói chân tay hậu đậu, sợ là hầu hạ không được Hồng Quý phi muội muội đâu.” Hủ Liên muốn cười nhưng không thể cười, chỉ có thể khế cắn môi trả lời có lẽ.

Chương 123: Điều kiện của Vương gia 3

“Xem ra muội muội không có phúc khí này.” Hồng Quý phi cũng không dám trở mặt, không thể làm gì khác hơn là lạnh lùng nói một câu.

“Thời gian không còn sớm, mặt trời cũng lên cao như vậy rồi, Hồng Quý phi muội muội, bản cung đi trước.” Để tránh xung đột trực tiếp với Hồng Quý phi, Hủ Liên mượn cơ hội rời khỏi.

“Hừ, ta cũng không tin ngươi dám động đến Hồng gia chúng ta.” Phần hận bỏ lại một câu, sau đó mang theo đoàn người rời đi.

Trong Khôn Trữ Cung.

“Hồng Quý phi này không phải ngực lớn một chút thôi sao, lớn nữa đầu cũng không thông minh hơn được. Đặc ý cái gì. . .” Thư Dao lắc đầu, tìm một vị trí sáng sủa ngồi xuống ăn hoa quả.

“Có một lão cha tay nắm binh quyền tất nhiên là cảm hướng lên trời rồi, nếu không phải nhờ nhan sắc đó thì làm sao leo lên được đến vị trí Quý phi.” Hủ

Liên thở dài, đối với thẳng thắn của Thư Dao đúng là bội phục sát đất.

“Chuyện hôm qua cô dặn tôi đã cho người truyền ra rồi, hiện tại có thể thả lỏng một chút.” Thư Dao xoa xoa thắt lưng, lười biếng tựa trên ghế gỗ vỗ bụng.

“Hừ Liên, ta có việc nói với ngươi.” Thanh âm nhẹ nhàng quanh quẩn trong phòng, Điền Triết Dực xuất hiện sau lưng Hừ Liên, Thư Dao ngồi đối diện tất nhiên là thấy trước.

“Ài nha, rõ ràng là ban ngày mà cũng có thể hiện ra như vậy a.” Thư Dao không biết là ca ngợi hay cảm thán nói. Khóe miệng Điền Triết Dực co quắp, nhưng rất nhanh đã khôi phục.

“Vũ vương có chuyện cứ việc nói thẳng đi.” Hừ Liên đã quen thân nhiên nói, mỗi người có mỗi sở thích, cũng không thể tước đoạt đam mê giả thành quý của Điền Triết Dực.

“Lần này các ngươi đối phó Hồng lão đầu, ta có thể giúp các ngươi, bất quá phải đáp ứng một điều kiện của ta.” Điền Triết Dực lộ ra khuôn mặt tươi cười tà ác.

“Phải biết cho dù không có người hỗ trợ, ta và Điền Triết Hiên cũng có cách đối phó Hồng đại tướng quân.” Hừ Liên đối với chủ động giúp đỡ của Điền Triết Dực rất là ngoài ý muốn, kỳ quái nhất chính là hần lại ra điều kiện, điều này khiến cô rất hiểu kì không biết hần muốn gì.

“Thế nhưng có một cách các ngươi hoàn toàn không nghĩ đến, ta lại nắm chắc có thể giải quyết chuyện này.” Điền Triết Dực bình tĩnh nói tiếp, dường như Hừ Liên đáp ứng hần chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

“Như vậy ngươi muốn cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Điều kiện của Vương gia 4

“Gần đây muốn đi xa mấy ngày, cho nên muốn nàng để cô ấy đi cùng ta.” Ngón trỏ Điền Triết Dực thẳng hướng Thư Dao lại đang bắt đầu càn quét đĩa trái cây.

Thư Dao khẽ nhướn mày, cô đưa tay xoa xoa khóe miệng, nhìn ngón tay Điền Triết Dực rồi lại nhìn chính mình.

“Không được.” Hừ Liên không cần suy nghĩ đã trả lời, đây là người thứ hai trong ngày hướng cô đòi Thư Dao. Tuy không biết Điền Triết Dực có mục đích gì, nhưng cô cũng sẽ không giống những kẻ quyền quý động một chút là đem người đi cho.

“Phải không?” Điền Triết Dực mặc dù có nghĩ đến chuyện Hừ Liên sẽ từ chối nhưng cũng không ngờ cô lại thẳng thừng như vậy, hần suy nghĩ một hồi “Lẽ nào không thể thương lượng sao?”

“Chờ một chút, muốn tôi đi theo anh, cũng không biết hỏi ý kiến tôi một chút sao? Sa Văn Trư*. . .” Thư Dao từ trên ghế đứng lên, xem thường nhìn Điền Triết Dực.

(R: Sa Văn Trư: chỉ những người nam cực đoan, độc đoán, có thể xem là một câu mắng).

Hừ Liên nhìn hai người đối diện, cũng không xen vào bọn họ, bởi vì cô nghĩ hình như quan hệ hai người có chút kì quái. Cho nên quyết định im lặng nghe bọn họ giải quyết, nói không chừng lại có kết quả nhất cử lưỡng tiện.

“Như vậy ngươi muốn đi với ta sao?” Điền Triết Dực cười cười, hỏi Thư Dao sắc mặt hung dữ. Tuy không biết Sa Văn Trư là cái gì, nhưng không cần nghĩ cũng biết là không phải khen hần.

“Anh có phải muốn bước chân vào giang hồ, đi trừ gian diệt ác không?” Đôi mắt Thư Dao đảo quanh, dè dặt hỏi.

“Cũng không khác lắm, lần này hần là sẽ đi xa một chút, bất quá mấy loại chuyện trừ gian diệt ác không liên quan tới ta. Ta luôn là người không phạm ta, ta không phạm người, cho nên cũng không phải là đại hiệp gì.”

“Như vậy là người hầu của anh phải làm cái gì? Mấy chuyện bán mình này nọ nghĩ cùng đừng nghĩ, còn có tôi cũng sẽ không hầu hạ anh.” Thư Dao xoa tay, lo lắng cho quyền lợi của mình.

“Ngươi nói như vậy, ta giống như trở thành người hầu của ngươi.” Điền Triết Dực sờ sờ cằm, bất quá hần vốn cũng không trông mong Thư Dao sẽ hầu

hạ hẳn.

“Muốn hay không chính anh tự quyết định, dù sao tôi thì thế nào cũng được.” Thư Dao buông tay, tuy nam nhân trước mắt rất là quý dị, nhưng đây có vẻ là phương pháp chuẩn khỏi cung nhanh nhất.

“Được rồi, coi như là cùng đi đi. Chờ giải quyết xong chuyện của Hồng lão đầu chúng ta sẽ xuất phát.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Hồng gia suy sụp 1

Thư Dao làm một động tác OK với Hủ Liên, Hủ Liên bắt đầu dĩ cười cười. Thật không biết hai người này tranh luận là ai thắng ai thua, bắt quả đem Thư Dao giao cho Điền Triết Dực hẳn là cũng yên tâm.

“Như vậy nếu Thư Dao không có dị nghị, chúng ta có phải nên thảo luận xem người có biện pháp gì khiến Hồng tướng quân giao binh quyền hay không?” Hủ Liên ho nhẹ một tiếng, để Điền Triết Dực đem chủ ý đặt lên người cô.

“Nàng cầm cái này đưa Hồng lão đầu là được. Còn lệnh bài này đưa cho Điền Triết Hiên, hẳn sẽ biết làm gì.” Điền Triết Dực đưa ra một cái hộp gấm tinh xảo cùng một khối lệnh bài màu đen “Người có thể chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta xuất phát.”

Hủ Liên cả kinh, lẽ nào Điền Triết Dực có thể khẳng định ngày mai mọi chuyện sẽ êm đẹp sao? Nhìn biểu tình Điền Triết Dực cũng không giống đang nói giỡn, cô cầm lấy lệnh bài nặng trĩu trên bàn. Hoa văn này hình như có gặp qua ở đâu rồi, nhưng trong thoáng chốc lại không thể nghĩ ra.

“Đây là quân lệnh bài?” Hủ Liên trước mắt sáng ngời, cô rốt cuộc nhớ ra đây là cái gì. Nghe nói từ khi khai quốc đến nay có ba khối lệnh bài, thế nhưng đến giờ chỉ thấy có hai, một trong tay Hồng đại tướng quân, còn một trong tay Điền Triết Hiên. Vậy khối lệnh bài này sao lại ở trong tay Điền Triết Dực?

“Phụ hoàng trước khi lâm chung mang hai vật này cho ta, hộp gấm là để khi Hồng lão đầu có ý định phản đem ra, còn lệnh bài là phụ hoàng cho ta phòng thân. Khối lệnh bài này có thể ra lệnh cho một đội quân bí mật, hơn nữa những binh sĩ này đều là tinh anh do chính tay phụ hoàng chọn.”

“Xem ra trong hộp gấm là di chiếu rồi, để Hồng đại tướng quân giao ra binh quyền, nói cách khác người cùng Điền Triết Hiên hợp lại đã đủ để tiêu diệt toàn bộ Hồng gia.” Hủ Liên hiểu rõ gật đầu “Tiên hoàng thật đúng là nhìn xa trông rộng, nếu Điền Triết Hiên cùng người tranh nhau ngôi vị Hoàng đế, Hồng đại tướng quân hẳn sẽ là ngư ông đắc lợi.”

“Được rồi, các người hôm nay khiến Hồng lão đầu giao ra binh quyền, vậy chỉ còn có Nam Cung gia.”

“Vũ vương.” Hủ Liên nhỏ giọng nói bên tai Điền Triết Dực: “Cái này vốn là tiên hoàng đưa người để thời khắc mấu chốt lấy ra, người đây rõ ràng là lừa bịp tổng tiền.”

“Nàng đã biết, vậy sẽ vạch trần ta sao?”

“Đương nhiên sẽ không, để Thư Dao rời xa nơi này mới là an bài tốt nhất cho nàng. Ta tin tưởng nàng đi theo người sẽ không có chuyện gì.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Hồng gia suy sụp 2

“Hoàng huynh” một tiếng rống giòn vang lên, đem Hủ Liên dọa hết hồn. Vừa nhìn thấy là Điền Triết Hiên, cô lộ ra một nụ cười. Có thể giải quyết Hồng gia một cách đơn giản như vậy, Hủ Liên tất nhiên là vui vẻ, nếu có thể, ai lại muốn lấy cứng đối cứng với Hồng gia chứ.

“Hiên, ta nói cho chàng nghe. . .” Vừa nghe xưng hô vô cùng thân thiết của Hủ Liên, Điền Triết Hiên lập tức hóa đá tại chỗ. Hắn không có nghe lầm chứ, Hủ Liên lại gọi hắn là Hiên. Không phải là Hoàng thượng, cũng không phải Điền Triết Hiên, mà là Hiên. Lẽ nào ông trời bị si tình của hắn làm cảm động rồi sao? “Chàng có nghe ta nói không vậy?”

“Nghe được, nàng gọi Hiền.” Điền Triết Hiền lập tức nắm tay Hù Liên, trong mắt lóe ra ánh sáng cảm động.

“Xùy, ai cùng chàng nói cái này, ta là nói đã tìm được biện pháp làm suy yếu Hồng gia rồi.” Hù Liên đỏ mặt, lập tức nói vào trọng tâm.

“Tốt, tốt. . .” Không biết Điền Triết Hiền là nói Hù Liên gọi tốt hay là Hồng gia suy yếu là tốt. Vừa nãy nhìn thấy Hù Liên cũng Điền Triết Dực dựa vào gần nhau như vậy, trong lòng hắn lập tức phát hỏa.

“Đáng tiếc a.” Điền Triết Dực lắc đầu, đi ra phía ngoài cửa. Thư Dao nhìn bên này một cái rồi cũng chạy theo hắn.

“Anh nói đáng tiếc là bởi vì người Hù Liên thích là Hoàng thượng mà không phải anh sao?” Thư Dao trêu chọc nói.

“Người không thấy lửa giận vừa rồi của Điền Triết Hiền sao? Nếu Hù Liên không cất ngang, ta còn chờ hắn khiêu chiến đây.” Điền Triết Dực vẻ mặt kích động, dường như nhớ lại tình cảnh chính Điền Triết Hiền thê thảm lúc trước.

“Thì ra là một người luyện võ đến điên.” Thư Dao lắc đầu, dùng ánh mắt giống như nhìn bệnh nhân tâm thần nhìn hắn “Khuyết hướng bạo lực của anh chắc là không phải mới có gần đây, tôi có chút hối hận khi bước chân vào giang hồ với anh rồi.”

“Hiền tại muốn đổi ý cũng được, nếu bỏ qua cơ hội lần này, người sẽ chờ ở lại trong cung sống quãng đời còn lại đi.” Điền Triết Dực khuyếch đại nói, hắn nhìn ra Thư Dao căn bản không muốn ngóc lại chỗ này cho mới nói như vậy.

“Tôi cũng chỉ nói một chút mà thôi, làm người phải phúc hậu, nếu tôi đã nói với anh sẽ rời khỏi đây thì nhất định phải làm. Lái nhái vài câu cũng không được a, lòng dạ hẹp hòi. . .” Thi thảo nói, Thư Dao đứng đĩnh trở lại phòng mình.

“Xem ra là gặp phải một cái phiền phức rồi.” Trên mặt Điền Triết Dực không còn khí tức âm lãnh, có chăng chỉ là cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Hồng gia suy sụp 3

“Không ngờ Phụ hoàng lại giao thứ này cho Hoàng huynh.” Điền Triết Hiền nghe Hù Liên nói xong, mở hộp gấm ra, bên trong quả nhiên là di chiếu.

“Đưa lệnh bài cho Vũ vương cũng là suy nghĩ cho an toàn của hắn. Bây giờ có thêm quân đội của Vũ vương, gộp với quân đội của chàng hắn là đã hơn Hồng đại tướng quân rồi.” Hù Liên ngấm ngấm lệnh bài nặng trĩu, tâm tình vô cùng tốt.

“Vốn binh lực của ta với hắn là tương đương, hôm nay Hoàng huynh đem quân quyền giao lại cho ta, như vậy Hồng gia cũng chỉ có thể trả lại lệnh bài thôi.” Điền Triết Hiền cười cười, đặt di chiếu trở lại trong hộp gấm “Lần này có thể không hao tổn gì đã giải quyết được Hồng gia, tất cả đều nhờ Hoàng huynh a.”

“Hừ, Vũ vương thế mà đặt ra yêu cầu nữa chứ.” Hù Liên hừ lạnh một tiếng, không ngờ Vũ vương này lại nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

“Yêu cầu gì?” Điền Triết Hiền sững sờ “Không có liên quan tới nàng chứ?”

“Sao có thể, hắn nói với ta muốn Thư Dao.” Hù Liên lắc đầu, bất quá Thư Dao cũng là tự nguyện đi theo hắn.

“May mắn không liên quan đến nàng.” Điền Triết Hiền thờ phào nhẹ nhõm, lúc này vừa vào đã thấy hai người đang bàn cái gì, nếu không liên quan đến Hù Liên thì tốt rồi.

“Nói gì vậy, nếu Thư Dao không đồng ý đi với hắn, ta mới sẽ không để Điền Triết Dực dẫn nàng đi.” Hù Liên liếc mắt nhìn hắn.

“Tự nguyện?” Điền Triết Hiền có chút không tin “Hoàng huynh của ta tính tình ra sao nàng cũng thấy rồi, nữ nhân nào lại dám đến gần hắn?”

“Lẽ nào trong mắt chàng, hắn cũng chỉ có thể là cái loại hái hoa tặc cường thường con gái nhà lành sao?” Hù Liên có chút dờ khóc dờ cười, cô cũng có chút ngoài ý muốn khi hai người tính tình hoàn toàn không ăn nhập này vậy mà sáp lại với nhau.

“Lời này ngàn vạn lần đừng nói với Hoàng huynh a.” Điền Triết Hiền lau mồ hôi trên trán, tình cảnh bị coi như bao cát mà đánh trước đây lại hiện lên trước mắt hắn.

“Không từ mà biệt rồi, chàng khi nào thì ra tay?” Thu hồi nụ cười trên mặt, Hù Liên nghiêm túc nói.

“Ngày mai lúc lâm triều.” Trong mắt Điền Triết Hiên hiện lên một tia sáng. “Ta thật muốn nhìn xem Nam Cung Hoành Văn sẽ có phản ứng gì.”

“Thực sự là mỗi mắt mong chờ a.” Hủ Liên gật đầu.

“Hủ Liên a.”

“Hử?”

“Nàng gọi Hiên một lần nữa đi.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Hồng gia suy sụp 4

Trên đại điện, thân thể cao lớn của Hồng đại tướng quân đang quỳ rạp, mồ hôi lã chã rơi xuống. Lão trăm triệu lần không ngờ khỏi quân bài thứ ba lại rơi vào tay Hoàng thượng, lại trước mặt văn võ bá quan đọc di chiếu.

“Hồng đại tướng quân, có gì dị nghị không?” Điền Triết Hiên ngồi trên, bao quát nhìn thân ảnh cứng ngắc của Hồng tướng quân.

“Thần không dám.” Nói xong ba chữ này, Hồng đại tướng quân ngã ngồi trên mặt đất. Không ngờ tâm kế lão chuẩn bị lâu như vậy hôm nay lại bị bóp chết dễ dàng, ngay cả chức vị tướng quân của lão cũng không giữ được.

“Vây còn không lĩnh chỉ tạ ơn?” Điền Triết Hiên nhàn nhạt nói, trong lòng âm thầm vui vẻ cuối cùng cũng có thể thoát khỏi Hồng Quý phi, như vậy mục tiêu giải tán hậu cung cũng không còn xa nữa.

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.” Hồng gia rốt cuộc giải quyết xong, những người khác hẳn cũng sẽ không có tâm tư phản loạn gì nữa.

Sắc mặt Nam Cung Hoành Văn từ đỏ chuyển sang trắng, không ngờ tên Hoàng đế này vậy mà giải quyết sạch hai nhà Hồng, Lan. Chắc chắn hẳn cũng sẽ không bỏ qua cho Nam Cung gia. Không biết Hủ Liên là làm sao vậy, sao có thể để Hoàng đế nhẹ nhàng đạt được mục đích như thế chứ.

Lúc hạ triều, lão phát ổng tay áo, căm giận rời đi. Xem ra lần này lão phải tự mình đến gặp Hủ Liên rồi, Hủ Liên nếu đã là người Nam Cung gia, như vậy đến lúc Hoàng thượng trách tội xuống cô cũng không tránh khỏi.

“Liên nhi. . .” Hủ Liên ngồi bên bàn, đang thưởng thức điểm tâm vừa được đưa tới, nghe có người gọi liền quay đầu lại.

“Phụ thân sao lại đích thân đến đây vậy?” Hủ Liên mang theo nụ cười, nhìn Nam Cung Hoành Văn đang có chút hoảng hốt. Cô cũng đã đoán được Nam Cung Hoành Văn sau khi thượng triều nhất định sẽ đến tìm cô thương lượng đối sách.

“Liên nhi a, con có biết chuyện hai nhà Hồng, Lan không?” Nam Cung Hoành Văn thử hỏi, nhi tử đã có lòng phản nghịch, không biết nữ nhi này có giống đứa con bất hiếu kia hay không.

“Chuyện Lan gia con biết, thế nhưng Hồng gia đã xảy ra chuyện gì?” Hủ Liên kinh ngạc nhìn Nam Cung Hoành Văn “Hoàng thượng cái gì cũng chưa nói với con a.”

“Lẽ nào con bây giờ còn chưa có được toàn bộ tín nhiệm của Hoàng thượng sao?” Nam Cung Hoành Văn cả kinh, đến giờ Hủ Liên còn chưa nắm được tâm của Hoàng thượng, như vậy tương đương đối với lão bất lợi.

“Hoàng thượng tuy sủng hạnh con, nhưng chuyện triều chính chưa bao giờ nhắc qua.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Hoàng thượng hành động 1

“Chẳng lẽ là ông trời muốn diệt Nam Cung gia ta sao?” Nam Cung Hoành Văn đứng lên, vẻ mặt dị thường nghiêm túc “Không thể tiếp tục như vậy được, Nam Cung Hoành Văn ta dù chết cũng không thể kéo dài hơi tàn như hai lão già kia.”

“Như vậy phụ thân muốn làm như thế nào?” Hủ Liên nhìn bóng lưng lão, lạnh lùng cười, đúng là không biết tự lượng sức mình. Chó đến đường cùng cũng sẽ nhảy tường, bắt quá cũng phải nhìn xem có năng lực đó không đã.

“Liên nhi, Diệp Lôi đã bị ta nhốt lại, đứa con bất hiếu kia không có chí khí còn chưa nói, đã vậy còn phá kế hoạch của ta. Hôm nay chỉ có thể trông cậy vào con thôi, con nhớ kỹ trước khi Hoành thượng đi ngủ châm một chút hương là được.” Nam Cung Hoành Văn lấy ra một bọc nhỏ đặt trong tay Hủ Liên.

“Vâng phụ thân, con nhất định sẽ làm theo.” Hủ Liên gật đầu, sờ thứ trong bọc, hẳn là hương huân gì đó.

“Tương lai Nam Cung gia chúng ta cũng chỉ có thể trông vào con, Liên nhi.” Nam Cung Hoành Văn mang theo tươi cười từ ái, vỗ vai Hủ Liên.

Đợi sau khi Nam Cung Hoành Văn rời đi, Hủ Liên gọi cung nữ chuẩn bị tắm rửa, ngay cả quần áo Nam Cung Hoành Văn chạm qua cũng đem đi thiêu hủy. “Dám dùng tay bẩn chạm vào ta, vì những sinh mệnh vô tội trong Nam Cung gia, nhất định giải quyết xong chuyện này trước khi lão ra tay.”

“Hủ Liên, Nam Cung Hoành Văn đã tới sao?” Điền Triết Hiên nghe tin, đợi Nam Cung Hoành Văn vừa đi đã chạy đến, lão muốn nói chắc hẳn là kêu Hủ Liên hỗ trợ.

Tắm rửa xong, Hủ Liên thay y phục sạch sẽ đi ra, vừa bước ra đã thấy Điền Triết Hiên đang xem gói nhỏ. “Đừng đụng . . .”

“Cái gì?” Điền Triết Hiên sùng sốt, động tác trong tay ngừng lại, khó hiểu nhìn Hủ Liên.

“Hương này hẳn là độc dược mẫn tính gì đó, lão bảo ta trước lúc chàng ngủ thì điểm một chút. Chàng đụng tới nó chưa?” Hủ Liên cau mày, lo lắng hỏi.

“Nga, sao tự nhiên ta lại đau đầu? Hủ Liên, ta có thể đã trúng độc rồi.” Điền Triết Hiên nói, tay đã đưa lên ôm trán.

“Sao vậy được, còn chưa đốt đã trúng độc rồi?” Hủ Liên nhìn gương mặt Điền Triết Hiên, nghĩ hình như có chỗ nào không đúng “Nhanh như vậy đã phác tác, chàng đang đùa giỡn ta đúng không?”

“Hủ Liên, Nam Cung Hoành Văn muốn không phải là kết quả này sao. Nàng chỉ cần chiếu cổ ta cho tốt là được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Hoàng thượng hành động 2

“Vậy xin hỏi Hoàng thượng ta phải chiếu cổ ngài như thế nào đây?” Hủ Liên lạnh lạnh nói, vừa rồi thực sự là bị dọa, nếu không phải cô còn chút lí trí thì đã sớm ngất đi rồi.

“Hủ Liên, nàng đừng tức giận, nếu ngay cả nàng cũng không tin ta trúng độc, như vậy Nam Cung Hoành Văn sao có thể tin tưởng đây?” Thấy sắc mặt Hủ Liên không được tốt, Điền Triết Hiên lập tức bồi tội.

“Đi rửa tay cho sạch trước.” Hủ Liên nhìn bàn tay đã chạm qua hương liệu của hắn, vẫn còn có chút sợ hãi, cô nghiêm mặt nói với Điền Triết Hiên.

“Được, được. Lập tức rửa sạch.” Điền Triết Hiên tự biết đuối lý, hơn nữa Hủ Liên cũng là lo lắng cho hắn mới như vậy.

Sau khi rửa tay trở lại, Điền Triết Hiên phát hiện gói hương trên bàn đã không còn nữa, chỉ thấy Hủ Liên đang ngồi đọc sách. Trong lòng âm áp, xem ra Hủ Liên rất chú ý đến an toàn của hắn.

“Ta sẽ tìm người phối hương huân có mùi tương tự, sau này buổi tối đều điểm một chút.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, vừa rồi bị hắn dọa đến giờ vẫn chưa hoàn toàn hồi phục.

“Hủ Liên, ta đã để Hồng Quý phi về rồi. Chờ ta thuyết phục được mẫu hậu là có thể chân chính giải tán hậu cung.” Điền Triết Hiên ngồi xuống bên cạnh Hủ Liên, nhìn gương mặt có chút gầy của cô. Tuy mọi chuyện đã qua, nhưng hai người bọn họ vẫn vì đứa nhỏ chưa ra đời mà sầu não.

“Thái hậu nếu biết ta không thể sinh được, đừng nói là đáp ứng chàng giải tán hậu cung, ngay cả ta chắc cũng bị đưa về Nam Cung gia.” Hủ Liên thở dài, buông sách trong tay xuống.

“Chuyện này chỉ có mấy người chúng ta biết, mà cho dù Thái hậu có ngăn cản ta cũng sẽ không để nàng rời xa ta.” Điền Triết Hiên yêu thương nhìn Hủ

Liên.

“Quên đi, trước tiên bàn kế hoạch hạ Nam Cung gia đã. Nếu không giải quyết sớm, Nam Cung gia vì lòng tham của Nam Cung Hoành Văn mà bị tru di cửu tộc.” Hủ Liên không muốn lại bàn đến chuyện đó nữa, trầm nghĩ nhanh chóng giải quyết vấn đề trước mắt.

“Nam Cung gia tuy rằng vẫn một mực cứng cổ thế lực, nhưng hôm nay hai nhà Hồng, Lan suy bại như lời cảnh cáo đến chúng đại thần, ta nghĩ không ai còn dám giúp lão nữa đâu.”

“Lão lần này dự định ngọc nát đá tan, nếu không sao có thể để ta hạ độc chàng, ta thấy ở trong cung nhất định có không ít cơ sở ngầm của lão. Lão hẳn là không rõ tình huống, hoặc là muốn bắt chàng. Tục ngữ nói rất đúng, bất tặc trước tiên bắt kẻ cầm đầu.” Hủ Liên suy nghĩ một lúc rồi đưa ra kết luận.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Hoàng thượng hành động 3

“Ta thành kẻ cầm đầu tặc rồi sao.” Điền Triết Hiên bắt đầu dĩ sờ sờ đầu, bất quá Hủ Liên nói rất đúng, đã như vậy, Nam Cung Hoành Văn cũng chỉ có thể ra hạ sách này. Nếu lão biết chính nữ nhi Hủ Liên của lão là người ra tay dọn sạch ba thế lực lớn, thật không biết Nam Cung Hoành Văn sẽ có phản ứng gì.

“Như vậy chàng cũng nên chuẩn bị người đề phòng Nam Cung Hoành Văn đi.” Hủ Liên nhún vai, bắt đầu dĩ nhìn bộ dạng có chút ảo não của Điền Triết Hiên.

“Đó là đương nhiên rồi, bất quá ta cần phải bí mật tiến hành, không thể đánh rắn động cỏ dẫn đến kiếm củi ba năm thiêu một giờ được.”

Ban đêm, Nam Cung phủ.

“Diệp Lôi, con thực sự muốn đối nghịch với ta sao?” Trong phòng tối, Nam Cung Hoành Văn cách song sắt nói với Nam Cung Diệp Lôi bên trong.

“Phụ thân nếu đã nhận định là con phản bội người, như vậy con còn có thể nói gì đây.” Nam Cung Diệp Lôi cũng không quá chấn động, nếu đã bị giam lỏng ở đây, như vậy lão trở lại chắc có gì cần hấn làm.

“Lan gia cùng Hồng gia đã tiêu rồi, chỉ còn lại Nam Cung gia chúng ta, con nghĩ Hoàng đế sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?” Nam Cung Hoành Văn hiện tại cũng chỉ có thể thương lượng với nữ nhi tử, dù sao giờ đây là tình huống khẩn cấp rồi.

“Hủ Liên sao rồi?” Nam Cung Diệp Lôi cũng không ngờ trong thời gian ngắn vậy mà cô đã giải quyết xong hai lão già kia rồi, xem ra công thần lớn nhất chính là cô.

“Muội muội con hiện tại rất tốt, ta đã phân phó nó làm chút chuyện. Dù sao con gái cũng không thể trông mong nhiều, có thể được Hoàng thượng sủng hạnh là tốt rồi.” Nam Cung Hoành Văn chưa từng đặt Hủ Liên vào mắt, vẫn cho rằng cô vẫn là nữ nhi điều ngoa trước kia của hắn.

“Thì ra là vậy, thế thì vì tương lai Nam Cung gia, con muốn đi gặp Hủ Liên một lần.” Nam Cung Diệp Lôi không muốn nói thêm gì với lão, khuyết điểm lớn nhất của Nam Cung Hoành Văn chính là quá tự cao, xem nhẹ đối thủ. Khinh thường Hủ Liên chính là thất bại lớn nhất của lão, xem ra hẳn nếu không muốn để Nam Cung gia bị liên lụy thì chỉ có thể tìm Hủ Liên thương lượng.

“Được rồi, ta đồng ý tin tưởng con một lần nữa.” Nam Cung Hoành Văn mở cửa, dù sao đây cũng là nữ tử duy nhất của lão, hẳn chắc là sẽ không hại lão đâu.

“Con đi trước.” Nam Cung Diệp Lôi vội vã chạy tới Hoàng cung, hy vọng hẳn đi vẫn còn kịp. Hủ Liên không phải người Nam Cung gia nhưng chắc cô cũng sẽ không hạ sát thủ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Hoàng thượng hành động 4

Trong Khôn Trừ Cung, Hủ Liên nhìn Nam Cung Diệp Lôi bộ dạng không được tốt. Cô không ngờ Nam Cung Hoành Văn lại thả Nam Cung Diệp Lôi ra sớm như vậy, bất quá vậy cũng tốt, ít nhất đối với kế hoạch cũng có lợi.

“Hủ Liên, lần này lão cho muối làm gì?” Nam Cung Diệp Lôi thở hắt ra, điều chỉnh lại tâm tình.

“Lão chỉ bảo ta đốt một chút hương mà thôi, người được thả ra nhanh như vậy đúng là ngoài ý muốn của ta.” Hủ Liên nhìn Nam Cung Diệp Lôi, ít ra lấy phẩm hạnh của hắn cũng đáng cho cô tin tưởng.

“Xem ra lão muốn chơi một cú cuối cùng rồi, thảo nào lại thả ta ra.” Nam Cung Diệp Lôi thở dài “Muối không có biện pháp nào vẹn toàn đôi đường luôn sao?”

“Còn chưa có, bởi vì lão thật sự rất giao hoạt, giờ ta vẫn chưa bắt được nhược điểm. Nếu có thể có tội chứng gì thì cũng không phiền não đến vậy rồi, người nói sao?” Lôi nói của Hủ Liên tất nhiên là bảo Nam Cung Diệp Lôi đi tìm chứng cứ phạm tội gì của lão “Không cần rất nghiêm trọng, chỉ cần không để lão làm mưa làm gió nữa là được rồi.”

“Này sợ rất khó, phụ thân vẫn rất cẩn thận cất giữ sổ sách cùng thư mật, ngay cả ta trước đây cũng chưa bao giờ đến gần.” Nam Cung Diệp Lôi lắc đầu, nếu Hủ Liên đã nói vậy, Nam Cung gia đúng là có hy vọng rồi, đáng tiếc là lấy không được chứng cứ.

“Là vậy a.” Hủ Liên suy nghĩ một chút, nói tiếp “Như vậy người về trước đi, nói cho Nam Cung Hoành Văn rằng ta sẽ theo lời hắn đốt một chút hương mỗi tối.” Nam Cung Diệp Lôi không nói thêm gì, có thể Hủ Liên cần vài ngày để suy nghĩ.

“Đối phó với Nam Cung Hoành Văn rất đơn giản, nhưng làm thế nào để không liên lụy tới người Nam Cung gia mới là vấn đề?” Hủ Liên cau mày, cảm thấy bức bối không chịu được.

“Được rồi, không nên suy nghĩ nhiều nữa, nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Điền Triết Hiên đi đến, nhìn khuôn mặt u sầu của Hủ Liên nói “Lần này giao cho ta đi, nàng luôn suy nghĩ nhiều như vậy sao có thể dưỡng thân thể cho tốt được. Tin vào ta một chút a.”

“Ừm, bất quá tốt nhất là không nên liên lụy đến người vô tội.” Hủ Liên được Điền Triết Hiên đỡ lên giường. Điền Triết Hiên thấy cô đã ngủ, mới ngồi một bên yên lặng nhìn cô.

“Ta là một nam nhân, cũng là một đế vương, đương nhiên sẽ xử lý tốt chuyện của Nam Cung Hoành Văn.” Điền Triết Hiên vuốt gương mặt đang ngủ của Hủ Liên “Thân thể của nàng nhất định cũng sẽ tốt, cho dù không được ta cũng sẽ chỉ yêu một mình nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Hoàng thượng hành động 5

Hắn đi tới trước bàn, châm một chút hương, đây là hương cho người phổi riêng, mùi cùng được hương kia cũng không khác nhiều lắm. Như vậy ngày mai lúc Nam Cung Hoành Văn đến cũng sẽ khiến hắn tin tưởng.

Làm xong tất cả, hắn nằm xuống cạnh Hủ Liên, nhẹ nhàng ôm thân thể cô vào lòng. Chờ sau khi mọi chuyện kết thúc, hắn muốn đích thân mang Hủ Liên đi tìm danh y trong thiên hạ, nhất định phải khiến thân thể cô tốt lên.

Sau buổi lâm triều ngày tiếp theo, Nam Cung Hoành Văn chủ động đi tới ngự thư phòng, nói là quan tâm cuộc sống trong cung của Hủ Liên. Điền Triết Hiên tất nhiên là biết lão đến kiểm tra, như vậy hắn cũng yên lặng chờ lão đến.

Nam Cung Hoành Văn sau khi xác định Hủ Liên có đốt hương, vô cùng thỏa mãn rồi đi. Dù sao cũng không phải người học y, tất nhiên sẽ nhận không ra hương này có gì khác biệt. Nhìn bóng lưng Nam Cung Hoành Văn, Điền Triết Hiên cười lạnh

“Nghe nói hương liệu này qua nửa tháng mới có tác dụng, lẽ nào muốn ta chờ nửa tháng sao?” Điền Triết Hiên nhíu mày, nhưng rất nhanh đã giãn ra “Lão đã không vội, ta đây nên thừa lúc lão chưa chuẩn bị mà ra tay.”

Nếu muốn quang minh chính đại nắm được hắn, cần phải có lí do chính đáng. Lí do gì là thích hợp nhất đây?

Điền Triết Hiên suy nghĩ một lúc, tuyệt bút vung lên, chờ mực khô lại cẩn thận quán lại để vào ống trúc. Hắn vuốt ống trúc, tà ác cười.

“Cái gì, Hoàng huynh lại muốn đối với ta như thế.” Điền Triết Lôi cảm tờ giấy, bất không thể tin nhảy dựng lên. Bất quá rất nhanh đã bình tĩnh lại. “Đây là

cái chủ ý chết tiệt gì, lại muốn Diên Triết Lỗi ta làm chuyện mất mặt như vậy.”

Diên Triết Lỗi đi qua đi lại trong phủ, cuối cùng cắn răng một cái “Quên đi, vì cuộc sống thanh nhàn nửa đời sau, ta cũng bắt chấp.” Hắn viết một phong thư hồi âm đặt vào ống trúc để người truyền tin mang về.

“Tốt, quyết định như vậy mới là đúng đắn nhất, cho người trốn lâu như vậy, thân là Vương gia, thời khắc mấu chốt sao có thể để người đứng nhìn được?” Diên Triết Hiên hài lòng nhìn thư hồi âm, nếu đệ ấy đã đáp ứng thì mình chỉ cần ngồi đợi tin tốt.

“Thời gian không còn sớm, cũng nên trở về Khôn Trữ Cung bồi dưỡng từ thân ái rồi.” Diên Triết Hiên đứng lên, ung dung đi đến Khôn Trữ Cung.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Hoàng thượng hành động 6

Ba ngày sau.

“Nương tử, ta muốn ăn cái kia” Diên Triết Hiên nằm trên giường, cực kì nhàn nhã bắt chéo chân. Một bên là Hủ Liên mang trái cây tươi đến, lột vỏ một quả nho cho hắn.

“Nam Cung Hoành Văn sắp tới, chàng ăn nhiệt tình như vậy, giống người đang trúng độc chỗ nào chứ?” Nói vậy, nhưng động tác trên tay Hủ Liên cũng không dừng lại, lấy một quả nho lột vỏ để vào miệng hắn.

“Không có việc gì, lấy công lực của ta. . .” Nói còn chưa xong đã nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân vội vàng, hiển nhiên là có người tới.

Giây tiếp theo, Diên Triết Hiên lau miệng, hấp hoi nằm xuống, hơi thở yếu ớt, đôi mắt nhắm hờ giống như người bệnh nguy kịch. Biểu tình Hủ Liên cứng ngắc, hắn không làm diễn viên đúng là quá lãng phí. Cô đứng lên mang trái cây đặt trở lại bàn, sau đó rửa tay sạch sẽ.

“Hoàng thượng, người làm sao vậy, Hoàng thượng?” Nam Cung Hoành Văn vẻ mặt lo lắng nhìn Diên Triết Hiên nằm trên giường. Lão cũng không ngờ được hiệu lực lại hại đến vậy, không phải nói nửa tháng mới phát tác sao?

“Nam Cung đại nhân, trăm sự là không được. Sau này người thay trăm chiếu cố tốt Hoàng hậu cùng Chính nghi a.” Diên Triết Hiên suy yếu nói, dừng lại một lúc mới bồi thêm một câu “Hoàng hậu, sau này nhớ tự chiếu cố chính mình.”

Gân xanh trên trán Hủ Liên nổi lên, hình như diễn hơi quá rồi. “Bệnh” đến như vậy sau này sao có thể khỏe mạnh đứng trước mặt văn võ bá quan được?

“Thần nhất định sẽ chiếu cố tốt Hoàng hậu cùng Hoàng tử. Hoàng thượng người chắc chắn sẽ khỏe lên thôi.” Mặc dù có chút kỳ quái khi thấy Hoàng thượng bệnh nặng đến vậy, nhưng đây vẫn xem như cơ hội tốt, có thể trở về chuẩn bị được rồi.

Diên Triết Hiên khẽ gật đầu rồi nhắm mắt lại. Nhìn hắn đã ‘ngủ’, Nam Cung Hoành Văn kéo Hủ Liên sang một bên hỏi: “Đây là có chuyện gì, sao lại nghiêm trọng đến vậy?”

“Hoàng thượng từ sau khi người qua huân hương liền đặc biệt yêu thích, cho nên vẫn đốt trong tâm cung.” Hủ Liên nhàn nhạt nói. Ngày tiếp theo sau khi Nam Cung Diệp Lôi trở về đã mang giải được đưa cho Hủ Liên, cho nên Nam Cung Hoành Văn tất nhiên sẽ không hỏi đến tình trạng của cô.

“Này đúng là trời cũng giúp ta, Nam Cung Hoành Văn ta phải ngồi lên được long ý kia. Đợi ngày mai ta kèm hai bên Thái hậu cùng Hoàng tử, ép Hoàng đế kí di chiếu, tuyên ta làm vua.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Huynh đệ phải mang ra dùng

Nam Cung Hoành Văn lại hỏi han dò xét một hồi, cuối cùng mới luyên tiết rời đi. Hủ Liên nhìn Nam Cung Hoành Văn đầy mặt hưng phấn đi rồi, bắt đầu

đi quay đầu lại.

“Ai nha, ta nằm mệt quá a.” Điền Triết Hiên từ trên giường nhảy dựng lên. Hắn bẻ bẻ các khớp ngón tay, cười hi hi nhìn Hủ Liên “Thế nào, nương tử, tướng công của nàng công lực thâm hậu chứ.”

“Lão đã nói ngày mai sẽ ra tay, chàng an bày mọi thứ hết chưa?”

“Chuyện này cứ giao cho vi phu, nương tử nàng chỉ cần nghỉ ngơi cho tốt là được rồi.” Điền Triết Hiên đỡ Hủ Liên lên giường, sau đó chính mình lại chạy đến thư phòng đợi.

“Hoàng huynh.” Một hắc y nhân chỉ nhìn thấy được đôi mắt phi thân vào. Điền Triết Hiên gật đầu, vươn một tay đến hắc y nhân.

Hắc y nhân tháo khăn che mặt, chính là Điền Triết Lỗi. Hắn tức giận quăng mấy bức thư và sổ sách cho Điền Triết Hiên.

Điền Triết Hiên nhàn nhã lật xem thư tín cùng sổ sách, trầm mặc một hồi. Không ngờ Nam Cung lão đầu này cũng làm không ít chuyện a. Vậy nên chọn tội nào để không dính dáng đến Hủ Liên cùng người Nam Cung gia đây?

“Hoàng huynh, chuyện huynh nhờ đã làm xong rồi. Ta đây có thể đi được chưa?” Lúc trước nhận được thư của Điền Triết Hiên, chính là yêu cầu hắn đi tị nạn này nọ.

“Được, đệ lần này làm rất tốt, ta nhất định sẽ trọng thưởng.” Điền Triết Hiên tươi cười âm áp như gió xuân khiến Điền Triết Lỗi nổi da gà.

“Không cần, đây hẳn là chuyện ta nên làm, huynh ngàn vạn lần không cần khen ngợi.” Điền Triết Lỗi khoát tay, Hoàng huynh khen hắn tuyệt đối không phải chuyện tốt

“Không ngờ đệ lại cự tuyệt như vậy, đáng tiếc a.” Điền Triết Hiên lắc đầu, giống như vừa mất đi một đối tượng để trêu chọc.

“Thời gian không còn sớm, ta nên trở về uống thuốc. Thần đệ xin cáo lui. . .” Vừa nói xong, Điền Triết Lỗi đã biến mất trong thư phòng.

“Nhiều sổ sách như vậy đều ghi nhận chuyện hối lộ, vậy cứ lấy vài bản làm chứng cứ là được rồi.” Điền Triết Hiên xem xét một lúc, chọn lấy một ít chứng cứ gần đây. “Ngày mai lúc lâm triều, chúng ta sẽ từ từ nói chuyện.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Lâm triều giảng co 1

“Cái gì?” Nam Cung Hoành Văn kinh ngạc hỏi “Hôm nay sao có thể lâm triều được? Hoàng thượng không phải đang bệnh nặng sao?”

“Theo người truyền lời trong cung, phụ thân người nên chuẩn bị đi.” Tuy không biết Điền Triết Hiên đang làm gì, nhưng đây đã là cơ hội cuối cùng. Nếu không đợi đến khi Nam Cung Hoành Văn không chế được Thái hậu cùng Hoàng tử, vậy thực sự xong đời. Chuyện có thể làm bây giờ là tin tưởng Hoàng thượng, tin tưởng Hủ Liên.

“Được, ta cũng muốn nhìn xem Hoàng đế tiểu tử lâm triều là muốn nói cái gì.” Nam Cung Hoành Văn hừ một tiếng, đi chuẩn bị.

Trên đại điện, bầu không khí dị thường áp lực, ngón tay Điền Triết Hiên gõ gõ trên long ý. Xem ra Nam Cung Hoành Văn này cũng khá lợi hại, đến giờ còn chưa xuất hiện. Trong không gian rộng lớn như vậy cũng chỉ nghe tiếng gõ lộc cộc của hắn.

Vừa đi vào đại điện, Nam Cung Hoành Văn đã phát hiện có gì đó không đúng, thấy Điền Triết Hiên cao cao tại thượng đang nhìn lão mỉm cười. Lão ngốc lảng một lúc, nhưng rất nhanh đã khôi phục biểu tình bình thường. Được lắm, tiểu tử này vậy mà lại giả bệnh. Bất quá người của lão đã an bày xong xuôi, chỉ cần lão vừa ra khỏi đại điện, vậy không cần sợ tên Hoàng đế này không chịu giao ra ngôi vị.

“Nam Cung đại nhân, biết hôm nay muốn nói gì không?” Điền Triết Hiên mang theo nụ cười, nhàn nhạt hỏi.

“Thần không biết.” Trong đại điện chỉ có tiếng nói của hai người, các đại thần còn lại đều im lặng.

“Đêm qua đột nhiên nhận được mấy quyển sổ sách này, không biết Nam Cung đại nhân có thấy quen mắt không? Đưa xuống. . .” Điền Triết Hiên lấy từ trong tay áo ra mấy quyển sổ, đưa thái giám đem xuống dưới.

Vừa nhìn đến sổ sách kia, Nam Cung Hoành Văn liền cảm thấy cả kinh. Những ghi chép này sao lại rơi vào tay Điền Triết Hiên, chẳng lẽ những quyển khác cũng đều ở trong tay hắn? Thủ hạ của lão bây giờ đều ở bên ngoài, nếu ra tay lúc này chỉ sợ là không sáng suốt.

“Nam Cung đại nhân cũng biết tội?” Điền Triết Hiền vẫn phong khinh vân đạm hỏi, xung quanh đại diện đều là người của hắn, muốn bắt lão tuyệt đối không thành vấn đề.

“Này, này chứng minh có kẻ vu hãm thân.” Lúc này, kéo dài thời gian, đợi đến khi bọn thủ hạ không chế được Thái hậu cùng Hoàng tử mới là thượng sách.

“Phải không?” Điền Triết Hiền đứng lên, từng bước đi xuống, mỗi bước đi như là giẫm lên lòng Nam Cung Hoành Văn lão.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Lâm triều giảng co 2

“Nam Cung đại nhân, thủ hạ ngoài đại diện của người hắn là đã bị Võ vương khống chế hết rồi. Người nói trăm nên làm cái gì bây giờ?” Điền Triết Hiền nhỏ giọng nói bên tai Nam Cung Hoành Văn. Võ vương trước khi rời đi giao lại cho hắn quân lệnh đúng là chính xác, hôm nay vừa vận dụng những tình binh này kiểm chế Nam Cung Hoành Văn.

Sắc mặt Nam Cung Hoành Văn hoàn toàn thay đổi, không ngờ Điền Triết Hiền lại nhìn thấu toàn bộ kế hoạch của lão. Chẳng lẽ những lời nói với Hủ Liên hôm qua đều bị nghe được? Tay lão bắt giắc run rẩy kịch liệt, mồ hôi cũng tuôn ra như suối.

“Nam Cung đại nhân cũng không cần kinh hoàng như vậy. Trẫm đã giúp người dàn xếp mọi thứ ở nhà cũ Nam Cung gia rồi. Người chỉ cần về nhà dưỡng lão là được, người nói, an bày như thế có được không?” Nếu không nể tình Nam Cung Hoành Văn là phụ thân Hủ Liên, Điền Triết Hiền đã sớm xuống tay lưu loát, cần chi ở chỗ này thương lượng với lão.

“Vâng, vâng. Thần biết tội.” Nam Cung Hoành Văn ‘bịch’ một tiếng quỳ rạp xuống, cũng không dám có bất cứ dị nghị gì nữa. Dù sao lúc này bảo vệ tính mạng vẫn quan trọng hơn.

Điền Triết Hiền hài lòng cười, hắn tuyên bố Nam Cung Hoành Văn nhận hối lộ, nhưng xem thấy số lượng không nhiều, lại là nguyên lão, chỉ cách chức thừa tướng, tịch thu tài sản.

“Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.” Cả triều văn võ bá quan quỳ rạp xuống. Ba thế lực lớn đều tan rã, những kẻ này cũng không dám làm mưa làm gió nữa.

Sau khi hạ triều, Điền Triết Hiền liền thẳng đến Khôn Trữ Cung thông báo tin tốt cho Hủ Liên. Mà Nam Cung Diệp Lôi ở một bên chờ tin tức cũng thờ phào nhẹ nhõm, xem ra Nam Cung gia an toàn rồi.

“Cũng may Nam Cung Hoành Văn cuối cùng cũng không đại náo một trận trên điện, nếu không chàng muốn bắt lão e cũng khó.” Hủ Liên sau khi nghe xong, nhàn nhạt nói một câu. Đây thật đúng là một nước cờ nguy hiểm, thất bại là thua trắng.

“Lần này nhờ Hủ Liên nàng mở miệng nói giúp, nếu không Nam Cung gia ta sợ rằng sẽ phải chịu tai ương ngập đầu.” Nam Cung Diệp Lôi đứng lên, kích động nói.

“Nam Cung gia ta? Hủ Liên không phải người Nam Cung gia sao?” Điền Triết Hiền nhạy cảm bắt được sơ hở trong lời nói Nam Cung Diệp Lôi, kỳ quái nhìn hai người.

“Ca ca muốn nói là đại biểu cho toàn bộ già trẻ trong Nam Cung gia đi, lần này là chủ ý của Hoàng thượng, muốn tạ ơn cũng là tạ ơn chàng mới đúng.” Hủ Liên liếc mắt nhìn Nam Cung Diệp Lôi, thiếu chút nữa là bị vạch trần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Thăng thấn thân phận 1

“Đúng vậy, nhất thời nói sai.” Nam Cung Diệp Lôi lập tức sửa lại, nếu hắn không kích động quá mức, cũng sẽ không thốt lên như vậy. “Trong cung xảy ra nhiều chuyện, ta đi về trước.”

Hủ Liên nhìn Nam Cung Diệp Lôi chạy đi mà thở dài, cô nghiêng đầu nhìn Điền Triết Hiên đang trầm tư. Thân phận của mình sợ là bị hoài nghi rồi, bắt quá chuyện nên làm đều đã làm, như vậy đem thân phận thật nói ra cũng có thể giảm bớt nghi kỵ giữa hai người.

“Hiên, ta từng nói với chàng cứ coi như Nam Cung Hủ Liên trước đây đã chết đúng không?” Hủ Liên cầm lấy bàn tay to lớn của Điền Triết Hiên, nhẹ nhàng nói.

“Chẳng lẽ nàng thực sự đã chết?” Thông minh như hắn, Hủ Liên nói vậy nhất định là có ý gì đó. “Như vậy nàng có thể nói ta biết nàng là ai không?”

“Thân thể hiện tại của ta đúng là Nam cung Hủ Liên, nhưng linh hồn bên trong cũng không thuộc về nơi này.” Cảm giác tay Điền Triết Hiên run lên, cô khẽ cười. “Chàng không tin?”

“Là có chút khó tin, bất quá nếu là nàng nói thì ta nhất định sẽ tin tưởng.” Điền Triết Hiên nắm chặt tay Hủ Liên, nói lên lòng tin của mình.

“Ta ở thời đại của mình đã chết rồi, vì một số nguyên nhân nên mới đến đây trong thân thể Nam Cung Hủ Liên.”

“Vậy nàng sao lại nói muốn báo ân cho phụ hoàng ta, trong khi nàng vốn không phải người ở thời đại này.” Điền Triết Hiên đưa ra nghi vấn.

“Cái này cần phải nói đến vị hôn phu của ta, kỳ thực ta là bị một tình nhân của hắn hại chết, vị hôn phu của ta là. . .” Vừa nghe Hủ Liên lúc trước có một vị hôn phu, biểu tình Điền Triết Hiên trở nên dị thường nghiêm túc “Hắn gọi Điền Triết Hiên.”

“Cái gì?” Về mặt của hắn trở nên vô cùng kinh ngạc, khó tin nhìn Hủ Liên. “Lẽ nào ở thời đại kia mà nàng nói, có người trùng tên trùng họ với ta sao?”

“Không những trùng tên trùng họ, hai người lớn lên cũng giống nhau như đúc.” Hủ Liên nhìn sắc mặt Điền Triết Hiên chuyển từ kinh ngạc sang mất mát, biết là hắn đã hiểu lầm rồi.

“Vậy nàng là vì hắn mới cùng một chỗ với ta?” Điền Triết Hiên cau mày, lẽ nào Hủ Liên ra sức giúp hắn như vậy chỉ vì tên kia?

“Chàng nhớ lúc trước ta nói với chàng như thế nào không?” Hủ Liên thở dài “Nếu chàng cùng hắn thật sự giống nhau, ta đã không tiếp nhận chàng.”

“Lẽ nào người kia không tốt với nàng?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thẳng thắn thân phận 2

“Ta là được phụ thân hắn thu dưỡng, từ nhỏ chúng ta cùng nhau lớn lên. Để báo đáp, ta cố gắng học tập, trở thành phụ tá đắc lực của hắn.”

“Nàng thích hắn ư?” Điền Triết Hiên nhẹ nhàng hỏi.

“Đúng vậy, bất quá rất nhanh ta đã tỉnh ngộ, hắn không phải là người ta có thể yêu. Sau khi đến đây, ta tận lực bảo trì khoảng cách với chàng bởi vì hai người thật sự quá giống nhau. Ta sợ bản thân sẽ lún sâu dần nữa, cho nên ngoại trừ giúp đỡ chàng, ta chưa từng nghĩ đến chuyện khác.” Hủ Liên thở dài.

“Mặc dù ta có đồ kị hắn từng cùng nàng một chỗ, nhưng người nàng thích bây giờ là ta chứ không phải hắn, vậy ta an tâm.” Điền Triết Hiên dùng sức ôm lấy Hủ Liên, không tiếp tục hỏi nữa.

“Bởi vì chàng là kiếp trước của hắn, ta không muốn nợ hắn nên mới giúp chàng như vậy. Không ngờ cuối cùng lại thua trong tay chàng, Hoàng đế lưu manh của ta.” Hủ Liên trong lòng hắn rầu rĩ nói.

“Không ngờ trên đời còn có chuyện trùng hợp như vậy, bất quá nếu ông trời đã đưa nàng đến bên cạnh ta, ta nhất định sẽ không để nàng đi, Hoàng hậu của ta.” Nghe Hủ Liên nhàn nhạt thú nhận, tâm tình hắn thật lâu không thể bình tĩnh. Đây là lần đầu tiên bọn họ thẳng thắn bộc lộ lòng mình như vậy.

(R: my god, da gà rụng đầy đất, ốc bắt được cả nồi ==”. Hai bạn trẻ sến quáaaaa).

Hai người lắng lắng cảm nhận nhiệt độ cùng nhịp tim của nhau, thời khắc này chỉ yên lặng như vậy. Bây giờ chỉ còn vấn đề sức khỏe của Hủ Liên, Điền Triết Hiên âm thầm lên kế hoạch, nếu Hoàng Kì không thể tìm được cách gì thì hắn sẽ đưa cô rời khỏi Hoàng cung đi tìm danh y.

“Người nói thật?” Trong Từ Trữ Cung, Thái hậu kinh ngạc nhìn Hồng Quý phi vốn nên rời đi. “Có chuyện này ư?”

“Những lời nô tì nói đều là thật.” Hồng Quý phi quỳ rạp xuống đất, nếu không phải thủ hạ của ả vô tình đi ngang qua lãnh cung, ả cũng không thể biết được bí mật này.

Nghĩ đến cái chết của Lan Quý phi, trong lòng ả liền sợ hãi. Chỉ là những lời Lan Quý phi nói trước khi chết đã để ả tìm ra được manh mối. Đáng tiếc còn chưa kịp nói ra, Hồng gia đã suy sụp. Bây giờ chỉ có thể lặng lẽ nói cho Thái hậu, hy vọng Hù Liên sẽ bị Thái hậu đuổi ra khỏi cung.

“Chuyện này còn có người nào biết?” Trên mặt Thái hậu lộ ra trầm tư.

“Hồi bẩm Thái hậu, Võ vương cùng Hoàng hậu đều biết việc này.” Trên mặt Hồng Quý phi lộ ra biểu tình độc ác.

“Lui ra đi, ai gia đã biết.” Thái hậu xoa xoa huyệt Thái Dương ầm ầm đau nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Thái hậu ngăn cản 1

“Các vị khanh gia còn có ý kiến gì không?” Diên Triết Hiền quét mắt nhìn toàn bộ đại điện. Mặc dù có vài tiếng xì xào, nhưng nghe Diên Triết Hiền nói vậy liền im lặng lại.

“Nếu không có gì khác, như vậy từ hôm nay trở đi, hậu cung giải tán.” Diên Triết Hiền khẽ cười, cuối cùng cũng làm được chuyện đã đáp ứng Hù Liên.

“Khoan đã.” Một thanh âm uy nghiêm truyền đến, chính là Mẫu hậu Diên Triết Hiền. “Hoàng thượng phải cân nhắc a.”

“Mẫu hậu.” Diên Triết Hiền cả kinh, không ngờ lúc này người đứng ra phản đối lại là Mẫu hậu vốn luôn không màng thế sự.

“Hoàng thượng, thân thể Hoàng hậu không thể nổi dỗi tông đường cho Hoàng thất, người biết không?” Lời này vừa nói ra, các đại thần trên đại điện nhất thời bàn tán xôn xao. Diên Triết Hiền không ngờ Mẫu hậu lại biết được chuyện này.

“Trẫm biết.” Diên Triết Hiền ổn định lại đại điện.

“Nếu biết vậy vì sao còn muốn đưa ra quyết định giải tán hậu cung? Hoàng nhi cùng Hoàng hậu phu thê tình thâm, ai gia biết. Nhưng duy nhất chuyện này ai gia không thể đồng ý. Người là Hoàng thượng, là vua của một nước, đạo lý trong đó chắc cũng không cần ai gia phải nói chứ?” Thái hậu kích động nói, bà tuy rất thích Hù Liên, nhưng vì huyết mạch Hoàng thất, bà chỉ có thể làm vậy.

“Trẫm đã có Hoàng nhi, Mẫu hậu sao phải bức bách trẫm như vậy?” Diên Triết Hiền đứng lên, nhìn thẳng vào Thái hậu.

“Hoàng thượng cân nhắc a.” Các đại thần quỳ rạp xuống đất. Diên Triết Hiền hừ lạnh một tiếng, phát tay áo bỏ đi.

“Hoàng nhi a, khổ tâm của ai gia, mong con có thể thấu hiểu.” Thái hậu giống như trong khoảnh khắc già đi không ít, dù sao chuyện này cũng là liên quan đến kế thừa huyết mạch Hoàng tộc.

“Sao vậy?” Hù Liên đứng trong sân, đang tưới nước cho cây cỏ, xa xa đã thấy Diên Triết Hiền sắc mặt hầm hầm đi tới.

“Không có việc gì.” Diên Triết Hiền không nói, chỉ là chôn đầu vào cổ cô.

“Không biết Hoàng Kì lúc nào trở về, hẳn đi cũng hai tháng rồi.” Hù Liên tiếp tục động tác, nhưng cũng vì Diên Triết Hiền mà nhẹ tay hơn không ít.

“Ta tin tưởng hẳn nhất định sẽ tìm được cách, đến lúc đó sẽ không có ai ngăn cản hai người chúng ta nữa.” Diên Triết Hiền nặng nề nói.

“Quả nhiên là vậy, chuyện chàng muốn giải tán hậu cung bị ngăn trở rồi.” Hù Liên buông thùng tưới xuống, xoay người nhìn Diên Triết Hiền.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Thái hậu ngăn cản 2

“Ai, thực sự là không giấu được nàng.” Điền Triết Hiên thở dài “Mẫu hậu không biết từ nơi nào nghe được thân thể nàng không khỏe, cho nên. . .”

“Thì ra là vậy.” Hủ Liên nhàn nhạt nói một câu, trên mặt cũng không hề có gợn sóng sợ hãi.

“Bất quá ta nhất định sẽ thuyết phục Mẫu hậu đáp ứng.” Điền Triết Hiên kiên định nói.

“Chuyện này không vội, ta chỉ muốn biết Hoàng Kì cuối cùng có tìm được biện pháp không thôi.” Bây giờ chỉ có tìm ra biện pháp giải độc mới có thể khiến Thái hậu tán thành.

“Theo lý mà nói thì chắc hẳn đang trên đường trở về, cho dù hẳn không có cách, ta cũng sẽ mang nàng đi tìm danh y.” Điền Triết Hiên nắm tay Hủ Liên, thâm tình nhìn cô.

“Dáng vẻ của chàng giống như là muốn dẫn ta bỏ trốn vậy.” Hủ Liên dờ khóc dờ cười nhìn Điền Triết Hiên, trong lòng âm áp.

“Nếu không phải đã đáp ứng nàng không thể bỏ lại bách tính thiên hạ, ta chắc đã mang nàng bỏ trốn thật rồi.” Điền Triết Hiên lộ ra nụ cười vô lại.

“Đừng nói lời đường mật nữa, chàng nhanh giúp ta tưới hoa bên kia” Hủ Liên ngồi trên ghế đá trong sân, nhàn nhã chỉ huy Điền Triết Hiên. “Không nên tưới nhiều quá a, nếu không rễ sẽ bị úng.”

“Được, được.” Điền Triết Hiên cam tâm tình nguyện làm cu li, hẩn xắn tay áo lên, một chút khí thế Hoàng đế cũng không còn.

“Lão sư, người thật là lợi hại, đem phụ hoàng quản thành để bảo luôn.” Điền Thần Chích vừa đến đã thấy Điền Triết Hiên đang tưới cây trong hoa viên, trên mặt lộ ra nụ cười hả hê.

“Tiểu đồ đệ, gần đây việc học thế nào rồi?” Hủ Liên ngã một chén nước cho Điền Thần Chích, nhìn hẩn uống một hơi cạn sạch.

“Thái phó nói, không lâu nữa sẽ ta vượt qua phụ hoàng. Chỉ là Võ vương sư phụ đi rồi, võ nghệ của ta tiến bộ cũng chậm lại. Võ vương sư phụ lúc nào mới trở về nhà.” Điền Thần Chích cau mày, tựa như gặp chuyện vô cùng phức tạp.

“Chích nhi, không phải phụ hoàng con còn đây sao? Võ nghệ của phụ hoàng con cũng không kém Võ vương nha.” Điền Triết Hiên tưới cây xong, quệt mồ hôi đi tới.

“Thật không biết người bị đánh đến mặt mũi bầm dập lúc trước là ai.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, trên mặt mang theo nụ cười chế nhạo.

Lần này đến phiên Điền Triết Hiên nhăn nhó, hẩn len lén lôi kéo tay áo Hủ Liên. Hình tượng của hẩn trước mặt nhi tử đều bị hủy rồi, chừa lại chút mặt mũi cho hẩn đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Thái hậu ngăn cản 3

“Hoàng thượng.” Điền Triết Hiên quay đầu, nhìn Thái hậu đứng sau lưng bọn họ.

“Tham kiến Mẫu hậu.” Hủ Liên hạ thấp người. Điền Thần Chích từ sau chạy đến, vô cùng thân thiết đứng bên cạnh Thái hậu.

“Hoàng nãi nãi.” Thái xoa đầu Điền Thần Chích, hiền lành cười, sau đó chuyển tầm mắt sang Hủ Liên.

“Hủ Liên, ta có chuyện muốn nói với con.” Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên, Hủ Liên khẽ gật đầu. Đợi Thái hậu bước vào Khôn Trữ Cung, cô liền theo sau.

“Phụ hoàng, người khản tương như vậy làm gì?” Điền Thần Chích kì quái nhìn bàn tay nắm chặt của Điền Triết Hiên. “Hoàng nãi nãi cũng sẽ không ăn lão sư a.”

“Chích nhi, con nói lão sư đối với con như thế nào?” Điền Triết Hiên đột nhiên nghĩ tới điều gì, quay đầu lại cười tươi rói như ánh mặt trời.

“Lão sư đối con tốt a.” Tuy bất ngờ với thay đổi của phụ hoàng, cậu vẫn nói thật ra.

“Ta đây để con làm con thừa tự của Hủ Liên thế nào?” Điền Triết Hiên lộ ra biểu tình chờ mong đợi Điền Thần Chích trả lời.

“Phụ hoàng, chuyện này rất quan trọng với người sao?” Diên Thần Chích xoa cằm suy nghĩ. Cậu đứng là rất thích Hủ Liên, hơn nữa cũng nhìn ra Hủ Liên vẫn xem cậu như con. Bất quá, nếu phụ hoàng đã hỏi như vậy, không tranh thủ vài điều kiện là không được.

“Đương nhiên rồi, vì hạnh phúc nửa đời sau của phụ hoàng, con nhất định phải đáp ứng a.” Diên Triết Hiên mặt đầy ý cười nhìn Diên Thần Chích, thầm thắc mắc vì sao cậu còn chưa đồng ý a.

“Phụ hoàng, vì hạnh phúc của người, con nhất định sẽ đồng ý. Nhưng mà có một điều kiện nho nhỏ.” Diên Thần Chích xoa tay, không có ý tốt nhìn Diên Triết Hiên.

“Tiểu tử được lắm, lại dám đặt điều kiện với ta. Bất quá không được có lần sau, con nói đi, nghĩ muốn cái gì?” Diên Triết Hiên bày ra bộ dáng mặc người chặt chém.

“Kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần lúc người mang Mẫu hậu xuất cung, tiện thể đem con đi là được rồi.” Diên Thần Chích lập tức thông minh đổi giọng gọi Mẫu hậu.

“Được rồi.” Diên Triết Hiên suy nghĩ một chút. Tuy làm vậy sau này sẽ phiền, nhưng chút phiền phức con con ấy còn chưa ngăn được quyết tâm của hắn.

“Vậy nhi thần cáo lui trước.” Diên Thần Chích vui vẻ rời đi. Kế hoạch xuất cung của hắn đã có cơ hội thực hiện rồi, đúng là không uổng công.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Thấp thỏm chờ đợi 1

“Hoàng hậu, mục đích ai gia tới người cũng rõ ràng chứ?” Thái hậu ngồi xuống, bình tĩnh nhìn Hủ Liên.

“Nô tì biết.” Hủ Liên nhàn nhạt đáp lại.

“Hoàng thượng muốn giải tán hậu cung, chỉ lưu lại một mình con. Nhưng thân thể của con đã không thể sinh đứa nhỏ, nếu không ta cũng sẽ không phản đối.” Thái hậu thở dài, tựa hồ cũng rất khó xử.

“Thân thể của nô tì, nô tì biết rất rõ.” Hủ Liên dừng lại một chút “Thế nhưng Hoàng thượng đã có con nối dòng rồi, vì sao Thái hậu còn muốn chấp nhất như vậy?”

“Hủ Liên, cũng không phải ai gia muốn bức con. Chỉ là người trong Hoàng thất, dưới gối ai không phải nữ nhân thành đàn? Hoàng thượng chỉ có một nhi tử là Chích nhi, làm sao có thể khai chi tán diệt. Ta vừa là mẫu thân, vừa là Thái hậu, cho nên không thể không làm vậy.”

“Nô tì hiểu.” Hủ Liên cúi đầu, cũng không nói nữa.

“Con có thể hiểu được khổ tâm của ai gia là tốt rồi. Dù sao thân là Hoàng thượng, muốn chi yêu một người là không có khả năng. Cho dù làm được đi nữa, suy xét các phương diện thì cũng phải có nhiều nữ nhân.” Thái hậu đứng lên vỗ vai Hủ Liên, sau đó rời đi.

“Ta sao lại không muốn có đứa nhỏ của chính mình chứ, nếu lúc trước. . .” Hủ Liên nhắc tay đặt lên bụng. Tuy đứa bé đã mất, nhưng Hủ Liên vẫn hoài niệm như trước, vẫn thường nghĩ không biết đứa nhỏ nếu được sinh ra sẽ giống mình hay giống Diên Triết Hiên nhiều hơn.

“Hủ Liên, thế nào rồi? Mẫu hậu nói cái gì?” Vừa thấy Thái hậu đi ra, Diên Triết Hiên liền cấp tốc vọt vào.

“Mẫu hậu chỉ là bảo ta suy nghĩ thoáng một chút thôi. Là mẫu thân, bà muốn chàng có nhiều con cái cũng là chuyện thường.” Hủ Liên cười cười, trấn an nói.

“Hủ Liên, chỉ cần ta để Chích nhi làm con thừa tự của nàng, vậy cũng tính là con nàng rồi. Nàng không cần lo lắng.” Diên Triết Hiên vui vẻ nói, Hủ Liên lắc đầu.

“Chúng ta trước tiên chờ Hoàng Kì trở về, được không? Trước đó chàng không nên xung đột với mẫu hậu và các đại thần.”

Nhìn vẻ mặt cầu xin của Hủ Liên, Diên Triết Hiên gật đầu. Thực sự chỉ có đợi tin tức của Hoàng Kì mới có thể giải quyết được vấn đề này. Nhưng mà bất luận kết cục như thế nào, Hủ Liên vĩnh viễn là thê tử duy nhất của hắn. Hai người siết chặt tay nhau, đều ngậm cười trong lòng.

Chương 144: Thấp thỏm chờ đợi 2

Đào mắt đã qua một tháng, Điền Triết Hiên không đề cập đến chuyện giải tán hậu cung, các đại thần cũng không dám dă động tới, coi như là chuyện chưa xảy ra.

“Mẫu hậu, người cùng phụ hoàng lúc nào mới xuất cung a?” Từ sau ngày đó, Điền Thần Chích đã dỗi xưng hô. Nhưng mà cảm giác gọi mẫu hậu đúng là rất tốt, cậu từ nhỏ không có mẫu thân, tình cảm của Hủ Liên cậu cũng đều thấy, tất nhiên sẽ không phản đối gọi cô là mẫu hậu.

“Thần Chích a, con hiện tại cũng vừa mới hơn tám tuổi thôi, tuy rằng mọi mặt đều ưu tú hơn những đứa nhỏ cùng lứa, nhưng cứ như vậy cho con ra ngoài, ta cùng phụ hoàng con sẽ không yên lòng.” Hủ Liên nhìn lá cây héo vàng ngoài cửa sổ, trời đã vào thu rồi.

“Con sẽ rất ngoan ở bên cạnh phụ hoàng và mẫu hậu, chỉ cần hai người mang con ra ngoài là được rồi.” Điền Thần Chích hiếm khi lộ ra bộ dạng làm nũng đúng tuổi trẻ con, Hủ Liên mỉm cười.

“Chích nhi, con lại quán quít đòi mẫu hậu mang con xuất cung à?” Điền Triết Hiên vừa đến đã thấy Điền Thần Chích lủi rủ bên cạnh Hủ Liên, cảnh tượng này khiến hắn rất muốn tiến lên ôm cả hai người vào lòng.

“Phụ hoàng, người nói khi nào xuất cung sẽ mang con đi theo.” Điền Thần Chích đổi thành vẻ mặt nghiêm túc “Qua cầu rút ván.”

“Ta cũng đâu có thất hứa, chỉ là ta cùng mẫu hậu con còn muốn chờ Hoàng Kì thúc thúc.” Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên, Hủ Liên mỉm cười lại với hắn.

“Được rồi.” Điền Thần Chích thở dài, ủ rù đi ra ngoài.

“Hiên, tuổi của Thần Chích đang là tuổi chơi đùa, đáng tiếc sinh tại Hoàng thất, rất nhiều chuyện không thể làm được.” Hủ Liên nhìn bóng lưng Điền Thần Chích rời đi, bất đắc dĩ nói.

“Ta lúc bằng tuổi nó còn đang ở trên cây bắt chim đây. Thần Chích xem như là an phận hơn ta nhiều rồi.” Điền Triết Hiên ngồi xuống bên cạnh Hủ Liên.

“Vậy chàng lúc nhỏ bị tiên hoàng quở trách không ít đi?” Hủ Liên nhướn mi hỏi, thì ra Điền Triết Hiên còn có một mặt như vậy.

“Đờ đờ, chỉ là phụ hoàng đi sớm, năm ta mười tuổi đã giá hạc tây quy* rồi.” Điền Triết Hiên lộ ra vẻ mặt hoài niệm “Khi đó thương tâm nhất chính là Hoàng huynh, từ đó về sau huynh ấy cũng rất ít khi trở lại cung.”

(R: giá hạc tây quy: qua đời).

“Thì ra là vậy, như vậy mẫu hậu phụ tá chàng lên ngôi vị cũng rất cực khổ a.” Hủ Liên biết Thái hậu đã trải qua những chuyện không dễ dàng, phu quân qua đời sớm, con trai tuổi còn nhỏ, bà phải gánh vác trọng trách rất nặng.

Chương 145: Chuyển cơ bất ngờ 1

“Cho nên ta chưa từng cãi lại ý tứ của mẫu hậu, nhưng là lần này phải phản đối.” Điền Triết Hiên bất đắc dĩ cười.

“Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương. Ngự y Hoàng Kì cầu kiến.” Nghe vậy, Điền Triết Hiên phản ứng rất kịch liệt. Hủ Liên vỗ vỗ tay hắn, ý bảo hắn lãnh tĩnh một chút. Tuy Hủ Liên cũng vô cùng hồi hộp, nhưng cô phải giữ vững lí trí.

“Hoàng Kì, thế nào rồi?” Điền Triết Hiên hít sâu, thanh âm trầm thấp hỏi, mơ hồ lộ ra một tia gấp gáp.

Hoàng Kì không nói gì, chỉ là lắc đầu. Hắn vốn có bệnh sạch sẽ nghiêm trọng cũng không trở lại y quán thay bộ quần áo, vẫn mang dáng vẻ phong trần mệt mỏi đến đây. Đáng tiếc tin tức hắn mang đến lại là tin dữ.

“Là như vậy sao.” Hủ Liên hơi cúi đầu, quả nhiên không có cách nào. Tuy cô đã sớm chuẩn bị tâm lý cho kết quả này, thế lúc nghe được tin tức cô vẫn cảm thấy mất mát vô cùng.

Nắm tay nắm chặt của Điền Triết Hiên buông lỏng ra, hấn đi tới trước mặt Hoàng Kì hỏi: “Hoàng Kì, lẽ nào thực sự tìm không được cách cải thiện thân thể Hủ Liên sao?”

“Đúng vậy, ta đã đi bái phỏng rất nhiều danh y, nhưng đều không tìm được phương pháp hữu hiệu.” Hoàng Kì lắc đầu. Ý của hấn là không tìm được cách giải độc, chỉ là Điền Triết Hiên không biết Hủ Liên trúng độc mà thôi.

“Hủ Liên, cho dù Hoàng Kì không có cách, ta cũng muốn mạng nàng đi. Chân trời góc biển gì cũng được, ta nhất định phải chữa trị được cho nàng.”

“Hiên, chàng bình tĩnh một chút.” Hủ Liên trấn an hấn, cô vẫn cố gắng bảo trì lãnh tĩnh. “Chàng là Hoàng thượng, lẽ nào cứ bỏ thiên hạ bách tính như vậy mà đi sao?”

“Nếu ngay cả thứ nàng muốn ta cũng không cho được, ta còn quản thiên hạ làm cái gì?” Điền Triết Hiên nắm lấy vai Hủ Liên, thống khổ nói.

“Hiên, chỉ cần ta biết chàng yêu ta là được rồi, ta có thể chấp nhận chuyện chàng nạp phi.” Hủ Liên cắn môi, chậm rãi nói.

“Khụ khụ. . . Tội nói, tôi có quấy rầy các vị nói chuyện không?” Một tiếng nói quen thuộc truyền đến, Thư Dao ngêng ngang đi vào.

Hủ Liên cùng Điền Triết Hiên sững sốt, sao cô ấy lại tới vào lúc này. Chỉ thấy Thư Dao đến bên bàn, tìm điểm tâm mình thích.

“Thư Dao, cô về rồi, như vậy Vũ vương cũng đã trở về?” Hủ Liên sững lại một chút, tiến lên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Chuyển cơ bất ngờ 2

“Cô nói tên muội tao* Điền Triết Dực kia a, hấn nói muốn dẫn thêm một người, cho nên tối nay mới đến. Mọi người tiếp tục, tôi không quấy rầy nữa.” Thư Dao chui chui khóe miệng, làm động tác ‘mời’.

(R: muội tao: những người theo kiểu ngoài lạnh trong nóng, nhìn lầm lầm lì lì mà nội tâm phong phú).

Bị cô cắt ngang như vậy ai còn muốn nói tiếp nữa. Hoàng Kì đã đi, trong Khôn Trữ Cung chỉ còn ba người Điền Triết Hiên, Hủ Liên cùng Thư Dao. Hủ Liên ngồi xuống bên cạnh Thư Dao, nhìn Thư Dao thoải mái ăn.

“Thư Dao, lần này cùng Vũ vương đi ra ngoài, đen không ít, cũng gây không ít a.”

“Trước đây toàn ru rú trong nhà, bây giờ có thể đi đến một chỗ xa như vậy cũng thí vị lắm.” Vừa nhắc đến chuyến đi lần này, Thư Dao liền buông điểm tâm trong tay xuống hưng phấn nói. “Lần này chúng ta đi Tây Vực đó.”

“Hai người cũng đi Tây Vực?” Hủ Liên nghi hoặc hỏi “Vậy sao cô nhanh trở lại vậy?”

“Cũng là tên muội tao nam kia, trên đường đi không nói không rằng mang tôi thi triển khinh công. Cũng may trước đây tôi hay chơi trò chơi cảm giác mạnh, nếu không chắc đã sớm hôn mê.”

“Như vậy lần này hai người đến Tây Vực để làm gì?” Điền Triết Hiên cũng sáp lại, dường như nghĩ ra điều gì.

“Muội tao nam nói, hấn muốn nhìn xem độc của Tây Vực Độc Thần nhanh hay nắm đấm của hấn nhanh, cho nên mới đi đến đó.” Ăn uống no nê, Thư Dao thỏa mãn ợ một cái.

(R: hình tượng, hình tượng a ==”).

“Như vậy kết quả ra sao?” Hủ liên hỏi tiếp nói.

“Tây Vực Độc Thần ngã chống vó, i chang động kinh. Nghe muội tao nam nói là: gây ông đập lưng ông.” Nhìn thần sắc khi nói của Thư Dao cũng đủ biết Tây Vực Độc Thần thảm tới mức nào rồi.

“Như vậy Tây Vực Độc Thần còn nói gì nữa không?” Hủ Liên nôn nóng hỏi.

“Hắn nói sau này không dám chế độc nữa, xin muện tao nam buông tha cho hắn.” Thư Dao biết Hủ Liên đang trúng độc, cho nên hỏi ngược lại “Lẽ nào cô trúng độc có liên quan đến Tây Vực Độc Thần sao?”

“Cái gì, Hủ Liên nàng trúng độc bao giờ?” Điền Triết Hiên vừa nghe được nhảy dựng lên, sao còn gạt hắn một việc như vậy. “Hủ Liên, đây là chuyện gì xảy ra?”

“Hiên, kỳ thực ta không thể có đứa nhỏ là do trúng một loại độc, trước đây không nói cho chàng là sợ chàng nhất thời làm chuyện thiếu suy nghĩ.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Chuyển cơ bất ngờ 3

“Là ai hạ độc?” Điền Triết Hiên bị tin tức bất thành linh này làm tức giận đến hai mắt đỏ bừng “Nói cho ta biết là ai làm?”

“Nữ nhân kia đã chết rồi. Tối hôm đó muện tao nam cho ả thử độc, là cái loại năm ngày sau sẽ chết.” Thư Dao nhìn bộ dạng nóng nảy của Điền Triết Hiên, nhẹ nhàng nói.

“Ngươi biết nữ nhân kia là ai không?” Tay Điền Triết Hiên còn chưa chạm đến Thư Dao đã bị một lực vô hình đánh văng ra.

“Hoàng thượng, người nếu như muốn ra tay, ta không ngại cùng người luyện tập.” Lời nói âm lãnh phát ra cùng với hơi thở nguy hiểm.

“Muện tao nam, ngươi tới về rồi.” Thư Dao nhắc chân chạy ra phía sau Điền Triết Dực. Không ngờ Hoàng đế này lúc tức giận lại kinh khủng đến vậy.

“Hoàng huynh, nữ nhân kia là ai?” Điền Triết Hiên lúc này đã hoàn toàn mất đi lí trí, chỉ nghĩ muốn biết hung thủ hại Hủ Liên kia là ai.

“Là Lan Quý phi thơm ngào ngạt của đệ, nếu rảnh rồi đi tìm người đã chết vậy không bằng dồn tâm tư vào việc giải độc cho Hoàng hậu của đệ đi.” Điền Triết Dực mắt lạnh nhìn vạt áo bị nắm, xem ra Điền Triết Hiên bị sửa một trận chưa đủ, còn dám hất hàm lên mặt.

“Huynh (Người) có cách sao?” Điền Triết Hiên cùng Hủ Liên đồng thanh hỏi, Thư Dao cũng kì quái nhìn Điền Triết Dực.

“Ta đương nhiên không có bản lĩnh đó, bất quá ta chộp tới được tên này.” Điền Triết Dực từ bên cạnh kéo ra một người. Người nọ xem ra cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi, vừa nhìn thấy Điền Triết Dực ra tay, liền ngay cả thở mạnh cũng không dám.

“Anh hùng ngài bỏ qua cho ta đi, độc sư phụ ta cũng không giải được, ta làm đồ nhi sao có thể a?” Nam tử mở miệng cầu xin tha thứ, hiển nhiên là độc đường đi đã được Điền Triết Dực ‘chiếu cố’ không ít.

“Lão đầu kia nói ngươi đã học xong toàn bộ phương pháp chế độc của hắn rồi. Hơn nữa còn đột phá thành tựu của hắn. Lão đầu kia xem trọng ngươi như vậy, ngươi nếu không giải được cũng đừng trách ta ra tay độc ác.” Điền Triết Dực cười nguy hiểm. Thấy nụ cười của Điền Triết Dực, nam tử giật mình nín hót cười.

“Được, được, được. . . Anh hùng nói rất đúng. Ta tất nhiên sẽ dốc toàn lực giải độc cho vị cô nương này.” Ngón tay nam tử trở về phía Thư Dao. Trong ấn tượng của hắn cũng chỉ thấy một mình Thư Dao là nữ nhân, tự nhiên sẽ cho rằng người trúng độc là cô.

“Ta trúng độc hồi nào.” Thư Dao trắng mắt liếc nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Chuyển cơ bất ngờ 4

“A, vậy xin hỏi là vị nào?” Nam tử nhìn mọi người xung quanh, hình như ngoại trừ Thư Dao cũng chỉ còn một nữ nhân thanh tú. “Chẳng lẽ. . .”

“Đúng vậy, là ta, nếu như ngươi lúc chế tác giải độc có cần thứ gì hay có yêu cầu gì thì cứ nói ra. Nếu có thể ta nhất định sẽ làm được.” Hủ Liên gật đầu, tiến lên đánh giá nam tử. Nhìn qua là một người rất bình thường, nhưng ngửi mùi thuốc nồng đậm trên người hẳn cũng biết hẳn là một kẻ quanh năm suốt tháng ngập trong dược thảo.

“Không dám nhận, không dám nhận.” Nam tử len lén nhìn Điền Triết Dực như Tu La đứng gần đó, nhất thời tâm sinh hảo cảm với Hủ Liên.

“Nếu có thể trị cho Hủ Liên, ngươi muốn cái gì ta sẽ cho ngươi cái đó.” Điền Triết Hiên mặc dù trong lòng không tin tưởng năng lực của nam tử, nhưng Hủ Liên đã nói vậy, hẳn cũng chỉ có thể theo cô.

“Nếu không còn chuyện gì, ta cũng Thụ Dao đi trước.” Điền Triết Dực cuối cùng nhìn nam tử thật sâu “Hạo Trạch, nếu ngươi có gì mờ ám, ta lúc nào cũng ở phía sau ngươi.”

“Muộn tao nam, anh lần này lại mang tôi xem giang sơn đi, ra giang hồ như vậy rất thú vị.” Thụ Dao lẻo đẻo theo sau Điền Triết Dực nói không ngừng.

Nhìn bóng lưng hai người rời đi, nam tử cuối cùng chịu hết nổi mà ngã ngồi xuống đất, xem ra là bị dọa không nhẹ. Hủ Liên đi tới bên cạnh, ý bảo hẳn đứng lên.

“Ngươi gọi là Hạo Trạch phải không? Sau này phiền phức ngươi rồi.”

“Được rồi, được rồi.” Hạo Trạch đứng lên, phui phui bụi trên người. “Như vậy ta có thể phối dược ở nơi nào?”

“Nơi này là Hoàng cung, ngươi phải đến chỗ Hoàng Kì bên kia, vậy cũng thuận tiện cho hẳn cùng phối giải độc.” Hủ Liên suy nghĩ một chút, lại nói “Chỉ là Hoàng Kì hơi ư sạch sẽ, ngươi chú ý một chút là được rồi.”

“Nơi này là Hoàng cung?” Một đường bị Điền Triết Dực túm đi, hẳn cũng không biết mình đang ở chỗ nào. Hiện tại nhìn kĩ lại, đúng là bày trí không giống bình thường. Tuy cũng rất đơn giản, nhưng những vật dụng này đều làm từ loại gỗ tốt nhất.

“Ta là Hoàng hậu, nơi này là ta Khôn Trữ Cung của ta.” Hủ Liên chỉ vào mình, nhàn nhạt nói.

“Đừng nói nữa, chúng ta nhanh chóng đến chỗ Hoàng Kì đi.” Điền Triết Hiên thấy gương mặt kinh ngạc của Hạo Trạch, không nhịn được mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Giải độc 1.

Chỗ của Hoàng Kì luôn không cho phép người ngoài bước vào, nhưng nghe nói Hạo Trạch có khả năng giải độc, hẳn cũng bị nam nhân nhìn như nhu nhược trước mắt làm hiếu kì.

Sau khi sắp xếp xong cho Hạo Trạch, Hủ Liên và Điền Triết Hiên trở lại tẩm cung. Chiều nay đúng thật là bị kích động không ít. Đầu tiên là Hoàng Kì nói không có cách giải độc, sau đó là Điền Triết Dực chộp đồ đệ của Tây Vực Độc Thần đến nói là có thể giải.

“Hủ Liên, nàng nghĩ cái người gọi là Hạo Trạch kia có thể giúp nàng giải độc không?” Điền Triết Hiên mệt mỏi ngồi cạnh Hủ Liên.

“Có thể đi, bây giờ cũng chỉ có thể tin tưởng hẳn. Dù sao đây cũng là hy vọng duy nhất của chúng ta không phải sao?” Hủ Liên bình tĩnh nói.

Điền Triết Hiên im lặng gật đầu.

“Ngươi đây đều là mấy cái thử nghiệm tào lao, căn bản không đúng theo lẽ thường.” Hoàng Kì sắc mặt âm trầm, nhìn Hạo Trạch đang vội vàng.

“Ngươi nếu có thể dùng phương pháp chính thống, vậy sao tới giờ còn chưa giải được vậy.” Gặp chuyện liên quan đến độc, Hạo Trạch tuyệt không nhượng bộ.

“Hử, ta cũng không tin ngươi làm mấy thử nghiệm vớ vẩn đó cũng có hiệu quả.” Một câu nói của Hạo Trạch chạm vào chỗ đau của hẳn, Hoàng Kì vung tay áo, về phòng nghiên cứu sách cổ.

“Hạo Trạch, ngươi cùng Hoàng Kì hai người ở chung không tệ a.” Hủ Liên mấy ngày nay nhìn hai người khắc khẩu không ngừng, tâm tình cũng thả lỏng không ít.

“Hủ Liên a, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tìm được phương pháp giải độc trước tên sạch sẽ cuồng kia.” Vừa nói, Hạo Trạch lại thả một nhúm thuốc bột vào ấm thuốc. Một cô hương vị kì quái ập vào mặt, sắc mặt Hủ Liên biến đổi, lẽ nào giải độc là mấy thứ quý dị này sao?

Đảo mất đã nửa tháng, Hù Liên đang ngồi trong Khôn Trữ Cung cùng Diên Thần Chích chơi cờ. Chỉ thấy một người toàn thân đen như mực tiến đến, mùi khét nồng đậm cũng theo người đó ập vào. Hù Liên bưng kín mũi, kỳ quái nhìn người vừa đến.

“Hù Liên, ta thành công rồi, ta thực sự thành công rồi.” Người đen thui lộ ra một hàm răng trắng.

“Người là Hạo Trạch đi, sao lại biến thành như vậy?” Hù Liên dờ khóc dờ cười nhìn Hạo Trạch cả người đen như than “Người nói thành công, là tìm được phương pháp giải độc rồi sao?”

“Đúng vậy, ta rốt cục chế ra được giải độc rồi.” Hạo Trạch lấy tay quệt quệt mặt, trên mặt vẫn là một mảnh đen như mực. “Muốn thử không?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Giải độc 2

“Thử?” Tim Hù Liên dường như nhảy lên một cái, thuốc này nhìn có vẻ kinh khủng quá.

“Người yên tâm, lần này tuyệt đối sẽ không kì quái.” Hạo Trạch nhân lấy khăn Hù Liên đưa, đem lọ nghẹ trên mặt lau sạch.

“Được rồi, như vậy uống vào có tác dụng phụ gì không?” Hù Liên cầm bình sứ nhỏ trong tay, đây là Hạo Trạch vừa đưa cho cô. Từ bình sứ đổ ra một viên thuốc nhỏ màu xanh lục.

“Tuyệt đối không có, hơn nữa còn cho người sinh đôi.” Bộ dạng Hạo Trạch quảng cáo làm Hù Liên nghĩ tới mấy người đi lừa đảo, cầm mấy loại thuốc rẻ tiền mà nói thành thuốc tiên trị bách bệnh.

“Chỉ cần có thể giải độc là được rồi.” Hù Liên nín thở, bỏ viên thuốc vào miệng nuốt xuống. Thuốc vào miệng có một cảm giác mát lạnh.

“Thế nào, mùi vị không tệ chứ.” Hạo Trạch xoa xoa tay, chờ mong nhìn biểu tình của Hù Liên.

“Đúng là không tệ.” Để không làm hấn thất vọng, Hù Liên bất đắc dĩ nói bốn chữ.

“Đại khái là điều trị khoảng một tháng nữa, thân thể của người sẽ bình thường. Ta am hiểu chính là chế độc cùng giải độc, điều trị thì phải nhờ vào tên Hoàng Kì sạch sẽ cường kia rồi.” Tuy không muốn thừa nhận mình kém Hoàng Kì, nhưng không am hiểu chính là không am hiểu.

“Lần này thực sự là nhờ có người.” Hù Liên cảm kích nhìn Hạo Trạch “Người nếu muốn gì có thể nói ra.”

“Không có gì, là chuyện nên làm. Lần này đến Hoàng cung cũng học được không ít, ta sao lại có thể đòi hỏi người cái gì nữa chứ.” Hạo Trạch gãi gãi đầu, lộ ra biểu tình thật thà. “Bất quá ta có một thỉnh cầu nho nhỏ.”

“Là cái gì người nói đi.” Hù Liên mỉm cười, nhìn Hạo Trạch đang ngại ngùng.

“Ta muốn ở chỗ này ngốc một thời gian, ở đây có rất nhiều sách thuốc, ta muốn nghiên cứu thêm.”

“Người muốn ngốc bao lâu cũng được, cái này người cầm, sau này có thể tùy ý ra vào Hoàng cung.” Hù Liên lấy ra một khối lệnh bài, đặt vào tay Hạo Trạch.

“Vậy thật sự là quá tốt, cảm ơn người.” Hạo Trạch nhìn tới nhìn lui lệnh bài trong tay, giống như đứa nhỏ có được đồ chơi yêu thích.

“Hạo Trạch.” Hoàng Kì vội vội vàng vàng chạy đến, thấy bình sứ trong tay Hù Liên, không khỏi sắc mặt đại biến. “Người thực sự cho Hoàng hậu thử?”

“Đúng vậy, Hù Liên nói không tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Giải độc 3

“Hạo Trạch, người có nghĩ đến nếu như giải được có vấn đề gì thì hậu quả thế nào không?” Hoàng Kỳ gần như rống lên, Hạo Trạch sừng sốt.

“Hạo Trạch ta chế giải được nếu không nắm chắc sẽ không cho người khác thử, người đừng tưởng rằng lấy độc trị độc là có thể sơ sai.” Hạo Trạch không cam lòng tỏ ra yếu kém quát lại, trong chớp lát Khôn Trữ Cung trở nên im ắng, hai người không nói nữa.

Hủ Liên không biết nên làm sao ngăn hai người, đột nhiên cô cảm thấy một trận choáng váng, sau đó trước mắt tối sầm ngã xuống.

“Hoàng hậu.”

“Hủ Liên “

“Mẫu hậu “

Ba người cùng kêu lên, không ngờ Hủ Liên lại đột nhiên hôn mê bất tỉnh như thế. Hoàng Kỳ gắt gao nhìn chăm chăm Hạo Trạch, nếu thực sự có chuyện gì, hẳn nhất định sẽ không bỏ qua.

Hạo Trạch tiến lên bắt mạch cho Hủ Liên, khăn trương trên mặt cũng dịu xuống. Hắn mang Hủ Liên lên giường, sau đó xoay người nói: “Đây là dấu hiệu hóa giải độc, chờ năng tĩnh lại rồi điều trị thêm một thời gian là được rồi.”

Hoàng Kỳ cũng tiến lên, sau khi xem kỹ một phen, rốt cục mới yên tâm. Hắn không nhìn Hạo Trạch, bước ra khỏi Khôn Trữ Cung, trực tiếp về thẳng chỗ của hắn. Trước phải điều chế đầy đủ các loại thuốc bổ, chờ sau khi Hủ Liên tỉnh lại sẽ cần dùng.

“Hạo Trạch thúc thúc, thúc nói mẫu hậu có sao không?” Bởi vì gặp mặt không nhiều lắm, cho nên Điền Thần Chích không biết y thuật của Hạo Trạch như thế nào.

“Yên tâm đi, mẫu hậu của con không có việc gì. Hạo Trạch thúc thúc cam đoan, chờ khi thân thể mẫu hậu tốt lên rồi sẽ sinh cho con một đám đệ đệ, muội muội.” Hạo Trạch quệt mồ hôi lạnh vừa ứa ra, vừa cười vừa nói.

“Không có đệ đệ, muội muội cũng không sao, chỉ cần thân thể mẫu hậu tốt lên là được rồi.” Điền Thần Chích lo lắng nhìn Hủ Liên, tay nhỏ bé sẵn sàng lấy ra khăn lụa lau đi mồ hôi trên trán cô.

“Hủ Liên làm sao vậy?” Điền Triết Hiên nghe được tin liền buông tấu chương, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến, chỉ thấy Hủ Liên nằm trên giường cùng hai người Hạo Trạch, Điền Thần Chích bên cạnh.

“Chờ Hoàng hậu tỉnh lại để Hoàng Kỳ điều trị, độc của Hoàng hậu đã giải được hoàn toàn rồi, hơn nữa thân thể cũng sẽ từ từ khôi phục.” Hạo Trạch nhìn Điền Triết Hiên không nói được gì, nhỏ giọng giải thích.

“Cảm tạ.” Điền Triết Hiên trầm thấp nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Hoàng hậu phúc hắc của trẫm 1

Hai tháng sau.

“Hủ Liên, thân thể của người đã hoàn toàn tốt rồi.” Tuy Hạo Trạch nói chỉ cần một tháng điều trị là được, nhưng Hủ Liên vẫn rất lo lắng, kiên quyết muốn theo dõi thêm một tháng.

“Đừng vậy, sáng sớm lúc Hoàng Kỳ tới cũng nói đã khôi phục rồi.” Hủ Liên miễn cưỡng nằm trên giường, hai tháng này uống thuốc nhiều đến muốn nôn, cuối cùng cũng yên tâm rồi.

“Như vậy. . .” Điền Triết Hiên lộ ra tươi cười tà ác “Chúng ta lúc nào cho mẫu hậu một Hoàng tôn đây?”

“Cả đầu của chàng chỉ chứa mấy chuyện này thôi sao?” Hủ Liên không nóng không lạnh nói, từ sau khi trúng độc, cô không cho Điền Triết Hiên chạm vào. Mấy tháng vừa qua, Điền Triết Hiên cũng không có hạnh kiểm xấu, chỉ là an an ổn ổn ngủ bên cạnh cô mà thôi.

“Không có, nàng phải tin tưởng ta, ngoại trừ nàng, ta sẽ không nghĩ vậy với ai hết.” Điền Triết Hiên lập tức đảm bảo với Hủ Liên.

“Ta nhớ hậu cung hình như còn vài tần phi, các nàng hẳn là có thể giúp chàng giải quyết vấn đề.” Hủ Liên từ khi thân thể khá lên, tâm tình cũng vô cùng tốt, thường không có việc gì sẽ trêu chọc Điền Triết Hiền.

“Nương tử, nàng cũng biết vì phu toàn tâm toàn ý với nàng, ta sao có thể đi tìm nữ nhân khác được. Chỉ cần chúng ta cho mẫu hậu vài Hoàng tôn, mẫu hậu nhất định sẽ đáp ứng chuyện giải tán hậu cung.” Móng vuốt sói của Điền Triết Hiền chậm rãi hướng tới Hủ Liên.

“Có thể, bất quá ta có một yêu cầu.” Hủ Liên chột né qua một bên, tránh thoát tay Điền Triết Hiền, trong mắt hiện lên một tia sáng quý dị.

“Yêu cầu gì?” Vừa nghe có thể, Điền Triết Hiền đã không lo trộm đầu hủ nữa.

“Chàng trước đây là dựa vào nhu cầu của mình mà tìm nữ nhân, như vậy trừ phi ta đồng ý, ngược lại ngàn vạn lần không được tùy tiện chạm vào ta.” Hủ Liên trầm tư một lúc rồi nghiêm túc nói với Điền Triết Hiền.

“Nói cách khác, là nương tử đến lâm hạnh vì phu ta sao?” Điền Triết Hiền chỉ chỉ Hủ Liên, rồi lại chỉ vào mình. Tự tôn nam nhân của hắn lần thứ hai bị Hủ Liên đã kích, không ngờ lại thảm đến mức này.

“Thế nào, chàng có ý kiến sao?” Hủ Liên liếc nhìn Điền Triết Hiền, sau đó đột nhiên lộ ra biểu tình ai oán “Ta chỉ biết nam nhân các người đều là động vật sống nhờ nửa người dưới, không đề ý cảm thụ của nữ nhân. Quên đi. . .”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Hoàng hậu phúc hắc của trẫm 2

“Không có, tuyệt đối không có ý tứ này.” Điền Triết Hiền vừa thấy Hủ Liên như vậy, không cần suy nghĩ đã gạt đầu đáp ứng “Vi phu cái gì cũng đáp ứng nàng, vậy được không nương tử.”

“Đã như vậy, thời gian không còn sớm, Hoàng thượng mời trở về đi.” Thu lại vẻ mặt ai oán, Hủ Liên miễn cưỡng nằm úp xuống.

“Cái này, nương tử à, chúng ta thương lượng đi, ta thực sự sẽ không xằng bậy, nàng để ta ngủ ở đây nha.” Điền Triết Hiền vẻ mặt cầu xin, không ngờ Hủ Liên lại vô tình như vậy muốn đem hắn đuổi đi.

“Cửa ở bên kia, đi ra nhớ đóng lại dùm.” Hủ Liên đầu cũng không quay lại nói một câu, ngón tay nhẹ nhàng chỉ chỉ phía cửa.

Mất thấy không thể thương lượng, Điền Triết Hiền không thể làm gì khác hơn là ủ rũ rời đi. Lúc bước ra còn không quên nhẹ nhàng đóng cửa lại. Hủ Liên cuộn trong chăn, lúc đầu chỉ là run run nhẹ, sau đó thẳng thắn cất tiếng cười to.

“Điền Triết Hiền, không ngờ anh cũng có ngày này. Ha ha ha ha. . .” Hủ Liên đập đập tay, cười đến ngửa tới ngửa lui.

Cười xong, xoa xoa khóe mắt. Nghĩ đến vẻ nhường nhịn khi nãy của Điền Triết Hiền, lòng cô lại vô cùng cảm động. Dù sao ở đây cũng không giống hiện đại, ở xã hội nam tôn nữ tì này, thân là Hoàng thượng lại có thể làm được vậy quả thật không dễ.

Ngẫm lại hẳn lúc trước*, đừng nói là quan tâm, có chi là lạnh lùng. Mà cô hiện tại đã cảm thấy rất đủ rồi.

(R: ở đây là đang nói ĐTH kia).

“Nương tử, khi nào vi phu mới có thể qua đêm ở Khôn Trữ Cung vậy?” Đã không biết là lần thứ mấy, Điền Triết Hiền xoay quanh Hủ Liên, chỉ muốn mỗi ngày dính một chỗ với cô.

“Phụ hoàng, người như thế này, khiến kẻ làm nhi tử là con cảm thấy rất phức tạp.” Điền Thần Chích chịu không nổi nhìn hành vi của Điền Triết Hiền.

“Tiểu tử thôi, con phức tạp cái gì. Ta đây chính là đang nỗ lực vì đệ đệ, muội muội của con.” Điền Triết Hiền mặt không đỏ, khí không suyễn nói.

“Chàng bình thường đều nói chuyện với Chích nhi như vậy sao?” Hủ Liên liếc mắt nhìn Điền Triết Hiền.

“Không có, không có, ta là đang nói giỡn.” Điền Triết Hiền vờ xoa đầu Điền Thần Chích, bày ra một bộ dáng phụ tử hòa thuận.

“Hủ Liên à, tôi đột nhiên phát hiện cô rất tà ác à. Trước đây sao không thấy chứ?” Hai bóng người đột nhiên xuất hiện trong sân, một giọng nữ trêu chọc nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Hoàng hậu phúc hắc của trẫm 3

“Thư Dao, cô cùng Vũ vương hai người ở bên ngoài chơi lâu như vậy, có ... hay không a?” Hủ Liên nói tất nhiên chỉ có Thư Dao nghe hiểu.

“Hủ Liên, cô bộ dáng này tuyệt đối là loại hình phúc hắc. Nhìn Điền Triết Hiên cũng biết là bị cô ăn gât gao rồi, sau này nếu có cơ hội, đừng quên truyền thụ cho tôi một chút kinh nghiệm.” Thư Dao nhún mày.

“Cô lại lạc đề, rốt cuộc có gian tình hay không a?” Hủ Liên không muốn cứ vậy buông tha, tiếp tục truy vấn.

“Gian tình vân vân chỉ là mây bay, mây bay mà thôi.” Nói như vậy, nhưng trên mặt Thư Dao lộ ra một chút đỏ ửng.

“Đã hiểu, nói vậy tôi cũng biết rồi.” Hủ Liên hiểu rõ gât đầu, thâm ý nhìn Điền Triết Dực về mặt khó hiểu. Đối thoại của hai người hẳn thật sự không thể thông.

“Nương tử, phúc hắc là ý gì?” Điền Triết Hiên một bộ dáng đáp không ngại học hỏi, Hủ Liên lộ ra một nụ cười giáo hoạt.

“Cái loại phúc hắc này, chỉ có thể tự hiểu mà không thể nói ra miệng a.” Hủ Liên mím môi để không phải cười ra tiếng.

“Như Hủ Liên bên ngoài nhìn băng lãnh không tranh giành như vậy, nhưng sau lưng âm thầm an bày mọi việc, chuẩn xác tính toán hành vi, suy nghĩ của đối phương. Người như vậy gọi là phúc hắc.” Thư Dao không chút lưu tình vạch trần Hủ Liên.

“Thư Dao a, cô cũng trưởng thành rồi. Thân là bạn tốt, tôi có nên thay cô tìm một lang quân như ý hay không?” Hủ Liên không nhanh không chậm nói. Một giây sau Điền Triết Dực cùng Thư Dao đã biến mất không thấy, thực sự là đến vô ảnh, đi vô tung.

“Không ngờ Hoàng huynh lại động tâm với Thư Dao, ta đây an tâm.” Điền Triết Hiên thở ra một hơi, tâm tính vẫn luôn canh cánh rốt cuộc cũng buông xuống.

“Mẫu hậu, bên ngoài... cùng gian tình là có ý gì a?” Điền Thần Chích vẫn theo dõi hai người nói chuyện nhưng hoàn toàn không hiểu gì.

“Giống như Thư Dao cùng Hoàng thúc của con, chưa thành thân đã ra ngoài chạy loạn, không để ý lễ tiết nam nữ đã ... Có đúng hay không, nương tử?” Điền Triết Hiên tự cho là thông minh xen mồm.

“Thì ra chàng là luôn giáo dục Thần Chích như vậy, tối nay ôm gối đầu ngủ đi.” Hủ Liên hừ lạnh một tiếng, phát tay áo rời đi.

“Nương tử ta sai rồi, sai rồi còn không được sao?” Điền Triết Hiên lập tức đuổi theo, để lại một mình Điền Thần Chích trong sân.

“Ai tới nói cho ta biết gian tình là cái gì a?”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Phiên ngoại 1: Nguồn gốc của ‘muộn tao nam’.

“Tôi nói Vương gia, anh mang tôi xuất cung tôi rất cảm tạ, bất quá chúng ta bây giờ một chút cũng không giống bước chân vào giang hồ a.” Thư Dao cả người bị Điền Triết Dực tóm lấy, cặp một bên i như bao quần áo.

Nhìn cảnh vật hai bên lùi lại không ngừng, cũng may năng lực chịu đựng của cô tương đối khá, trước đây cũng hay chơi trò chơi cảm giác mạnh, nếu không bây giờ còn có thể bình tĩnh đối thoại với hắn như vậy chắc.

“Ta là Điền Triết Dực.” Hồi lâu, Điền Triết Dực mới mở miệng nói một câu.

“Muộn tao nam” Thư Dao bắt đầu nói, trong tình trạng này, nếu phản kháng sẽ càng khó chịu, đã như vậy cô cứ nhất quyết coi mình là bao quần áo chắc đỡ hơn.

“Muộn tao nam là cái gì?” Điền Triết Dực vẫn bay nhanh như trước, đảo mắt đã nhảy qua mấy thước, bắt quá cũng nhìn ra chút thời gian liếc mắt nhìn Thư Dao.

“Là chỉ nam nhân bề ngoài lạnh lùng xa cách, khó tiếp cận, kỳ thực tình cảm nội tâm mãnh liệt như lửa.” Thư Dao vẫn đạm nhiên như trước, lại nói, chính mình đang nằm trong tay hắn, có chạy cũng không thoát.

“Người không sợ ta hiện tại buông tay ném người xuống?” Điền Triết Dực ngừng lại, dưới chân là cành cây to, cách mặt đất vài thước.

“Anh rốt cuộc cũng dừng lại.” Thư Dao ngẩng đầu, vẻ mặt gian kế thực hiện được “Nói đi, chúng ta đi đâu, nếu mang tôi đi thì cũng nên nói lộ trình tôi biết với a.”

“Chúng ta đi Tây Vực.” Điền Triết Dực nhìn trên mặt Thư Dao không có chút ý tứ e ngại, nghi hoặc nói “Người lúc mới thấy ta không phải rất sợ sao?”

“Biết anh là người thì sợ gì nữa?” Thư Dao trắng mắt nhìn “Ngày đó tôi còn tưởng là thứ gì không chân nói chuyện với tôi, nếu không thì sao phải sợ?”

“Thì ra người sợ quỷ.” Điền Triết Dực không nói gì nữa, tiếp tục vận công mang Thư Dao đi.

“Tôi nói muộn tao nam, anh chạy như vậy là muốn chạy đến khi nào a. Nói gì cũng nên có con ngựa hay gì gì chứ.” Thư Dao dị thường phiên muộn nói. Vốn tưởng có thể giống trong tiểu thuyết, một người một kiếm bước vào giang hồ, không ngờ lại bị coi như bao quần áo rách tới rách lui, bị ai a...

“Ồ đây cười ngựa không được, Tật Lôi của ta ở dịch quán phía trước.” Điền Triết Dực nhàn nhạt nói, bắt quá hắn cũng không ngờ lực nhẫn nại của Thư Dao lại tốt như vậy, mấy ngày qua ngoại trừ lúc ăn cùng nghỉ ngơi, hắn đều mang theo cô đi như vậy. Vậy mà dọc đường cô cũng không có một câu oán hận, ngoại trừ không có việc gì thì thích lái nhai.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Phiên ngoại 2: Khắc tinh của Vũ vương 1.

“Có thể cười lừa được không, tôi cho tới bây giờ chưa từng...” Một câu của Thư Dao còn chưa nói xong, hắc mã bên dưới đã động đậy, hí một tiếng thật dài tỏ vẻ bất mãn.

“Nói người hai câu làm gì dữ vậy, còn muốn đá hậu nữa hả?” Thư Dao từ trên Tật Lôi cao lớn nhảy xuống, quay đầu lại còn không quên kích thích nó.

“Tật Lôi là liệt mã có huyết thống cao quý, người nói nó như vậy, nó sẽ trả thù người.” Điền Triết Dực nhìn Tật Lôi đang giậm giậm chân hừ mũi. Từ lúc hắn tìm được Tật Lôi, tốc độ đi Tây Vực của hai người cũng nhanh lên không ít.

“Kiêu ngạo khiến người thất bại, ngựa cũng vậy, thực sự là chủ nào tớ nấy.” Thư Dao bước đến bên dòng suối nhỏ, vốc nước lên rửa mặt.

Đối với công kích của Thư Dao, Điền Triết Dực đã lười đáp lại. Bắt quá dọc đường có cô lú rú như vậy, lộ trình cũng trở nên thú vị không ít.

“Tôi nói, anh đi Tây Vực tìm thuốc giải cho Hủ Liên à?” Rửa mặt xong, Thư Dao nhàn nhã ngồi xuống tảng đá bên dòng suối.

“Ừm”

“Như vậy có phải anh vẫn còn thích Hủ Liên hay không?” Thư Dao vẽ mặt nhiều chuyện.

“Người rất quen thuộc với Hủ Liên sao?” Điền Triết Dực hỏi lại.

“Tuy không phải rất thân thuộc, nhưng đã tới đây thì cũng là người một nhà rồi.” Thấy Điền Triết Dực chuyển sang chủ đề khác, Thư Dao nghĩ quan hệ giữa hai người cũng khá phức tạp

“Hủ Liên là người ở đâu?”

“Người Địa cầu.” Thư Dao không cần suy nghĩ đã trả lời Điền Triết Dực.

“Cái gì người Địa cầu?”

“Cùng người cô đại như anh nói chuyện, khác biệt đúng là sâu như rãnh Mariana*.”

(R: rãnh Mariana: rãnh biển sâu nhất thế giới đã biết cho đến giờ).

“Hủ Liên không phải là tiểu thư Nam Cung gia sao?” Điền Triết Dực biết Thụ Dao thường sẽ nói ra một ít từ ngữ kì quái, cho nên không thèm hỏi nhiều.

“Quan tâm người ta đến vậy a?” Thụ Dao nhặt một viên đá, biểu tình trêu đùa nhìn Điền Triết Dực.

Giương mặt Điền Triết Dực co quắp một chút, đột nhiên có ý muốn một chưởng đánh chết cô. Dù hắn không phải quân tử nhưng trước giờ vẫn chưa từng có ý muốn đã thương nữ nhân. Vậy mà người trước mắt cứ khiêu chiến nhân nãi của hắn, còn mang vẻ mặt đương nhiên.

“Nhìn sắc mặt anh không phải muốn đánh tôi chứ, anh đối xử với thực nữ như vậy đúng là không có thiên lý a?”

“Hừ” Điền Triết Dực hừ lạnh một tiếng. Nếu cô là thực nữ, như vậy sẽ không có quân tử hảo cầu* rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Khắc tinh của Vũ vương 2.

“Muộn tao nam.” Một mực bên ba trên đường, khó tránh khỏi sẽ buồn chán, đặc biệt là khi đi cùng tên Điền Triết Dực âm dương quái khí này. Thụ Dao thầm nghĩ cùng hắn đi thật sự là một sai lầm.

“Nửa canh giờ nữa đến biên thành Tây Vực, đến lúc đó là có thể nghỉ ngơi rồi.” Không nhìn đến mặt Thụ Dao, Điền Triết Dực nhàn nhạt nói.

“Anh một ngày đêm nói như vậy không thấy ngẹn chết sao?”

“Ngươi một ngày đêm nói nhiều vậy không khát nước sao?” Điền Triết Dực liếc mắt nhìn Thụ Sao, so sánh với Hủ Liên, nữ nhân này phiền phức hơn không phải một chút. Chỉ ít, lấy tính cách Hủ Liên sẽ không cãi nhai như vậy.

“Anh chê tôi phiền vậy mang tôi đi làm chi.” Thụ Dao không chút chịu thua trừng lại Điền Triết Dực. Điền Triết Dực trầm tư một lúc, hắn vì sao muốn mang cô ra chứ, khó hiểu...

Kỳ thực lúc đầu hắn cũng không có dự định mang Thụ Dao đi Tây Vực, nhưng tình huống khẩn cấp cũng chỉ có thể điều chỉnh lại kế hoạch cũ. Vốn quen độc hành, hắn không biết nên chiều cô như thế nào, cũng may Thụ Dao chịu được, nếu không đã sớm ngã xuống.

Thấy Điền Triết Dực không trả lời, trong lòng Thụ Dao trầm xuống, chẳng lẽ hắn thực sự ghét bỏ cô? Thụ Dao cứng đầu không thèm nói nữa, chỉ tùy ý để Điền Triết Dực phi ngựa đi.

Lại qua vài ngày, Điền Triết Dực cảm thấy càng ngày càng không thích hợp. Làm sao mà vài ngày nay không thấy Thụ Dao lăm nhăm nữa, tuy thanh tịnh nhưng hắn lại thấy thiếu cái gì.

“Rất nhanh sẽ đến biên thành, đến lúc đó ngươi muốn nhìn một chút không?” Điền Triết Dực cúi xuống nhìn Thụ Dao ngồi trước.

“Tùy tiện.” Nhẹ giọng nói hai chữ đơn giản.

Điền Triết Dực nghe xong cũng không nói thêm gì, chỉ là tăng tốc độ nhanh hơn.

Mấy ngày nay ngoại trừ những lúc cần phải nói, còn lại Thụ Dao đều là lẳng lặng ngồi trên lưng ngựa. Xóc nảy mấy ngày khiến cô khó chịu, dù thân thể cô tốt, nhưng cuộc sống ở hiện đại làm gì có vụ mỗi ngày cưỡi ngựa như vậy.

Thụ Dao nhìn cảnh vật lùi về sau, thẳng thắn nhắm mắt làm ngơ, cô từ từ nhắm mắt lại cảm nhận xóc nảy trên ngựa. Đợi đến khi Điền Triết Dực tìm được thứ hắn cần, cô sẽ cùng hắn mỗi người một ngã.

Điền Triết Dực tất nhiên không biết suy nghĩ trong đầu Thụ Dao, chỉ nghĩ bộ dạng yên tĩnh của cô rất tốt, không biết đây là dấu hiệu xa cách.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Khắc tinh của Vũ vương 3.

Lúc gần chạng vạng, Điền Triết Dực cùng Thư Dao đã đến thành thị lớn nhất Tây Vực. Khí hậu khô hanh cùng tường cao chót vót chính là ấn tượng đầu tiên của Thư Dao với chỗ này, quả nhiên có là có phong vị của một nước khác.

Tiểu thương cùng dân chúng trên đường đều đội một loại mũ có hình dạng đặc biệt, mà nữ tử thì lại đeo khăn che mặt. Cho dù đã trễ như thế, trên đường vẫn rất náo nhiệt. Tuy Thư Dao rất muốn ngừng lại ngắm ngía một chút, nhưng nhìn gương mặt của Điền Triết Dực bên cạnh, ý tưởng đó đã bị cô quăng vào trong xô.

Lại nói đợi đến khi anh xong việc, tôi có thể một mình ở lại chỗ này từ từ chơi. Thư Dao âm thầm lên kế hoạch, bất quá có một vấn đề cô không nghĩ tới, đó là cô căn bản không có tiền.

Điền Triết Dực mang nụ cười có chứa đao kiếm hỏi vài người qua đường đã có được đáp án mong muốn. Không ngờ Tây Vực Độc Thần này lại dễ tìm như vậy, ở ngay trong khách điểm bình dân thành Bắc.

Điền Triết Dực lạnh lùng cười, ngay cả mấy người Tây Vực ở bên cạnh nhìn lên hán cũng phải hoa dung thất sắc. Thư Dao ở phía sau cười trộm vài tiếng, trong lòng lại thầm mắng hán lưu manh.

“Đi.” Đơn giản nói một tiếng, Thư Dao đã bị hán ôm lên ngựa. Vốn Thư Dao định ăn mừng mình đã thoát khỏi khổ khổ, không ngờ giờ lại tiếp tục.

Tật Lôi phóng nhanh trên đường, dấy lên từng trận bụi cát vàng, trong chốc lát trên đường không ai dám ngăn cản họ. Rất nhanh họ đã đến khách điểm trong lời người qua đường nói, Điền Triết Dực xoay người xuống ngựa, vọt thẳng vào trong. Thư Dao nhảy xuống theo, xoa hông rồi cũng chậm rì rì đi vào.

“Khách quan cần gì ạ?” Lão bản khách điểm vừa thấy Điền Triết Dực hùng hổ tiến vào liền bật người đứng dậy nghênh tiếp.

“Tây Vực Độc Thần ở nơi nào? Báo hán ra đây cho ta.” Thanh âm Điền Triết Dực không lớn, nhưng toàn bộ người trong khách điểm đều nghe rõ ràng.

“Vị khách quan này, cái kia...” Không đợi lão bản nói xong, ánh mắt Điền Triết Dực đã ngăn lão lại. Vừa thấy đôi phương như vậy, lão bản hé ra gương mặt đau khổ, khách điểm của hán hôm nay sợ là không ổn rồi.

“Tiểu huynh đệ, thẳng hô biệt hiệu của lão hủ như vậy, ngươi là người thứ nhất à.” Trong góc là một bàn hai người, một là lão đầu ăn mặc rách rưới, bên cạnh lão lại là một nam nhân mặt mũi thanh tú.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Khắc tinh của Vũ vương 4.

“Hừ, ta quản lão là ai.” Điền Triết Dực hừ lạnh một tiếng, Thư Dao thấy khách nhân xung quanh đã chạy gần hết, liền tìm một chỗ tương đối sạch sẽ ngồi xuống.

“Thanh niên cũng không nên manh động a.” Lão đầu vừa nói vừa bay nhanh đến ném thứ gì đó vào Điền Triết Dực.

Điền Triết Dực cười lạnh một tiếng, trong chớp mắt, mấy thứ bụi phấn kia bay ngược trở lại, chỉ nghe một tiếng kêu đau đớn, lão nhân kia đã ngã xuống.

Tất cả đều phát sinh chỉ trong nháy mắt, cảm Thư Dao rớt xuống, một chút cũng không rõ chuyện gì vừa xảy ra. Nhìn lão đầu lăn trên mặt đất, nam nhân trẻ tuổi kia liền chạy đến ngồi xuống bên cạnh lão.

Không bao lâu, trên người lão đầu đã nổi lên điểm đỏ, có vẻ vô cùng thống khổ, mũi hồng của lão lại càng đỏ lên. Nam nhân trẻ tuổi thấy vậy, từ trong lòng lấy ra một bình sứ đặt dưới mũi lão.

Điền Triết Dực nhìn tất cả cũng không ngăn cản, lão đầu lại phi hướng hán một độc châm. Bất quá tốc độ của lão đối với hán chỉ như vút một cánh hoa, cho nên hán nhanh chóng đẩy độc châm trở lại.

Nhìn bộ dạng lão đầu đã từ từ bình phục, Điền Triết Dực lạnh lùng nói: “Hiện tại chúng ta nên nói chính sự rồi.”

“Không ngờ ta lẫn lộn giang hồ lâu như vậy, hôm nay lại thua độc của chính mình.” Mấy nốt đỏ trên người lão đầu còn chưa lặn hết, nhưng thân thể tựa hồ đã ổn định.

“Bớt nói nhảm đi, đem giải dược của bí dược lấy ra đây.” Đưa tay ra, Điền Triết Dực cũng không nói thêm gì.

“Người là người thứ hai hỏi ta, bắt quá ta thực sự không có chế ra giải dược.” Lão đầu trong lòng đau khổ. Người đến lần trước ngoại trừ chút lạnh lùng ra thì rất dễ nói chuyện, không ngờ nam nhân này lại giống như Diêm Vương, mạng già của lão sợ là khó giữ được rồi.

“Không có?” Điền Triết Dực nhướn mi, khoe miệng giơ lên, lộ ra nụ cười hoàn mỹ. Nụ cười này, làm Thư Dao vẫn ở một bên nhìn đến ngây người. “Không có, lão xuống dưới hỏi thần y đi.”

Lời này vừa nói ra, lão đầu thực sự là mặt như giấy vàng. Phải biết thần y trong miệng hắn đã chết lâu rồi, như vậy ý tứ của hắn không phải là muốn mạng của lão sao, này nên làm thế nào mới phải a...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Khắc tinh của Vũ vương 5.

Thư Dao khẩn trương nhìn ba người, muốn tao nam này sẽ không xuống tay thật chứ. Tuy đã thấy thủ đoạn của hắn, nhưng tình huống lần có vẻ nghiêm trọng hơn a.

“Vị anh hùng này, tuy rằng lão hủ không có biện pháp, nhưng đồ đệ Hạo Trạch của ta nhất định có. Hắn không chỉ học xong tất cả tài nghệ của lão hủ, mà còn đột phá hơn.” Đề bảo mệnh, lão đầu đem nam tử trẻ tuổi bên cạnh đẩy ra.

Điền Triết Dực tiến lên quan sát nam nhân nọ, tựa như đang xác định xem lời lão nói có đáng tin hay không. Bất quá vừa thấy động tác giải độc của người gọi là Hạo Trạch này, đúng là không giống một đệ tử đơn giản.

“Nếu lời lão nói không phải sự thật, như vậy lần sau gặp ta chính là ngày chết của lão.” Điền Triết Dực nhàn nhạt nói một câu, xách Hạo Trạch lên như xách con gà. “Cho dù chạy đến chân trời góc bể, Điền Triết Dực ta nhất định cũng sẽ tìm được lão.”

“Trời, Điền Triết Dực...” Lão đầu nghe hắn nói vậy, nhất thời sợ đến ngồi bịch xuống đất “Vũ vương, Điền Triết Dực...”

“Đi.” Mang theo Hạo Trạch, Điền Triết Dực nhìn thoáng qua Thư Dao.

“Chờ một chút, tôi muốn nói cái này.” Thư Dao đứng lên, bây giờ không nói sẽ không còn cơ hội nữa. “Anh trở về đi, tôi ở lại chỗ này.”

Nghe Thư Dao nói, mắt phải Điền Triết Dực giật giật, tựa hồ không ngờ cô sẽ nói vậy. “Người muốn lưu lại?”

“Anh cũng xong chuyện muốn làm rồi, như vậy nhanh đi tìm Hủ Liên đi. Tôi còn muốn tiếp tục hành trình ra giang hồ của tôi.” Thư Dao hùng hồn nói, nhưng khi thấy vẻ mặt Điền Triết Dực thay đổi liền có một cảm giác không rõ.

“Muốn lưu lại cũng được, người có tiền sao?” Câu nói đầu tiên đã khiến Thư Dao ngẩn ngơ. Đúng vậy, sao cô lại không nghĩ tới chứ.

“Chúng ta đi thôi.” Nói xong, Điền Triết Dực quăng Hạo Trạch lên ngựa, quay lại nhìn Thư Dao vẫn cúi đầu không nói, hắn vươn một tay.

“Hừ, tôi cũng không tin không có anh tôi sống không được.” Thư Dao hét lên với Điền Triết Dực, nổi giận dưng dưng chạy đi.

“Không có ta, người có thể sống sót sao? Ta lại muốn nhìn người có cách gì.” Về mặt Điền Triết Dực không thay đổi, nhưng từ nụ cười của hắn có thể thấy được, hắn hiện tại đang vô cùng tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Khắc tinh của Vũ vương 6

Chạy chưa bao xa, Thư Dao đã hối hận rồi. Tại nơi không quen không biết này thì làm sao mà sống đây. Nhìn người chung quanh càng ngày càng ít, Thư Dao bắt đầu lo lắng.

“Không như vậy thì muộn tao nam chắc sẽ khẳng định mình phải cùng anh ta đi, mình là người không có chính kiến như vậy sao.” Thư Dao vừa đi vừa lầm bầm “Đều do muộn tao nam, tức chết mình.”

Thư Dao ngừng lại, ngẩng đầu nhìn bốn phía, cô tựa hồ chạy vào một cái hẻm vắng nhỏ rồi. Thăm nghĩ không tốt, trong hoàn cảnh này nhất định sẽ có kẻ xấu xuất hiện.

“Đại ca, huynh xem cô nàng này lớn lên không tệ. Chúng ta bắt nàng đến Lệ Xuân Viên bán lấy vài phân tiền, huynh thấy sao?” Vừa định đi, hai gã đại hán say rượu đã bước đến.

“Nói rất hay, không có rượu sao được, đem nàng bán đi rồi hai huynh đệ chúng ta tha hồ khoái hoạt.” Tên có râu nói to, hai ánh mắt gian tà đáng giá Thư Dao.

Thư Dao thoáng chốc lạnh cả lưng, vừa nhấc là có liên vậy. Cô trấn định lại một chút, nhìn hai gã đại hán một trái một phải tiến tới.

“Có chuyện gì thì thương lượng nha, hai vị vừa nhìn đã biết là anh hùng hảo hán, sao có thể ra tay với một thiếu nữ như tôi chứ.” Thư Dao xanh mặt, nói ra chuyện mà ngay cả cô cũng không tin. Tuy không thích gạ người, nhưng gặp phải tình huống này cũng chỉ có thể kiên trì nói dối.

“Hai người chúng ta đương nhiên là anh hùng hảo hán rồi, cô nương nhỏ tuổi như vậy đi một mình sao được, hay là để huynh đệ chúng ta hộ tống thế nào?” Hai gã đại hán hiển nhiên sẽ không bỏ qua miếng thịt béo đã đưa đến miệng là Thư Dao.

Bị hai gã đốc xúc, Thư Dao mơ hồ đã nghe được tiếng gọi mời khách của nữ nhân cùng tiếng cười ngả ngón của nam nhân. Thư Dao càng bước càng gần, cuối cùng cũng không dám động nữa.

“Ta đi, ta tự mình đi.” Thư Dao bất đắc dĩ đi ra trước, nhìn hẻm nhỏ phức tạp này cũng không biết chạy trốn chỗ nào. Cô suy nghĩ một chút, nhất định phải chạy trốn được trước khi đến Lệ Xuân Viên, nếu không cô sẽ thực sự xong đời.

“Đi mau, ca ca đang vội.” Một đại hán cười to vài tiếng, thúc giục Thư Dao. Hiển nhiên là biết đường không còn xa, đã rục rịch hưng phấn lên.

Thư Dao nhất thời tuyệt vọng, phía trước còn có một ngã rẽ nữa là đến Lệ Xuân Viên rồi. Cô hầu như đã ngửi được mùi son phấn thưng của các nữ nhân ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 162: Khắc tinh của Vũ vương 7.

“Chờ chút.” Một thanh âm quen thuộc từ phía sau truyền đến, cùng lúc đó, chủ nhân của thanh âm cũng không nhanh không chậm đi tới.

Thư Dao nhìn lại, đây chẳng phải là muộn tao nam cô đã thăm nguyện rửa cả trăm ngàn lần sao. Trong phút chốc thấy hán, Thư Dao có cảm giác như thấy được người thân của cô.

“Điền Triết Dục.” Thư Dao thăm gọi, vừa rồi nếu không bỏ đi, giờ chắc cũng không có chặt vật như vậy.

Điền Triết Dục nhàn nhạt liếc mắt nhìn Thư Dao, hai gã đại hán bên cạnh cô không thèm để ý, cất tiếng quát to “Dựa vào tên tiểu bạch kiểm* nguoi, cũng muốn đoạt đường tiền của hai người bọn ta sao?”

(R: tiểu bạch kiểm loại con trai trắng trẻo, nhìn như thư sinh)

“Muốn ta cứu nguoi sao?” Điền Triết Dục không thèm để ý đến hai tên lưu manh, chỉ nhìn chăm chăm vào Thư Dao đang cúi đầu.

Thư Dao ngẩng đầu, nhìn biểu tình của Điền Triết Dục, cô biết lúc này chỉ có hán mới có năng lực cứu cô. Đang lúc cô định mở miệng thì Điền Triết Dục lại nói một câu.

“Nguoi cầu ta, ta sẽ giúp nguoi.”

“Có làm hay không a?” Thư Dao nghe xong, nhất thời trợn to hai mắt nhìn. Thấy Điền Triết Dực cũng không giống như đang nói giỡn, gương mặt Thư Dao nghẹn đến đỏ bừng.

Tên này vậy mà nhân lúc cháy nhà đi hỏi của, muốn cô cầu hán. Nhưng lỡ như hán mất hứng thì cô phải làm sao bây giờ?

“Tiểu tử thôi, dám không đem hai người bọn ta để vào mắt.” Nhìn hai gã làm ra vẻ muốn nhào lên, Điền Triết Dực chỉ là nhẹ tránh đi.

“Không nói gì thì ta đi đây.” Điền Triết Dực phong khinh vân đạm nói.

“Tôi cầu anh là được chứ gì.” Thư Dao xiết chặt nắm tay, nhỏ giọng như muỗi kêu nói.

“Cầu người mà không có thành ý như vậy sao?” Trên mặt Điền Triết Dực lộ ra vẻ tươi cười hiếm thấy không phải vì phần nộ hay gì khác, đơn giản là do hán muốn cười.

“Tôi cầu anh, Điền Triết Dực.” Thư Dao hét lớn một tiếng, hai gã đang định chạm vào Điền Triết Dực cũng chuyển lực chú ý sang cô.

“Được rồi, người nếu đã cầu ta. Ta tất nhiên sẽ không bàng quang đứng nhìn.” Điền Triết Dực quay đầu nhìn hai tên lưu manh, vừa khoát tay một cái, trên gáy hai gã đã có hai vết đỏ hồng. Đại hán khỏe mạnh như trâu cứ như vậy ngã xuống, không còn dấu hiệu của sự sống.

Nếu có người tỉ mỉ quan sát, có thể thấy được trên trán hai gã cắm hai cây ngân châm rất nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Khắc tinh của Vũ vương 8.

Điền Triết Dực vốn cũng không định buông tha hai tên lưu manh, dơ bản như vậy, còn gọi hán là tiểu bạch kiểm. Quan trọng nhất, dám có ý định bán Thư Dao vào thanh lâu.

“Để bọn hán chết trực tiếp như vậy tựa hồ có chút nhân từ rồi.” Điền Triết Dực có chút hối hận chính mình vừa rồi xuống tay quá nhanh.

“Cảm tạ.” Thư Dao không nhìn đến hai gã lưu manh đã trở thành thi thể, cô nhẹ nói lời cảm ơn, sau đó hoàn toàn im lặng.

Điền Triết Dực có chút không rõ nhìn Thư Dao, cô khi nào thì khách khí như vậy. Bất quá hán cũng không để ý nhiều, chỉ là ôm lấy Thư Dao, dùng tốc độ nhanh nhất về khách điểm.

Đêm nay xem ra chỉ có thể ở tại khách điểm rồi, hán trước tiên đem nam nhân gọi là Hạo Trạch kia nhốt vào phòng, nói hán nếu dám chạy thì chờ bị hủy xương cốt đi.

“Người trước chờ ở đây, ta đi mượn thêm một phòng.” Điền Triết Dực lúc trở về là từ cửa sổ đi vào, đương nhiên không có cách nào hỏi lão bản mượn thêm một gian phòng hảo hạng.

Thư Dao ngồi trong phòng không nói gì, đầu vẫn cúi thấp. Nhưng Hạo Trạch ngồi một bên lại mở miệng trước. “Xin hỏi, người là đang khóc sao?”

Điền Triết Dực sau khi ra ngoài dạo dò lão bản xong, quay người chuẩn bị lên lầu. Đúng lúc này hán cúi đầu thấy trên y phục của mình ướt một mảng. Điền Triết Dực nghi hoặc nhìn chỗ ẩm ướt, là bị từ lúc nào?

“Ồ...” Lúc Điền Triết Dực lần thứ hai trở lại gian phòng, chỉ thấy Thư Dao đang ôm Hạo Trạch khóc rống. Điền Triết Dực nhất thời có loại ý nghĩ muốn giết Hạo Trạch, bất kể hán có thể cứu được Hủ Liên hay không.

“Anh làm gì vậy?” Thấy Hạo Trạch một khắc trước còn bị cô ôm, bây giờ đã bị hung hăng ném ra ngoài cửa, đôi mắt đỏ lên vì khóc của Thư Dao trừng Điền Triết Dực.

“Nói cho ta biết, sao người khóc?” Điền Triết Dực kiểm chế lửa giận trong lòng, lãnh tĩnh hỏi.

“Tôi cầu anh rồi, tạ ơn cũng tạ ơn rồi, anh còn muốn thế nào nữa?” Thư Dao quệt nước mắt trên mặt, cau mày quát Điền Triết Dực.

“Người lại vì nam nhân vừa quen biết này mà khóc?” Giọng nói Điền Triết Dực càng âm lãnh, ngón tay chỉ vào Hạo Trạch đang chậm rãi đứng lên gần đó.

“Anh cái gì cũng không hiểu, tôi vì sao phải giải thích với anh. Anh là gì của tôi chứ?” Thư Dao nhìn Hạo Trạch ngã đến mơ hồ, lập tức chạy tới kiểm tra

thương thế của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Khắc tinh của Vũ vương 9.

“Hạo Trạch, ngươi không sao chứ?” Nhìn Hạo Trạch đang nhếch miệng, Thư Dao thầm mừng Điền Triết Dực không có nhân tính. Đây rõ ràng là ngược đãi người khác mà, Hạo Trạch gầy nhom như vậy sao có thể chống lại hắn chứ.

Điền Triết Dực nhìn bộ dạng thân mật của hai người, hít sâu mấy lần cũng không kiềm chế được lửa giận.

“Ta không sao.” Cảm giác được sát khí nồng đậm, Hạo Trạch bắt đầu đi bảo trì khoảng cách với Thư Dao. Hắn là chộc ai nên họa vậy? Đầu tiên là bị sự phụ bán đứng, bây giờ lại bị nam nhân kinh khủng này coi như tình địch.

“Ta là người như thế nào?” Điền Triết Dực tự hỏi lại, hắn tiến lên từng bước, xách Hạo Trạch rời đi. “Ngươi nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai còn đi tiếp.”

“Vị hạo hán này, ta thực sự không thể ở cùng một phòng với ngài.” Hạo Trạch vừa nghe Điền Triết Dực nói lập tức huơ tay kháng nghị, đáng tiếc hắn ngay cả đất cũng không chạm được.

“Thế nào, ngươi là muốn ở cùng phòng với nàng?” Nghe Hạo Trạch nói, tay kia của Điền Triết Dực đã đặt lên cổ Hạo Trạch.

“Không, không có. Ta sẽ không chạy, để ta ở gian phòng bên cạnh các người đi.” Hạo Trạch bị bóp cổ đến trợn trừng mắt, hắn tin tưởng chỉ cần Điền Triết Dực muốn, cái cổ của hắn sẽ bị chặt đứt ngay lập tức.

“Hừ, ngươi tốt nhất không nên đùa với ta.” Điền Triết Dực buông lỏng tay, kéo Hạo Trạch như kéo bao tải đi ra.

Trong phòng vắng lặng chỉ còn lại mình Thư Dao ngồi trên giường, bên ngoài đã hoàn toàn an tĩnh lại. Thư Dao cứ ngồi như vậy cả một đêm, cả người động cũng không động một chút.

Ngoài cửa sổ dần sáng lên, đôi mắt cô cũng chuyển dời, cánh môi khô nẻ chậm rãi mở ra: “Quả nhiên là cái gì cũng không biết a, lần này trở lại cung sẽ nhờ Hù Liên an bày một chút, tôi không bao giờ muốn nhìn thấy anh nữa.”

Thư Dao vẫn không thể bình tĩnh được, cô dù sao cũng là một nữ nhân. Ở đây không thể so với hiện đại, tại hiện đại còn có trị an tương đối tốt. Tại cổ đại hoàn toàn xa lạ này còn chưa tồn tại xã hội do đạo đức cùng lý trí chi phối. Người không có năng lực phản kháng như Thư Dao, tình huống một thân một mình bị bán đi cũng không ít.

Nhưng mà thật vất vả thấy Điền Triết Dực, hắn vậy mà lấy đó áp chế cô. Dường như đối với hắn, sinh mệnh của một người đều không đáng nhắc tới như vậy, chỉ cần hắn vui vẻ, ai cũng có thể mất mạng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Khắc tinh của Vũ vương 10.

Điền Triết Dực cùng Thư Dao ngồi trên lưng Tật Lôi, mà Hạo Trạch lại ngồi trên một con ngựa khác. Rất hiển nhiên, Hạo Trạch cũng chưa từng cưỡi ngựa, hắn sắc mặt trắng bệch nhìn thẳng phía trước, không biết nên làm thế nào cho phải.

Từ đêm đó, Thư Dao cũng không mở miệng nữa. Đối với cô, việc muốn làm nhất lúc này là nhanh trở lại Hoàng cung. Mà Điền Triết Dực lại là mang một bụng lửa giận không biết phát hỏa với ai, phải biết hắn từ nhỏ đến giờ vẫn chưa bao giờ ghen khuất như vậy.

Đối mặt bộ dạng ôn hòa của Thư Dao, ngay cả lời hắn nói cô cũng không đáp lại. Qua ba ngày như vậy, Điền Triết Dực thầm nghĩ Thư Dao tựa hồ có gì đó không thích hợp.

“Hạo Trạch, người mau tới đây nhìn xem có phải Thư Dao bệnh rồi không?” Thư Dao lúc này đã hoàn toàn ngã vào lòng Điền Triết Dực, gương mặt trắng bệch, đôi môi không có huyết sắc. Điền Triết Dực nhất thời luống cuống tay chân cho Tật Lôi dừng lại, ôm Thư Dao chạy đến trước mặt Hạo Trạch.

Bàn tay Hạo Trạch còn chưa chạm đến cổ tay Thư Dao đã bị ánh mắt lạnh như băng của Điền Triết Dực bắn tới, này không bắt mạch làm sao xem bệnh được a...

“Người chạm đến mặt nàng làm chi.” Lúc Điền Triết Dực thật vất vả mới để Hạo Trạch bắt mạch, lại nhìn đến tay Hạo Trạch đang hướng đến mặt Thư Dao. Điền Triết Dực lui về phía sau một bước, tuy không còn tay để đánh nhưng chân thì vẫn có.

(R: ở đây bạn ĐTD đang ôm bạn TDao nên mới nói là k có tay).

“Người thích nàng, ta sẽ không tranh với người, người rốt cuộc có muốn nàng khỏi bệnh hay không?” Hạo Trạch lúc này đã không thể quán được phương thức theo đuôi quý dị của Điền Triết Dực, trong mắt hấn bây giờ, có thể chữa cho Thư Dao là được rồi.

“Tốt nhất không có.” Điền Triết Dực đơn giản nói bốn chữ, hấn vậy mà lại không phản đối lời Hạo Trạch. Ngược lại, nghe Hạo Trạch nói vậy, trong lòng hấn lại kiên định lên.

Vô cùng không đành lòng nhìn Hạo Trạch sờ trán Thư Dao, hấn ôm cô càng chặt. Người Thư Dao rất nóng, sợ là gần đây đi quá nhanh khiến cô nhiễm thương hàn.

Điền Triết Dực nhìn chung quanh, cách trạm dịch kế tiếp còn một đoạn đường. Tốt nhất là phải đến được đó trước khi mặt trời lặn, nếu không với tình trạng hiện tại của Thư Dao sợ là không thể thích ứng.

“Người đem phương thuốc cho ta, ta đi trước tìm được.” Điền Triết Dực giao Thư Dao cho Hạo Trạch, hỏi xong phương thuốc liền phóng lên Tật Lôi phóng đi như bay. “Đi nửa canh giờ nữa là đến trạm dịch rồi, người cầm lệnh bài của ta bảo người chỗ đó chuẩn bị sẵn phòng hảo hạng.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Khắc tinh của Vũ vương 11.

Hạo Trạch vốn không thường cười ngửa, một đường này hấn vừa đi vừa run sợ. Hấn biết nếu Thư Dao xảy ra chuyện gì, hấn cũng sẽ không thấy được mặt trời ngày mai.

“Hạo Trạch, ta đây là làm sao vậy?” Chậm rãi mở mắt ra, Thư Dao nhìn Hạo Trạch một đầu đầy mồ hôi. Đầu óc choáng váng mơ hồ, cho nên cô chỉ có thể tựa vào ngực Hạo Trạch.

Nhất thời, Thư Dao thanh tỉnh không ít, cô kinh ngạc nhìn hấn. Vươn một tay, hướng về phía ngực Hạo Trạch.

“Đừng...” Tay Hạo Trạch đang cứng ngắc cầm dây cương, cho nên muốn ngăn cản tay Thư Dao là hoàn toàn không thể. “Người nghìn vạn lần không được nói ra.”

“Thì ra là vậy.” Thư Dao nhìn Hạo Trạch, lại nhìn xuống tay mình. Thảo nào cảm thấy Hạo Trạch là lạ, thì ra...

Hạo Trạch đau khổ cười, bí mật của hấn rốt cuộc cũng bị người khác phát hiện. Bất quá, hấn tin tưởng Thư Dao sẽ không nói.

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Hạo Trạch rốt cục thấy được trạm dịch. Sau hi đưa ra lệnh bài, người ở trạm dịch đã thu xếp gian phòng tốt nhất.

Hạo Trạch để Thư Dao nằm trên giường, đắp khăn ướt lên trán cô. Thư Dao lại càng lúc càng nóng, nhiệt độ hấn là lại tăng lên không ít.

“Ta đã trở về.” Cửa bị đẩy mạnh ra, Điền Triết Dực mang theo túi lớn túi nhỏ thuốc phong trần mệt mỏi tiến vào. “Thuốc này sắc như thế nào?”

“Sắc thuốc này sợ là phải đợi đến một canh giờ, bất quá còn có cách nhanh hơn, không biết người có nguyện ý không.” Hạo Trạch mở mấy túi thuốc ra, để vào ấm sắc đã chứa lượng nước vừa đủ.

“Nói.” Chỉ có một chữ, nhưng Hạo Trạch có thể nghe ra được gấp gáp của hấn.

“Nội công của người thâm hậu như vậy, dùng nội lực sắc thuốc, nhớ kỹ không thể dừng lại giữa chừng, hơn nữa thi triển nội lực cần phải đều. Như vậy rất nhanh là có thể sắc được thuốc rồi.” Vừa nói xong, Hạo Trạch đem ấm thuốc để trước mặt Điền Triết Dực.

Nhìn Điền Triết Dực không chút do dự cầm lấy, trên mặt Hạo Trạch lộ ra một nụ cười thần bí. Nam nhân này không chỉ là một tên tâm tình khó dò, mà còn là một người không biết làm thế nào lấy lòng người mình thích.

Đã vậy, thừa cơ hội này trả thù hắn một chút. Để hắn dùng cách tiêu hao thể lực như thế này sắc thuốc, xem như là trừng phạt nho nhỏ, bất quá hành động như vậy có thể làm Thư Dao thấy mà cảm động không đây?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Khắc tinh của Vũ vương 12.

Thư Dao trong lúc mơ hồ, nghe được đối thoại của bọn họ. Hơi nghiêng đầu, nhìn Điền Triết Dực cầm ấm sắc thuốc bước ra ngoài. Cô thật không ngờ Điền Triết Dực lại còn một mặt có nhân tính như vậy, là cô hiểu lầm hắn sao?

“Người yên tâm, lấy công lực hắn mà nói, hắn là không có vấn đề gì, nghỉ ngơi cho tốt đi.” Hạo Trạch đi tới bên cạnh Thư Dao, lại đem khăn đặt trên trán cô đổi một lần nữa.

Thư Dao gật đầu, cổ họng như có lửa thiêu khiến cô không thể nào mở miệng, chốc lát sau lại chìm vào giấc ngủ. Chưa được bao lâu, cô cảm thấy đầu mình được một bàn tay to đỡ lên.

Một mùi thuốc đông y nồng đậm xộc vào mũi, Thư Dao theo thói quen nghiêng đầu tránh né. Muốn mở mắt ra, nhưng phát hiện chính mình ngay cả khí lực mở mắt cũng không có.

Người kia thở dài, còn chưa đợi Thư Dao nghĩ ra đó là ai, trên môi đã có cảm giác ẩm áp, chốc lát sau, một ngụm thuốc nước được đổ vào miệng cô.

Cảm thụ được vị đắng, Thư Dao nhú chặt mày, muốn ngậm chặt miệng lại. Nhưng không đợi cô kịp phản kháng, ngụm thuốc thứ hai đã được đưa vào.

Một chén thuốc rất nhanh đã dứt xong, Điền Triết Dực xoa khỏe miệng. Nhìn về mặt hắn lại vì đắng của Thư Dao, hắn lại cầm lên chén nước đường bên cạnh.

Đợi sau khi hắn dứt xong chén nước đường, biểu tình của Thư Dao cũng chậm rãi hòa hoãn lại. Nhìn cô đang ngủ yên, Điền Triết Dực quay đầu lại nhìn Hạo Trạch này giờ vẫn đứng một bên.

“Ta cái gì cũng không thấy.” Đôi mắt Hạo Trạch liếc trái liếc phải, có tật giật mình nói.

“Nếu ngày mai nàng còn không xuống giường được, người cũng không cần theo ta đi giải độc nữa.” Điền Triết Dực lạnh lùng nói “Hiện tại, người có thể đi ra.”

Hạo Trạch rung mình một cái, bay nhanh biến ra ngoài. Nếu không nhờ hắn, Điền Triết Dực làm sao có được cơ hội thân mật chứ, thực sự là nam nhân qua cầu rút ván.

Điền Triết Dực sau khi thấy Hạo Trạch đã rời đi, không chống đỡ nổi nữa mà ngã ngổ trên giường Thư Dao. Vừa rồi chuyên tâm vận nội lực nửa canh giờ, khiến hắn nhất thời có cảm giác mệt mỏi.

Đề sắc thuốc được nhanh hơn, hắn đã dùng toàn lực, không giữ lại chút nào cho cơ thể. Hắn sắc mặt trắng bệch, lập tức ngồi xuống điều hòa hơi thở.

Trong phòng an tĩnh lại, Thư Dao đã ngủ say, mà Điền Triết Dực thì ngồi trên giường điều tức.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Khắc tinh của Vũ vương 13.

“Ngươi tỉnh?” Điền Triết Dực mở mắt, nhìn Thư Dao đang giãy dụa muốn ngồi dậy.

“Ừm.” Thư Dao tựa ở đầu giường, đỡ tay lên trán. Cô chậm rãi nhớ đến tình cảnh ngày hôm qua. Cảm giác đó không lẽ là...

“Ta đi gọi chút đồ ăn đến.” Điền Triết Dực xuống giường, nhanh chóng đi ra ngoài. Nếu hắn chậm một chút chắc đã có thể thấy bộ dáng Thư Dao đỏ mặt.

“Hôm qua không phải là hắn dùng miệng đút chứ.” Thư Dao sờ cánh môi có chút khô khốc, cô biết Điền Triết Dực tuyệt đối sẽ không để Hạo Trạch đến quá gần.

“Thư Dao, ngươi đỡ nhiều chưa?” Hạo Trạch ở sát vách nghe được động tĩnh, biết Thư Dao đã tỉnh, hắn thập thò ngoài cửa không dám bước vào.

“Hạo Trạch, vào đi.” Thư Dao bắt đầu đi ngoắc tay, biết Hạo Trạch lo lắng điều gì. Kỳ thực chỉ cần Hạo Trạch đem bí mật của mình nói ra, Điền Triết Dực sẽ không đối với hắn ác liệt như vậy.

Nếu Hạo Trạch không muốn nói, như vậy cô cũng không thể làm gì, chỉ có thể ra tay ngăn lại lúc Điền Triết Dực đi lên.

“Ai nha, ngươi không biết nam nhân kia kinh khủng cỡ nào a, nếu ngươi hôm nay còn chưa tỉnh, ta nhất định sẽ phải chết.” Hạo Trạch đứng bên giường vuốt vuốt ngực, một bộ dáng vừa nghĩ đến đã sợ.

“Nhờ có ngươi.” Thư Dao cười cười, chậm rãi ngồi ngay ngắn lại.

“Hắc hắc, đừng nói như vậy. Ta còn muốn cảm tạ các ngươi đã đem ta đi. Nếu không phải sư phụ vẫn hạn chế, ta đã sớm trốn ra. Được rồi, công thần lần này không phải ta, là Điền Triết Dực.”

Hạo Trạch thêm nắm đậm muối kể lại, cái gì mà Điền Triết Dực hôm qua vì sắc thuốc mà suýt té xỉu, đút thuốc cho cô thì tỉ mỉ cẩn thận chuẩn bị nước đường như thế nào...

Gương mặt Thư Dao lại đỏ lên vài phần, quả nhiên có chuyện như vậy. Thế nhưng cô không rõ vì sao Điền Triết Dực lại phải làm thế vì một người không liên quan như cô.

“Ngươi đừng nhìn hắn thủ đoạn độc ác, giết người không chớp mắt, đối với ngươi, hắn rất tốt.” Hạo Trạch không biết là khen hay chê nói một câu.

“Ta chỉ là một người không liên quan, hắn thân phận tôn quý như vậy, một bá tánh bình dân như ta sao có thể với tới.” Thư Dao lắc đầu không tin, tuy sự thật xẩy ra trước mắt, cô vẫn là không muốn thừa nhận.

“Ăn đi.” Điền Triết Dực mang lên một bát cháo nóng đặt trên bàn, sau đó liền biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Khắc tinh của Vũ vương 14.

“Giận rồi.” Hạo Trạch tám tám hai tiếng, mờ ám nhìn Thư Dao, hai người này thật sự rất thú vị.

“Ngươi đừng nói lung tung.” Thư Dao liếc mắt, trong ngực tựa hồ có một cảm giác khác lạ. Cô lắc đầu, đứng dậy đem cháo trên bàn xử lý.

Bởi vì thân thể Thư Dao cần tĩnh dưỡng, cho nên lộ trình chậm lại vài ngày. Mấy hôm nay cũng không thấy Điền Triết Dực xuất hiện trước mặt cô nữa, chỉ có Hạo Trạch cứ liên tục cười mờ ám.

“Ngươi đã là lần thứ năm nhìn ra cửa rồi, ta nói ngươi nếu có ý tứ với hắn, vậy sao không thừa nhận sớm một chút đi?” Hạo Trạch đan tay gác sau đầu nằm trên ghế.

“Haiz, ngươi không hiểu.” Mấy ngày nay tiếp xúc, Thư Dao biết Hạo Trạch là một người có thể thích ứng trong mọi hoàn cảnh, cho nên hắn cũng chưa từng đề ý việc mình bị bắt đi.

“Đúng vậy, ta không hiểu.” Hạo Trạch nhàn nhàn nói “Ngày mai hình như muốn đi rồi.”

“Hắn sao lại không nói cho ta biết?” Thư Dao chau mày.

“Vì sao muốn nói cho ngươi a, ngươi không phải nói ngươi chỉ là một người không liên quan sao?” Hạo Trạch đảo mắt một vòng, cười hỏi.

Thư Dao hừ một tiếng, không thèm đáp lời. Ở chỗ này ở ba ngày, ngoại trừ hôm đó Điền Triết Dực đưa cháo tới, cô cũng không thấy được bóng dáng của hắn.

Vốn không nghĩ thiếu nợ người khác, muốn nói lời cảm tạ với hắn cũng không có cơ hội. Bất quá vừa nghĩ đến chuyện dứt thuốc hôm đó, Thư Dao cũng không biết khi thấy hắn cô sẽ có phản ứng như thế nào.

Sáng sớm hôm sau, Điền Triết Dực đã lâu không xuất hiện đi đến. Thư Dao nhất thời không biết nên nói gì, đành thuận miệng: “Phải đi rồi?”

“Ừ.” Điền Triết Dực nhàn nhạt lên tiếng, xoay người chuẩn bị xuống lầu dẫn ngựa.

“Chờ một chút.” Thư Dao thấy bóng lưng của hắn bèn bật thốt lên.

“Cái gì?” Điền Triết Dực xoay người, nghi hoặc nhìn Thư Dao. Mấy ngày nay hắn vẫn đều tránh né cô, ngày đó nghe được lời của cô, Điền Triết Dực thiếu chút nữa đem Hạo Trạch không liên quan đánh chết. Đương nhiên, hắn không động thủ đánh nữ nhân, cho nên Hạo Trạch đáng thương bị xui xẻo*.

(R: ở đây ý nói bạn ĐTD sẽ không oánh nữ nhân là bạn TDao nên người không-phải-nữ-nhân là bạn HT lãnh đạm).

Mấy hôm nay tuy không chạm mặt Thư Dao, nhưng từ Hạo Trạch hắn biết được Thư Dao đã hoàn toàn bình phục. Nếu không phải sợ Hoàng Kỳ nói với Hủ Liên rằng không có cách giải độc, hắn cũng sẽ không vội vã như vậy.

“Cái kia, cảm tạ...” Thư Dao cúi đầu, thì thào nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Khắc tinh của Vũ vương 15.

“À” Điền Triết Dực đáp một tiếng, liền rời đi.

Nhìn Điền Triết Dực cứ dậm chân như vậy lý khai, lần này đến phiên Thư Dao tròn mắt.

“Ta \$\$\$%^@&” Thư Dao thấp giọng chửi bới, cô vốn không nên nghe lời Hạo Trạch, nghĩ Điền Triết Dực cũng có gì đó với cô.

Mà Hạo Trạch ở bên ngoài nhìn lên đã trực tiếp đập đầu vào vách, làm sao mà trên đời còn có nam nhân lờ mờ như vậy chứ. Thấy Điền Triết Dực, hắn lập tức đi tới.

“Ta nói lão đại, ngươi nếu đã thích Thư Dao rồi, sao còn không chịu biểu hiện ra chứ?”

Điền Triết Dực quay đầu lại, lạnh lùng liếc mắt nhìn Hạo Trạch, không lên tiếng.

“Người ta tốt xấu gì cũng là một cô nương, không lẽ muốn người ta mở miệng trước sao? Đại lão gia nói thích một tiếng cũng không chết a.” Hạo Trạch xem thường nhìn Điền Triết Dực, hai người thật vất vả có chút khởi sắc, nếu lúc này lại xảy ra chuyện gì, những ngày còn lại của hắn sẽ không được dễ chịu a.

Hắn suy nghĩ chỉ cần hai người Thư Dao cùng Điền Triết Dực hòa hảo, an toàn của hắn sẽ được đảm bảo. Nếu không lấy tính tình của Điền Triết Dực, không vui liền khiến người ta sống dở chết dở.

“Ta nếu nói thích nàng, nàng sẽ không vắn vẹo nữa chứ?” Thanh âm trầm thấp của Điền Triết Dực hỏi.

“Đúng vậy, ta thấy Thư Dao rõ ràng có hảo cảm với ngươi. Ngươi nên nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, à không, nên rèn sắt khi còn nóng.” Hạo Trạch cười mỉa đôi giọng.

Điền Triết Dực hoài nghi nhìn Hạo Trạch, trước đây lúc hắn có hứng thú với Hủ Liên cũng bị trực tiếp cự tuyệt như vậy.

Lần này hắn đối với Thư Dao không chỉ đơn thuần là cảm thấy hứng thú, tựa hồ còn có một loại dự vọng muốn giữ lấy và bảo hộ, có rất nhiều cảm giác mà hắn không thể diễn tả thành lời. Nhưng nếu vì vậy mà dọa Thư Dao chạy mất. Vậy phải chăng hắn sẽ phải một mình cả đời này?

“Nếu như, lần này ta nói ra, mà thất bại, hừ hừ...” Điền Triết Dực lạnh lùng hừ hai tiếng, làm Hạo Trạch đứng sau sợ đến sùng sốt.

“Ta, ta... Ta là chộc phải ai vậy... Thực sự là hảo tâm không được báo đáp.” Hạo Trạch đau khổ, nhìn Điền Triết Dực đi xuống lầu, lại nhìn gian phòng

của Thư Dao. Bây giờ, chỉ có thể chờ đợi Thư Dao cho một câu trả lời khẳng định, nếu không tính mệnh của hắn cũng khó giữ được.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Khắc tinh của Vũ vương 16.

Thư Dao vừa xuống lầu đã thấy đôi mắt u ám của Hạo Trạch, cũng không biết cô đắc tội hắn lúc nào. Nhìn lại Điền Triết Dực thì thấy hắn đang một bộ dáng ôn hòa.

Chừng nửa tháng nữa là đến Hoàng thành rồi. Hạo Trạch vẫn quan sát hai người, sao vẫn không thấy Điền Triết Dực nói gì, chẳng lẽ là sợ rồi?

“Thư Dao, ta có lời muốn nói với ngươi.” Xoay người xuống ngựa, Điền Triết Dực vươn một tay cho Thư Dao ý bảo cô xuống.

Thư Dao nghi hoặc nhảy xuống, mấy ngày nay hai người vẫn im lặng, hiện tại sao lại có chuyện nói rồi? Cô liếc mắt nhìn Hạo Trạch, Hạo Trạch lại cười hi hi nhìn lại.

Đi qua một bên, Thư Dao ngẩng đầu nhìn Điền Triết Dực vẫn chưa lên tiếng, không phải có chuyện muốn nói à, sao vẫn chưa mở miệng?

Điền Triết Dực cúi đầu nhìn biểu tình nghi hoặc của Thư Dao, khóe miệng giật giật, chậm rãi mở miệng: “Ngươi lần này hồi cung có tính toán gì không?”

“Nhờ Hủ Liên giúp tôi an bày một nơi có núi có nước, rồi tìm một nam nhân thuận mắt tùy tiện gả cho.” Thư Dao thuận miệng nói.

“Tùy tiện gả cho?” Sắc mặt Điền Triết Dực lập tức trở nên âm trầm, Thư Dao sững sốt, biểu tình này sao lại... .

“Còn có chuyện gì không?” Thư Dao âm thầm khắc chế ý niệm muốn cười, vẻ mặt của hắn hình như là đồ kị.

“Ngươi rất mong chờ gả đi ra ngoài sao?” Điền Triết Dực nắm lấy vai Thư Dao, biểu tình dị thường lạnh lùng, nghiêm nghị làm Thư Dao không còn thấy muốn cười nữa.

“Đại loại vậy, bất quá tuổi tôi cũng không còn nhỏ, rồi cũng phải gả ra ngoài thôi. Lại nói gả cho ai cũng được, vậy chỉ cần tìm một người thuận mắt là được rồi.” Thư Dao cảm thấy lực trên vai càng ngày càng lớn.

“Ngươi đã muốn gả đi như vậy, ta đây thú ngươi là được.” Điền Triết Dực vừa nói xong, sắc mặt có chút hồng hồng.

“Anh nói cái gì?” Thư Dao hiển nhiên không ngờ hắn sẽ nói như vậy.

“Ta thú nàng.” Điền Triết Dực vô cùng kiên định nói với cô.

“Vì sao?”

“Sao ta biết được.”

“À?” Thư Dao mở to hai mắt nhìn.

“Nàng đáp ứng hay không?”

“Có người cầu hôn như vậy sao?”

“Này cũng không phải nói suông, nếu nàng không đáp ứng, ta đem tên Hạo Trạch đang trên ngựa kia làm thịt.” Điền Triết Dực tàn bạo nói.

“Anh uy hiếp tôi?” Thư Dao ghét nhất bị Điền Triết Dực lấy mạng người ra uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Khắc tinh của Vũ vương 17.

“Nếu trong mắt anh, mạng người rẻ mạt như thế, vậy lời anh vừa nói tôi sẽ xem như chưa nghe được.” Thư Dao giật khỏi tay hắn, kiên quyết rời đi.

“Chờ một chút.” Điền Triết Dực đứng tại chỗ nhìn bóng lưng Thư Dao, tâm đầu như bị kim đâm phải.

“Vương gia còn có chuyện gì sao?” Thư Dao nhàn nhạt mở miệng, cũng không quay đầu lại hỏi.

“Phải làm thế nào nàng mới không quay lưng về phía ta như vậy?”

Thân thể Thư Dao run lên, Điền Triết Dực là đang giữ cô lại sao? Nắm tay Thư Dao nắm lại càng chặt, không biết nên trả lời hắn như thế nào.

Điền Triết Dực đi đến phía sau kéo tay cô. Bàn tay hắn tập võ nhiều nên có những nốt chai. Bàn tay thô ráp nhưng lại khiến Thư Dao có cảm giác an toàn.

“Anh thật sự muốn thú tôi?” Thư Dao nhỏ giọng hỏi.

“Ta không có hay nói giỡn.”

“Anh sau này có thể không tiếp tục giết người được không?” Thư Dao xoay người, chăm chú nhìn gương mặt Điền Triết Dực.

“Có thể.” Điền Triết Dực không hề do dự, ừ thì không giết người, gặp phải những kẻ đáng chết thì lưu lại cho bọn chúng một hơi thở là được rồi.

“À.” Thấy hắn nhanh như vậy đã đáp ứng, Thư Dao cũng không biết nói gì nữa.

“Vậy nàng đáp ứng ta rồi?” Điền Triết Dực nhìn chằm chằm gương mặt ngày càng cúi thấp của Thư Dao, mở miệng hỏi.

“Anh không phải thích Hủ Liên sao?” Thư Dao đột nhiên nghĩ ra, ngẩng đầu dò hỏi.

“Trước đây đúng là vậy, nhưng người nàng ấy yêu là Triết Hiên, ta tất nhiên sẽ thành toàn cho bọn họ.”

“Cũng đúng, am hiểu, thông tuệ hơn người như Hủ Liên vậy ai mà không thích.” Thư Dao thì thầm nói, chính mình so sánh với cô ấy thì không phải chỉ kém hơn một chút.

“Nàng đồ kị.” Điền Triết Dực mỉm cười, vô cùng khẳng định nói. Thấy biểu tình Thư Dao, hắn liền biết là cô đang nghĩ bản thân kém Hủ Liên.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Thư Dao thờ phỉ phỉ nhìn gương mặt tươi cười của Điền Triết Dực, thì ra hắn cười lên lại dễ nhìn như vậy. Thảo nào lúc ở Tây Vực, mấy cô gái vẫn luôn ái mộ nhìn hắn.

“Nàng đã đáp ứng cùng ta thành thân, như vậy chúng ta trước hết đem chuyện giải độc xử lý, sau đó mới tính tiếp.” Điền Triết Dực kéo tay Thư Dao đến chỗ buộc ngựa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Khắc tinh của Vũ vương 18.

“Ta đáp ứng khi nào chứ.” Nói như vậy, nhưng nhìn Điền Triết Dực đang nắm tay cô, cô lại thấy vô cùng an tâm.

Hạo Trạch thấy bọn họ một trước một sau đi tới, lại nhìn đến tay hai người, hắn thở phào nhẹ nhõm. Mạng nhỏ của hắn rốt cuộc được bảo vệ.

“Nàng tiến cung trước đi, ta còn muốn mang Tật Lôi hỏi phủ.” Điền Triết Dực đưa Thư Dao đến cửa cung, nói xong liền mang Hạo Trạch đi.

“Hạo Trạch đáng thương, nói ra sớm một chút đã không phải khổ sở như vậy rồi.” Thư Dao chưa kịp dặn Điền Triết Dực hạ thủ lưu tình đã thấy hắn lên ngựa phi thẳng đi.

Dưới sự dẫn đường của cung nữ, Thư Dao đến được Khôn Trữ Cung của Hủ Liên. Cô vừa vào cửa đã phát hiện bầu không khí căng thẳng.

Sau một trận hỏi han, Điền Triết Hiên không biết chuyện Hủ Liên trúng độc liền phát cuồng hỏi cô là ai hạ độc. Mất thấy chính mình sắp không xong, Điền Triết Dực lại đứng lúc xuất hiện.

“Hoàng Thượng, nếu người muốn ra tay, ta không ngại cùng người luyện tập.” Vừa thấy Thiên giá xuất hiện, Thư Dao lập tức trốn ra sau lưng hắn.

Nhìn thân ảnh cao to của Điền Triết Dực, Thư Dao yên tâm thở phào. Nam nhân này diện lên thật đúng là đáng sợ, bất quá hắn cũng là quá mức lo lắng cho Hủ Liên nên mới như vậy.

Sau một hồi giải thích, Hạo Trạch ‘được’ giao trọng trách giải độc. Mà cô thì trực tiếp về tẩm cung nghỉ ngơi. Điền Triết Dực nói chờ thêm một thời gian, khi trong cung yên ổn rồi sẽ mang cô rời đi.

Thư Dao cũng đồng ý, dù sao Hủ Liên cùng cô trùng hợp như vậy gặp được nhau, hơn nữa nói chuyện cũng rất ăn ý nên cô cũng muốn đợi Hủ Liên giải được độc rồi mới rời đi.

Thời gian qua rất nhanh, đảo mắt đã hai tháng. Thư Dao mỗi ngày ngoại trừ cùng Hủ Liên đi dạo, thì chính là nói nhảm với Điền Triết Dực.

“Vì sao lúc nào cũng chỉ có mình ta nói chuyện a.” Thư Dao mếu máo, bắt mắt nhìn Điền Triết Dực về mặt trần định.

“Nói một rồi?” Điền Triết Dực hỏi hờn, vừa rồi vẫn nhìn cô nói chuyện, nhưng thật ra không hề để ý cô nói cái gì.

Thư Dao quay đầu liếc hắn, xem ra tên này đúng là một câu cũng không lọt tai, cô có ý định muốn đánh hắn.

“Chàng vừa rồi suy nghĩ cái gì?”

(R: ồc ==)

“Không có nghĩ gì.”

“Vậy sao không nghe thấy ta nói?”

“Nhìn nàng giảng mê li như vậy nên hơi thất thần.” Lời này Điền Triết Dực vừa nói ra, trên mặt Thư Dao hiện lên một chút đỏ ửng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Khắc tinh của Vũ vương 19.

“Thân thể Hủ Liên chắc được điều trị khá tốt rồi.” Thư Dao đổi chủ đề, miễn cho phải xấu hổ.

“Nàng là muốn cùng ta đi sao?”

“Khụ... Khụ...” Thư Dao vừa uống một ngụm nước, đã bị câu nói của Điền Triết Dực làm sặc ra.

“Chúng ta đây cũng nên nhanh một chút đến cáo biệt mấy người Hủ Liên đi.” Không nói hai lời đã ôm lấy Thư Dao, phóng như bay ra ngoài.

Từ xa đã thấy một nhà ba người Hủ Liên đang cười nói vui vẻ, Điền Triết Dực nhẹ nhàng thả Thư Dao xuống.

“Hủ Liên a, tôi đột nhiên phát hiện cô rất tài ác nha, trước đây sao không để ý chứ?” Thư Dao trêu chọc nói, cô vừa nghe được rõ ràng Hủ Liên đùa giỡn Điền Triết Hiên.

Nhưng Thư Dao rất nhanh đã bị Hủ Liên vặn ngược lại á khẩu không trả lời được, bởi vì Hủ Liên một mực cười hỏi quan hệ của cô cùng Điền Triết Dực.

“Thư Dao a, cô cũng trưởng thành rồi, thân là bạn thân, tôi có nên xem xét giúp cô chọn một lang quân như ý không?” Hủ Liên tựa như trầm tư nói.

Còn chưa kịp cự tuyệt, Thư Dao đã bị Điền Triết Dực dùng tốc độ nhanh nhất ôm đi. Cô ở trong lòng Điền Triết Dực lộ ra tươi cười hạnh phúc, xem ra hắn rất để ý cô.

“Chúng ta không phải muốn cáo biệt sao?” Thư Dao nhìn Điền Triết Dực, kinh ngạc nói, hắn vậy mà đã mang cô ra khỏi cung.

“Không cần, chúng ta trực tiếp đi.” Vừa nghĩ đến Hủ Liên giúp Thư Dao làm mai mối, hắn liền nhớ đến lúc trước Thư Dao nói sẽ tìm một nam nhân rồi tùy tiện gả đi.

“Chúng ta đi đâu?” Thư Dao nhìn kiến trúc cao lớn trước mặt, chỗ này tựa hồ là vương phủ a.

“Ngày mai, không, chiều nay liền rời đi. Ta đi trước mang cho Tật Lôi một chút cò khô.” Điền Triết Dực hấp tấp đi đến chuồng ngựa.

“Xi...” Thư Dao rốt cuộc nhìn không được cười ra tiếng, không ngờ Điền Triết Dực lại khản trương như vậy. Lẽ nào hắn không để ý Hủ Liên là vì kích thích mới nói vậy sao?

Một trận bận rộn, sau khi vội vã dùng cơm, Điền Triết Dực liền chuẩn bị rời đi. Thư Dao chỉ cười không nói, cô vô cùng hưởng thụ hành động như vô thanh vô tức nhưng lại tràn đầy lo lắng của hắn.

“Nàng đang cười cái gì?” Điền Triết Dực cuối cùng cũng để ý Thư Dao từ đầu tới cuối đều cười hi hi, kỳ quái hỏi.

“Ta nghĩ hành động của chàng dễ thương.”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Khắc tinh của Vũ vương 20.

Sắc mặt Điền Triết Dực khê biến, hắn vẫn nhìn không chớp mắt về phía trước, tựa hồ không nghe thấy lời cô, bắt quá trên mặt mơ hồ đỏ lên một chút.

“Vừa rồi thấy Điền Triết Hiên đối tốt với hủ Liên, thực sự là rất ước ao a. Không ngờ Điền Triết Hiên lại là nam nhân dịu dàng như vậy.” Thư Dao nhìn như hâm mộ nói.

“Nàng nghĩ Điền Triết Hiên tốt hả?” Điền Triết Dực chau mày, tiểu tử Điền Triết Hiên này được chỗ nào chứ, từ nhỏ đã là thủ hạ bại tướng của hắn, hơn nữa phong lưu thành tính, hậu cung lại vô số. Lẽ nào nam nhân như vậy mới hấp dẫn nữ nhân sao? Càng nghĩ, sắc mặt Điền Triết Dực lại càng khó coi.

“Nàng nếu thấy hắn tốt nữa, ta liền làm thịt hắn.”

“Chàng không phải đáp ứng ra sẽ không giết người nữa sao?” Thư Dao hớn hơ nói, cô đương nhiên biết Điền Triết Dực sẽ không giết hắn, cùng lắm là cho vài đòn hiểm mà thôi.

“Nàng thực sự thích loại nam nhân như tiểu tử đó?” Điền Triết Dực nhìn chăm chăm vào mặt cô, không muốn bỏ qua bất kì manh mối nào.

“Không có a.” Bị hắn nhìn chăm chăm như vậy, Thư Dao đỏ mặt khép mắt. Thiếu đi hơi thở đáng sợ, Điền Triết Dực lại có thêm vài phần lạnh lùng thành thực.

“Vậy vì sao không nhìn ta nói?” Thấy bộ dạng trốn tránh của Thư Dao, lửa đố kỵ của Điền Triết Dực lại bùng lên.

“Chàng nhìn ta chăm chăm như vậy, bảo ta nói như thế nào được.” Thư Dao đỏ mặt, thì thào nói.

“Mặc kệ thế nào, sau này ta không cho nàng thấy Điền Triết Hiên nữa. Nàng thích đi giàn hồ, ta đi cùng, nàng thích làm gì cũng được.” Điền Triết Dực nhìn biểu tình e thẹn của Thư Dao, dịu dàng cười, đồng thời kẹp chặt bụng ngựa, tăng tốc độ của Tật Lôi.

(R: xong, chúc mừng bạn ĐTD đã kí hợp đồng nô lệ vô thời hạn *vỗ vai*)

“Chàng thực sự theo ta đi giang hồ sao?” Tay Thư Dao túm lấy vạt áo Điền Triết Dực dò hỏi.

“Lẽ nào nàng hiện tại muốn tìm một chỗ có núi có nước, rồi uống ta thành thân sống ở đó đến già?” Điền Triết Dực cong khóe miệng lộ ra một nụ cười xấu xa. “Nếu vậy, gần đây ta cũng đã nhìn trúng một chỗ không tệ.”

“Không được, ta trước tiên muốn xem cái gì gọi là giang hồ.” Thư Dao liên tục lắc đầu.

“Được rồi, như vậy chúng ta trước hết đi phía nam.” Điền Triết Dực thấy Thư Dao kiên trì như vậy, không thể làm gì khác hơn là tiếc hận thờ dài.

“Ta muốn đi thanh lâu, đi xem cái gì gọi là hoa khôi.”

“A?”

Chương 176: Phiên ngoại 3: Tắm uyên ương 1

Đây đã là vụ nổ mạnh thứ năm rồi, Hoàng Kì nhìn mặt tường vốn trắng tuyết giờ đã bị hun đen như mực. Đôi mày kiếm chau lại, hai mắt gắt gao nhìn đầu sỏ.

“Sao có thể được, ta rõ ràng đã cho đúng lượng thuốc bột rồi mà, sao lại như vậy.” Khói đặc cuồn cuộn, một người thân đầy bụi bẩn từ trong đám khói đi ra.

“Hạo Trạch, người giải thích cho ta, ở đây sao lại trở thành như vậy?” Hoàng Kì hít sâu một cái, tuy biết Hạo Trạch sau khi giải độc cho Hủ Liên vẫn ngốc chỗ này nghiên cứu được tính, nhưng luôn đem chỗ này của hắn làm bản như vậy, làm Hoàng Kì ư sạch sẽ chịu không nổi.

“Đây là một ngoài ý muốn.” Hạo Trạch nhe răng cười, một hàm răng trắng đều đặn làm người ta đau đầu.

“Người không thể làm cho sạch sẽ hơn một chút sao?” Hoàng Kì cau mày, nhìn Hạo Trạch đen thui, từ bên cạnh ném qua khăn mặt.

“Không cần đề ý mấy chuyện lẻ tẻ này, chờ ta thành công là có thể giải được kì độc mới hạ hôm nay rồi.” Hạo Trạch lau mặt vài cái, đem kiệt tác của mình đặt trước mặt Hoàng Kì.

Chỉ thấy một con độc trùng hình thù kì quái đang vặn vẹo, giãy dụa trong chén. Hoàng Kì thiếu chút nữa nhảy dựng đá văng nó đi, tuy là một ngự y, nhưng nếu không phải thật sự cần, hắn sẽ không đi chạm vào mấy thứ này.

(R: chả hiểu sao edit tới đây tự nhiên rắc là muốn đề ‘một con độc trùng hình thù kì quái đang sexy dance trong chén =)))

“Uổng cho người làm nam nhân, nhìn mấy thứ này sao lại không được?” Hạo Trạch nhìn thần sắc Hoàng Kì, trêu chọc nói.

“Hừ, có thời gian thì đi tắm rửa cho sạch sẽ đi.” Hoàng Kì biến sắc, lạnh lùng nói. Thấy bộ dạng tùy tiện này của Hạo Trạch, hắn liền khó chịu.

Lần này cư nhiên đề y dùng phương pháp lấy độc trị độc trị được cho Hủ Liên, vậy hắn thân là ngự y không phải thùng rỗng kêu to sao.

“Đúng vậy, thuốc này trong thời gian ngắn không làm xong được, ta đi tắm rửa trước, nếu không đại ngự y Hoàng Kì nhìn thấy sẽ khó chịu.” Hạo Trạch khiêu khích nhìn trường bào màu xanh trên người Hoàng Kì, ý đồ nhúng chàm.

“Người...” Hoàng Kì phản ứng cực nhanh tránh đi, chăm chăm nhìn ngón tay đen thui của Hạo Trạch. Nếu bị dính vào, hắn không phải sẽ chà đến tróc da sao.

“Ha ha ha ha.” Hạo Trạch cười lớn, cầm lấy y phục rồi ra cửa.

“Hừm?” Hoàng Kì kiểm tra y phục từ trên xuống dưới, đột nhiên phát hiện ở góc áo dính một chút bụi ‘Chết tiệt.’

Chương 177: Tắm uyên ương 2

Hạo Trạch bỏ đi y phục bẩn trên người, thư thái nằm trong bồn tắm thật lớn. Không ngờ tên Hoàng Kì này lại biết hưởng thụ như vậy, len lén ở chỗ này dựng một phòng tắm.

Nếu không phải hắn vô tình phát hiện, sợ là hưởng thụ không được rồi. Lấy bộ dạng yêu sạch sẽ đến cuồng của Hoàng Kì, hắn sẽ không cho hắn sử dụng, cho nên hắn liền len tới đây.

Hắn xoa xoa thất lưng, chậm rãi nhắm mắt hưởng thụ sáng khoái khi tắm rửa. Có thể do thư thái quá, Hạo Trạch từ từ ngủ thiếp đi. Hắn đoán chắc Hoàng Kì là sáng, chiều, tối đều tắm một lần, còn lại nếu không có gì đặc biệt hắn sẽ không lại đến.

Hoàng Kì bước vào phòng tắm, thấy thân ảnh mờ ảo trong phòng đầu tiên là sừng sốt. Sau đó sắc mặt lập tức trở nên khó coi, rốt cuộc là ai lớn gan dám dùng phòng tắm của hắn.

Vừa đến gần đã nhìn thấy là một nữ tử tóc dài đang lặng lẽ ngủ. Thân thể thon dài mềm mại trong nước tựa hồ có thể nhìn thấy được, Hoàng Kì đứng nhìn liên triệt để há hốc.

Mà dung mạo của nữ tử này lại không thể nào quen hơn được nữa, Hoàng Kì miệng chữ A, ngay cả tránh đi cũng đã quên. Đây rõ ràng là Hạo Trạch mỗi ngày đối mặt, hắn sao có thể là một nữ nhân.

“Uhm” Hạo Trạch chậm rãi mở mắt, mê mán đứng lên. Muốn lấy y phục vốn để một bên, nhưng lại thấy...

“A, người sao lại nhìn chăm chăm ta.” Hạo Trạch thấy Hoàng Kì vẻ mặt khiếp sợ, lại nhìn thân thể xích lửa của mình, quát to một tiếng, tiện tay cầm lấy khăn mặt ném qua.

“Người sao lại là nữ nhân.” Hoàng Kì lúc này mới phản ứng, xoay người đưa lưng về phía Hạo Trạch.

“Thế nào, nghĩ ta là nữ nhân, y thuật còn lợi hại hơn người nên xấu hổ hả?” Hạo Trạch dùng tốc độ nhanh nhất mặc y phục, bình tĩnh lại rồi nói.

“Người sao lại ở phòng tắm của ta.” Nghe được Hạo Trạch nói vậy, Hoàng Kì cũng không chịu thua hỏi lại.

“Nếu không phải thấy ở đây tương đối yên tĩnh, ta mới không hiềm lạ. Ta cảnh cáo người chuyện hôm nay không được phép để lộ ra biết chưa?”

“Hừ, vóc người như người ta còn không thèm nhìn đâu.” Hoàng Kì hừ một tiếng, bất quá trong đầu lập tức hiện lên thân thể như hoa sen mới nở vừa rồi của Hạo Trạch.

(R: ời trời ời =)).

Nhất thời, mũi nóng lên, Hoàng Kì thầm nghĩ không thể để bản thân xấu mặt. Hắn lập tức bước ra khỏi phòng tắm, đầu cũng không thèm quay lại, nếu không để Hạo Trạch thấy được không phải là khiến cô chê cười sao.

“Dám nói ta như vậy.” Hạo Trạch sau khi thấy Hoàng Kì bước ra, liền giật giật y phục trước ngực nhìn một chút. “Người xong đời rồi, ta lập tức đi tìm Hủ Liên nói người rình coi ta tắm.”

Hạo Trạch nổi giận dửng dưng đi tới Khôn Trữ Cung, không hề biết quyết định này của mình sẽ bị Hoàng hậu phúc hắc tính toán, đương nhiên đây cũng là chuyện sau này...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Phúc Hắc Của Trẫm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.